

II

(Nezakonodajni akti)

NOTRANJI AKTI IN POSLOVNIKI

EVROPSKI PARLAMENT

POSLOVNIK

7. parlamentarno obdobje

Marec 2011

Opomba:

V skladu z odločitvijo Parlamenta o uporabi spolno nevtralnega jezika v svojih dokumentih je bil Poslovnik spremenjen na način, da upošteva smerice o tem, kot jih je odobrila skupina na visoki ravni za enakost med spoloma in raznolikost dne 13. februarja 2008 in jih je podprlo predsedstvo dne 19. maja 2008.

Razlaga členov (na podlagi člena 211) je zapisana v poševnem tisku.

VSEBINA

		<i>Stran</i>
NASLOV I	POSLANCI, PARLAMENTARNA TELES A IN POLITIČNE SKUPINE	12
POGLAVJE 1	POSLANCI EVROPSKEGA PARLAMENTA	12
Člen 1	Evropski parlament	12
Člen 2	Neodvisni mandat	12
Člen 3	Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev	12
Člen 4	Trajanje mandata poslancev	13
Člen 5	Privilegiji in imunitete	14
Člen 6	Odvzem imunitete	14
Člen 7	Postopki v zvezi z imuniteto	14
Člen 8	Izvajanje Statuta poslancev	15
Člen 9	Finančni interesi poslancev, pravila ravnanja in dostop do Parlamenta	16
Člen 10	Notranje preiskave, ki jih opravi Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)	16
Člen 11	Opazovalci	16
POGLAVJE 2	FUNKCIONARJI PARLAMENTA	17
Člen 12	Poslanec, ki začasno predseduje	17
Člen 13	Kandidature in splošne določbe	17
Člen 14	Izvolitev predsednika – Otvoritveni nagovor	17
Člen 15	Izvolitev podpredsednikov	17
Člen 16	Izvolitev kvestorjev	17
Člen 17	Trajanje mandata funkcionarjev	17
Člen 18	Prosti sedeži	18
Člen 19	Predčasno prenehanje mandata	18
POGLAVJE 3	TELESA IN NALOGE	18
Člen 20	Naloge predsednika	18
Člen 21	Naloge podpredsednikov	18
Člen 22	Sestava predsedstva	19
Člen 23	Naloge predsedstva	19
Člen 24	Sestava konference predsednikov	19
Člen 25	Naloge konference predsednikov	20
Člen 26	Naloge kvestorjev	20
Člen 27	Konferenca predsednikov odborov	20
Člen 28	Konferenca predsednikov delegacij	20
Člen 29	Javnost dela predsedstva in konference predsednikov	21

POGLAVJE 4	POLITIČNE SKUPINE	21
Člen 30	Oblikovanje političnih skupin	21
Člen 31	Dejavnosti in pravni položaj političnih skupin	21
Člen 32	Medskupine	21
Člen 33	Samostojni poslanci	22
Člen 34	Sedežni red v sejni dvorani	22
NASLOV II	ZAKONODAJNI, PRORAČUNSKI IN DRUGI POSTOPKI	22
POGLAVJE 1	ZAKONODAJNI POSTOPKI – SPLOŠNE DOLOČBE	22
Člen 35	Delovni program Komisije	22
Člen 36	Spoštovanje Listine Evropske unije o temeljnih pravicah	22
Člen 37	Preverjanje pravne podlage	22
Člen 37a	Prenos zakonodajnih pooblastil	23
Člen 38	Preverjanje finančne združljivosti	23
Člen 38a	Pregled spoštovanja načela subsidiarnosti	23
Člen 39	Dostop do dokumentov in obveščanje Parlamenta	24
Člen 40	Zastopanje Parlamenta na sejah Sveta	24
Člen 41	Pravica do pobude, prenesena na Evropski parlament s pogodbami	24
Člen 42	Pobuda v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije	24
Člen 43	Obravnava zakonodajnih dokumentov	25
Člen 44	Zakonodajni postopki za pobude držav članic	25
POGLAVJE 2	POSTOPEK V ODBORU	26
Člen 45	Zakonodajna poročila	26
Člen 46	Poenostavljeni postopek	26
Člen 47	Nezakonodajna poročila	26
Člen 48	Samoiniciativna poročila	26
Člen 49	Mnenja odborov	27
Člen 50	Postopek s pridruženimi odbori	27
Člen 51	Postopek s skupnimi sejami odborov	28
Člen 52	Oblikovanje poročil	28
POGLAVJE 3	PRVA OBRAVNAVA	28
V odboru	28	
Člen 53	Sprememba predloga zakonodajnega akta	28
Člen 54	Stališče Komisije in Sveta o predlogih sprememb	28

Na plenarnem zasedanju	29
Člen 55 Zaključek prve obravnave	29
Člen 56 Zavrnitev predloga Komisije	29
Člen 57 Sprejetje predlogov sprememb k predlogu Komisije	29
Postopek spremljanja	30
Člen 58 Spremljanje stališča Parlamenta	30
Člen 59 Ponovno posredovanje Parlamentu	30
Člen 60 črtano	31
POGLAVJE 4 DRUGA OBRAVNAVA	31
V odboru	31
Člen 61 Predložitev stališča Sveta	31
Člen 62 Podaljšanje rokov	31
Člen 63 Posredovanje pristojnemu odboru in postopek v odboru	31
Na plenarnem zasedanju	32
Člen 64 Zaključek druge obravnave	32
Člen 65 Zavrnitev stališča Sveta	32
Člen 66 Spremembe stališča Sveta	32
POGLAVJE 5 TRETJA OBRAVNAVA	32
Sprava	32
Člen 67 Sklic Spravnega odbora	32
Člen 68 Delegacija v Spravnem odboru	32
Na plenarnem zasedanju	33
Člen 69 Skupno besedilo	33
POGLAVJE 6 ZAKLJUČEK ZAKONODAJNEGA POSTOPKA	33
Člen 70 Medinstitucionalna pogajanja in zakonodajni postopki	33
Člen 71 Sporazum v prvi obravnavi	33
Člen 72 Sporazum v drugi obravnavi	33
Člen 73 Zahteve pri pripravi zakonodajnih aktov	34
Člen 74 Podpis sprejetih aktov	34
POGLAVJE 6a USTAVNE ZADEVE	34
Člen 74a Redni postopek za spremembo Pogodb	34
Člen 74b Poenostavljeni postopek za spremembo Pogodb	35
Člen 74c Pristopne pogodbe	35
Člen 74d Izstop iz Unije	35
Člen 74e Kršitev temeljnih načel s strani države članice	35

Člen 74f	Sestava Parlamenta	36
Člen 74g	Okrepljeno sodelovanje med državami članicami	36
POGLAVJE 7	PRORAČUNSKI POSTOPKI	36
Člen 75	Večletni finančni okvir	36
Člen 75a	Delovno gradivo	36
Člen 75b	Obravnavo predloga proračuna – Prva faza	36
Člen 75c	Finančni dialog	37
Člen 75d	Sprava v proračunskem postopku	37
Člen 75e	Dokončno sprejetje proračuna	38
Člen 75f	Sistem začasnih dvanajstin	38
Člen 76	Podelitev razrešnice Komisiji glede izvrševanja proračuna	38
Člen 77	Drugi postopki podelitve razrešnice	38
Člen 78	Parlamentarni nadzor nad izvrševanjem proračuna	38
POGLAVJE 8	NOTRANJI PRORAČUNSKI POSTOPKI	38
Člen 79	Načrt prihodkov in odhodkov Parlamenta	38
Člen 79a	Postopek priprave načrta odhodkov Parlamenta	39
Člen 80	Pooblastila glede prevzema in poravnave izdatkov	39
POGLAVJE 9	POSTOPEK ODOBRITEVE	39
Člen 81	Postopek odobritve	39
POGLAVJE 10	ČRTANO	39
Člen 82	črtano	39
POGLAVJE 11	DRUGI POSTOPKI	40
Člen 83	Postopek za pridobitev mnenj v skladu s členom 140 Pogodbe o delovanju Evropske unije	40
Člen 84	Postopek dialoga med socialnimi partnerji	40
Člen 85	Postopki preverjanja prostovoljnih sporazumov	40
Člen 86	Kodifikacija	40
Člen 87	Prenovitev pravnih aktov	40
Člen 87a	Delegirani akti	41
Člen 88	Izvedbeni ukrepi	41
NASLOV IIa	ZUNANJI ODNOSI	42
POGLAVJE 12	MEDNARODNI SPORAZUMI	42
Člen 89	črtano	42
Člen 90	Mednarodni sporazumi	42

Člen 91	Postopki v skladu s členom 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije v primeru začasne uporabe ali odložitve izvajanja mednarodnih sporazumov ali določitve stališča Unije v organu, ustanovljenem s sporazumom	43
POGLAVJE 13	ZUNANJE ZASTOPANJE UNIJE TER SKUPNA ZUNANJA IN VARNOSTNA POLITIKA	43
Člen 92	črtano	43
Člen 93	Posebni predstavniki	43
Člen 94	črtano	43
Člen 95	Mednarodno zastopanje	43
Člen 96	Posvetovanje s Parlamentom in obveščanje Parlamenta v okviru skupne zunanje in varnostne politike	43
Člen 97	Priporočila v okviru skupne zunanje in varnostne politike	44
Člen 98	Kršitev človekovih pravic	44
POGLAVJE 14	ČRTANO	44
Člen 99	črtano	44
Člen 100	črtano	44
Člen 101	črtano	44
POGLAVJE 15	ČRTANO	44
Člen 102	črtano	44
NASLOV III	PREGLEDNOST DELA	44
Člen 103	Preglednost dejavnosti Parlamenta	44
Člen 104	Dostop javnosti do dokumentov	45
NASLOV IV	ODNOSI Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI IN ORGANI	45
POGLAVJE 1	IMENOVANJA	45
Člen 105	Izvolitev predsednika Komisije	45
Člen 106	Izvolitev Komisije	46
Člen 107	Nezaupnica Komisiji	46
Člen 107a	Imenovanje sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča Evropske unije	46
Člen 108	Imenovanje članov Računskega sodišča	46
Člen 109	Imenovanje članov izvršilnega odbora Evropske centralne banke	47
POGLAVJE 2	IZJAVE	47
Člen 110	Izjave Komisije, Sveta in Evropskega sveta	47
Člen 111	Pojasnila sklepov Komisije	47
Člen 112	Izjave Računskega sodišča	47

Člen 113	Izjave Evropske centralne banke	47
Člen 114	Priporočilo o načelnih smernicah ekonomskih politik	48
POGLAVJE 3	PARLAMENTARNA VPRAŠANJA	48
Člen 115	Vprašanja za ustni odgovor z razpravo	48
Člen 116	Čas za vprašanja	48
Člen 117	Vprašanja za pisni odgovor	48
Člen 118	Vprašanja Evropski centralni banki za pisni odgovor	49
POGLAVJE 4	POROČILA DRUGIH INSTITUCIJ	49
Člen 119	Letna in ostala poročila drugih institucij	49
POGLAVJE 5	RESOLUCIJE IN PRIPOROČILA	49
Člen 120	Predlogi resolucij	49
Člen 121	Priporočila Svetu	50
Člen 122	Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države	50
Člen 123	Pisne izjave	51
Člen 124	Posvetovanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom	51
Člen 125	Posvetovanje z Odborom regij	51
Člen 126	Zaprosila, naslovljena na evropske agencije	51
POGLAVJE 6	MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUMI	52
Člen 127	Medinstitucionalni sporazumi	52
POGLAVJE 7	PREDLOŽITEV ZADEV SODIŠČU EVROPSKE UNIJE	52
Člen 128	Postopek pred Sodiščem Evropske unije	52
Člen 129	črtano	53
NASLOV V	ODNOSI Z NACIONALNIMI PARLAMENTI	53
Člen 130	Izmenjava informacij, stiki in vzajemne ugodnosti	53
Člen 131	Konferenca odborov za evropske zadeve (COSAC)	53
Člen 132	Konferenca parlamentov	53
NASLOV VI	ZASEDANJA	53
POGLAVJE 1	ZASEDANJA PARLAMENTA	53
Člen 133	Parlamentarno obdobje, zasedanja, delna zasedanja, seje	53
Člen 134	Sklic Parlamenta	54
Člen 135	Kraj zasedanj	54
Člen 136	Navzočnost poslancev na sejah	54

POGLAVJE 2	RAZPORED DELA PARLAMENTA	54
Člen 137	Osnutek dnevnega reda	54
Člen 138	Postopek na plenarnem zasedanju brez predlogov sprememb in razprave	54
Člen 139	Kratka predstavitev	55
Člen 140	Sprejemanje in spreminjanje dnevnega reda	55
Člen 141	Izredna razprava	55
Člen 142	Nujni postopek	55
Člen 143	Skupna razprava	56
Člen 144	Roki	56
POGLAVJE 3	SPLOŠNA PRAVILA O POTEKU SEJ	56
Člen 145	Dostop do sejne dvorane	56
Člen 146	Jeziki	56
Člen 147	Prehodna določba	56
Člen 148	Razdelitev dokumentov	56
Člen 149	Dodelitev časa za govor in seznam govornikov	57
Člen 150	Enominutni govori	57
Člen 151	Osebne izjave	57
POGLAVJE 4	UKREPI V PRIMERU NESPOŠTOVANJA PRAVIL RAVNANJA	58
Člen 152	Takojšnji ukrepi	58
Člen 153	Kazni	58
Člen 154	Notranji postopki pritožbe	58
POGLAVJE 5	SKLEPČNOST IN GLASOVANJE	59
Člen 155	Sklepčnost	59
Člen 156	Vložitev in obrazložitev predlogov sprememb	59
Člen 157	Dopustnost predlogov sprememb	59
Člen 158	Postopek glasovanja	60
Člen 159	Izenačenost glasov	60
Člen 160	Načela glasovanja	61
Člen 161	Vrstni red glasovanja o predlogih sprememb	61
Člen 162	Obravnavanje predlogov sprememb za plenarno zasedanje v odborih	62
Člen 163	Glasovanje po delih	62
Člen 164	Pravica do glasovanja	62
Člen 165	Glasovanje	62
Člen 166	Končno glasovanje	62
Člen 167	Poimensko glasovanje	62
Člen 168	Elektronsko glasovanje	62
Člen 169	Tajno glasovanje	63

Člen 170	Obrazložitev glasovanja	63
Člen 171	Spori glede glasovanja	63
POGLAVJE 6	PRIGLASITVE V ZVEZI S POSTOPKOM	64
Člen 172	Postopkovni predlogi	64
Člen 173	Vprašanje pravilnosti postopka	64
Člen 174	Zavrnitev razprave zaradi nedopustnosti zadeve	64
Člen 175	Vrnitev zadeve odboru	64
Člen 176	Zaključek razprave	64
Člen 177	Preložitev razprave in glasovanja	65
Člen 178	Prekinitev ali zaključek seje	65
POGLAVJE 7	JAVNOST DELA	65
Člen 179	Zapisnik	65
Člen 180	Sprejeta besedila	65
Člen 181	Dobesedni zapis	66
Člen 182	Avdiovizualni zapis sej	66
NASLOV VII	ODBORI IN DELEGACIJE	66
POGLAVJE 1	ODBORI – USTANOVITEV IN PRISTOJNOSTI	66
Člen 183	Ustanovitev stalnih odborov	66
Člen 184	Ustanovitev posebnih odborov	66
Člen 185	Preiskovalni odbori	66
Člen 186	Sestava odborov	67
Člen 187	Namestniki	68
Člen 188	Naloge odborov	68
Člen 189	Odbor, pristojen za preverjanje veljavnosti mandatov poslancev	69
Člen 190	Pododbori	69
Člen 191	Predsedstva odborov	69
Člen 192	Koordinatorji odborov in poročevalci v senci	69
POGLAVJE 2	ODBORI – DELOVANJE	70
Člen 193	Seje odborov	70
Člen 194	Zapisnik sej odbora	70
Člen 195	Glasovanje v odboru	70
Člen 196	Določbe o poteku plenarnih sej, ki se uporabljajo v odborih	70
Člen 197	Čas za vprašanja v odboru	70
POGLAVJE 3	MEDPARLAMENTARNE DELEGACIJE	70
Člen 198	Ustanovitev in naloge medparlamentarnih delegacij	70

Člen 199	Sodelovanje s parlamentarno skupščino Sveta Evrope	71
Člen 200	Skupni parlamentarni odbori	71
NASLOV VIII	PETICIJE	71
Člen 201	Pravica do peticije	71
Člen 202	Obravnava peticij	72
Člen 203	Objava peticij	73
NASLOV IX	VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC	73
Člen 204	Izvolitev varuha človekovih pravic	73
Člen 205	Dejavnosti varuha človekovih pravic	73
Člen 206	Razrešitev varuha človekovih pravic	74
NASLOV X	GENERALNI SEKRETARIAT PARLAMENTA	74
Člen 207	Generalni sekretariat Parlamenta	74
NASLOV XI	PRISTOJNOSTI IN ODGOVORNOSTI V ZVEZI S POLITIČNIMI STRAN- KAMI NA EVROPSKI RAVNI	74
Člen 208	Pristojnosti in odgovornosti predsednika Parlamenta	74
Člen 209	Pristojnosti in odgovornosti predsedstva	74
Člen 210	Pristojnosti in odgovornosti pristojnega odbora in Parlamenta	75
NASLOV XII	UPORABA IN SPREMEMBA POSLOVNIKA	75
Člen 211	Uporaba tega poslovnika	75
Člen 212	Sprememba tega poslovnika	75
NASLOV XIII	DRUGE DOLOČBE	76
Člen 213	Simboli Unije	76
Člen 214	Nerešene zadeve	76
Člen 215	Struktura prilog	76
Člen 216	Popravki	76
PRILOGA I	Določbe o izvajanju člena 9(1) – Preglednost in finančni interesi poslancev	78
PRILOGA II	Potek časa za vprašanja v skladu s členom 116	79
PRILOGA III	Smernice za vprašanja za pisni odgovor v skladu s členoma 117 in 118	81
PRILOGA IV	Smernice in splošna načela za izbiranje zadev, ki bodo uvrščene na dnevni red razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države, določene v členu 122	82

PRILOGA V	črtano	82
PRILOGA VI	Postopek obravnave in sprejetja sklepov o podelitvi razrešnice	83
PRILOGA VII	Pristojnosti stalnih parlamentarnih odborov	85
PRILOGA VIII	Dokumenti in informacije zaupne in občutljive narave	92
PRILOGA IX	Določbe, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta	98
PRILOGA X	Določbe o izvajanju člena 9(4) – Lobiranje v Parlamentu	101
PRILOGA XI	Opravljanje nalog Evropskega varuha človekovih pravic	102
PRILOGA XII	Boj proti goljufijam, korupciji in kakršnemu koli drugemu nezakonitemu ravnanju, ki škoduje interesom Skupnosti	111
PRILOGA XIII	Sporazum med Evropskim Parlamentom in Komisijo o postopkih za izvedbo Sklepa Sveta 1999/468/ES o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES	114
PRILOGA XIV	Okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko Komisijo	117
PRILOGA XV	Uredba (ES) št. 1049/2001 o dostopu javnosti do dokumentov	130
PRILOGA XVI	Smernice za enotno razlago pravil ravnanja poslancev	137
PRILOGA XVII	Smernice za potrditev Komisije	138
PRILOGA XVIII	Postopek pridobitve dovoljenja za pripravo samoiniciativnih poročil	140
PRILOGA XIX	Partnerstvo za komuniciranje o Evropi	144
PRILOGA XX	Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 13. junija 2007 o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja (člen 251 pogodbe ES)	146
PRILOGA XXI	Kodeks ravnanja pri pogajanjih v rednem zakonodajnem postopku	150

NASLOV I

POSLANCI, PARLAMENTARNA TELESNA IN POLITIČNE SKUPINE

POGLAVJE I

Poslanci Evropskega parlamenta

Člen 1

Evropski parlament

1. Evropski parlament je skupščina, izvoljena na podlagi Pogodb, Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976 in nacionalne zakonodaje, ki izhajajo iz Pogodb.

2. Osebe, izvoljene v Evropski parlament, se imenujejo:

„Членове на Европейския парламент“ v bolgarščini,

«Diputados al Parlamento Europeo» v španščini,

„Poslanci Evropského parlamentu“ v češčini,

„Medlemmer af Europa-Parlamentet“ v danščini,

„Mitglieder des Europäischen Parlaments“ v nemščini,

„Euroopa Parlamendi liikmed“ v estonščini,

„Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου“ v grščini,

‘Members of the European Parliament’ v angleščini,

«Députés au Parlement européen» v francoščini,

„Feisirí de Pharlaimint na hEorpa“ v irščini,

“Deputati al Parlamento europeo” v italijanščini,

«Eiropas Parlamenta deputāti» v latvijščini,

„Europos Parlamento nariai“ v litovščini,

„Európai Parlamenti Képviselők“ v madžarščini,

“Membri tal-Parlament Ewropew” v malteščini,

„Leden van het Europees Parlement” v nizozemščini,

„Posłowie do Parlamentu Europejskiego” v poljščini,

«Deputados ao Parlamento Europeu» v portugalsščini,

„Deputați în Parlamentul European” v romunščini,

„Poslanci Európskeho parlamentu” v slovaščini,

„Poslanci Evropskega parlamenta” v slovenščini,

„Euroopan parlamentin jäsenet” v finščini,

«Ledamöter av Europaparlamentet» v švedščini.

Člen 2

Neodvisni mandat

Poslanci Evropskega parlamenta svoj mandat izvršujejo neodvisno. Pri tem niso vezani na nobena navodila in njihov mandat ni vezan.

Člen 3

Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev

1. Po volitvah v Evropski parlament predsednik pozove pristojne organe držav članic, naj Parlament nemudoma obvestijo o imenih izvoljenih poslancev, tako da lahko vsi poslanci nastopijo svoj mandat v Parlamentu od začetka prve seje po volitvah.

Predsednik pristojne organe hkrati opozori na ustrezne določbe Akta z dne 20. septembra 1976 in jih pozove, naj sprejmejo potrebne ukrepe v izogib morebitni nezdrumljivosti s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta.

2. Vsak poslanec, o čigar izvolitvi je bil Parlament obveščen, pred nastopom mandata v Parlamentu poda pisno izjavo, da ne opravlja funkcije, ki v smislu člena 7(1) in (2) Akta z dne 20. septembra 1976 ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta. Po splošnih volitvah se izjava, če je le mogoče, poda najpozneje šest dni pred ustanovno sejo Parlamenta. Dokler se ne preveri veljavnosti mandata poslanca ali se ne odloči o morebitnem sporu, se poslanec pod pogojem, da je predhodno podpisal navedeno pisno izjavo, polnopravno udeležuje sej Parlamenta in njegovih organov.

Če se na podlagi dejstev, ki so preverljiva v javno dostopnih virih, ugotovi, da poslanec opravlja funkcijo, ki v smislu člena 7(1) in (2) Akta z dne 20. septembra 1976 ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta, Parlament na osnovi obvestila svojega predsednika potrdi sprostitev sedeža.

3. Parlament na podlagi poročila pristojnega odbora nemudoma preveri veljavnost mandatov poslancev in odloči o veljavnosti mandatov vseh novoizvoljenih poslancev ter tudi o sporih, ki so nanj naslovljeni na podlagi določb Akta z dne 20. septembra 1976, razen tistih, ki temeljijo na nacionalni volilni zakonodaji.

4. Poročilo odbora temelji na uradnem obvestilu vseh držav članic o dokončnih izidih volitev, v katerem so podrobno navedeni imena izvoljenih kandidatov in morebitnih nadomestnih kandidatov ter njihov položaj glede na izide glasovanja.

Veljavnosti mandata poslanca ni mogoče potrditi, če ni podal pisnih izjav v skladu s tem členom in Prilogo I tega poslovnika.

Na podlagi poročila odbora lahko Parlament kadar koli odloča o sporih glede veljavnosti mandatov poslancev.

5. Kadar je imenovanje poslanca posledica odstopa kandidatov na isti listi, odbor, pristojen za preverjanje veljavnosti mandatov, zagotovi, da so navedeni odstopi potekali v skladu s črko in duhom Akta z dne 20. septembra 1976 in člena 4(3).

6. Odbor zagotovi, da organi držav članic ali Unije Parlamentu nemudoma posredujejo vse informacije, ki lahko vplivajo na opravljanje nalog poslanca Evropskega parlamenta ali na vrstni red nadomestnih kandidatov, in v primeru imenovanja navedejo dan začetka veljavnosti.

Če pristojni organi držav članic začnejo postopek, ki ima lahko za posledico prenehanje mandata poslanca, jih predsednik prosi, naj ga o stanju postopka redno obveščajo. Zadevo posreduje pristojnemu odboru. Na predlog tega odbora lahko Parlament sprejme ustrezno stališče.

Člen 4

Trajanje mandata poslancev

1. Mandat poslancu začne in preneha v skladu z Aktom z dne 20. septembra 1976. Preneha tudi v primeru smrti ali odstopa.

2. Poslanec opravlja svojo funkcijo do začetka prve seje Parlamenta po volitvah.

3. Poslanec v odstopu obvesti predsednika o svojem odstopu in dnevu, ko naj bi začel veljati, kar pa ne sme biti kasneje kot

tri mesece po obvestilu. Obvestilo se sestavi v obliki uradnega zapisnika ob navzočnosti generalnega sekretarja ali njegovega predstavnika, ki ga skupaj s poslancem podpiše in nemudoma posreduje pristojnemu odboru, ta pa ga uvrsti na dnevni red svoje prve seje po prejemu dokumenta.

Če pristojni odbor meni, da odstop ni v skladu s črko in duhom Akta z dne 20. septembra 1976, o tem obvesti Parlament, da ta lahko odloči, ali naj potrdi sprostitev sedeža.

V nasprotnem primeru se potrdi sprostitev sedeža, ki velja od dneva, ki ga je poslanec v odstopu navedel v uradnem zapisniku. Parlament o tem ne glasuje.

Za nekatere izjemne primere je bil uveden poenostavljen postopek, predvsem kadar eno ali več delnih zasedanj poteka med dnevom, ko začne odstop veljati, in prvo sejo pristojnega odbora in kadar zato, ker sprostitev sedeža ni bila potrjena, politična skupina, ki ji poslanec v odstopu pripada, na teh delnih zasedanjih ne more najti nadomestnega poslanca. Po tem postopku je poročevalec pristojnega odbora, ki so mu omenjeni primeri zaupani, pooblaščen, da nemudoma preuči vsak pravilno sporočen odstop in zadevo v primeru, ko bi bila zamuda pri obravnavanju obvestila škodljiva, preda predsedniku odbora s prošnjo, da v skladu z odstavkom 3:

— *bodisi v imenu odbora obvesti predsednika Parlamenta, da se lahko potrdi sprostitev sedeža,*

— *bodisi skliče izredno sejo odbora, da se preučijo vse posebne težave, ki jih je ugotovil poročevalec.*

4. Če pristojni organ države članice predsednika obvesti o prenehanju mandata poslanca Evropskega parlamenta na podlagi določb zakonodaje te države članice zaradi nezdružljivosti v smislu člena 7(3) Akta z dne 20. septembra 1976 ali odvzema mandata na podlagi člena 13(3) tega akta, predsednik obvesti Parlament, da je mandat prenehal na dan, ki ga je sporočila država članica, slednjo pa pozove, naj nemudoma zapolni prosti sedež.

Kadar pristojni organi držav članic ali Unije ali zadevni poslanec obvesti predsednika o imenovanju ali izvolitvi na funkcijo, ki ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 7(1) ali (2) Akta z dne 20. septembra 1976, predsednik obvesti Parlament, ta pa potrdi sprostitev sedeža.

5. Organi držav članic ali Unije predsednika obvestijo o vseh nalogah, ki jih nameravajo dodeliti poslancu. Predsednik vprašanje združljivosti predlagane naloge s črko in duhom Akta z dne 20. septembra 1976 naslovi na pristojni odbor. O sklepih tega odbora obvesti Parlament, poslanca in pristojne organe.

6. Za dan prenehanja mandata in dan začetka veljavnosti sprostitve sedeža se šteje:

— v primeru odstopa: dan, ko Parlament potrdi sprostitev sedeža v skladu z obvestilom o odstopu,

— v primeru imenovanja ali izvolitve na funkcijo, ki ni združljiva s funkcijo poslanca Evropskega parlamenta v smislu člena 7(1) ali (2) Akta z dne 20. septembra 1976: dan, ki so ga sporočili pristojni organi držav članic ali Unije ali zadevni poslanec.

7. Ko Parlament potrdi, da obstaja prost sedež, o tem obvesti državo članico in jo pozove, naj ga nemudoma zapolni.

8. Vsi spori v zvezi z veljavnostjo imenovanja poslanca, čigar mandat je bil že preverjen, se posredujejo pristojnemu odboru, ki Parlamentu poroča nemudoma in najpozneje do začetka naslednjega delnega zasedanja.

9. Kadar kaže, da sprejetje ali prenehanje mandata temelji na netočnosti ali neveljavnem soglasju, si Parlament pridržuje pravico, da obravnavano imenovanje razglasi za neveljavno oziroma zavrne potrditev sprostitve sedeža.

Člen 5

Privilegiji in imunitete

1. Poslanci uživajo privilegije in imunitete v skladu s Protokolom o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

2. Takoj ko je predsednik Parlamenta obveščen o izvolitvi poslancev, jim izda prepustnice, s katerimi se lahko prosto gibajo po državah članicah.

3. Poslanci imajo pravico do vpogleda v spise, ki jih hranijo Parlament ali odbori, razen v osebne spise in račune, v katere je vpogled dovoljen le poslancem, na katere se nanašajo. Izjeme k temu pravilu o ravnanju z dokumenti, do katerih se javnosti lahko zavrne dostop v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do doku-

mentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, so določene v Prilogi VIII k temu poslovniku.

Člen 6

Odvzem imunitete

1. Parlament si pri izvajanju svojih pooblastil v zvezi s privilegiji in imunitetami predvsem prizadeva ohranяти integriteto kot demokratična zakonodajna skupščina in zagotoviti neodvisnost poslancev pri opravljanju njihovih nalog.

2. Vsaka zahteva za odvzem imunitete poslancu, ki jo na predsednika naslovi pristojni organ države članice, se razglasi v Parlamentu in posreduje pristojnemu odboru.

3. Vsaka zahteva za zaščito privilegijev in imunitet, ki jo na predsednika naslovi poslanec ali nekdanji poslanec, se razglasi v Parlamentu in posreduje pristojnemu odboru.

Poslanca ali nekdanjega poslanca lahko zastopa drug poslanec. Drugi poslanec ne more podati zahteve brez soglasja zadevnega poslanca.

4. Kadar je poslancu odvzeta prostost ali mu je omejena svoboda gibanja z domnevnim kršenjem njegovih privilegijev in imunitet, lahko predsednik po posvetovanju s predsednikom in poročevalcem pristojnega odbora kot nujno zadevo poda pobudo za uveljavljanje privilegijev in imunitet tega poslanca. Predsednik sporoči svojo pobudo odboru in obvesti Parlament.

Člen 7

Postopki v zvezi z imuniteto

1. Pristojni odbor nemudoma in po vrstnem redu njihove vložitev preuči zahteve za odvzem ali zaščito imunitete in privilegijev.

2. Odbor predlaga obrazložen sklep, ki priporoča sprejetje ali zavrnitev zahteve za odvzem imunitete ali zahteve za zaščito imunitete in privilegijev.

3. Odbor lahko od zadevnega organa zahteva kakršno koli informacijo ali pojasnilo, ki se mu zdi potrebno za oblikovanje mnenja, ali je imuniteto treba odvzeti ali zaščititi. Zadevni poslanec ima možnost zagovora; predloži lahko vse dokumente ali druge pisne dokaze, ki se mu zdijo pomembni. Zastopa ga lahko drug poslanec.

4. Kadar se zahteva za odvzem imunitete deli na več točk, je vsaka točka lahko predmet ločenega sklepa. Izjemoma je lahko v poročilu odbora predlagano, naj odvzem imunitete velja le za kazenski pregon ter da do pravnomočnosti sodbe poslancu ni mogoče odvzeti prostosti ali ga zapreti ali zoper njega uvesti ukrepe, ki mu onemogočajo izvrševanje nalog iz njegovega mandata.

5. Kadar mora poslanec nastopiti kot priča ali izvedenec, ni treba zahtevati odvzema imunitete, pod pogojem, da:

— poslancu ne bo treba nastopiti na dan ali ob času, ki bi mu onemogočil ali otežil opravljanje parlamentarnih nalog, oziroma da bo lahko izjavo posredoval v pisni ali drugačni obliki, ki mu ne otežuje izpolnjevanja parlamentarnih obveznosti,

— poslancu ni treba pričati o informacijah, ki jih je pridobil zaupno pri izvrševanju svojega mandata in se mu jih ne zdi smotrno razkriti.

6. V primerih zaščite imunitete ali privilegijev odbor preveri, ali okoliščine predstavljajo upravno ali kako drugo omejitev svobode gibanja poslancev pri potovanju v kraje zasedanja Parlamenta ali iz njih ali pri izražanju mnenja ali glasovanju v okviru izvrševanja mandata in ali sodijo v okvir člena 10 Protokola o privilegijih in imunitetah, ki niso predmet nacionalne zakonodaje, ter predlaga, da se zadevni organ zaprosi, naj sprejme potrebne sklepe.

7. Odbor lahko poda obrazloženo mnenje o pristojnosti organa in dopustnosti zahteve, vendar se v nobenem primeru ne izreče niti o krivdi ali nekrivdi poslanca niti o tem, ali mnenja oziroma dejanja, ki so mu pripisana, upravičujejo kazenski pregon, četudi se pri obravnavi zahteve podrobno seznani z dejstvi primera.

8. Poročilo odbora se uvrsti na začetek dnevnega reda prve seje po dnevu, ko je bilo predloženo. K predlogu oziroma predlogom sklepa ni mogoče vlagati predlogov sprememb.

Razprava je omejena na razloge, ki govorijo v prid posameznemu predlogu za odvzem ali priznanje imunitete oziroma za zaščito imunitete ali privilegija ali proti njemu.

Brez poseganja v člen 151 poslanec, čigar privilegiji ali imunitete so predmet primera, v razpravi nima besede.

O predlogu oziroma predlogih sklepa v poročilu se glasuje ob prvem glasovanju po razpravi.

Ko je Parlament zadevo obravnaval, se o vsakem predlogu v poročilu glasuje posamezno. Če je eden od predlogov zavrnjen, se nasprotni sklep šteje za sprejet.

9. Sklep Parlamenta predsednik nemudoma sporoči zadevnemu poslancu in pristojnemu organu države članice skupaj s prošnjo, da ga obveščajo o razvoju dogodkov pri ustreznih postopkih in o vseh nadaljnjih sodnih odločbah. Ko predsednik te informacije prejme, jih Parlamentu posreduje na najprimernejši način, po potrebi po posvetovanju s pristojnim odborom.

10. Kadar predsednik uporabi pooblastila, ki so mu dodeljena v skladu s členom 6(4), se pristojni odbor z njegovo pobudo seznani na svoji naslednji seji. Kadar se odboru zdi potrebno, lahko pripravi poročilo za predložitev Parlamentu.

11. Odbor obravnava te zadeve in vse prejete dokumente strogo zaupno.

12. Po posvetovanju z državami članicami lahko odbor sestavi okvirni seznam organov držav članic, ki so pristojni za vložitev zahteve za odvzem imunitete poslanca.

13. Vsaka poizvedba pristojnega organa o obsegu privilegijev ali imunitet poslancev se obravnava v skladu z gornjimi določbami.

Člen 8

Izvajanje Statuta poslancev

Parlament sprejme Statut poslancev Evropskega parlamenta in njegove spremembe na osnovi priporočila pristojnega odbora. Smiselno se uporablja člen 138(1). Za uporabo teh pravil je odgovorno predsedstvo, ki na osnovi letnega proračuna sprejema odločitve o finančnih sredstvih.

Člen 9

Finančni interesi poslancev, pravila ravnanja in dostop do Parlamenta

1. Parlament določi pravila preglednosti finančnih interesov poslancev, ki so priložena temu poslovniku ⁽¹⁾.

Pravila ravnanja nikakor ne vplivajo na poslanca ali ga omejujejo pri izvrševanju njegovega mandata ali s tem povezanih političnih ali drugih dejavnosti.

2. Ravnanje poslancev izhaja iz medsebojnega spoštovanja, temelji na vrednotah in načelih, določenih v temeljnih besedilih Evropske unije, ohranja dostojanstvo Parlamenta in ne sme ogroziti poteka parlamentarnega dela kakor tudi ne miru v vseh parlamentarnih stavbah. Poslanci ravnaajo v skladu s pravili Parlamenta o ravnanju z zaupnimi informacijami.

Nespoštovanje teh elementov in pravil lahko pripelje do uporabe ukrepov v skladu s členi 152, 153 in 154.

3. Uporaba tega člena nikakor ne vpliva na živahnost parlamentarnih razprav ali svobodo govora poslancev.

Temelji na polnem spoštovanju pristojnosti poslancev, kakor so določene v primarni zakonodaji in statutu, ki se uporablja zanje.

Temelji na načelu preglednosti in zagotavlja, da so poslanci seznanjeni z vsemi določbami s tega področja ter obveščeni o svojih pravicah in dolžnostih.

4. Kvestorji so zadolženi za izdajo poimenskih izkaznic, veljavnih največ eno leto, osebam, ki želijo pogosto vstopati v prostore Parlamenta, da bi posredovali informacije poslancaem v okviru njihovega parlamentarnega mandata v svojem interesu ali interesu tretjih oseb.

Navedene osebe morajo v zameno:

— spoštovati pravila ravnanja, objavljena v prilogi tega poslovnika ⁽²⁾,

— vpisati se v register, ki ga vodijo kvestorji.

Register je na zahtevo dostopen javnosti na vseh krajih dela Parlamenta ter, v obliki, ki jo določijo kvestorji, v vseh njegovih informacijskih pisarnah v državah članicah.

⁽¹⁾ Glej Prilogo I.

⁽²⁾ Glej Prilogo X.

Uporabo določb tega odstavka ureja priloga tega poslovnika ⁽³⁾.

5. Pravila ravnanja ter pravice in privilegiji nekdanjih poslancev se določijo s sklepom predsedstva. Pri obravnavanju nekdanjih poslancev se ne dela razlik.

Člen 10

Notranje preiskave, ki jih opravi Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF)

Skupna pravila, določena v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), ki jih sestavljajo ukrepi, potrebni za nemoten potek preiskav urada, se uporabljajo v Parlamentu v skladu s sklepom Parlamenta, ki je priložen temu poslovniku ⁽⁴⁾.

Člen 11

Opazovalci

1. Ob podpisu pogodbe o pristopu države k Evropski uniji lahko predsednik po prejetju soglasja konference predsednikov parlament države pristopnice povabi, da med svojimi poslanci imenuje toliko opazovalcev, kolikor je število sedežev, namenjenih tej državi v Evropskem parlamentu.

2. Opazovalci se že pred začetkom veljavnosti pristopne pogodbe udeležujejo parlamentarnih postopkov in imajo pravico do besede v odborih in političnih skupinah. Nimajo pa pravice glasovati ali kandidirati za položaje v Parlamentu. Njihovo delovanje nima pravnega učinka na parlamentarne postopke.

3. Obravnavani so na enak način kot vsi drugi poslanci, kar zadeva uporabo zmogljivosti Parlamenta in povračilo stroškov, nastalih pri njihovem delu kot opazovalci.

4. Odstavek 1 se smiselno uporablja do začetka veljavnosti ureditve ⁽⁵⁾, po kateri se nekaterim državam članicam dodelijo dodatni sedeži v Parlamentu do konca sedmega parlamentarnega obdobja. Te države članice se zaprosi, da v skladu s svojim nacionalnim pravom imenujejo opazovalce.

⁽³⁾ Glej Prilogo X.

⁽⁴⁾ Glej Prilogo XII.

⁽⁵⁾ V skladu s sklepi Evropskega sveta z dne 11. in 12. decembra 2008.

POGLAVJE 2

Funkcionarji Parlament**Člen 12****Poslanec, ki začasno predseduje**

1. Do izvolitve predsednika predseduje seji iz člena 134(2) in vsem drugim sejam, katerih namen je izvolitev predsednika in predsedstva, odhajajoči predsednik, če to ni mogoče, eden izmed odhajajočih podpredsednikov po vrstnem redu, če to ni mogoče, pa poslanec z najdaljšim stažem.

2. Med predsedovanjem poslanca, ki začasno predseduje seji v skladu z odstavkom 1, se lahko obravnavajo le zadeve, ki se nanašajo na izvolitev predsednika ali preverjanje veljavnosti mandatorov poslancev.

Poslanec, ki začasno predseduje seji v skladu z odstavkom 1, izvršuje pooblastila predsednika iz drugega pododstavka člena 3(2). Vse druge zadeve v zvezi s preverjanjem veljavnosti mandatorov poslancev, ki se pojavijo med predsedovanjem tega poslanca, se predajo odboru, pristojnemu za preverjanje veljavnosti mandatorov poslancev.

Člen 13**Kandidature in splošne določbe**

1. Predsednik, podpredsedniki in kvestorji so izvoljeni s tajnim glasovanjem v skladu z določbami člena 169. Kandidature se predlagajo le s soglasjem kandidatov. Predlaga jih lahko le politična skupina ali najmanj štirideset poslancev. V primeru, da število kandidatur ne preseže števila razpoložljivih sedežev, so kandidati lahko izvoljeni s ploskanjem.

2. Pri izvolitvi predsednika, podpredsednikov in kvestorjev je treba upoštevati potrebo po zagotovitvi celovite pravične zastopnosti držav članic in političnih usmeritev.

Člen 14**Izvolitev predsednika – Otvoritveni nagovor**

1. Najprej se izvoli predsednik. Pred vsakim glasovanjem se kandidature izročijo poslancu, ki začasno predseduje seji v skladu s členom 12, ki jih razglasi v Parlamentu. Če po treh glasovanjih nihče od kandidatov ne dobi absolutne večine oddanih glasov, je četrto glasovanje omejeno na tista dva poslanca, ki sta dosegla najvišje število glasov pri tretjem glasovanju. Če je izid glasovanja neodločen, se za izvoljenega razglasi starejši kandidat.

2. Po izvolitvi predsednika poslanec, ki začasno predseduje seji v skladu s členom 12, sprostí predsedniški sedež. Samo izvoljeni predsednik ima lahko otvoritveni nagovor.

Člen 15**Izvolitev podpredsednikov**

1. Podpredsedniki so nato izvoljeni z eno samo glasovnico. Za izvoljene so po številčnem zaporedju glasov razglašeni tisti kandidati, vendar največ štirinajst, ki so pri prvem glasovanju dobili absolutno večino oddanih glasov. Če je število izvoljenih kandidatov manjše od števila razpoložljivih sedežev, se zaradi zapolnitve preostalih sedežev pod enakimi pogoji opravi drugo glasovanje. Če je potrebno še tretje glasovanje, za izvolitev na preostale sedeže zadostuje navadna večina. Če je izid glasovanja neodločen, se za izvoljene razglasijo najstarejši kandidati.

Čeprav v tem členu, za razliko od člena 14(1), vlaganje novih kandidatur med posameznimi glasovanji za izvolitev podpredsednikov ni izrecno predvideno, pa je vseeno dovoljeno, saj mora Parlament kot suveren organ imeti možnost obravnave vseh morebitnih kandidatov, predvsem zato, ker bi bil brez take možnosti lahko moten potek volitev.

2. Ob upoštevanju določb člena 18(1) prednostni vrstni red podpredsednikov določa zaporedje, po katerem so bili izvoljeni, oziroma starost, če je izid neodločen.

Kadar podpredsedniki niso izvoljeni s tajnim glasovanjem, prednostni vrstni red določa zaporedje, po katerem je predsednik prebral njihova imena Parlamentu.

Člen 16**Izvolitev kvestorjev**

Po izvolitvi podpredsednikov Parlament izvoli pet kvestorjev.

Kvestorji se izvolijo po enakem postopku kot podpredsedniki.

Člen 17**Trajanje mandata funkcionarjev**

1. Mandat predsednika, podpredsednikov in kvestorjev traja dve leti in pol.

Če poslanec zamenja politično skupino, svoj sedež v predsedstvu ali kolegiju kvestorjev obdrži za preostanek svojega dve in polletnega mandata.

2. Če se kateri od navedenih sedežev sprosti pred iztekom tega obdobja, novoizvoljeni poslanec svojo funkcijo opravlja le za preostali čas mandata svojega predhodnika.

Člen 18

Prosti sedeži

1. Če je predsednika, podpredsednika ali kvestorja treba zamenjati, se njegov naslednik izvoli v skladu z zgoraj navedenimi pravili.

Novoizvoljeni podpredsednik po prednostnem vrstnem redu zasede mesto svojega predhodnika.

2. Če se sprosti sedež predsednika, do izvolitve novega predsednika funkcijo predsednika opravlja prvi podpredsednik.

Člen 19

Predčasno prenehanje mandata

Konferenca predsednikov lahko s tripetinsko večino oddanih glasov, ki predstavljajo najmanj tri politične skupine, Parlamentu predlaga prenehanje mandata predsednika, podpredsednika, kvestorja, predsednika ali podpredsednika odbora, predsednika ali podpredsednika medparlamentarne delegacije ali katerega koli drugega nosilca funkcije, izvoljenega v Parlamentu, kadar meni, da je poslanec zagrešil hujšo kršitev. Parlament sprejme tak predlog z dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavljajo večino vseh poslancev.

POGLAVJE 3

Telesa in naloge

Člen 20

Naloge predsednika

1. Predsednik vodi delo Parlamenta in njegovih teles pod pogoji, določenimi v tem poslovniku. Predsednik ima vsa potrebna pooblastila za vodenje parlamentarnih postopkov in zagotavlja, da pravilno potekajo.

To določbo je mogoče razlagati tako, da v njej navedene pristojnosti obsegajo tudi pravico prekiniti vlaganje nesorazmerno velikega števila predlogov, kot so vprašanja o pravilnosti postopka, postopkovni predlogi, obrazložitve glasovanja in zahteve za posamezno ali poimensko glasovanje oziroma glasovanje po delih, kadar bi ti po prepričanju predsednika lahko očitno povzročili in dejansko bi povzročili daljše in resno oviranje poteka parlamentarnih postopkov ali uveljavljanja pravic drugih poslancev.

Med pristojnosti v skladu s to določbo spada tudi pooblastilo, da besedila predloži v glasovanje po drugačnem vrstnem redu, kot je bil določen v dokumentu, o katerem se glasuje. V skladu z določbami člena 161(7) lahko predsednik pred tem prosi za soglasje Parlamenta.

2. Predsednik odpre, prekine in zaključi seje; odloča o dopustnosti predlogov sprememb, vprašanjih Svetu in Komisiji ter skladnosti poročil s tem poslovníkom; skrbi za spoštovanje tega poslovnika, vzdržuje red, daje besedo razpravljavcem, zaključuje razprave, daje zadeve na glasovanje in razglašuje izide glasovanja; odborom posreduje vsa sporočila, ki jih zadevajo.

3. V razpravi lahko predsednik govori le, da razpravo povzame ali poslance opomni na red. Če želi sodelovati v razpravi, mora predsedniško mesto zapustiti in se nanj vrniti šele po koncu razprave.

4. Predsednik zastopa Parlament v mednarodnih odnosih, ob slavnostnih priložnostih in v upravnih, sodnih ali finančnih zadevah ter lahko ta pooblastila prenese na druge.

Člen 21

Naloge podpredsednikov

1. Če je predsednik odsoten oziroma ne more opravljati svojih nalog ali če v skladu s členom 20(3) želi sodelovati v razpravi, ga v skladu s členom 15(2) nadomešča eden od podpredsednikov.

2. Podpredsedniki opravljajo tudi naloge, ki so jim dodeljene v skladu s členom 23, členom 25(3) in (5) ter členom 68(3).

3. Predsednik lahko na podpredsednike prenese katero koli nalogo, na primer zastopanje Parlamenta na posebnih slovesnostih ali v določenih zadevah. Predsednik lahko podpredsednika med drugim pooblasti, da prevzame pristojnosti, dodeljene predsedniku v členu 116(3) in členu 117(2).

Člen 22**Sestava predsedstva**

1. Predsedstvo sestavljajo predsednik Parlamenta in štirinajst podpredsednikov.
2. Kvestorji so člani predsedstva s svetovalno funkcijo.
3. Če je izid glasovanja v predsedstvu neodločen, je odločilen glas predsednika.

Člen 23**Naloge predsedstva**

1. Predsedstvo opravlja naloge, določene s tem poslovníkom.
2. Predsedstvo sprejema finančne, organizacijske in upravne odločitve o zadevah, ki se nanašajo na notranjo organizacijo Parlamenta, njegovega sekretariata in teles.
3. Finančne, organizacijske in upravne odločitve o zadevah, ki se nanašajo na poslance, sprejema predsedstvo na predlog generalnega sekretarja ali politične skupine.
4. Predsedstvo odloča o zadevah, ki se nanašajo na vodenje sej.

Pojem „vodenje sej“ vsebuje tudi ravnanje poslancev v vseh prostorih Parlamenta.

5. Predsedstvo sprejme ureditev iz člena 33, ki zadeva samostojne poslance.
6. Predsedstvo sprejme kadrovske načrte generalnega sekretariata in akte v zvezi s pravnim in finančnim položajem uradnikov in drugih uslužbencev.
7. Predsedstvo pripravlja predhodni predlog načrta odhodkov Parlamenta.
8. Predsedstvo sprejme smernice za kvestorje v skladu s členom 26.
9. Predsedstvo je telo, pristojno za dovolitev sej odborov izven običajnih krajev dela, predstavitev ter študijskih in raziskovalnih obiskov poslancev poročevalcev.

Pri dovolitvi takšnih sej se jezikovna ureditev določi na podlagi uporabljenih in zahtevanih uradnih jezikov s strani članov odbora in njihovih namestnikov.

Isto velja tudi za delegacije, razen če je v soglasju z njenimi člani in njihovimi namestniki določeno drugače.

10. Predsedstvo imenuje generalnega sekretarja v skladu s členom 207.

11. Predsedstvo sprejme izvedbene določbe v zvezi z Uredbo (ES) št. 2004/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja ter prevzame naloge, podeljene s tem poslovníkom, v zvezi z izvrševanjem navedene uredbe.

12. Predsedstvo določi pravila o obravnavanju zaupnih informacij v Parlamentu in njegovih telesih, s strani nosilcev funkcij in drugih poslancev, pri čemer upošteva vse medinstitucionalne dogovore, ki so bili sprejeti o tej zadevi. Ta pravila se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* in se priložijo temu poslovníku.

13. Predsednik in/ali predsedstvo lahko enemu ali več članom predsedstva zaupata splošne ali posebne naloge v okviru pristojnosti predsednika in/ali predsedstva. Istočasno se določijo tudi način in sredstva njihovega izvajanja.

14. Predsedstvo imenuje dva podpredsednika, ki sta zadolžena za odnose z nacionalnimi parlamenti.

O svojem delu na tem področju redno poročata konferenci predsednikov.

15. Ko je izvoljen nov Parlament, dotedanje predsedstvo opravlja svojo funkcijo do prve seje novega Parlamenta.

Člen 24**Sestava konference predsednikov**

1. Konferenco predsednikov sestavljajo predsednik Parlamenta in predsedniki političnih skupin. Predsednika politične skupine lahko zastopa član te skupine.
2. Predsednik Parlamenta povabi enega od samostojnih poslancev, da se udeležuje sej konference predsednikov, vendar nima pravice glasovanja.
3. Konferenca predsednikov skuša o zadevah, ki so nanjo naslovljene, doseči soglasje.

Kadar soglasja ni mogoče doseči, se o zadevi glasuje na podlagi ponderiranega števila članov v vsaki politični skupini.

Člen 25

Naloge konference predsednikov

1. Konferenca predsednikov opravlja naloge, ki so ji dodeljene s tem poslovnikom.
2. Konferenca predsednikov sprejema odločitve v zvezi z organizacijo dela Parlamenta in zadevami, ki se nanašajo na zakonodajno načrtovanje.
3. Konferenca predsednikov je telo, pristojno za odnose z drugimi institucijami in organi Evropske unije ter z nacionalnimi parlamenti držav članic.
4. Konferenca predsednikov je telo, pristojno za odnose s tretjimi državami ter institucijami in organizacijami izven Evropske unije.
5. Konferenca predsednikov je odgovorna za organiziranje strukturiranih posvetovanj z evropsko civilno družbo o pomembnih temah. To lahko vključuje organiziranje javnih razprav o temah splošnega evropskega pomena, ki se jih lahko udeležijo zainteresirani državljani. Predsedstvo imenuje podpredsednika, ki je odgovoren za potek teh posvetovanj in poroča konferenci predsednikov.
6. Konferenca predsednikov pripravlja osnutek dnevnega reda delnih zasedanj Parlamenta.
7. Konferenca predsednikov je telo, pristojno za sestavo in pristojnosti odborov, preiskovalnih odborov ter skupnih parlamentarnih odborov, stalnih delegacij in *ad hoc* delegacij.
8. Konferenca predsednikov v skladu s členom 34 odloča o sedežnem redu v sejni dvorani.
9. Konferenca predsednikov je telo, pristojno za dovolitev priprave samoiniciativnih poročil.
10. Konferenca predsednikov predsedstvu predloži predloge v zvezi z upravnimi in finančnimi zadevami, ki se nanašajo na politične skupine.

Člen 26

Naloge kvestorjev

Kvestorji so v skladu s smernicami, ki jih določi predsedstvo, pristojni za upravne in finančne zadeve, ki se nanašajo neposredno na poslance.

Člen 27

Konferenca predsednikov odborov

1. Konferenca predsednikov odborov je sestavljena iz predsednikov vseh stalnih in začasnih odborov ter izvoli svojega predsednika.

Če predsednik ni navzoč, sejo konference vodi najstarejši poslanec, če ta ni navzoč, pa najstarejši izmed navzočih poslancev.

2. Konferenca predsednikov odborov lahko konferenci predsednikov daje priporočila v zvezi z delom odborov in pripravo dnevnega reda delnih zasedanj.

3. Predsedstvo in konferenca predsednikov lahko na konferenco predsednikov odborov preneseta opravljanje določenih nalog.

Člen 28

Konferenca predsednikov delegacij

1. Konferenca predsednikov delegacij je sestavljena iz predsednikov vseh stalnih medparlamentarnih delegacij in izvoli svojega predsednika.

Če predsednik ni navzoč, sejo konference vodi najstarejši poslanec, če ta ni navzoč, pa najstarejši izmed navzočih poslancev.

2. Konferenca predsednikov delegacij lahko konferenci predsednikov daje priporočila v zvezi z delom delegacij.

3. Predsedstvo in konferenca predsednikov lahko na konferenco predsednikov delegacij preneseta opravljanje določenih nalog.

Člen 29

Javnost dela predsedstva in konference predsednikov

1. Zapisnik predsedstva in konference predsednikov se prevede v uradne jezike, natisne in razdeli vsem poslanecem ter je dostopen javnosti, razen če predsedstvo ali konferenca predsednikov izjemoma iz zaupnih razlogov, kakor je določeno v členu 4(1) do (4) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, za nekatere točke zapisnika odloči drugače.

2. Vsak poslanec lahko postavi vprašanje v zvezi z delom predsedstva, konference predsednikov in kvestorjev. Taka vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedniku, sporočijo poslanecem in skupaj z danimi odgovori objavijo na spletišču Parlamenta v tridesetih dneh od dneva predložitve.

POGLAVJE 4

Politične skupine

Člen 30

Oblikovanje političnih skupin

1. Poslanci lahko glede na svojo politično pripadnost oblikujejo skupine.

Parlamentu običajno ni treba ocenjevati politične pripadnosti članov skupine. Z oblikovanjem skupine po tem členu zadevni poslanci po definiciji priznajo skupno politično pripadnost. Le kadar zadevni poslanci to zanikajo, mora Parlament oceniti, ali je bila skupina ustanovljena v skladu s tem poslovnikom.

2. Politično skupino sestavljajo poslanci, izvoljeni v najmanj četrtini držav članic. Najmanjše število poslancev, potrebno za oblikovanje politične skupine, je petindvajset.

3. Če število članov skupine pade pod zahtevani prag, lahko predsednik ob soglasju konference predsednikov dovoli nadaljnji obstoj skupine do naslednje ustanovne seje Parlamenta, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

— člani še vedno predstavljajo vsaj petino držav članic,

— skupina je obstajala več kot eno leto.

Predsednik tega odstopanja ne uporabi, kadar obstajajo zadostni dokazi za domnevo, da se zlorablja.

4. Poslanec lahko pripada le eni politični skupini.

5. Predsednik mora biti o ustanovitvi politične skupine obveščen z izjavo. Izjava podrobno navaja ime skupine, njene člane in njeno predsedstvo.

6. Izjava se objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 31

Dejavnosti in pravni položaj političnih skupin

1. Politične skupine opravljajo svoje dolžnosti, vključno z nalogami, ki so jim dodeljene s tem poslovnikom, kot del dejavnosti Unije. Na razpolago imajo sekretariat na podlagi organizacijske sheme generalnega sekretariata, administrativno pomoč in v ta namen odobrena proračunska sredstva Parlamenta.

2. Predsedstvo določi pravila v zvezi z zagotavljanjem, izvrševanjem in nadzorom te pomoči in sredstev kot tudi v zvezi s tem povezanim prenosom pravic izvrševanja proračuna.

3. Ta pravila urejajo tudi administrativne in finančne posledice v primeru prenehanja obstoja politične skupine.

Člen 32

Medskupine

1. Posamezni poslanci lahko oblikujejo medskupine ali druga neuradna združenja poslancev, v katerih si različne politične skupine izmenjavajo neformalna mnenja o določenih vprašanjih, k čemur pritegnejo člane različnih parlamentarnih odborov, da okrepijo stike med poslanci in civilno družbo.

2. Takšna združenja ne smejo opravljati nobenih dejavnosti, ki bi lahko povzročile nejasnosti v zvezi z uradnimi dejavnostmi Parlamenta in njegovih teles. Če se pogoji iz členov o njihovem oblikovanju, ki jih je sprejelo predsedstvo, spoštujejo, politične skupine medskupinam nudijo logistično podporo in jim tako olajšajo delo. V skladu s Prilogo I takšna združenja prijavijo vsakršno zunanjo pomoč.

Člen 33**Samostojni poslanci**

1. Poslanci, ki ne pripadajo nobeni politični skupini, imajo na razpolago sekretariat. Podrobno ureditev določi predsedstvo na predlog generalnega sekretarja.

2. Predsedstvo določi položaj in parlamentarne pravice teh poslancev.

3. Predsedstvo določi tudi pravila v zvezi z zagotavljanjem, izvrševanjem in nadzorom odobrenih proračunskih sredstev Parlamenta za kritje stroškov sekretariata in administrativnih pomoči samostojnih poslancev.

Člen 34**Sedežni red v sejni dvorani**

O sedežnem redu političnih skupin, samostojnih poslancev in institucij Evropske unije v sejni dvorani odloča konferenca predsednikov.

NASLOV II**ZAKONODAJNI, PRORAČUNSKI IN DRUGI POSTOPKI****POGLAVJE 1*****Zakonodajni postopki – Splošne določbe*****Člen 35****Delovni program Komisije**

1. Parlament sodeluje s Komisijo in Svetom pri določitvi zakonodajnega programa Evropske unije.

Parlament in Komisija sodelujeta pri pripravljanju delovnega programa Komisije – ki je prispevek Komisije k letnemu in večletnemu načrtovanju Unije – v skladu s časovnim razporedom in ureditvijo, o katerih se ti instituciji dogovorita in ki sta priložena temu poslovniku ⁽⁶⁾.

2. V nujnih in nepredvidenih primerih lahko institucija na lastno pobudo in v skladu s postopki, določenimi v Pogodbah, predlaga, da se zakonodajnim ukrepom, predlaganim v delovnem programu Komisije, doda ukrep.

3. Predsednik resolucijo, ki jo je sprejel Parlament, posreduje vsem ostalim institucijam, ki sodelujejo v zakonodajnem postopku Evropske unije, in parlamentom držav članic.

Predsednik prosi Svet za mnenje o delovnem programu Komisije in resoluciji Parlamenta.

4. Kadar se institucija ne more držati določenega časovnega razporeda, drugim institucijam sporoči razloge za zamudo in predlaga nov časovni razpored.

⁽⁶⁾ Glej Prilogo XIV.

Člen 36**Spoštovanje Listine Evropske unije o temeljnih pravicah**

1. Parlament pri vsem svojem delu v celoti spoštuje temeljne pravice, kot jih določa Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.

Parlament v celoti spoštuje tudi pravice in načela iz člena 2 ter člena 6(2) in (3) Pogodbe o Evropski uniji.

2. Če pristojni odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev meni, da predlog zakonodajnega akta ali njegovi deli niso skladni s pravicami iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, se zadeva na njihovo zahtevo posreduje odboru, pristojnemu za razlago te listine. Mnenje tega odbora se priloži poročilu pristojnega odbora.

Člen 37**Preverjanje pravne podlage**

1. Pristojni odbor najprej preveri pravno podlago vseh predlogov zakonodajnega akta in drugih dokumentov zakonodajne narave.

2. Če pristojni odbor oporeka pravilnosti ali primernosti pravne podlage, tudi v okviru preverjanja v skladu s členom 5 Pogodbe o delovanju Evropske unije, zahteva mnenje odbora, pristojnega za pravne zadeve.

3. Odbor, pristojen za pravne zadeve, lahko vprašanja v zvezi s pravno podlago predlogov zakonodajnih aktov obravnava tudi na lastno pobudo. V tem primeru ustrezno obvesti pristojni odbor.

4. Če odbor, pristojen za pravne zadeve, sklene, da bo oporekal pravilnosti ali primernosti pravne podlage, svoje sklepe sporoči Parlamentu. Parlament o tem glasuje pred glasovanjem o vsebini predloga.

5. Predlogi sprememb, vloženi na plenarnem zasedanju in namenjeni spreminjanju pravne podlage zakonodajnega akta, ne da bi pristojni odbor ali odbor, pristojen za pravne zadeve, oporekal pravilnosti ali primernosti pravne podlage, so nedopustne.

6. Če Komisija noče spremeniti svojega predloga, da bi ga uskladila s pravno podlago, ki jo je sprejel Parlament, lahko poročevalec ali predsednik odbora, pristojnega za pravne zadeve, ali pristojnega odbora predlaga, da se glasovanje o vsebini predloga preloži na eno izmed naslednjih sej.

Člen 37a

Prenos zakonodajnih pooblastil

1. Pri preučevanju predloga zakonodajnega akta, ki prenaša pooblastila na Komisijo, kakor je določeno v členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je Parlament zlasti pozoren na cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenesenih pooblastil ter na pogoje za prenos.

2. Odbor, pristojen za zadevo, lahko kadar koli zahteva mnenje odbora, pristojnega za razlago in uporabo zakonodaje Unije.

3. Odbor, pristojen za razlago in uporabo zakonodaje Unije, lahko na lastno pobudo obravnava vprašanja v zvezi s prenosom zakonodajnih pooblastil. V tem primeru ustrezno obvesti pristojni odbor.

Člen 38

Preverjanje finančne združljivosti

1. Če ima predlog zakonodajnega akta finančne posledice, Parlament ugotovi, ali je zagotovljenih dovolj finančnih sredstev.

2. Ne glede na člen 43 pristojni odbor preveri finančno združljivost vsakega predloga zakonodajnega akta ali vsakega drugega dokumenta zakonodajne narave z večletnim finančnim okvirom.

3. Kadar pristojni odbor popravi oceno finančnih sredstev akta, ki ga obravnava, zahteva mnenje odbora, pristojnega za proračunska vprašanja.

4. Odbor, pristojen za proračunska vprašanja, lahko vprašanja v zvezi s finančno združljivostjo predlogov zakonodajnih aktov obravnava tudi na lastno pobudo. V tem primeru ustrezno obvesti pristojni odbor.

5. Če odbor, pristojen za proračunska vprašanja, sklene, da bo oporekal finančni združljivosti predloga, svoje sklepe sporoči Parlamentu, ki o njih glasuje.

6. Parlament lahko sprejme akt, razglašen za nezdružljivega, ob upoštevanju sklepov organa za izvrševanje proračuna.

Člen 38a

Pregled spoštovanja načela subsidiarnosti

1. Med obravnavo predloga zakonodajnega akta Parlament posveča posebno pozornost spoštovanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

2. Odbor, pristojen za spoštovanje načela subsidiarnosti, se lahko odloči, da za pristojni odbor pripravi priporočila v zvezi s katerim koli predlogom zakonodajnega akta.

3. Če nacionalni parlament predsedniku pošlje obrazloženo mnenje v skladu s členom 3 Protokola o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji in členom 6 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti, se ta dokument posreduje pristojnemu odboru, v vednost pa tudi odboru, pristojnemu za spoštovanje načela subsidiarnosti.

4. Razen v nujnih primerih iz člena 4 Protokola o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji odbor ne preide na končno glasovanje pred pretekom osmih tednov, kot to določa člen 6 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

5. Če obrazložena mnenja o neskladnosti predloga zakonodajnega akta z načelom subsidiarnosti predstavljajo vsaj eno tretjino vseh glasov, dodeljenih nacionalnim parlamentom, oziroma četrtino v primeru predloga zakonodajnega akta, predloženega na podlagi člena 76 Pogodbe o delovanju Evropske unije, Parlament ne sprejme odločitve, dokler avtor predloga ne pove, kaj namerava storiti.

6. Če po rednem zakonodajnem postopku obrazložena mnenja o neskladnosti predloga zakonodajnega akta z načelom subsidiarnosti predstavljajo vsaj navadno večino glasov, dodeljenih nacionalnim parlamentom, pristojni odbor po obravnavi obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov in Komisije ter po zaslišanju odbora, pristojnega za spoštovanje načela subsidiarnosti, Parlamentu lahko priporoči, naj predlog zavrne na podlagi kršitve načela subsidiarnosti, ali pa Parlamentu predloži drugo priporočilo, ki lahko vključuje predloge sprememb v zvezi s spoštovanjem načela subsidiarnosti. Vsakemu takšnemu priporočilu se priloži mnenje odbora, pristojnega za spoštovanje načela subsidiarnosti.

Priporočilo se predloži Parlamentu v razpravo in glasovanje. Če je priporočilo za zavrnitev predloga sprejeto z večino oddanih glasov, predsednik razglasi, da je postopek končan. Če Parlament predloga ne zavrne, se postopek nadaljuje ob upoštevanju vseh priporočil, ki jih je odobril Parlament.

Člen 39

Dostop do dokumentov in obveščanje Parlamenta

1. Parlament in njegovi odbori med zakonodajnim postopkom zahtevajo dostop do vseh dokumentov, ki se nanašajo na predloge zakonodajnih aktov, pod enakimi pogoji, kot veljajo za Svet in njegove delovne skupine.

2. Med obravnavo predloga zakonodajnega akta pristojni odbor prosi, da ga Komisija in Svet obveščata o napredku v Svetu in njegovih delovnih skupinah, zlasti o morebitnih sporazumnih rešitvah, ki bodo bistveno spremenile izvirni predlog, ali o namenu avtorja, da svoj predlog umakne.

Člen 40

Zastopanje Parlamenta na sejah Sveta

Kadar Svet povabi Parlament, da se udeleži seje Sveta, na kateri Svet deluje kot zakonodajni organ, predsednik prosi predsednika ali poročevalca pristojnega odbora ali drugega člana, ki ga imenuje odbor, da zastopa Parlament.

Člen 41

Pravica do pobude, prenesena na Evropski parlament s pogodbami

V primerih, ko pogodbe prenašajo pravico do pobude na Parlament, se pristojni odbor lahko odloči, da pripravi samoiniciativno poročilo.

Poročilo vsebuje:

(a) predlog resolucije;

(b) po potrebi osnutek sklepa ali osnutek predloga;

(c) obrazložitev, ki ji je po potrebi dodano finančno poročilo.

Če mora Parlament pred sprejetjem akta pridobiti privolitev ali soglasje Sveta oziroma mnenje ali soglasje Komisije, se lahko po glasovanju o predlaganem aktu in na predlog poročevalca odloči, da glasovanje o predlogu resolucije preloži do tedaj, ko bosta Svet ali Komisija sporočila svoje stališče.

Člen 42

Pobuda v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije

1. Parlament lahko v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije z resolucijo, sprejeto na podlagi samoiniciativnega poročila pristojnega odbora v skladu s členom 48, od Komisije zahteva, da mu predloži ustrezne predloge za sprejetje novega ali spremembo obstoječega akta. Resolucijo sprejme večina poslancev pri končnem glasovanju. Istočasno Parlament lahko določi rok za predložitev takega predloga.

2. Vsak poslanec lahko na podlagi pravice do pobude Parlamenta v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije vloži predlog za akt Unije.

3. Predlog se vloži pri predsedniku, ki ga pošlje v obravnavo pristojnemu odboru. Pred takšnim posredovanjem odboru se predlog prevede v tiste uradne jezike, za katere predsednik odbora meni, da so potrebni za kratko obravnavo. Odbor sprejme sklep o nadaljnjem postopku v roku treh mesecev po posredovanju in po zaslišanju pripravljalca predloga.

Kadar odbor sklene, da bo Parlamentu predložil predlog v skladu s postopkom iz člena 48, se ime avtorja predloga navede v naslovu poročila.

4. Resolucija Parlamenta mora navajati ustrezno pravno podlago in vsebovati podrobna priporočila glede vsebine zahtevanih predlogov, ki spoštujejo temeljne pravice in načelo subsidiarnosti.

5. Kadar ima predlog finančne posledice, Parlament navede, kako zagotoviti zadostna finančna sredstva.

6. Pristojni odbor spremlja napredek pri pripravi predlaganega zakonodajnega akta na podlagi posebne zahteve Parlamenta.

Člen 43

Obravnava zakonodajnih dokumentov

1. Predsednik pošlje predloge zakonodajnih aktov in druge dokumente zakonodajne narave v obravnavo pristojnemu odboru.

V primeru dvoma lahko predsednik uporabi člen 188(2), preden v Parlamentu razglasi predložitev pristojnemu odboru.

Kadar je predlog naveden v delovnem programu Komisije, lahko pristojni odbor sklene, da bo imenoval poročevalca za spremljanje pripravljalne faze predloga.

Predsednik pošlje odboru, pristojnemu za obravnavo predloga, posvetovanja s strani Sveta ali prošnje Komisije za mnenje.

Ne glede na to, ali so potrebne ena, dve ali tri obravnave, se za predloge zakonodajnih aktov uporabljajo določbe za prvo obravnavo iz členov 36 do 42, 53 do 59 in 71.

2. Stališča Sveta se posredujejo v obravnavo odboru, pristojnemu v prvi obravnavi.

Za stališča Sveta se uporabljajo določbe za drugo obravnavo iz členov 61 do 66 in 72.

3. V spravnem postopku med Parlamentom in Svetom po drugi obravnavi se zadeve ne vrnejo odboru.

Za spravni postopek se uporabljajo določbe za tretjo obravnavo iz členov 67, 68 in 69.

4. Med drugo in tretjo obravnavo se členi 45, 46, 49, člen 55(1) in (3), členi 56, 57 in 175 ne uporabljajo.

5. V primeru kolizije med določbo poslovnika, ki se nanaša na drugo in tretjo obravnavo, in neko drugo določbo poslovnika prevlada določba, ki se nanaša na drugo in tretjo obravnavo.

Člen 44

Zakonodajni postopki za pobude držav članic

1. Pobude držav članic v skladu s členom 76 Pogodbe o delovanju Evropske unije se obravnavajo v skladu s tem členom in členi 36 do 39, 43 in 55 tega poslovnika.

2. Pristojni odbor lahko povabi predstavnike držav članic pobudnic, da svojo pobudo predstavijo odboru. Predstavnike lahko spremlja predsedstvo Sveta.

3. Preden pristojni odbor glasuje, vpraša Komisijo, če pripravlja mnenje o pobudi. Če je odgovor pritrdilen, odbor ne sprejme poročila pred prejetjem mnenja Komisije.

4. Kadar se Parlamentu istočasno ali v kratkem časovnem presledku predložita dva ali več predlogov (od Komisije in/ali držav članic) z enakim zakonodajnim ciljem, jih Parlament obravnava v enem samem poročilu. Pristojni odbor v svojem poročilu navede, za katero besedilo je predlagal spremembe, in se sklicuje na vsa druga besedila v zakonodajni resoluciji.

POGLAVJE 2

Postopek v odboru**Člen 45****Zakonodajna poročila**

1. Predsednik odbora, ki mu je bil poslan predlog zakonodajnega akta, odboru predlaga, kateri postopek naj uporabi.

2. Po sklepu o postopku, ki se bo uporabil, če se ne uporabi člen 46, odbor izmed svojih članov ali stalnih namestnikov imenuje poročevalca za predlog zakonodajnega akta, če tega ni že storil na podlagi delovnega programa Komisije, dogovorjenega v skladu s členom 35.

3. Poročilo odbora vsebuje:

(a) morebitne predloge sprememb k predlogu Komisije, po potrebi s kratkimi obrazložitvami, za izdelavo katerih je odgovoren predlagatelj in se o njih ne glasuje;

(b) osnutek zakonodajne resolucije v skladu s členom 55(2);

(c) po potrebi obrazložitev s finančnim poročilom, ki prikazuje obseg morebitnih finančnih posledic poročila in njegovo združljivost z večletnim finančnim okvirom.

Člen 46**Poenostavljeni postopek**

1. Predsednik odbora lahko po prvi razpravi o predlogu zakonodajnega akta predlaga, da se le-ta sprejme brez sprememb. Predsednik odbora Parlamentu predloži poročilo o sprejetju predloga, razen če temu nasprotuje najmanj desetina članov odbora. Uporablja se člen 138(1), drugi pododstavek, (2) in (4).

2. Predsednik odbora lahko tudi predlaga, da on sam ali poročevalec pripravi zbir predlogov sprememb, ki odražajo razpravo v odboru. Če se odbor strinja, se predlogi sprememb pošljejo članom odbora. Če temu v dogovorjenem roku, ki ne sme biti krajši od 21 dni od dneva razdelitve poročila, ne nasprotuje najmanj desetina članov odbora, se šteje, da je odbor poročilo sprejel. V tem primeru se osnutek zakonodajne resolucije in predlogi sprememb predložijo Parlamentu brez razprave v skladu s členom 138(1), drugi pododstavek, (2) in (4).

3. Če najmanj desetina članov odbora nasprotuje, se o predlogih sprememb glasuje na naslednji seji odbora.

4. Prvi in drugi stavek odstavka 1, prvi, drugi in tretji stavek odstavka 2 ter odstavek 3 se smiselno uporabljajo tudi v zvezi z mnenji odborov v skladu s členom 49.

Člen 47**Nezakonodajna poročila**

1. Kadar odbor pripravi nezakonodajno poročilo, imenuje poročevalca izmed svojih članov ali stalnih namestnikov.

2. Poročevalec je odgovoren za pripravo poročila odbora in predstavitev poročila Parlamentu v imenu odbora.

3. Poročilo odbora vsebuje:

(a) predlog resolucije;

(b) obrazložitev s finančnim poročilom, ki prikazuje obseg morebitnih finančnih posledic poročila in njegovo združljivost z večletnim finančnim okvirom;

(c) besedila morebitnih predlogov resolucij, vključena v skladu s členom 120(4).

Člen 48**Samoiniciativna poročila**

1. Odbor, ki namerava pripraviti poročilo in vložiti predlog resolucije Parlamentu o zadevi v okviru svojih pristojnosti, v zvezi s katero ni bil zaprosen za nasvet niti od njega ni bilo zahtevano mnenje v skladu s členom 188(1), lahko to stori le po pridobitvi dovoljenja konference predsednikov. Zavrnitev takega dovoljenja mora biti vedno obrazložena. Kadar je predmet poročila predlog, ki ga je vložil poslanec v skladu s členom 42(2), se lahko dovoljenje odreče le, če niso izpolnjeni pogoji iz člena 5 Statuta poslancev ter člena 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Konferenca predsednikov odloči o prošnjah za pridobitev dovoljenja za pripravo poročila iz odstavka 1 v skladu z določbami o uporabi, ki jih sama določi. Če se odboru, ki je podal pobudo za pripravo poročila, izpodbija pristojnost za poročilo, sprejme konferenca predsednikov v šestih tednih odločitev na osnovi priporočila konference predsednikov odborov ali, če ga konferenca ne poda, predsednika slednje. Če v tem obdobju konferenca predsednikov ne sprejme odločitve, se šteje, da je priporočilo sprejeto.

2. Parlament preuči predloge resolucij iz samoiniciativnih poročil v skladu s postopkom kratke predstavitve iz člena 139. Predlogi sprememb k takim predlogom resolucij so sprejemljivi za obravnavo na plenarnem zasedanju le, če jih poročevalec vloži z namenom, da bi upošteval nove informacije, ali če jih vloži vsaj desetina poslancev. Politične skupine lahko vložijo alternativne predloge resolucije v skladu s členom 157(4). Ta odstavek se ne uporablja, kadar predmet poročila izpolnjuje pogoje za prednostno razpravo na plenarnem zasedanju, kadar je poročilo pripravljeno v skladu s pravico do pobude iz člena 41 ali 42, ali kadar je mogoče poročilo obravnavati kot strateško poročilo v skladu z merili, ki jih določi konferenca predsednikov (7).

3. Če poročilo glede na obravnavano temo spada pod pravico do pobude iz člena 41, se dovoljenje lahko zavrne samo, če niso izpolnjeni pogoji iz pogodb.

4. V primerih iz členov 41 in 42 konferenca predsednikov odloči v roku dveh mesecev.

Člen 49

Mnenja odborov

1. Če se želi odbor, ki mu je bila zadeva najprej dodeljena, seznaniti z mnenjem drugega odbora ali če želi drug odbor izraziti svoje mnenje o poročilu odbora, ki mu je bila zadeva najprej dodeljena, lahko oba odbora prosita predsednika Parlamenta, da v skladu s členom 188(3) enega izmed njiju imenuje za pristojni odbor, drugega pa za odbor, zaprosen za mnenje.

2. V primeru dokumentov zakonodajne narave v smislu člena 43(1) mnenje odbora, zaprosenega za mnenje, sestavljajo predlogi sprememb besedila, ki je bilo dodeljeno odboru, po potrebi s kratkimi obrazložitvami. Za obrazložitve je odgovoren pripravljavec mnenja in se o njih ne glasuje. Po potrebi lahko odbor predloži kratko pisno obrazložitev za mnenje kot celoto.

V primeru nezakonodajnih besedil mnenje sestavljajo pobude k delom predloga resolucije pristojnega odbora.

Pristojni odbor glasuje o teh predlogih sprememb ali pobudah.

V mnenjih se obravnavajo izključno zadeve s področij pristojnosti odbora, ki daje mnenje.

3. Pristojni odbor določi rok, v katerem mora odbor, zaprosen za mnenje, svoje mnenje dati, da bi ga pristojni odbor upošteval. Pristojni odbor nemudoma sporoči odboru oziroma odboru, zaprosenim za mnenje, vse spremembe napovedanega časovnega razporeda. Pristojni odbor ne sprejme končnih sklepov pred potekom tega roka.

(7) Glej sklep konference predsednikov v Prilogi XVIII Poslovnika.

4. Vsa sprejeta mnenja se priložijo poročilu pristojnega odbora.

5. Le pristojni odbor lahko predlaga spremembe na plenarnem zasedanju.

6. Predsednik in pripravljavec mnenja odbora, zaprosenega za mnenje, sta povabljeni, da se v svetovalni funkciji udeležujeta sej pristojnega odbora, če te zadevajo vprašanja skupnega interesa.

Člen 50

Postopek s pridruženimi odbori

Kadar je bilo vprašanje glede pristojnosti posredovano konferenci predsednikov v skladu s členom 188(2) ali 48 oziroma na podlagi Priloge VII in konferenca predsednikov meni, da vprašanje sodi skoraj v enaki meri v pristojnost dveh ali več odborov ali da različni deli vprašanja sodijo v pristojnost dveh ali več odborov, se uporablja člen 49 z naslednjimi dodatnimi določbami:

- zadevni odbori se skupaj sporazumejo o časovnem razporedu,
- poročevalec in pripravljavci mnenj se medsebojno obveščajo in si prizadevajo, da bi se sporazumeli o besedilih, ki jih predlagajo svojim odborom, in o stališču glede predlogov sprememb,
- predsedniki, poročevalec in pripravljavci mnenj skupaj določijo dele besedila, ki so v njihovi izključni ali skupni pristojnosti, in se natančno dogovorijo o načinih sodelovanja. V primeru nestrinjanja o razmejitvi pristojnosti se zadeva na prošnjo enega od vpletenih odborov posreduje konferenci predsednikov, ki lahko sprejme odločitev o posameznih pristojnostih ali odloči, da se uporabi postopek skupnih sej odborov v skladu s členom 51; drugi pododstavek člena 188(2) se uporablja smiselno,
- pristojni odbor brez glasovanja sprejme spremembo, ki jih predlaga pridružen odbor, kadar se te nanašajo na zadeve, ki so v izključni pristojnosti pridruženega odbora. Če pristojni odbor zavrne predloge sprememb o zadevah, ki so v skupni pristojnosti pristojnega in pridruženega odbora, jih lahko pridružen odbor predloži neposredno na plenarnem zasedanju,
- če je za predlog potreben pravni postopek, so v delegacijo Parlamenta vključeni pripravljavci mnenj vseh pridruženih odborov.

Besedilo tega člena z ničimer ne omejuje področja njegove uporabe. Zahteve za uporabo postopka s pridruženimi odbori v zvezi z zakonodajnimi poročili na podlagi člena 48(1) ter člena 119(1) in (2) so dopustne.

Pri postopku odobritve iz člena 81 ni mogoče uporabiti postopka pridruženih odborov iz tega člena za namene pregleda mednarodnega sporazuma po členu 90.

Odločitev konference predsednikov o uporabi postopka s pridruženimi odbori se nanaša na vse faze zadevnega postopka.

Pravice, vezane na položaj „pristojnega odbora“ izvaja odbor, ki mu je bila zadeva najprej dodeljena. Slednji mora pri izvajanju teh pravic upoštevati pristojnosti pridruženega odbora, zlasti obveznost tesnega sodelovanja pri časovnem razporedu in pravico pridruženega odbora do določitve predlogov sprememb iz izključne pristojnosti pridruženega odbora, ki se predložijo Parlamentu.

Če odbor, ki mu je bila zadeva najprej dodeljena, ne priznava pristojnosti pridruženega odbora, odločitve prvega ostanejo v veljavi, pridružen odbor pa lahko v mejah svoje izključne pristojnosti predloži predloge sprememb neposredno Parlamentu.

Člen 51

Postopek s skupnimi sejami odborov

Če so izpolnjeni pogoji iz člena 49(1) in člena 50, lahko konferenca predsednikov, kadar meni, da je zadeva večjega pomena, odloči, da bo uporabljen postopek s skupnimi sejami odborov in skupnim glasovanjem. V tem primeru zadevni poročevalci oblikujejo en sam osnutek poročila, ki ga preučijo in o njem glasujejo odbori, ki sodelujejo na skupnih sejah pod skupnim predsedstvom zadevnih predsednikov odborov. Sodelujoči odbori lahko oblikujejo medodtorske delovne skupine, ki pripravijo skupne seje in glasovanje.

POGLAVJE 3

Prva obravnava

V odboru

Člen 53

Sprememba predloga zakonodajnega akta

1. Če Komisija obvesti Parlament ali če pristojni odbor kako drugače izve, da namerava Komisija svoj predlog spremeniti, pristojni odbor obravnava zadeve preloži do prejema novega predloga ali sprememb Komisije.

2. Če Svet bistveno spremeni predlog zakonodajnega akta, se uporabljajo določbe člena 59.

Člen 52

Oblikovanje poročil

1. Za obrazložitev je odgovoren poročevalec in se o njej ne glasuje. Mora pa biti skladna z besedilom sprejetega predloga resolucije in morebitnimi spremembami, ki jih je predlagal odbor. V nasprotnem primeru lahko predsednik odbora obrazložitev črta.

2. V poročilu je naveden izid glasovanja o poročilu v celoti. Poročilo navaja tudi, kako je glasoval vsak član, če ob glasovanju to zahteva najmanj tretjina navzočih članov.

3. Kadar mnenje odbora ni soglasno, mora biti v poročilu predstavljeno tudi manjšinsko mnenje. Manjšinska mnenja, izražena ob glasovanju o besedilu v celoti, so lahko na zahtevo njihovih avtorjev predmet največ 200 besed dolge pisne izjave, ki je priložena obrazložitvi.

O sporih, ki izhajajo iz uporabe teh določb, odloča predsednik odbora.

4. Odbor lahko na predlog svojega predsedstva določi rok, v katerem mora poročevalec predložiti osnutek poročila. Rok se lahko podaljša ali pa se lahko imenuje nov poročevalec.

5. Po poteku roka lahko odbor svojemu predsedniku naroči, naj zaprosi, da se zadeva, ki mu je bila dodeljena, uvrsti na dnevni red ene izmed naslednjih sej Parlamenta. V tem primeru lahko razprava poteka na podlagi ustnega poročila odbora.

Člen 54

Stališče Komisije in Sveta o predlogih sprememb

1. Preden pristojni odbor dokončno glasuje o predlogu zakonodajnega akta, Komisijo prosi, da pojasni svoje stališče do vseh predlogov sprememb k predlogu, ki jih je sprejel odbor, od Sveta pa, da poda pripombe.

2. Če Komisija svojega stališča ne more pojasniti ali izjavi, da ni pripravljena sprejeti vseh predlogov sprememb, ki jih je sprejel odbor, lahko odbor preloži končno glasovanje.

3. Stališče Komisije se vključi v poročilo, kadar je to primerno.

Na plenarnem zasedanju

Člen 55

Zaključek prve obravnave

1. Parlament preuči predlog zakonodajnega akta na podlagi poročila, ki ga je pripravil pristojni odbor v skladu s členom 45.

2. Parlament najprej glasuje o predlogih sprememb k predlogu, ki je predmet poročila pristojnega odbora, nato o predlogu, spremenjenem ali ne, zatem o predlogih sprememb k osnutku zakonodajne resolucije in nazadnje o osnutku zakonodajne resolucije v celoti, ki vsebuje le izjavo, ali Parlament predlog zakonodajnega akta odobrava, zavrača ali predlaga spremembe, in morebitne postopkovne zahteve.

Če je osnutek zakonodajne resolucije sprejet, se prva obravnava zaključí. Če Parlament zakonodajne resolucije ne sprejme, se predlog vrne pristojnemu odboru.

Vsa poročila, predložena v zakonodajnem postopku, morajo biti v skladu z določbami členov 37, 43 in 45. Vsak predlog resolucije nezakonodajne narave, ki ga vloži odbor, mora biti v skladu s postopki predložitve iz člena 48 ali 188.

3. Predsednik posreduje Svetu in Komisiji besedilo predloga, kakor ga je sprejel Parlament, in spremljajočo resolucijo kot stališče Parlamenta.

Člen 56

Zavrnitev predloga Komisije

1. Če predlog Komisije ne dobi večine oddanih glasov ali če je sprejet predlog o njegovi zavrnitvi, ki ga lahko predloži pristojni odbor ali najmanj štirideset poslancev, predsednik pred glasovanjem Parlamenta o osnutku zakonodajne resolucije Komisijo pozove, naj predlog umakne.

2. Če Komisija to stori, predsednik razglasi, da je postopek končan, in s tem seznani Svet.

3. Če Komisija svojega predloga ne umakne, Parlament zadevo vrne pristojnemu odboru, ne da bi glasoval o osnutku zakonodajne resolucije, razen če Parlament na predlog predsed-

nika ali poročevalca pristojnega odbora, politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev ne glasuje o osnutku zakonodajne resolucije.

V primeru vrnitve zadeve pristojni odbor določi postopek, ki ga je treba upoštevati, in Parlamentu ustno ali pisno poroča v roku, ki ga določi Parlament in ki ne sme biti daljši od dveh mesecev.

Po vrnitvi zadeve na podlagi odstavka 3 mora pristojni odbor, preden odloči o postopku, pridruženemu odboru v skladu s členom 50 dopustiti, da se opredeli do predlogov sprememb iz izključne pristojnosti pridruženega odbora, zlasti do predlogov sprememb, ki se morajo Parlamentu predložiti na novo.

Rok iz drugega pododstavka odstavka 3 se uporablja za pisno ali ustno predložitev poročila pristojnega odbora. Ta rok ne vpliva na Parlament pri določitvi primerne trenutka za nadaljevanje zadevnega postopka.

4. Če se pristojni odbor roka ne more držati, prosi, da se zadeva v skladu s členom 175(1) vrne odboru. Če je potrebno, lahko Parlament na podlagi člena 175(5) določi nov rok. Če prošnja odbora ni sprejeta, Parlament glasuje o osnutku zakonodajne resolucije.

Člen 57

Sprejetje predlogov sprememb k predlogu Komisije

1. Kadar je predlog Komisije v celoti sprejet, vendar na podlagi sprememb, ki so bile prav tako sprejete, se glasovanje o osnutku zakonodajne resolucije preloži, dokler Komisija ne pojasni svojega stališča do posameznih sprememb Parlamenta.

Če Komisija ob koncu glasovanja o njenem predlogu v Parlamentu take izjave ne more podati, obvesti predsednika ali pristojni odbor, kdaj bo to lahko naredila; predlog se nato uvrsti na osnutek dnevnega reda prvega naslednjega delnega zasedanja.

2. Kadar Komisija najavi, da ne namerava sprejeti vseh sprememb Parlamenta, poročevalec pristojnega odbora oziroma, kadar ga ni, njegov predsednik Parlamentu uradno predlaga, ali naj nadaljuje glasovanje o osnutku zakonodajne resolucije. Pred predložitvijo tega predloga lahko poročevalec ali predsednik pristojnega odbora zahteva, da predsednik obravnavo te točke prekine.

Če Parlament sklene, da se glasovanje preloži, se šteje, da je zadeva vrnjena pristojnemu odboru v ponovno obravnavo.

V tem primeru pristojni odbor Parlamentu ustno ali pisno poroča v roku, ki ga določi Parlament in ki ne sme biti daljši od dveh mesecev.

Če se pristojni odbor omenjenega roka ne more držati, se uporablja postopek iz člena 56(4).

Na tej stopnji so dopustni le predlogi sprememb, ki jih vloži pristojni odbor in katerih namen je doseči dogovor s Komisijo.

3. Uporaba odstavka 2 ne izključuje možnosti, da drugi poslanci v skladu s členom 175 vložijo zahtevo za vrnitev zadeve pristojnemu odboru.

Odbor, ki mu je bila zadeva vrnjena na podlagi odstavka 2, mora pod pogoji te vrnitve poročati v določenem roku in, kjer je to primerno, vložiti predloge sprememb, katerih namen je doseči dogovor s Komisijo, ne sme pa ponovno obravnavati vseh določb, ki jih je sprejel Parlament.

V okviru teh pristojnosti odbor zaradi suspenzivnega učinka vrnitve zadeve uživa višjo stopnjo svobode in lahko, kadar je to potrebno za doseg dogovora, predlaga ponovno obravnavo določb, ki jih je Parlament že sprejel.

Ker so dopustni samo tisti predlogi sprememb odbora, katerih namen je doseči dogovor, in zaradi ohranitve suverenosti Parlamenta, mora poročilo iz odstavka 2 jasno navajati, katere že sprejete določbe bi v primeru sprejetja predlaganih sprememb prenehale veljati.

Postopek spremljanja

Člen 58

Spremljanje stališča Parlamenta

1. V času po sprejetju stališča Parlamenta o predlogu Komisije predsednik in poročevalec pristojnega odbora spremljata napredek predloga v postopku za njegovo sprejetje v Svetu, zlasti zato, da bi zagotovila natančno upoštevanje s strani Sveta ali Komisije podanih zavez glede stališča Parlamenta.

2. Pristojni odbor lahko Komisijo in Svet povabi k razpravi o zadevi.

3. Pristojni odbor lahko kadar koli med postopkom spremljanja, če se mu zdi potrebno, v skladu s tem členom vloži predlog resolucije, s katerim Parlamentu priporoča, da:

— pozove Komisijo, naj umakne svoj predlog,

— pozove Komisijo ali Svet, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu v skladu s členom 59, ali Komisijo, naj predloži nov predlog, ali

— ukrepa, kakor se mu zdi primerno.

Ta predlog se uvrsti na osnutek dnevnega reda delnega zasedanja, ki sledi sklepu odbora.

Člen 59

Ponovno posredovanje Parlamentu

Redni zakonodajni postopek

1. Na zahtevo pristojnega odbora predsednik Komisijo pozove, naj predlog ponovno poda Parlamentu:

— če Komisija, potem ko je Parlament sprejel svoje stališče, svoj prvotni predlog umakne, da bi ga nadomestila z drugim besedilom, razen če to stori zato, da bi upoštevala stališče Parlamenta,

— če Komisija bistveno spremeni ali namerava spremeniti svoj prvotni predlog, razen če to stori zato, da bi upoštevala stališče Parlamenta,

— če se po določenem času ali zaradi spremenjenih okoliščin narava vprašanja, ki ga predlog zadeva, bistveno spremeni,

— če je po sprejetju stališča Parlamenta prišlo do novih volitev v Parlament in konferenca predsednikov meni, da je to zaželeno.

2. Na zahtevo pristojnega odbora Parlament prosi Svet, da predlog, ki ga je Komisija predložila v skladu s členom 294 Pogodbe o delovanju Evropske unije, vrne Parlamentu, če Svet namerava spremeniti pravno podlago predloga tako, da se redni zakonodajni postopek ne bi več uporabljal.

Drugi postopki

3. Na zahtevo pristojnega odbora predsednik pozove Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom v enakih okoliščinah in pod enakimi pogoji, kot so določeni v odstavku 1, ali če Svet bistveno spremeni ali namerava spremeniti predlog, za katerega je Parlament že podal svoje mnenje, razen če to stori zato, da bi vključil v Parlamentu sprejete spremembe.

4. Na podlagi tega člena predsednik pozove, naj se predlog akta ponovno predloži Parlamentu, če Parlament tako sklene na predlog politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev.

Člen 60

črtano

POGLAVJE 4

Druga obravnava

V odboru

Člen 61

Predložitev stališča Sveta

1. Stališče Sveta se v skladu s členoma 294 Pogodbe o delovanju Evropske unije predloži, ko ga predsednik razglasi v Parlamentu. Predsednik predložitev stališča razglasi po prejemu dokumentov, ustrezno prevedenih v uradne jezike Evropske unije, ki vsebujejo stališče, vse izjave, zabeležene v zapisniku Sveta ob sprejetju stališča, razloge, zaradi katerih je Svet stališče sprejel, ter stališče Komisije. Predsednik predložitev stališča razglasi na delnem zasedanju po prejemu navedenih dokumentov.

Pred razglasitvijo se predsednik po posvetovanju s predsednikom pristojnega odbora in/ali poročevalcem prepriča, da je prejeta besedilo zagotovo stališče Sveta iz prve obravnave in da ne gre za okoliščine iz člena 59. V nasprotnem primeru predsednik skupaj s pristojnim odborom in, kjer je to mogoče, v dogovoru s Svetom poišče ustrezno rešitev.

2. Seznam navedenih predložitev se skupaj z imenom pristojnega odbora objavi v zapisniku seje.

Člen 62

Podaljšanje rokov

1. Predsednik na zahtevo predsednika pristojnega odbora v primeru rokov za drugo obravnavo ali na zahtevo delegacije Parlamenta v Spravnem odboru v primeru rokov za spravo omenjene roke podaljša v skladu s členom 294(14) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Predsednik na pobudo Parlamenta ali Sveta obvesti Parlament o morebitnem podaljšanju rokov v skladu s členom 294(14) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 63

Posredovanje pristojnemu odboru in postopek v odboru

1. Na dan predložitve stališča Parlamentu v skladu s členom 61(1) se šteje, da je bilo stališče Sveta avtomatično posredovano pristojnemu odboru in odborom, zaprošenim za mnenje med prvo obravnavo.

2. Stališče Sveta se uvrsti pod prvo točko dnevnega reda prve seje pristojnega odbora po dnevu predložitve. Svet se lahko povabi, da svoje stališče predstavi.

3. Če ni bilo odločeno drugače, je poročevalec med prvo in drugo obravnavo isti.

4. Za postopke v pristojnem odboru se uporabljajo določbe za drugo obravnavo v Parlamentu iz člena 66(2), (3) in (5); predloge zavrnitve in sprememb lahko vlagajo le člani ali stalni namestniki odbora. Odbor odloča z večino oddanih glasov.

5. Odbor lahko od predsednika odbora ali poročevalca v odboru zahteva, da pred glasovanjem razpravlja o v odboru vloženih predlogih sprememb s predsednikom Sveta ali njegovim predstavnikom in navzočim pristojnim komisarjem. Poročevalec lahko po taki razpravi vloži sporazumne predloge sprememb.

6. Pristojni odbor predloži priporočilo za drugo obravnavo, v katerem predlaga sprejetje, spremembo ali zavrnitev stališča Sveta. Priporočilo vsebuje kratko obrazložitev predlaganega sklepa.

Na plenarnem zasedanju**Člen 64****Zaključek druge obravnave**

1. Stališče Sveta in, kadar je na voljo, priporočilo pristojnega odbora za drugo obravnavo se avtomatično uvrstita na osnutek dnevnega reda delnega zasedanja, ki pade na sredo pred dnev izteka trimesečnega oziroma, če je bilo podaljšano v skladu s členom 62, štirimesečnega obdobja in mu je najbližja, razen če se zadeva obravnava že na enem od predhodnih delnih zasedanj.

Priporočila parlamentarnih odborov za drugo obravnavo so enakovredna obrazložitvi, s katero odbor utemeljuje svoje stališče do stališča Sveta, zaradi česar se o teh besedilih ne glasuje.

2. Druga obravnava se zaključi, ko Parlament sprejme, zavrne ali spremeni stališče Sveta v rokih in v skladu s pogoji iz člena 294 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 65**Zavrnitev stališča Sveta**

1. Pristojni odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko v pisni obliki in v roku, ki ga določi predsednik, vloži predlog zavrnitve stališča Sveta. Za sprejetje navedenega predloga je potrebna večina glasov poslancev Parlamenta. O predlogu zavrnitve stališča Sveta se glasuje pred glasovanjem o predlogih sprememb.

2. Parlament lahko, četudi je glasoval proti prvotnemu predlogu zavrnitve stališča Sveta, na priporočilo poročevalca obravnava nov predlog zavrnitve po glasovanju o predlogih sprememb in izjavi Komisije v skladu s členom 66(5).

3. Če je stališče Sveta zavrnjeno, predsednik na plenarnem zasedanju razglasi, da je zakonodajni postopek končan.

Člen 66**Spremembe stališča Sveta**

1. Predloge sprememb k stališču Sveta za obravnavo na plenarnem zasedanju lahko vloži pristojni odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev.

2. Predlog spremembe stališča Sveta je dopusten le, če je skladen z določbami členov 156 in 157 in je njegov namen:

(a) v celoti ali delno obnoviti stališče Parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi;

(b) doseči dogovor med Svetom in Parlamentom;

(c) spremeniti del besedila stališča Sveta, ki ni bil vključen ali pa je bil vključen z drugačno vsebino v predlog, podan v prvi obravnavi, in ne pomeni bistvene spremembe v smislu člena 59;

(d) upoštevati novo dejstvo ali pravno stanje, nastalo po prvi obravnavi.

Predsednikove presoje dopustnosti ali nedopustnosti predloga spremembe ni mogoče izpodbijati.

3. Če je po prvi obravnavi prišlo do novih volitev, ne da bi bil izveden postopek iz člena 59, lahko predsednik sklene odpraviti omejitve glede dopustnosti, določene v odstavku 2.

4. Predlog spremembe je sprejet le, če je zanj glasovala večina poslancev Parlamenta.

5. Predsednik lahko pred glasovanjem o predlogih sprememb zaprosi Komisijo za stališče in Svet za pojasnilo.

POGLAVJE 5**Tretja obravnava****Sprava****Člen 67****Sklic Spravnega odbora**

Kadar Svet obvesti Parlament, da ne more sprejeti vseh sprememb stališča Sveta, ki jih je predlagal Parlament, predsednik skupaj s Svetom določi čas in kraj prvega sestanka Spravnega odbora. Šesttedenski ali, če se podaljša, osemtedenski rok, predviden v členu 294(10) Pogodbe o delovanju Evropske unije, začne teči od trenutka, ko se odbor prvič sestane.

Člen 68**Delegacija v Spravnem odboru**

1. Delegacija Parlamenta v Spravnem odboru je sestavljena iz toliko članov, kolikor jih je v delegaciji Sveta.

2. Politična sestava delegacije ustreza sestavi Parlamenta po političnih skupinah. Konferenca predsednikov določi točno število članov iz vsake politične skupine.

3. Politične skupine imenujejo člane delegacije za vsak posamezni primer sprave, po možnosti izmed članov zadevnih odborov, razen treh članov, ki so imenovani za stalne člane sledečih si delegacij za obdobje dvanajstih mesecev. Politične skupine izmed podpredsednikov imenujejo tri stalne člane, ki zastopajo najmanj dve različni politični skupini. Predsednik in poročevalec pristojnega odbora sta v vsakem primeru člana delegacije.

4. Politične skupine, zastopane v delegaciji, imenujejo namestnike.

5. Politične skupine in samostojni poslanci, ki v delegaciji niso zastopani, lahko pošljejo po enega predstavnika na katero koli interno pripravljalo sejo delegacije.

6. Delegacijo vodi predsednik ali eden izmed treh stalnih članov.

7. Delegacija odloča z večino glasov svojih članov. Njene razprave niso javne.

Konferenca predsednikov določi nadaljnje postopkovne smernice za delo delegacije v Spravnem odboru.

8. Delegacija poroča Parlamentu o izidu sprave.

Na plenarnem zasedanju

Člen 69

Skupno besedilo

1. Ko je v Spravnem odboru dosežen dogovor o skupnem besedilu, se zadeva uvrsti na dnevni red seje Parlamenta, ki bo potekala v roku šestih oziroma, če je bil rok podaljšan, osmih tednov od dneva sprejetja skupnega besedila v Spravnem odboru.

2. Predsednik ali drugi imenovani član delegacije Parlamenta v Spravnem odboru poda izjavo o skupnem besedilu, ki ga spremlja poročilo.

3. K skupnemu besedilu ni dopustno vlagati predlogov sprememb.

4. Skupno besedilo v celoti je predmet enega samega glasanja. Skupno besedilo je sprejeto, če dobi večino oddanih glasov.

5. Kadar v Spravnem odboru dogovor o skupnem besedilu ni dosežen, predsednik ali drugi imenovani član delegacije Parlamenta v Spravnem odboru poda izjavo. Izjavi sledi razprava.

POGLAVJE 6

Zaključek zakonodajnega postopka

Člen 70

Medinstitucionalna pogajanja in zakonodajni postopki

1. Pogajanja z drugimi institucijami pri iskanju dogovora med zakonodajnim postopkom potekajo v skladu s kodeksom ravnanja pri pogajanjih v okviru rednega zakonodajnega postopka⁽⁸⁾.

2. Pred začetkom pogajanj se pristojni odbor načeloma odloča z večino svojih članov in sprejme mandat, smernice in prednostne naloge.

3. Če pogajanja privedejo do kompromisa s Svetom po sprejetju poročila v odboru, je pred glasovanjem na plenarnem zasedanju v vsakem primeru potrebno ponovno posvetovanje z odborom.

Člen 71

Sporazum v prvi obravnavi

Kadar v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije Svet obvesti Parlament, da je njegovo stališče sprejel, predsednik, ob upoštevanju zaključka v skladu s členom 180, v Parlamentu razglasi, da je sprejeta različica predloga, ki se ujema s stališčem Parlamenta.

Člen 72

Sporazum v drugi obravnavi

Če v rokih, določenih za vlaganje in glasovanje o predlogih sprememb ali zavrnitve, niso bili sprejeti ne predlog zavrnitve stališča Sveta ne predlogi sprememb k takšnemu stališču v skladu s členoma 65 in 66, predsednik na plenarnem zasedanju razglasi, da je predlagani akt dokončno sprejet. Predsednik Sveta predlagani akt podpiše in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije* v skladu s členom 74.

⁽⁸⁾ Glej Prilogo XXI.

Člen 73

Zahteve pri pripravi zakonodajnih aktov

1. V aktih, ki jih skupaj sprejmeta Parlament in Svet v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, se navede vrsta akta, serijska številka, datum sprejetja in navedba predmeta.

2. Akti, ki jih skupaj sprejmeta Parlament in Svet, vsebujejo:

(a) navedbo „Evropski parlament in Svet Evropske unije sta“;

(b) sklic na določbe, na podlagi katerih je bil akt sprejet, pred tem pa navedbo „ob upoštevanju“;

(c) navedbo sklicevanja na predložene predloge, pridobljena mnenja in opravljena posvetovanja;

(d) obrazložitev razlogov, na katerih akt temelji, pred tem pa navedbo „ob upoštevanju naslednjega“;

(e) navedbo „sprejela naslednjo uredbo“ ali „sprejela naslednjo direktivo“ ali „sprejela naslednjo odločbo“ ali „sklenila“, ki ji sledi besedilo akta.

3. Akti se delijo na člene, po potrebi združene v poglavja in oddelke.

4. Zadnji člen akta navaja dan začetka veljavnosti, kadar je ta pred dvajsetim dnem po objavi ali po njem.

5. Zadnjemu členu akta sledi:

— ustrezna formulacija, skladno z ustreznimi določbami pogodb, glede njegove uporabnosti,

— „V ...“ ter dan sprejetja akta,

— „Za Evropski parlament Predsednik“, „Za Svet Predsednik“ ter imeni predsednika Parlamenta in predsedujočega Svetu v času sprejetja akta.

Člen 74

Podpis sprejetih aktov

Ko je sprejeto besedilo dokončno oblikovano v skladu s členom 180 in ko je bilo preverjeno, da so bili vsi postopki pravilno zaključeni, akte, sprejete v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, podpišeta predsednik in generalni sekretar ter jih generalna sekretarja Parlamenta in Sveta objavita v *Uradnem listu Evropske unije*.

POGLAVJE 6a

Ustavne zadeve

Člen 74a

Redni postopek za spremembo Pogodb

1. V skladu s členoma 41 in 48 lahko pristojni odbor Parlamentu predloži poročilo s predlogi Svetu za spremembo Pogodb.

2. Kadar je Parlament v skladu s členom 48(3) Pogodbe o Evropski uniji zaprosen za mnenje o predlogu sklepa Evropskega sveta o preučitvi sprememb pogodb, se zadeva preda pristojnemu odboru. Odbor pripravi poročilo, ki vsebuje:

— predlog resolucije, v kateri je navedeno, ali Parlament sprejme ali zavrne predlagani sklep, in ki lahko vsebuje predloge konvenciji ali konferenci predstavnikov vlad držav članic,

— če je to primerno, obrazložitev.

3. Če se Evropski svet odloči za sklic konvencije, Parlament na predlog konference predsednikov imenuje svoje predstavnike.

Parlamentarna delegacija izvoli svojega vodjo in kandidate za članstvo v morebitnih usmerjevalnih skupinah ali predsedstvu konvencije.

4. Če Evropski svet od Parlamenta zahteva odobritev v zvezi s sklepom, naj ne skliče konvencije za proučitev predlaganih sprememb Pogodb, se zadeva posreduje pristojnemu odboru v skladu s členom 81.

Člen 74b

Poenostavljeni postopek za spremembo Pogodb

1. V skladu s členoma 41 in 48 lahko pristojni odbor Parlamentu, v skladu s postopkom iz člena 48(6) Pogodbe o Evropski uniji, predloži poročilo s predlogi Evropskemu svetu za spremembo vseh ali nekaterih določb tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Pri posvetovanju s Parlamentom v skladu s členom 48(6) Pogodbe o Evropski uniji o predlogu sklepa Evropskega sveta, ki spreminja tretji del Pogodbe o delovanju Evropske unije, se smiselno uporablja člen 74a(2). V takem primeru lahko predlog resolucije vsebuje predloge za spremembo samo določb tretjega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Člen 74c

Pristopne pogodbe

1. Prošnja evropske države za članstvo v Evropski uniji se da v presojo pristojnemu odboru.

2. Parlament se lahko na predlog pristojnega odbora, politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev odloči, da bo od Komisije in Sveta zahteval, da pred začetkom pogajanj z državo prosilko sodelujeta v razpravi.

3. Med pogajanjem Komisija in Svet redno in temeljito obveščata pristojni odbor o napredku pri pogajanjih, po potrebi zaupno.

4. Parlament lahko na kateri koli stopnji pogajanj sprejme priporočila na podlagi poročila pristojnega odbora in zahteva, da se ta upoštevajo pred sklenitvijo pogodbe o pristopu države prosilke k Evropski uniji.

5. Po koncu pogajanj, vendar pred podpisom sporazuma, se osnutek sporazuma posreduje Parlamentu v odobritev v skladu s členom 81.

Člen 74d

Izstop iz Unije

Če se država članica v skladu s členom 50 Pogodbe o Evropski uniji odloči za izstop iz Unije, se zadeva posreduje pristojnemu odboru Parlamenta. Smiselno se uporablja člen 74c. Parlament se o odobritvi sporazuma o izstopu odloči z večino oddanih glasov.

Člen 74e

Kršitev temeljnih načel s strani države članice

1. Parlament lahko na podlagi posebnega poročila pristojnega odbora, pripravljenega v skladu s členoma 41 in 48:

(a) glasuje o obrazloženem predlogu, s katerim se Svet poziva, naj ukrepa v skladu s členom 7(1) Pogodbe o Evropski uniji;

(b) glasuje o predlogu, s katerim se Komisijo ali države članice poziva, naj vložijo predlog v skladu s členom 7(2) Pogodbe o Evropski uniji;

(c) glasuje o predlogu, s katerim se Svet poziva, naj ukrepa v skladu s členom 7(3) ali, naknadno, s členom 7(4) Pogodbe o Evropski uniji.

2. Vse zahteve Sveta za odobritev v zvezi s predlogom, predloženim v skladu s členom 7(1) in (2) Pogodbe o Evropski uniji, skupaj s predloženimi pripombami zadevne države članice se razglasijo v Parlamentu in pošljejo pristojnemu odboru v skladu s členom 81. Razen v nujnih in upravičenih primerih Parlament sprejme sklep na predlog pristojnega odbora.

3. Za sklepe iz odstavkov 1 in 2 je potrebna dvotretjinska večina oddanih glasov, ki predstavljajo večino poslancev.

4. Po pridobitvi dovoljenja konference predsednikov lahko pristojni odbor vloži spremljajoči predlog resolucije. V njem navede stališče Parlamenta v zvezi s hujšo kršitvijo države članice, ustreznimi sankcijami in njihovo spremembo ali odpravo.

5. Pristojni odbor zagotavlja, da je Parlament v celoti obveščen in po potrebi zaprosen za mnenje o vseh nadaljnjih ukrepih, sprejetih na podlagi njegove odobritve v skladu z odstavkom 3. Svet je zaprosen, da ustrezno predstavi razvoj dogodkov. Na predlog pristojnega odbora, pripravljen po pridobitvi dovoljenja konference predsednikov, lahko Parlament sprejme priporočila Svetu.

Člen 74f

Sestava Parlamenta

Parlament lahko v primernem času pred koncem parlamentarnega obdobja predlaga spremembo svoje sestave na podlagi poročila, ki ga njegov pristojni odbor pripravi v skladu s členom 41. Osnutek sklepa Evropskega sveta o sestavi Parlamenta se preuči v skladu s členom 81.

POGLAVJE 7

Proračunski postopki

Člen 75

Večletni finančni okvir

Če Svet od Parlamenta zahteva odobritev v zvezi s predlogom uredbe o določitvi večletnega finančnega okvira, se zadeva posreduje pristojnemu odboru v skladu s postopkom iz člena 81. Za odobritev v Parlamentu je potrebna večina glasov poslancev.

Člen 75a

Delovno gradivo

1. Poslancem je na voljo naslednje gradivo:
 - (a) predlog proračuna, ki ga predloži Komisija;
 - (b) povzetek razprav Sveta o predlogu proračuna;
 - (c) stališče Sveta o predlogu proračuna, oblikovano v skladu s členom 314(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 - (d) vsi osnutki sklepov o začasnih dvanajstlinah v skladu s členom 315 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
2. To gradivo se posreduje pristojnemu odboru. Vsak odbor, ki ga to zadeva, lahko poda svoje mnenje.

Člen 74g

Okrepljeno sodelovanje med državami članicami

1. Predsednik pošlje v obravnavo pristojnemu odboru prošnje za vzpostavitev okrepljenega sodelovanja med državami članicami v skladu s členom 20 Pogodbe o Evropski uniji. Ustrezno se uporabljajo členi 37, 38, 39, 43, 53 do 59 in 81 tega poslovnika.
2. Pristojni odbor preveri skladnost s členom 20 Pogodbe o Evropski uniji in členi 326 do 334 Pogodbe o delovanju Evropske unije.
3. Nadaljnji akti, predlagani v okviru okrepljenega sodelovanja po njegovi vzpostavitvi, se obravnavajo v Parlamentu po enakih postopkih, kot veljajo, kadar okrepljeno sodelovanje ni vzpostavljeno. Uporablja se člen 43.

3. Če želijo mnenja podati tudi drugi odbori, predsednik določi rok, v katerem jih morajo poslati pristojnemu odboru.

Člen 75b

Obravnava predloga proračuna – prva faza

1. Vsak poslanec lahko ob upoštevanju spodaj navedenih pogojev vloži in zagovarja osnutke dopolnitev predloga proračuna.
 2. Osnutki dopolnitev so dopustni le, če so predloženi v pisni obliki, če jih je podpisalo najmanj štirideset poslancev ali če so vloženi v imenu politične skupine ali odbora, če je navedena proračunska postavka, na katero se nanašajo, in če je zagotovljeno ravnotežje med prihodki in odhodki. Osnutki dopolnitev vsebujejo vse potrebne podatke o zaznamkih v zvezi z zadevno proračunsko postavko.
- Vse osnutke dopolnitev predloga proračuna je treba pisno obrazložiti.
3. Predsednik določi rok za vložitev osnutkov dopolnitev.
 4. Pristojni odbor poda svoje mnenje o predloženih besedilih pred obravnavo v Parlamentu.

O osnutkih dopolnitev, ki jih je pristojni odbor zavrnil, se v Parlamentu ne glasuje, razen če to pred iztekom roka, ki ga določi predsednik, pisno zahteva eden od odborov ali najmanj štirideset poslancev; ta rok nikakor ne sme biti krajši od štiriindvajset ur pred začetkom glasovanja.

5. Osnutki dopolnitev načrta odhodkov Parlamenta, podobni tistim, ki jih je Parlament zavrnil že ob pripravi načrta odhodkov, se obravnavajo le, če je pristojni odbor o njih podal pozitivno mnenje.

6. Ne glede na člen 55(2) Parlament ločeno in zaporedno glasuje o:

— vsakem osnutku dopolnitve,

— vsakem oddelku predloga proračuna,

— predlogu resolucije o predlogu proračuna.

Ne glede na to se uporablja člen 161(4) do (8).

7. Členi, poglavja, naslovi in oddelki predloga proračuna, glede katerih osnutki dopolnitev niso bili vloženi, se štejejo za sprejete.

8. Za sprejetje osnutkov dopolnitev je potrebna večina glasov poslancev Evropskega parlamenta.

9. Če je Parlament predlog proračuna spremenil, se tako spremenjeni predlog skupaj z obrazložitvami pošlje Svetu in Komisiji.

10. Zapisnik seje, na kateri je Parlament podal svoje mnenje o predlogu proračuna, se pošlje Svetu in Komisiji.

Člen 75c

Finančni dialog

Predsednik sodeluje na rednih sestankih predsednikov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, ki se skličejo na pobudo Komisije v okviru proračunskega postopka iz naslova II šestega dela Pogodbe o delovanju Evropske unije. Da bi olajšali izvajanje

omenjenih postopkov, predsednik sprejme vse potrebne ukrepe za spodbujanje posvetovanja in približevanja stališč institucij.

Predsednik Parlamenta lahko to nalogo prenese na podpredsednika z izkušnjami na proračunskem področju ali na predsednika odbora, pristojnega za proračunske zadeve.

Člen 75d

Sprava v proračunskem postopku

1. Predsednik skliče Spravni odbor v skladu s členom 314(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

2. Delegacija, ki zastopa Parlament na sejah Spravnega odbora v proračunskem postopku, je sestavljena iz toliko članov, kolikor jih je v delegaciji Sveta.

3. Člane delegacije vsako leto pred glasovanjem Parlamenta o stališču Sveta imenujejo politične skupine, po možnosti izmed članov odbora, pristojnega za proračunske zadeve, in drugih zadevnih odborov. Delegacijo vodi predsednik Parlamenta. Predsednik lahko to funkcijo prenese na podpredsednika z izkušnjami na proračunskem področju ali na predsednika odbora, pristojnega za proračunske zadeve.

4. Uporablja se člen 68(2), (4), (5), (7) in (8).

5. Ko je v Spravnem odboru dosežen dogovor o skupnem besedilu, se zadeva uvrsti na dnevni red zasedanja Parlamenta, ki bo potekalo v štirinajstih dneh od datuma dogovora. Skupno besedilo je na voljo vsem poslaneem. Uporablja se člen 69(2) in (3).

6. Skupno besedilo je v celoti predmet enega samega glasovanja. Glasuje se poimensko. Skupno besedilo šteje za sprejeto, če ga ne zavrne večina poslancev Parlamenta.

7. Če Parlament potrdi skupno besedilo, medtem ko ga Svet zavrne, lahko pristojni odbor vloži vse ali nekatere predloge sprememb Parlamenta k stališču Sveta za potrditev v skladu s točko (d) člena 314(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Glasovanje o potrditvi se uvrsti na dnevni red zasedanja Parlamenta, ki bo potekalo v štirinajstih dneh od datuma, ko Svet sporoči, da je zavrnil skupno besedilo.

Predlogi sprememb štejejo za potrjene, če jih sprejme večina poslancev Parlamenta s tripetinsko večino oddanih glasov.

Člen 75e

Dokončno sprejetje proračuna

Če se predsednik strinja s tem, da je proračun sprejet v skladu z določbami člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v Parlamentu razglasi, da je proračun dokončno sprejet, in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 75f

Sistem začasnih dvanajstin

1. Vsi sklepi Sveta, s katerimi seodobrijo odhodki, ki prese-gajo začasno dvanajstino odhodkov, se posredujejo pristojnemu odboru.
2. Pristojni odbor lahko vloži osnutek sklepa za zmanjšanje odhodkov iz odstavka 1. Parlament o njem odloča v 30 dneh po sprejetju sklepa Sveta.

3. Parlament odloča z večino svojih poslancev.

Člen 76

Podelitev razrešnice Komisiji glede izvrševanja proračuna

Določbe, ki urejajo izvedbeni postopek za sklep o podelitvi razrešnice Komisiji v skladu s finančnimi določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije in finančno uredbo, so priloga tega poslovnika⁽⁹⁾. Priloga se sprejme v skladu s členom 212(2).

POGLAVJE 8

Notranji proračunski postopki

Člen 79

Načrt prihodkov in odhodkov Parlamenta

1. Predsedstvo pripravi predhodni predlog načrta prihodkov in odhodkov na podlagi poročila, ki ga pripravi generalni sekretar.
2. Predsednik pošlje predhodni predlog načrta prihodkov in odhodkov pristojnemu odboru, ki sestavi predlog načrta odhodkov in o tem poroča Parlamentu.
3. Predsednik določi rok za vložitev predlogov sprememb k predlogu načrta prihodkov in odhodkov.

⁽⁹⁾ Glej Prilogo VI.

Člen 77

Drugi postopki podelitve razrešnice

Določbe, ki urejajo postopek podelitve razrešnice Komisiji glede izvrševanja proračuna, se smiselno uporabljajo tudi za:

- postopek podelitve razrešnice predsedniku Evropskega parlamenta glede izvrševanja proračuna Evropskega parlamenta,
- postopek podelitve razrešnice osebam, odgovornim za izvrševanje proračunov drugih institucij in organov Evropske unije, kot so Svet (glede njegovega delovanja kot izvršilnega organa), Sodišče Evropske unije, Računsko sodišče, Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij,
- postopek podelitve razrešnice Komisiji glede izvrševanja proračuna Evropskega razvojnega sklada,
- postopek podelitve razrešnice organom, odgovornim za izvrševanje proračunov pravno neodvisnih ustanov, ki izvajajo naloge Unije, če za njihove dejavnosti veljajo določbe, ki urejajo podelitev razrešnice s strani Evropskega parlamenta.

Člen 78

Parlamentarni nadzor nad izvrševanjem proračuna

1. Parlament nadzoruje izvrševanje proračuna v tekočem letu. To nalogo dodeli odboroma, pristojnima za proračun in nadzor proračuna, ter drugim zadevnim odborom.
2. Vsako leto pred prvo obravnavo predloga proračuna za naslednje proračunsko leto Parlament obravnava težave, ki so se pojavljale pri izvrševanju tekočega proračuna, po potrebi na podlagi predloga resolucije, ki ga vloži pristojni odbor.

Pristojni odbor da svoje mnenje o predlaganih spremembah.

4. Parlament sprejme načrt prihodkov in odhodkov.

5. Predsednik pošlje načrt prihodkov in odhodkov Komisiji in Svetu.

6. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za načrte prihodkov in odhodkov, pripravljene za spremembe proračuna.

*Člen 79a***Postopek priprave načrta odhodkov Parlamenta**

1. V zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na proračun Parlamenta, sprejmeta predsedstvo in odbor, pristojen za proračun, v dveh zaporednih korakih sklep o:

- (a) kadrovskem načrtu;
- (b) predhodnem predlogu in predlogu načrta odhodkov.

2. Sklepi o kadrovskem načrtu se sprejmejo po tem postopku:

- (a) predsedstvo pripravi kadrovski načrt za vsako proračunsko leto;
- (b) usklajevalni postopek med predsedstvom in odborom, pristojnim za proračun, se sproži, kadar se mnenje slednjega razlikuje od prvotnih sklepov predsedstva;
- (c) na koncu postopka predsedstvo v skladu s členom 207(3) Poslovnika sprejme končno odločitev o načrtu odhodkov v

zvezi s kadrovskim načrtom brez poseganja v sklepe, sprejete v skladu s členom 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Kar zadeva načrt odhodkov kot takšen, se postopek priprave začne, kakor hitro predsedstvo sprejme dokončni sklep o kadrovskem načrtu. Faze tega postopka so takšne, kot so določene v členu 79. Usklajevalni postopek se sproži, kadar se stališči odbora, pristojnega za proračunske zadeve, in predsedstva bistveno razlikujeta.

*Člen 80***Pooblastila glede prevzema in poravnave izdatkov**

1. Predsednik prevzema in poravnava izdatke ali skrbi za prevzem in poravnavo izdatkov v okviru internih finančnih aktov, ki jih izda predsedstvo po posvetovanju z ustreznim odborom.

2. Predsednik pošlje osnutek zaključnega računa pristojnemu odboru.

3. Na podlagi poročila pristojnega odbora Parlament sprejme zaključni račun in odloči o razrešnici.

*POGLAVJE 9***Postopek odobritve***Člen 81***Postopek odobritve**

1. Kadar mora Parlament dati odobritev za predlagani akt, se odloči na podlagi priporočila pristojnega odbora za sprejetje ali zavrnitev akta.

Parlament se o aktu, za katerega je po Pogodbi o Evropski uniji ali Pogodbi o delovanju Evropske unije potrebna njegova odobritev, izreče z enim samim glasovanjem, pri čemer ni mogoče vlagati predlogov sprememb. Za sprejetje odobritve je potrebna takšna večina, kakor je navedena v členu Pogodbe o Evropski uniji ali Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki je pravna podlaga za predlagani akt.

2. Za pristopne pogodbe in mednarodne sporazume ter za ugotovitev hujšega in vztrajnega kršenja skupnih načel s strani države članice se uporabljajo členi 74c, 74e in 90. Za postopek okrepljenega sodelovanja na področju, za katerega velja redni zakonodajni postopek, se uporablja člen 74g tega poslovnika.

3. Kadar je za predlog zakonodajnega akta ali predvidenega mednarodnega sporazuma potrebna odobritev Parlamenta, lahko pristojni odbor za vzpodbujanje pozitivnega izida postopka Parlamentu predloži vmesno poročilo o predlogu s predlogom resolucije, ki vsebuje priporočila za spremembo ali izvršitev predlaganega akta.

*POGLAVJE 10***črtano***Člen 82***črtano**

POGLAVJE 11

Drugi postopki**Člen 83****Postopek za pridobitev mnenj v skladu s členom 140 Pogodbe o delovanju Evropske unije**

1. Kadar je Parlament zaprosen za mnenje o priporočilih Sveta v skladu s členom 140(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, o tem razpravlja po predložitvi priporočil Sveta na plenarnem zasedanju na podlagi ustno ali pisno predloženega predloga pristojnega parlamentarnega odbora za sprejetje ali zavrnitev priporočil, ki so predmet posvetovanja.

2. Parlament nato glasuje o priporočilih skupaj, pri čemer ni mogoče vlagati predlogov sprememb.

Člen 84**Postopek dialoga med socialnimi partnerji**

1. Predsednik pošlje v obravnavo pristojnemu odboru vse dokumente, ki jih pripravi Komisija v skladu s členom 154 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ali sporazume med socialnimi partnerji, sklenjene v skladu s členom 155(1) Pogodbe, ter predloge, ki jih predloži Komisija v skladu s členom 155(2) Pogodbe.

2. Kadar socialni partnerji Komisijo obvestijo, da želijo začeti postopek iz člena 155 Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko pristojni odbor o predmetni zadevi pripravi poročilo.

3. Kadar socialni partnerji dosežejo sporazum in skupaj zahtevajo, da se ta začne izvajati s sklepom Sveta na predlog Komisije v skladu s členom 155(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pristojni odbor vloži predlog resolucije, v kateri priporoča sprejetje ali zavrnitev zahteve.

Člen 85**Postopki preverjanja prostovoljnih sporazumov**

1. Kadar Komisija obvesti Parlament, da namerava preučiti možnost uporabe prostovoljnih sporazumov kot alternative zakonodaji, lahko pristojni odbor sestavi poročilo o predmetni zadevi v skladu s členom 48.

2. Če Komisija razglasi, da namerava skleniti prostovoljni sporazum, pristojni odbor lahko vloži predlog resolucije, ki priporoča sprejetje ali zavrnitev predloga in pogoje sprejetja oziroma zavrnitve.

Člen 86**Kodifikacija**

1. Kadar se Parlamentu predloži predlog kodifikacije zakonodaje Unije, se predlog pošlje odboru, pristojnemu za pravne zadeve. Ta na podlagi načinov, dogovorjenih na medinstitucionalni ravni⁽¹⁰⁾, ugotovi, ali se omejuje zgolj na kodifikacijo brez vsebinskih sprememb.

2. Odbor, ki je bil pristojen za akte za kodifikacijo, se lahko na lastno zahtevo ali na zahtevo odbora, pristojnega za pravne zadeve, zaprosi za mnenje glede primernosti kodifikacije.

3. Predlogi sprememb besedila predloga niso dopustni.

Vseeno lahko predsednik odbora, pristojnega za pravne zadeve, na zahtevo poročevalca predloži odboru v odobritev predloge sprememb, ki vsebujejo tehnične prilagoditve, pod pogojem, da so te potrebne zaradi skladnosti predloga s pravili kodifikacije in ne vsebujejo vsebinskih sprememb predloga.

4. Če odbor, pristojen za pravne zadeve, ugotovi, da predlog ne vsebuje vsebinskih sprememb, ga predloži Parlamentu v odobritev.

Če odbor ugotovi, da predlog vsebuje vsebinsko spremembo zakonodaje Unije, predlaga Parlamentu zavrnitev predloga.

V obeh primerih Parlament sprejme sklep z enim samim glasanjem brez predlogov sprememb in razprave.

Člen 87**Prenovitev pravnih aktov**

1. Kadar se Parlamentu predloži predlog prenovitve zakonodaje Unije, se predlog posreduje odboru, pristojnemu za pravne zadeve, in pristojnemu odboru.

⁽¹⁰⁾ Medinstitucionalni sporazum z dne 20. decembra 1994, Pospešeni način dela za uradno kodifikacijo zakonodajnih besedil, točka 4 (UL C 102, 4.4.1996, str. 2).

2. Odbor, pristojen za pravne zadeve, na podlagi načinov, dogovorjenih na medinstitucionalni ravni ⁽¹⁾, pregleda predlog, da ugotovi, ali ta ne vsebuje vsebinskih sprememb, razen tistih, ki so v predlogu opredeljene kot take.

V okviru tega pregleda predlogi sprememb besedila predloga niso dopustni. Vendar se drugi pododstavek člena 86(3) uporablja glede na določbe, ki pri predlogu ponovnega sprejetja pravnih aktov ostajajo nespremenjene.

3. Če odbor, pristojen za pravne zadeve, meni, da predlog ne vsebuje vsebinskih sprememb, razen tistih, ki so bile opredeljene kot take, o tem obvesti pristojni odbor.

V tem primeru so, poleg pogojev iz členov 156 in 157, v pristojnem odboru dopustni predlogi sprememb le, če zadevajo tiste dele predloga, ki vsebujejo spremembe.

Vendar, če namerava pristojni odbor predložiti tudi predloge sprememb za kodificirane dele predloga v skladu s točko 8 Medinstitucionalnega sporazuma, o tem nemudoma obvesti Svet in Komisijo, slednja pa še pred glasovanjem v skladu s členom 54 odbor obvesti o svojem stališču glede predlogov sprememb in o tem, ali namerava umakniti predlog za prenovitev.

4. Če odbor, pristojen za pravne zadeve, meni, da predlog vsebuje vsebinske spremembe, razen tistih, ki so bile opredeljene kot take, predlaga Parlamentu zavrnitev predloga in o tem obvesti pristojni odbor.

V tem primeru predsednik Komisijo pozove, naj predlog umakne. Če Komisija to stori, predsednik ugotovi, da je postopek brezpredmeten, in s tem seznani Svet. Če Komisija svojega predloga ne umakne, Parlament zadevo vrne pristojnemu odboru, ki jo pregleda po običajnem postopku.

Člen 87a

Delegirani akti

Kadar se z zakonodajnim aktom prenese na Komisijo pooblastilo za dopolnitev ali spremembo nekaterih nebitvenih določb zakonodajnega akta, pristojni odbor:

— pregleda vse osnutke delegiranega akta, ki so bili posredovani Parlamentu v pregled,

⁽¹⁾ Medinstitucionalni sporazum z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov, točka 9 (UL C 77, 28.3.2002, str. 1).

— lahko s predlogom resolucije predloži Parlamentu kakršen koli ustrezen predlog v skladu z določbami zakonodajnega akta.

Smiselno se uporabljajo določbe člena 88(1), (2) in (3).

Člen 88

Izvedbeni ukrepi

1. Kadar Komisija Parlamentu predloži osnutek izvedbenih ukrepov, ga predsednik pošlje odboru, ki je pristojen za akt, iz katerega izvedbeni ukrepi izhajajo. Če se uporabi postopek s pridruženimi odbori glede temeljnega akta, pristojni odbor povabi drugi odbor, da ustno ali pisno sporoči svoja stališča.

2. Predsednik pristojnega odbora določi rok, v katerem poslanci lahko predlagajo, da odbor ugovarja osnutku ukrepov. Odbor lahko sklene, da bo med svojimi člani ali stalnimi namestniki imenoval poročevalca, če meni, da je to primerno. Če odbor ugovarja osnutku ukrepov, vloži predlog resolucije, ki nasprotuje sprejetju osnutka ukrepov, lahko pa navaja tudi spremembe, ki bi jih bilo treba vnesti v osnutek ukrepov.

Če Parlament sprejme takšno resolucijo v veljavnem roku od prejema osnutka ukrepov, predsednik od Komisije zahteva, da umakne ali spremeni osnutek ukrepov oziroma da predloži predlog po ustreznem zakonodajnem postopku.

3. Če pred potekom roka ni nobenega delnega zasedanja, se šteje, da je pravica do odziva prenesena na pristojni odbor. Ta odziv je v obliki pisma predsednika odbora pristojnemu članu Komisije, o njem pa se obvestijo vsi poslanci.

4. Če izvedbeni ukrepi, ki jih predvidi Komisija, sodijo v regulativni postopek s pregledom, se odstavek 3 ne uporabi, odstavek 1 in 2 pa se dopolnita, kakor sledi:

(a) čas za pregled začne teči, ko je osnutek ukrepov predložen Parlamentu v vseh uradnih jezikih. Ko veljajo krajši roki (člen 5a(5)(b) Sklepa 1999/468/ES o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil) in v nujnih primerih (člen 5a(6) Sklepa 1999/468/ES) začnejo teči roki za pregled od dne, ko Parlament prejme končni osnutek izvedbenih ukrepov v jezikovnih različicah, ki so bile posredovane članom odbora, ustanovljenega v skladu s Sklepom 1999/468/ES, razen v primeru, če predsedujoči parlamentarnega odbora temu ugovarja. V tem primeru se člena 146 ne uporabljajo;

(b) Parlament lahko z večino poslancev nasprotuje sprejetju osnutka ukrepov in svoje nasprotovanje utemelji s tem, da osnutek ukrepov presega izvedbena pooblastila, določena v temeljnem aktu, da ni skladen s ciljem ali vsebino temeljnega akta ali da ne upošteva načela subsidiarnosti ali načela sorazmernosti;

(c) če osnutek ukrepov temelji na odstavku 5 ali 6 člena 5a Sklepa 1999/468/ES, ki predvideva krajši rok za nasprotovanje Parlamenta, lahko predsednik pristojnega odbora, če se odbor ni mogel sestati v času, ki ga je imel na voljo, vloži predlog resolucije, ki nasprotuje sprejetju osnutka ukrepov.

NASLOV IIa

ZUNANJI ODNOSI

POGLAVJE 12

Mednarodni sporazumi

Člen 89

črtano

Člen 90

Mednarodni sporazumi

1. Kadar se načrtuje začetek pogajanj za sklenitev, obnovo ali spremembo mednarodnega sporazuma, se pristojni odbor lahko odloči, da bo pripravil poročilo ali drugače spremljal postopek, in o svoji odločitvi obvesti konferenco predsednikov odborov. Po potrebi se druge odbore lahko zaprosi za mnenje v skladu s členom 49(1). Če ustreza, se uporabljajo člen 188(2), člena 50 in 51.

Predsedniki in poročevalci pristojnega odbora oziroma pridruženih odborov skupaj sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da se Parlamentu predložijo takojšnje, redne in popolne informacije, po potrebi zaupno, na vseh stopnjah pogajanj o mednarodnih sporazumih in njihovih sklepanj, vključno z osnutkom in končnim sprejetim besedilom pogajalskih direktiv, pa tudi informacije iz odstavka 3,

— s strani Komisije v skladu z njenimi obveznostmi po Pogodbi o delovanju Evropske unije in zavezami po Okvirnem sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo, ter

— s strani Sveta v skladu z njegovimi obveznostmi po Pogodbi o delovanju Evropske unije.

2. Parlament lahko na predlog pristojnega odbora, politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev od Sveta zahteva, da ne dovoli začetka pogajanj, dokler Parlament na podlagi poročila pristojnega odbora ne zavzame stališča v zvezi s predlaganim pogajalskim mandatom.

3. V trenutku, ko se načrtuje začetek pogajanj, se pristojni odbor pri Komisiji pozanima o izbrani pravni podlagi za skle-

nitev mednarodnega sporazuma iz odstavka 1. Pristojni odbor izbrano pravno podlago preveri v skladu s členom 37. Če Komisija pravne podlage ne določi ali če obstaja dvom glede njene pravilnosti, se uporabi člen 37.

4. Na kateri koli stopnji pogajanj lahko Parlament na podlagi poročila pristojnega odbora in po obravnavanju morebitnih predlogov, vloženih v skladu s členom 121, sprejme priporočila in zahteva, da se upoštevajo pred sklenitvijo mednarodnega sporazuma.

5. Po zaključku pogajanj, vendar pred podpisom sporazuma, se osnutek sporazuma posreduje Parlamentu za mnenje ali odobritev. Za postopek odobritve se uporablja člen 81.

6. Pred glasovanjem o odobritvi pristojni odbor, politična skupina ali vsaj desetina poslancev lahko Parlamentu predlagajo, naj pridobi mnenje Sodišča o združljivosti mednarodnih sporazumov s Pogodbami. Če Parlament sprejme takšen predlog, se glasovanje o odobritvi odloži, dokler Sodišče ne posreduje mnenja.

7. Parlament da svoje mnenje ali odobritev za sklenitev, obnovo ali spremembo mednarodnega sporazuma ali finančnega protokola s strani Evropske unije z enim samim glasovanjem z večino oddanih glasov, pri čemer niso dopustne spremembe besedila sporazuma ali protokola.

8. Če je mnenje, ki ga sprejme Parlament, negativno, predsednik od Sveta zahteva, da mednarodnega sporazuma ne sklene.

9. Če Parlament odreče odobritev k mednarodnemu sporazumu, predsednik obvesti Svet, da sklenitev sporazuma ni mogoča.

Člen 91

Postopki v skladu s členom 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije v primeručasne uporabe ali odložitve izvajanja mednarodnih sporazumov ali določitve stališča Unije v organu, ustanovljenem s sporazumom

Kadar Komisija v skladu s svojimi obveznostmi iz Pogodbe o delovanju Evropske unije in Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo obvesti Parlament in Svet o svojem namenu, da predlaga začasno

uporabo ali odložitev izvajanja mednarodnega sporazuma, se na plenarnem zasedanju da izjava, ki ji sledi razprava. Parlament lahko izda priporočila v skladu s členom 90 ali 97 tega poslovnika.

Enak postopek se uporabi, ko Komisija obvesti Parlament o predlogu v zvezi s stališči, ki naj se v imenu Unije zagovarjajo v telesu, ustanovljenem z mednarodnim sporazumom.

POGLAVJE 13

Zunanje zastopanje unije ter skupna zunanja in varnostna politika

Člen 92

črtano

Člen 93

Posebni predstavniki

1. Kadar Svet namerava imenovati posebnega predstavnika v skladu s členom 33 Pogodbe o Evropski uniji, predsednik na zahtevo pristojnega odbora povabi Svet, naj poda izjavo in odgovori na vprašanja, ki se nanašajo na mandat, cilje in druge pomembne zadeve, povezane z nalogami in vlogo posebnega predstavnika.

2. Posebni predstavnik je lahko po imenovanju, vendar pred nastopom funkcije, povabljen, da poda izjavo in odgovarja na vprašanja pred pristojnim odborom.

3. V roku treh mesecev od predstavitve lahko odbor v skladu s členom 121 predlaga priporočilo, ki se neposredno nanaša na izjavo in odgovore.

4. Posebni predstavnik je povabljen, da Parlament v celoti in redno obvešča o praktičnih vidikih izvrševanja svojega mandata.

5. Posebni predstavnik, ki ga Svet imenuje za posebna politična vprašanja, je lahko na pobudo Parlamenta ali na lastno pobudo pozvan, da poda izjavo pred pristojnim odborom.

Člen 94

črtano

Člen 95

Mednarodno zastopanje

1. Kadar se imenuje vodja delegacije za zunanje zadeve Unije, je lahko kandidat povabljen, da se predstavi pristojnemu telesu Parlamenta, poda izjavo in odgovarja na vprašanja.

2. V roku treh mesecev od predstavitve iz odstavka 1 lahko pristojni odbor sprejme resolucijo ali izda priporočilo, ki se neposredno nanaša na izjavo ali odgovore.

Člen 96

Posvetovanje s Parlamentom in obveščanje Parlamenta v okviru skupne zunanje in varnostne politike

1. Kadar je Parlament zaprosen za mnenje v skladu s členom 36 Pogodbe o Evropski uniji, se zadeva posreduje pristojnemu odboru, ki lahko v skladu s členom 97 tega poslovnika izda priporočila.

2. Zadevni odbori skušajo zagotoviti, da jih podpredsednik Komisije/visoki predstavnik Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko redno in pravočasno obvešča o razvoju in izvrševanju skupne zunanje in varnostne politike Unije, o predvidenih stroških, kadar je v okviru navedene politike sprejet z izdatki povezan sklep, ter o vseh drugih finančnih vprašanjih v zvezi z izvrševanjem ukrepov v okviru navedene politike. Izjemoma lahko odbor na zahtevo podpredsednika/visokega predstavnika sklene, da bo seja potekala brez navzočnosti javnosti.

3. O posvetovalnem dokumentu, ki ga pripravi podpredsednik/visoki predstavnik v zvezi z glavnimi vidiki in temeljnimi usmeritvami skupne zunanje in varnostne politike, vključno s skupno varnostno in obrambno politiko ter finančnimi posledicami za proračun Unije, poteka razprava dvakrat letno. Uporabljajo se določbe člena 110.

(Glej tudi razlago člena 121).

4. Podpredsednik/visoki predstavnik je povabljen na vsako plenarno razpravo, ki zadeva zunanjo, varnostno ali obrambno politiko.

Člen 97

Priporočila v okviru skupne zunanje in varnostne politike

1. Odbor, pristojen za skupno zunanjo in varnostno politiko, lahko na svojih področjih pristojnosti po pridobitvi dovoljenja konference predsednikov ali na predlog v smislu člena 121 pripravi priporočila Svetu.

2. V nujnih primerih lahko dovoljenje iz odstavka 1 podeli predsednik, ki prav tako lahko dovoli nujno sejo zadevnega odbora.

3. Med postopkom sprejemanja teh priporočil, ki so v obliki pisnega besedila dana na glasovanje, se člen 146 ne uporablja, dopustni pa so ustni predlogi sprememb.

Neuporaba člena 146 je možna le znotraj odbora in v nujnih primerih. Na sejah odbora, ki niso opredeljene kot nujne, in na plenarni seji se od določb člena 146 ne sme odstopati.

Določba, po kateri so dopustni ustni predlogi sprememb, pomeni, da člani ne smejo nasprotovati temu, da bi se o ustnih predlogih sprememb glasovalo v odboru.

4. Tako pripravljena priporočila se uvrstijo na dnevni red naslednjega delnega zasedanja. V nujnih primerih, o katerih odloča predsednik, se lahko priporočila uvrstijo na dnevni red tekočega delnega zasedanja. Šteje se, da so priporočila sprejeta, razen če temu pisno nasprotuje najmanj štirideset poslancev pred začetkom delnega zasedanja; v tem primeru se priporočila odbora uvrstijo na dnevni red istega delnega zasedanja za razpravo in glasovanje. Politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko vloži predloge sprememb.

Člen 98

Kršitev človekovih pravic

Na vsakem delnem zasedanju lahko pristojni odbori, ne da bi za to potrebovali dovoljenje, vložijo vsak po en predlog resolucije v skladu s postopkom iz člena 97(4) v zvezi s primeri kršitev človekovih pravic.

POGLAVJE 14

črtano

Člen 99

črtano

Člen 100

črtano

Člen 101

črtano

POGLAVJE 15

črtano

Člen 102

črtano

NASLOV III

PREGLEDNOST DELA

Člen 103

Preglednost dejavnosti Parlamenta

1. Parlament zagotavlja čim večjo preglednost svojega dela v skladu z drugim odstavkom člena 1 Pogodbe o Evropski uniji,

členom 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

2. Razprave Parlamenta so javne.

3. Seje odborov so praviloma odprte za javnost. Odbori pa lahko najpozneje ob sprejetju dnevnega reda seje sklenejo, da ga za to sejo razdelijo na točke, ki so javne, in točke, ki niso. Kadar je seja zaprta za javnost, lahko odbor, ob upoštevanju člena 4(1) do (4) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, kljub temu omogoči dostop javnosti do dokumentov in zapisnika seje. V primeru kršitve predpisov o zaupnosti se uporabi člen 153.

4. Pristojni odbor zahteve glede postopkov v zvezi z imuniteto v skladu s členom 7 vedno obravnava brez navzočnosti javnosti.

Člen 104

Dostop javnosti do dokumentov

1. Vsak državljani Unije in vsaka fizična ali pravna oseba s prebivališčem ali statutarjem sedežem v eni od držav članic ima pravico dostopa do dokumentov Parlamenta v skladu s členom 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ob upoštevanju načel, pogojev in omejitev, določenih v Uredbi (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, in v skladu s posebnimi določbami tega poslovnika.

Dostop do dokumentov Parlamenta se, če je le mogoče, na enak način odobri drugim fizičnim in pravnim osebam.

V obvestilo se Uredba (ES) št. 1049/2001 objavi skupaj s tem poslovníkom.

2. Za namene dostopa do dokumentov izraz »dokumenti Parlamenta« pomeni vsako vsebino v smislu člena 3(a) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki so jo sestavili ali prejeli funkcionarji Parlamenta v smislu naslova I, poglavja 2, vodstvo Parlamenta, odbori ali medparlamentarne delegacije ali sekretariat Parlamenta.

Dokumenti, ki jih sestavijo posamezni poslanci ali politične skupine, so dokumenti Parlamenta za namene dostopa do dokumentov, če so vloženi v skladu s tem poslovníkom.

Predsedstvo določi pravila, s katerimi zagotovi, da so vsi dokumenti Parlamenta zabeleženi.

3. Parlament vzpostavi svoj register dokumentov. Zakonodajni dokumenti in nekatere druge kategorije dokumentov so v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 dostopni neposredno preko registra. Kadar je mogoče, se v register vključijo napotila na druge dokumente Parlamenta.

Kategorije neposredno dostopnih dokumentov se navedejo v seznamu, ki ga sprejme predsedstvo in se objavi na spletišču Parlamenta. Seznam ne omejuje pravice dostopa do dokumentov, ki ne sodijo v navedene kategorije; ti dokumenti so na voljo na pisno prošnjo.

Predsedstvo lahko v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001 sprejme pravila za ureditev dostopa, ki se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Predsedstvo določi telesa, pristojna za obravnavanje začetnih prošenj (člen 7 Uredbe (ES) št. 1049/2001), ter odloči o potrdilnih prošnjah (člen 8 uredbe) in prošnjah za dokumente občutljive narave (člen 9 uredbe).

5. Konferenca predsednikov imenuje predstavnike Parlamenta v medinstitucionalnem odboru, ustanovljenem v skladu s členom 15(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001.

6. Eden od podpredsednikov je pristojen za nadzorovanje obravnavanja prošenj za dostop do dokumentov.

7. Pristojni parlamentarni odbor pripravi na podlagi informacij, ki jih dobi od predsedstva in drugih virov, letno poročilo iz člena 17 Uredbe (ES) št. 1049/2001 in ga predloži na plenarnem zasedanju.

Pristojni odbor tudi preuči in oceni poročila, ki jih sprejmejo druge institucije in agencije v skladu s členom 17 uredbe.

NASLOV IV

ODNOSI Z DRUGIMI INSTITUCIJAMI IN ORGANI

POGLAVJE 1

Imenovanja

Člen 105

Izvolitev predsednika Komisije

1. Ko Evropski svet predlaga kandidata za predsednika Komisije, predsednik kandidata pozove, naj poda izjavo in Parlamentu predstavi svoje politične smernice. Izjavi sledi razprava.

Evropski svet je vabljen k sodelovanju v razpravi.

2. Parlament izvoli predsednika Komisije z večino svojih poslancev.

Glasuje se tajno.

3. Če je kandidat izvoljen, predsednik o tem obvesti Svet ter njega in novoizvoljenega predsednika Komisije pozove, naj soglasno predlagata kandidate za različna mesta komisarjev.

4. Če kandidat ne dobi potrebne večine, predsednik pozove Evropski svet, naj v enem mesecu po istem postopku predlaga novega kandidata za volitve.

Člen 106

Izvolitev Komisije

1. Po posvetovanju z novoizvoljenim predsednikom Komisije predsednik pozove kandidate, ki sta jih novoizvoljeni predsednik Komisije in Svet predlagala za različna mesta komisarjev, naj se glede na svoja predvidena področja pristojnosti predstavijo ustreznim odborom. Predstavitve so javne.

2. Ustrezni odbor ali odbori kandidata za komisarja povabijo, da poda izjavo in odgovarja na vprašanja. Predstavitve so organizirane tako, da kandidati za komisarja Parlamentu lahko razkrijejo vse ustrezne informacije. Določbe o organizaciji teh predstavitev so navedene v prilogi k temu poslovniku⁽¹²⁾.

3. Novoizvoljeni predsednik Komisije predstavi kolegij komisarjev in njihov program na seji Parlamenta, na katero je vabljen Svet v celoti. Izjavi sledi razprava.

4. Ob zaključku razprave lahko vsaka politična skupina ali najmanj štirideset poslancev vloži predlog resolucije. Uporablja se člen 110(3), (4) in (5).

Po glasovanju o predlogu resolucije Parlament Komisijo izvoli ali zavrne z večino oddanih glasov.

Glasuje se s poimenskim glasovanjem.

Parlament lahko glasovanje preloži na naslednjo sejo.

5. Predsednik o izvolitvi ali zavrnitvi Komisije obvesti Svet.

6. V primeru bistvene spremembe razdelitve delovnih področij in odgovornosti med trajanjem mandata Komisije ter pri zapolnitvi prostih mest ali imenovanju novega komisarja po pristopu nove članice so zadevni komisarji povabljeni, da se predstavijo odborom, ki so pristojni za njihova področja v skladu z odstavkom 2.

Člen 107

Nezaupnica Komisiji

1. Desetina poslancev Parlamenta lahko pri predsedniku vloži predlog nezaupnice Komisiji.

2. Predlog se imenuje „predlog nezaupnice“ in je obrazložen. Posreduje se Komisiji.

⁽¹²⁾ Glej Prilogo XVII.

3. Nemudoma po prejemu predsednik obvesti poslance, da je bil vložen predlog nezaupnice.

4. O nezaupnici se ne razpravlja pred potekom vsaj štiriindvajsetih ur, od trenutka, ko so bili poslanci obveščeni, da je bil prejet predlog nezaupnice.

5. O predlogu se glasuje s poimenskim glasovanjem, vendar se glasovanje ne začne pred potekom vsaj osemindvajsetih ur od začetka razprave.

6. Razprava in glasovanje potekata najpozneje na delnem zasedanju, ki sledi vložitvi predloga.

7. Predlog nezaupnice je sprejet, če je dobil dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavljajo večino poslancev Parlamenta. Izid glasovanja se sporoči predsedujočemu Sveta in predsedniku Komisije.

Člen 107a

Imenovanje sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča Evropske unije

Na predlog pristojnega odbora Parlament imenuje svojega kandidata za sedemčlanski odbor, katerega naloga je pregledati ustreznost kandidatov za mesta sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča in Splošnega sodišča.

Člen 108

Imenovanje članov Računskega sodišča

1. Kandidati za člane Računskega sodišča so povabljeni, da podajo izjavo pred pristojnim odborom in odgovarjajo na vprašanja članov. Odbor glasuje tajno o vsaki kandidaturi posebej.

2. Pristojni odbor Parlamentu posreduje priporočilo, ali naj kandidaturu potrdi ali ne, v obliki poročila z ločenimi predlogi sklepov za vsako kandidaturu.

3. Na plenarnem zasedanju se glasuje v roku dveh mesecev od prejema kandidature, razen če Parlament na zahtevo pristojnega odbora, politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev odloči drugače. Parlament glasuje tajno o vsaki kandidaturi posebej in odloči z večino oddanih glasov.

4. Če je mnenje Parlamenta o posamezni kandidaturi negativno, predsednik pozove Svet, naj kandidaturu umakne in Parlamentu predloži novo.

Člen 109**Imenovanje članov izvršilnega odbora Evropske centralne banke**

1. Kandidat za predsednika Evropske centralne banke je povabljen, da poda izjavo pred pristojnim odborom in odgovarja na vprašanja članov.

2. Pristojni odbor Parlamentu posreduje priporočilo, ali naj kandidaturu potrdi ali ne.

3. Glasuje se v roku dveh mesecev od prejema kandidature, razen če Parlament na zahtevo pristojnega odbora, politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev odloči drugače.

4. Če je mnenje Parlamenta negativno, predsednik pozove Svet, naj kandidaturu umakne in Parlamentu predloži novo.

5. Enak postopek se uporablja za kandidature za podpredsednika in druge člane izvršilnega odbora Evropske centralne banke.

POGLAVJE 2**Izjave****Člen 110****Izjave Komisije, Sveta in Evropskega sveta**

1. Člani Komisije, Sveta in Evropskega sveta lahko kadar koli prosijo predsednika Parlamenta za dovoljenje, da podajo izjavo. Predsednik Evropskega sveta poda izjavo po vsaki seji Sveta. Predsednik Parlamenta odloči, kdaj lahko podajo izjavo ter ali ji bo sledila poglobljena razprava ali le tridesetminutni rok za kratka in jedrnata vprašanja poslancev.

2. Ko na svoj dnevni red uvrsti izjavo z razpravo, Parlament odloči, ali bo razpravo zaključil z resolucijo. Tega ne bo storil, kadar je za to ali za naslednje delno zasedanje predvidena obravnava poročila o isti zadevi, razen če predsednik izjemoma predlaga drugače. Če Parlament odloči, da bo razpravo zaključil z resolucijo, lahko predlog resolucije vloži odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev.

3. O predlogih resolucij se glasuje isti dan. O izjemah odloča predsednik. Dopustne so obrazložitve glasovanja.

4. Skupni predlog resolucije nadomesti predloge resolucij, ki so jih predhodno vložili njegovi podpisniki, ne pa tudi tistih, ki so jih vložili drugi odbori, politične skupine ali poslanci.

5. Po sprejetju resolucije se o nadaljnjih predlogih ne sme glasovati, razen če predsednik izjemoma odloči drugače.

Člen 111**Pojasnila sklepov Komisije**

Po posvetovanju s konferenco predsednikov lahko predsednik povabi predsednika Komisije, komisarja, pristojnega za odnose z Evropskim parlamentom, ali po dogovoru drugega komisarja, da Parlamentu po vsaki seji Komisije poda izjavo in pojasni glavne sprejete sklepe. Izjavi sledi najmanj tridesetminutna razprava, v kateri lahko poslanci postavljajo kratka in jedrnata vprašanja.

Člen 112**Izjave Računskega sodišča**

1. V okviru postopka podelitve razrešnice ali dejavnosti Parlamenta na področju nadzora proračuna je lahko predsednik Računskega sodišča povabljen, da prevzame besedo in predstavi pripombe iz letnega poročila, posebnih poročil ali mnenj sodišča ali predstavi delovni program sodišča.

2. Parlament lahko odloči, da bo v zvezi z vprašanji, ki se pojavljajo v teh izjavah, potekala ločena razprava, ki se je bosta udeležila Komisija in Svet, predvsem kadar gre za nepravilnosti pri finančnem vodenju.

Člen 113**Izjave Evropske centralne banke**

1. Predsednik Evropske centralne banke predstavi Parlamentu letno poročilo banke o delu Evropskega sistema centralnih bank in denarni politiki v preteklem in tekočem letu.

2. Predstavitvi sledi splošna razprava.

3. Predsednik Evropske centralne banke je vsaj štirikrat letno povabljen na sejo pristojnega odbora, da poda izjavo in odgovarja na vprašanja.

4. Predsednik, podpredsednik in drugi člani izvršilnega odbora Evropske centralne banke so na svojo zahtevo ali na zahtevo Parlamenta povabljeni tudi na druge seje.

5. Dobesedni zapisi sej iz odstavkov 3 in 4 se pripravijo v uradnih jezikih.

Člen 114

Priporočilo o načelnih smernicah ekonomskih politik

1. Priporočilo Komisije o načelnih smernicah ekonomskih politik držav članic in Unije se posreduje pristojnemu odboru, ki Parlamentu predloži poročilo.

2. Svet je pozvan, da Parlament seznani z vsebino svojega priporočila in s stališčem Evropskega sveta.

POGLAVJE 3

Parlamentarna vprašanja

Člen 115

Vprašanja za ustni odgovor z razpravo

1. Odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko Svetu ali Komisiji postavi vprašanja z zahtevo, da se jih uvrsti na dnevni red Parlamenta.

Vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedniku, ki jih nemudoma posreduje konferenci predsednikov.

Konferenca predsednikov odloči, če in po kakšnem vrstnem redu bodo vprašanja uvrščena na dnevni red. Vprašanja, ki se ne uvrstijo na dnevni red Parlamenta v treh mesecih od predložitve, se štejejo za brezpredmetna.

2. Vprašanja Komisiji morajo biti tej instituciji posredovana vsaj teden dni pred sejo, na dnevnem redu katere se bodo pojavila, vprašanja Svetu pa vsaj tri tedne pred tem dnem.

3. Kadar se vprašanja nanašajo na zadeve iz člena 42 Pogodbe o Evropski uniji, rok iz odstavka 2 tega člena ne velja. Svet mora odgovoriti dovolj hitro, da bo Parlament ustrezno obveščen.

4. Eden od spraševalcev ima na voljo pet minut za predstavitev vprašanja. Odgovarja mu eden izmed članov institucije.

Spraševalec ima pravico izkoristiti ves čas, ki mu je na voljo za vprašanja.

5. Smiselno se uporablja člen 110(2) do (5).

Člen 116

Čas za vprašanja

1. Parlament na predlog konference predsednikov določi Svetu in Komisiji na vsakem delnem zasedanju čas za vprašanja.

2. Poslanec lahko na vsakem delnem zasedanju postavi eno vprašanje Svetu in eno vprašanje Komisiji.

3. Vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedniku, ki odloči o njihovi sprejemljivosti in vrstnem redu njihovega obravnavanja. Odločitev mora biti nemudoma sporočena spraševalcu.

4. Podrobni postopek urejajo smernice iz priloge tega poslovnika ⁽¹³⁾.

5. V skladu s smernicami, ki jih določi konferenca predsednikov, se lahko nameni posebni čas za vprašanja predsedniku Komisije, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in predsedniku Evroskupine.

Člen 117

Vprašanja za pisni odgovor

1. Vsak poslanec lahko predsedniku Evropskega sveta, Svetu, Komisiji ali podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko v skladu s smernicami iz priloge tega poslovnika ⁽¹⁴⁾ postavi vprašanja za pisni odgovor. Za vsebino vprašanj so odgovorni izključno spraševalci.

2. Vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedniku, ki jih posreduje naslovníkom. V primeru dvoma glede dopustnosti vprašanja odloča predsednik. O njegovi odločitvi se uradno obvesti spraševalca.

3. Če na vprašanje ni mogoče odgovoriti v predvidenem času, se na zahtevo spraševalca uvrsti na dnevni red naslednje seje pristojnega odbora. Smiselno se uporablja člen 116.

4. Na vprašanja, ki zahtevajo takojšen odgovor, ne pa tudi podrobnega poizvedovanja (prednostna vprašanja), se odgovori v treh tednih od dneva, ko so bila posredovana naslovníkom. Vsak poslanec lahko vloži eno samo prednostno vprašanje na mesec.

Na druga vprašanja (neprednostna vprašanja) se odgovori v šestih tednih od dneva, ko so bila poslana naslovníkom.

⁽¹³⁾ Glej Prilogo II.

⁽¹⁴⁾ Glej Prilogo III.

Poslanci morajo navesti, katere vrste vprašanje vlagajo. Končno odločitev sprejme predsednik.

5. Vprašanja in odgovori se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 118

Vprašanja Evropski centralni banki za pisni odgovor

1. Vsak poslanec lahko Evropski centralni banki v skladu s smernicami iz priloge tega poslovnika ⁽¹⁵⁾ postavi vprašanje za pisni odgovor.

2. Vprašanja se v pisni obliki predložijo predsedniku pristojnega odbora, ki jih posreduje Evropski centralni banki.

3. Vprašanja se skupaj z odgovori objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Če na vprašanje ni bilo odgovora v predpisanem roku, se vprašanje na zahtevo spraševalca vključi na dnevni red naslednje seje pristojnega odbora s predsednikom Evropske centralne banke.

POGLAVJE 4

Poročila drugih institucij

Člen 119

Letna in ostala poročila drugih institucij

1. Letna in ostala poročila drugih institucij, glede katerih Pogodbe predvidevajo posvetovanje z Evropskim parlamentom ali glede katerih se po drugih predpisih zahteva mnenje Evropskega parlamenta, se obravnavajo v obliki poročila, predloženega na plenarnem zasedanju.

2. Letna in ostala poročila drugih institucij, ki niso zajeta v odstavku 1, se posredujejo pristojnemu odboru, ki lahko predlaga pripravo poročila v skladu s členom 48.

POGLAVJE 5

Resolucije in priporočila

Člen 120

Predlogi resolucij

1. Predlog resolucije v zvezi z zadevo v okviru dejavnosti Evropske unije lahko vloži vsak poslanec.

Predlog lahko vsebuje največ 200 besed.

2. Pristojni odbor odloči, po katerem postopku bo predlog obravnavan.

Predlog resolucije lahko združi z drugimi predlogi resolucij ali poročili.

Sprejme lahko mnenje, ki je lahko v obliki pisma.

Lahko se odloči, da sestavi poročilo v skladu s členom 48.

3. Predlagatelji resolucije se seznani s sklepi odbora in konference predsednikov.

4. Poročilo vsebuje besedilo predloga resolucije.

5. Mnenje v obliki pisma, naslovljenega na druge institucije Evropske unije, pošlje predsednik.

6. Predlagatelj oziroma predlagatelji resolucije, predložene v skladu s členom 110(2), členom 115(5) ali členom 122(2), lahko predlog pred končnim glasovanjem umaknejo.

7. Predlagatelj oziroma predlagatelji ali prvi podpisnik lahko predlog resolucije, predložen na podlagi odstavka 1, umakne, dokler pristojni odbor ne sklene, da bo v skladu z odstavkom 2 o njem pripravil poročilo.

Po prevzemu predloga s strani odbora ga ima pred začetkom končnega glasovanja pravico umakniti le odbor sam.

8. Umaknjeni predlog resolucije lahko nemudoma prevzame in ponovno vloži skupina, odbor ali toliko poslancev, kolikor jih ima pravico predlog vložiti.

Odbori morajo zagotoviti, da se predlogi resolucij, ki so vloženi v skladu s tem členom in ustrezajo predpisanim zahtevam, nadalje obravnavajo in so ustrezno navedeni v dokumentih, ki iz tega izhajajo.

⁽¹⁵⁾ Glej Prilogo III.

Člen 121

Priporočila Svetu

1. Politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko vloži predlog priporočila Svetu v zvezi z zadevami, ki spadajo pod naslov V Pogodbe o Evropski uniji, ali v primeru, da Parlament ni bil zaprosen za mnenje v zvezi z mednarodnim sporazumom v okviru člena 90 ali 91 tega poslovnika.

2. Taki predlogi se pošljejo v obravnavo pristojnemu odboru.

Po potrebi odbor v skladu s postopki, določenimi v tem poslovniku, zadevo posreduje Parlamentu.

3. V svojem poročilu pristojni odbor Parlamentu predloži predlog priporočila Svetu, skupaj s kratko obrazložitvijo in, kjer je potrebno, z mnenji odborov, s katerimi se je posvetoval.

Za uporabo tega odstavka ni potrebno predhodno dovoljenje konference predsednikov.

4. Uporabljajo se določbe člena 97.

Člen 122

Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države

1. Odbor, medparlamentarna delegacija, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko v pisni obliki od predsednika zahteva razpravo o nujnem primeru kršitve človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (člen 137(3)).

2. Konferenca predsednikov sestavi na podlagi zahtev iz odstavka 1 in v skladu z določbami Priloge IV seznam zadev, ki bodo vključene v končni osnutek dnevnega reda naslednje razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države. Na dnevnem redu so lahko največ tri zadeve, vključno s podpoglavji.

Parlament lahko v skladu z določbami člena 140 opusti zadevo, o kateri bi bilo treba razpravljati, in jo v razpravi nadomesti z nenačrtovano zadevo. Predlogi resolucij v zvezi z izbranimi zadevami se vlagajo do večera tistega dne, ko je sprejet dnevni

red. Natančni rok za vlaganje predlogov takšnih resolucij določi predsednik.

3. Skupni čas za govor političnih skupin in samostojnih poslancev se razdeli v skladu s postopkom iz člena 149(4) in (5) v okviru časa za razprave, ki na posameznem delnem zasedanju ne sme presegati 60 minut.

Čas, ki ostane po upoštevanju časa za predstavitev in glasovanje o predlogih resolucij ter morebitnega časa za govor Komisije ali Sveta, se razdeli med politične skupine in samostojne poslance.

4. Na koncu razprave se nemudoma glasuje. Člen 170 se ne uporablja.

Glasovanja v skladu s tem členom se lahko v okviru pristojnosti predsednika in konference predsednikov opravijo skupaj.

5. Če je za isto zadevo vloženih dva ali več predlogov resolucij, se uporablja postopek iz člena 110(4).

6. Predsednik in predsedniki političnih skupin lahko sklenejo, da se o predlogu resolucije glasuje brez razprave. Za tak sklep je potrebna privolitev vseh predsednikov političnih skupin.

Določbe členov 174, 175 in 177 se za predloge resolucij, ki so uvrščeni na dnevni red za razpravo o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države, ne uporabljajo.

Predlogi resolucij se za razpravo o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države vlagajo šele po sprejetju seznama zadev. Predlogi resolucij, ki jih ni mogoče obravnavati v času, namenjenemu razpravi, se štejejo za brezpredmetne. Enako velja za predloge resolucij, za katere se po zahtevi v skladu s členom 155(3) ugotovi, da seja ni sklepčna. Poslanci imajo pravico, da take predloge ponovno vložijo za obravnavo v odboru v skladu s členom 120 ali za razpravo o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države na naslednjem delnem zasedanju.

Zadeve ni mogoče uvrstiti na dnevni red razprave o kršitvah človekovih pravic, demokracije in načela pravne države, če je že uvrščena na dnevni red istega delnega zasedanja.

V tem poslovniku ni določb, ki bi dopuščale skupno razpravo o predlogu resolucije, vloženem v skladu z drugim pododstavkom odstavka 2, in poročilu odbora o istem vprašanju.

* * *

Kadar je v skladu s členom 155(3) vložena zahteva za ugotavljanje sklepčnosti, velja le za predlog resolucije, o katerem se bo glasovalo, ne pa za predloge, ki sledijo.

Člen 123

Pisne izjave

1. Do pet poslancev lahko predloži največ 200 besed obsegačo pisno izjavo v zvezi z zadevo, ki spada v okvir pristojnosti Evropske unije in ne sovпада s tematiko, ki se obravnava v potekajočih zakonodajnih postopkih. Vsako posamezno izjavo odobri predsednik. Pisne izjave se natisnejo v uradnih jezikih in razdelijo. Skupaj z imeni podpisnikov se zabeležijo v register. Ta je javen in se med potekom delnih zasedanj hrani pred vhodom v sejno dvorano, med posameznimi delnimi zasedanji pa na ustreznem mestu, ki ga določi kolegij kvestorjev.

Vsebinska pisne izjave ne sme presegati oblike izjave ter zlasti ne sme vsebovati odločitev o zadevah, za sprejem katerih obstajajo v poslovniku posebni postopki in pristojnosti.

2. Vsak poslanec lahko podpiše izjavo, zabeleženo v registru.

3. Kadar izjavo podpiše večina poslancev, predsednik s tem seznani Parlament in objavi imena podpisnikov v zapisniku, izjavo pa objavi kot sprejeto besedilo.

4. Postopek se zaključi ob koncu delnega zasedanja tako, da se izjava skupaj z imeni podpisnikov posreduje naslovnikom.

5. Pisna izjava, ki je bila v registru več kot tri mesece in je ni podpisala najmanj polovica poslancev, se šteje za brezpredmetno.

Člen 124

Posvetovanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom

1. Če Pogodba o delovanju Evropske unije predvideva posvetovanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom, predsednik začne postopek posvetovanja in o tem obvesti Parlament.

2. Vsak odbor lahko v zvezi z zadevami splošne narave ali posebnimi točkami zahteva posvetovanje z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom.

Odbor določi rok, v katerem mora Evropski ekonomsko-socialni odbor podati svoje mnenje.

Parlament sprejme zahtevo po posvetovanju z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom brez razprave.

3. Mnenja, ki jih posreduje Evropski ekonomsko-socialni odbor, se pošljejo pristojnemu odboru.

Člen 125

Posvetovanje z Odborom regij

1. Če Pogodba o delovanju Evropske unije predvideva posvetovanje z Odborom regij, predsednik začne postopek posvetovanja in o tem obvesti Parlament.

2. Vsak odbor lahko v zvezi z zadevami splošne narave ali posebnimi točkami zahteva posvetovanje z Odborom regij.

Odbor določi rok, do katerega mora Odbor regij podati svoje mnenje.

Parlament sprejme zahtevo po posvetovanju z Odborom regij brez razprave.

3. Mnenja, ki jih posreduje Odbor regij, se pošljejo pristojnemu odboru.

Člen 126

Zaprosila, naslovljena na evropske agencije

1. Kadar ima Evropski Parlament pravico na evropsko agencijo nasloviti zaprosilo, ga lahko predsedniku Parlamenta v pisni obliki poda kateri koli poslanec. Zaprosila se morajo nanašati na področje pristojnosti zadevne agencije in obsegati informacije, ki pojasnjujejo zadevo in interes Unije.

2. Predsednik po posvetovanju s pristojnim odborom posreduje zaprosilo agenciji ali sprejme druge ustrezne ukrepe. Poslanec, ki je podal zaprosilo, se nemudoma obvesti. Vsako zaprosilo, ki ga predsednik posreduje agenciji, določa rok za odgovor.

3. Če agencija meni, da ne more odgovoriti na zaprosilo v obliki, kot je bilo predloženo, ali če želi spremembo oblike, o tem nemudoma obvesti predsednika, ki sprejme vse ustrezne ukrepe, po potrebi po posvetovanju s pristojnim odborom.

POGLAVJE 6

Medinstitucionalni sporazumi

Člen 127

Medinstitucionalni sporazumi

1. Parlament lahko v okviru izvajanja Pogodb oziroma za izboljšanje ali pojasnitev postopkov sklene sporazume z drugimi institucijami.

Sporazumi so lahko v obliki skupnih izjav, izmenjave pisem, pravil ravnanja ali drugih ustreznih instrumentov. Podpiše jih predsednik, potem ko jih je pregledal odbor, pristojen za

ustavne zadeve, in odobril Parlament. V obvestilo so lahko priloženi temu poslovniku.

2. Kadar taki sporazumi pomenijo spremembo obstoječih postopkovnih pravic ali obveznosti ali določajo nove postopkovne pravice ali obveznosti za poslance ali telesa Parlamenta ali kadar kako drugače pomenijo spremembo ali razlago poslovnika, se pred podpisom sporazuma zadeva posreduje odboru, pristojnemu za pregled v skladu s členom 211(2) do (6).

POGLAVJE 7

Predložitev zadev Sodišču Evropske unije

Člen 128

Postopek pred Sodiščem Evropske unije

1. Parlament v rokih, navedenih v Pogodbah ter v Statutu Sodišča Evropske unije za tožbe institucij Unije in fizičnih ali pravnih oseb, preveri zakonodajo Unije in izvedbene določbe, da bi zagotovil, da so bile Pogodbe, zlasti če gre za njegove pravice, v celoti spoštovane.

2. Pristojni odbor, po potrebi ustno, poroča Parlamentu, kadar sumi, da je prišlo do kršitve zakonodaje Unije.

3. Predsednik vloži tožbo v imenu Parlamenta v skladu s priporočilom pristojnega odbora.

Na začetku naslednjega delnega zasedanja lahko na plenarnem zasedanju predloži v odločitev sklep o nadaljevanju tožbe. Če se na plenarnem zasedanju sprejme odločitev proti tožbi z večino oddanih glasov, jo predsednik umakne.

Če predsednik vloži tožbo v nasprotju s priporočilom pristojnega odbora, na naslednjem delnem zasedanju Parlamentu predloži sklep o nadaljevanju tožbe.

4. Predsednik predloži ugotovitve ali se v imenu Parlamenta pridruži postopkom pred sodiščem po tem, ko se posvetuje s pristojnim odborom.

Če predsednik ne namerava upoštevati mnenja pristojnega odbora, o tem obvesti odbor in zadevo preda konferenci predsednikov ter navede razloge.

Če konferenca predsednikov sprejme stališče, da Parlamentu izjemoma ni treba predložiti ugotovitev ali se pridružiti postopkom pred Sodiščem Evropske unije, ko gre za sodbo o pravni veljavnosti akta Parlamenta, se zadeva nemudoma predloži plenarnemu zasedanju.

Predsednik lahko v nujnih primerih zaradi spoštovanja časovnih rokov, ki jih zahteva sodišče, sprejme previdnostne ukrepe. V takih primerih se čim prej izvrši postopek, ki je predviden v tem odstavku.

Nobena določba tega poslovnika ne preprečuje pristojnemu odboru, da se odloči o primerni ureditvi postopkov za pravočasen prenos svojega priporočila v nujnih primerih.

Člen 90(6) določa poseben postopek za sklep Parlamenta v zvezi z izvajanjem pravice, da v skladu s členom 218(11) Pogodbe o delovanju Evropske unije zaprosi za mnenje Sodišča glede združljivosti mednarodnega sporazuma s Pogodbama. Ta določba je „lex specialis“, ki prevlada nad splošnim pravilom iz člena 128.

Kadar gre za izvrševanje pravic Parlamenta pred Sodiščem Evropske unije in zadevni akt ni zajet s členom 123, se po analogiji uporabi postopek iz tega člena.

Člen 129

črtano

NASLOV V

ODNOSI Z NACIONALNIMI PARLAMENTI

Člen 130

Izmenjava informacij, stiki in vzajemne ugodnosti

1. Parlament nacionalne parlamente držav članic redno obvešča o svojem delu.

2. Pogajanja o tem, kako pripraviti in spodbujati učinkovito in redno medparlamentarno sodelovanje v Uniji v skladu s členom 9 Protokola o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, potekajo na podlagi mandata, ki ga konferenca predsednikov podeli po posvetovanju s konferenco predsednikov odborov.

Parlament vse tovrstne sporazume odobri po postopku iz člena 127.

3. Odbor lahko v okviru proračunskih sredstev, ki so temu namenjena, začne neposreden dialog z nacionalnimi parlamenti na ravni odborov. Dialog lahko vključuje ustrezne oblike sodelovanja v postopku sprejemanja zakonodaje in po njegovem zaključku.

4. Vsi dokumenti v zvezi z zakonodajnim postopkom na ravni Unije, ki jih nacionalni parlament uradno pošlje Evropskemu parlamentu, se posredujejo odboru, pristojnemu za zadevo, ki je obravnavana v dokumentu.

5. Konferenca predsednikov lahko predsednika pooblasti, da se dogovori o ugodnostih za nacionalne parlamente držav članic

na podlagi vzajemnosti in predlaga druge ukrepe za olajšanje stikov z nacionalnimi parlamenti.

Člen 131

Konferenca odborov za evropske zadeve (COSAC)

1. Konferenca predsednikov na predlog predsednika imenuje člane parlamentarne delegacije pri COSAC in ji lahko dodeli mandat. Delegacijo vodita podpredsednik Evropskega parlamenta, pristojen za odnose z nacionalnimi parlamenti, in predsednik odbora, pristojnega za institucionalne zadeve.

2. Drugi člani delegacije so izbrani na podlagi zadev, ki bodo obravnavane na srečanju COSAC, in so v čim večji meri predstavniki odborov, pristojnih za te zadeve. Po vsakem srečanju delegacija predloži poročilo.

3. Ustrezno se upošteva splošno politično ravnotežje v Parlamentu.

Člen 132

Konferenca parlamentov

Konferenca predsednikov imenuje člane parlamentarne delegacije pri kateri koli konferenci ali podobnem telesu, ki vključuje predstavnike parlamentov, in ji dodeli mandat, skladen z vsemi ustreznimi resolucijami Parlamenta. Delegacija izvoli svojega predsednika in po potrebi enega ali več podpredsednikov.

NASLOV VI

ZASEDANJA

POGLAVJE 1

Zasedanja Parlamenta

Člen 133

Parlamentarno obdobje, zasedanja, delna zasedanja, seje

1. Parlamentarno obdobje Parlamenta sovpada z mandatno dobo poslancev, določeno v Aktu z dne 20. septembra 1976.

2. Zasedanje je letno obdobje, določeno v Aktu in Pogodbah.

3. Delno zasedanje je zasedanje Parlamenta, praviloma sklicano vsak mesec in razdeljeno na dnevne seje.

Seje Parlamenta, ki potekajo na isti dan, se štejejo za eno sejo.

Člen 134

Sklic Parlamenta

1. Brez sklica Parlament zaseda vsako leto drugi torek v marcu in sam določi trajanje prekinitev zasedanja.
2. Prav tako brez sklica Parlament zaseda prvi torek po preteku enega meseca od konca obdobja iz člena 10(1) Akta z dne 20. septembra 1976.
3. Konferenca predsednikov lahko trajanje prekinitev, določeno v skladu z odstavkom 1, z obrazložitvijo spremeni vsaj dva tedna pred dnevom, ki ga je Parlament določil za nadaljevanje zasedanja; dan nadaljevanja se ne sme preložiti za več kot dva tedna.
4. Izjemoma predsednik po posvetovanju s konferenco predsednikov skliče Parlament na zahtevo večine poslancev ali na zahtevo Komisije ali Sveta.

Izjemoma lahko predsednik po privolitvi konference predsednikov skliče Parlament v nujnih primerih.

Člen 135

Kraj zasedanj

1. Seje Parlamenta in njegovih odborov potekajo v skladu z določbami Pogodb.

Za sprejetje predlogov za dodatna delna zasedanja v Bruslju in morebitnih sprememb je potrebna le večina oddanih glasov.

2. Vsak odbor lahko zahteva, da ena ali več sej poteka drugje. Svojo zahtevo skupaj z obrazložitvijo pošlje predsedniku, ki jo predloži predsedstvu. Če je zadeva nujna, lahko predsednik odloči sam. Če predsedstvo ali predsednik zahtevo zavrne, je treba navesti razloge za zavrnitev.

Člen 136

Navzočnost poslancev na sejah

1. Na vsaki seji je poslanec za podpis na voljo seznam navzočih.
2. Imena navzočih poslancev, vpisana v seznam navzočih, se zabeležijo v zapisnik vsake seje.

POGLAVJE 2

Razpored dela Parlamenta

Člen 137

Osnutek dnevnega reda

1. Pred vsakim delnim zasedanjem konferenca predsednikov pripravi osnutek dnevnega reda na podlagi priporočil konference predsednikov odborov in ob upoštevanju dogovorjenega delovnega programa Komisije iz člena 35.

Komisija in Svet se lahko na povabilo predsednika udeležita razprav konference predsednikov o osnutku dnevnega reda.

2. V osnutku dnevnega reda je lahko naveden čas glasovanja za določene točke v obravnavi.

3. Osnutek dnevnega reda lahko predvideva eno ali dve obdobji, ki skupaj trajata največ 60 minut, za razpravo o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države v skladu s členom 122.

4. Končni osnutek dnevnega reda se razdeli poslancem vsaj tri ure pred začetkom delnega zasedanja.

Člen 138

Postopek na plenarnem zasedanju brez predlogov sprememb in razprave

1. Vsak predlog zakonodajnega akta (prva obravnava) in vsak nezakonodajni predlog resolucije, ki ga je odbor sprejel in je proti njemu glasovala manj kot desetina članov, se uvrsti na osnutek dnevnega reda Parlamenta za glasovanje brez predlogov sprememb.

O točki se nato glasuje z enim samim glasovanjem, razen če pred oblikovanjem končnega osnutka dnevnega reda politične skupine ali posamezni poslanci, ki skupaj predstavljajo desetino vseh poslancev, pisno zahtevajo, da se dopustijo spremembe k točki; v tem primeru predsednik določi rok za vložitev predlogov sprememb.

2. O točkah, uvrščenih na končni osnutek dnevnega reda za glasovanje brez predlogov sprememb, se tudi ne razpravlja, razen če Parlament pri sprejemanju dnevnega reda na začetku delnega zasedanja na predlog konference predsednikov, zahtevo politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev sklene drugače.

3. Konferenca predsednikov lahko pri oblikovanju končnega osnutka dnevnega reda delnega zasedanja predlaga, da se tudi druge točke obravnavajo brez predlogov sprememb ali razprave. Pri sprejemanju dnevnega reda Parlament ne sme sprejeti nobenega takega predloga, če temu pisno nasprotuje politična skupina ali najmanj štirideset poslancev vsaj eno uro pred začetkom delnega zasedanja.

4. Kadar se točka obravnava brez razprave, lahko poročevalec ali predsednik pristojnega odbora neposredno pred glasovanjem poda izjavo, ki traja največ dve minuti.

Člen 139

Kratka predstavitev

Na zahtevo poročevalca ali na predlog konference predsednikov lahko Parlament tudi odloči, da se določena točka, ki ne potrebuje poglobljene razprave, obravnava s kratko predstavitevijo poročevalca na plenarnem zasedanju. V takem primeru ima Komisija možnost, da se odzove, nato sledi deset minutna razprava, med katero lahko da predsednik za minuto besedo poslancem, ki se prijavijo k besedi.

Člen 140

Sprejemanje in spreminjanje dnevnega reda

1. Na začetku vsakega delnega zasedanja Parlament odloča o končnem osnutku dnevnega reda. Spremembe lahko predlaga odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev. Take predloge mora predsednik prejeti vsaj eno uro pred začetkom delnega zasedanja. Predsednik lahko da besedo predlagatelju, enemu zagovorniku in enemu nasprotniku, vsak od njih pa lahko govori največ eno minuto.

2. Ko je dnevni red sprejet, ga ni več mogoče spremeniti, razen v primerih iz členov 142 in 174 do 178 ali na predlog predsednika.

Če je postopkovni predlog spremembe dnevnega reda zavržen, ga na istem delnem zasedanju ni mogoče ponovno vložiti.

3. Pred zaključkom seje predsednik naznani dan, uro in dnevni red naslednje seje.

Člen 141

Izredna razprava

1. Politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko zahteva, da se na dnevni red Parlamenta uvrsti izredna razprava o zadevi velikega pomena za politiko Evropske unije. Na

vsakem delnem zasedanju je praviloma največ ena izredna razprava.

2. Zahteva se predloži predsedniku v pisni obliki vsaj tri ure pred začetkom delnega zasedanja, na katerem naj bi potekala izredna razprava. O njej se glasuje na začetku delnega zasedanja ob sprejemanju dnevnega reda.

3. Predsednik lahko po posvetovanju s predsedniki političnih skupin predlaga izredno razpravo zaradi dogodkov po sprejetju dnevnega reda delnega zasedanja. O vsakem takem predlogu se glasuje na začetku seje ali ob načrtovanem času glasovanja, o čemer so poslanci obveščeni vsaj eno uro vnaprej.

4. Predsednik določi dolžino izredne razprave. Skupno trajanje razprave ne sme preseči 60 minut. Čas za govor se političnim skupinam in samostojnim poslancem dodeli v skladu s členom 149(4) in (5).

5. Razprava se zaključi brez sprejetja resolucije.

Člen 142

Nujni postopek

1. Predsednik, odbor, politična skupina, najmanj štirideset poslancev, Komisija ali Svet lahko od Parlamenta po opravljenem posvetu z njim v skladu s členom 43(1) zahtevajo, da razpravo o predlogu izvede po nujnem postopku. Zahteva mora biti predložena v pisni obliki in obrazložena.

2. Takoj ko predsednik prejme zahtevo za nujni postopek, o tem obvesti Parlament. O zahtevi se glasuje na začetku naslednje seje po seji, na kateri je bila naznanjena, pod pogojem, da je bil predlog, na katerega se zahteva nanaša, razdeljen v uradnih jezikih. Kadar obstaja več zahtev za nujno razpravo v zvezi z istim vprašanjem, velja sprejetje ali zavrnitev zahteve za nujno razpravo za vse zahteve v zvezi s tem vprašanjem.

3. Pred glasovanjem imajo besedo le predlagatelj zahteve, en zagovornik, en nasprotnik ter predsednik in/ali poročevalec pristojnega odbora, vsak od njih pa lahko govori največ tri minute.

4. Vprašanja, o katerih se razpravlja po nujnem postopku, imajo prednost pred ostalimi točkami dnevnega reda. Predsednik določi čas izvedbe razprave in glasovanja.

5. Nujna razprava lahko poteka brez poročila ali, izjemoma, na podlagi ustnega poročila pristojnega odbora.

Člen 143

Skupna razprava

Kadar koli se lahko sprejme odločitev, da se o podobnih ali dejansko povezanih točkah dnevnega reda razpravlja skupaj.

Člen 144

Roki

Razen v nujnih primerih iz členov 122 in 142 se o besedilu lahko razpravlja in glasuje le, če je bilo razdeljeno vsaj štiriindvajset ur vnaprej.

POGLAVJE 3

Splošna pravila o poteku sej

Člen 145

Dostop do sejne dvorane

1. Dostop do sejne dvorane je dovoljen le poslancem, članom Komisije ali Sveta, generalnemu sekretarju Parlamenta, članom osebja, ki morajo biti v dvorani navzoči zaradi narave svojega dela, in strokovnjakom ali uradnikom Evropske unije.

2. Dostop na balkone je dovoljen le imetnikom dovolilnic, ki jih v ta namen izda predsednik ali generalni sekretar Parlamenta.

3. Predstavniki javnosti, ki jim je dovoljen dostop na balkone, morajo ostati na svojih mestih in molčati. Pristojno osebje takoj odstrani vsakogar, ki izraža pritrdjevanje ali neodobravanje.

Člen 146

Jeziki

1. Vsi dokumenti Parlamenta se pripravijo v uradnih jezikih.

2. Vsi poslanci imajo pravico v Parlamentu govoriti v uradnem jeziku po svoji izbiri. Govori v enem izmed uradnih jezikov se simultano prevajajo v ostale uradne jezike in v vsak drug jezik, za katerega predsedstvo meni, da je to potrebno.

3. Na sejah odborov ali delegacij se zagotovi tolmačenje iz in v uradne jezike, ki jih uporabljajo in zahtevajo člani zadevnega odbora ali zadevne delegacije in njihovi namestniki.

4. Na sejah odborov ali delegacij izven običajnih krajev dela se zagotovi simultano tolmačenje iz in v jezike članov, ki so potrdili svojo navzočnost na seji. Ta ureditev se lahko omili v izjemnih primerih s soglasjem članov zadevnega telesa. V primeru nesoglasja odloči predsedstvo.

Kadar se po razglasitvi izida glasovanja ugotovi, da obstaja neskladnost med jezikovnimi različicami besedila, predsednik na podlagi člena 171(5) odloči, ali je razglašeni izid veljaven. Če ga razglasi za veljavnega, odloči, katera različica se šteje za sprejeto. Vseeno pa se besedilo

izvirne različice ne more na splošno šteti za uradno besedilo, saj se lahko zgodi, da se vsi drugi jeziki razlikujejo od izvirnega besedila.

Člen 147

Prehodna določba

1. V prehodnem obdobju, ki traja do konca sedmega parlamentarnega obdobja ⁽¹⁶⁾, so odstopanja od člena 146 dovoljena, če kljub ustreznim postopkom ni na voljo zadostno število tolmačev ali prevajalcev za enega od uradnih jezikov.

2. Na predlog generalnega sekretarja predsedstvo potrdi, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 za vsak zadevni uradni jezik, in na podlagi poročila generalnega sekretarja o napredku vsakih šest mesecev pregleda svoj sklep. Predsedstvo sprejme potrebne izvedbene določbe.

3. V zvezi s pripravo pravnih aktov, z izjemo uredb, ki jih skupaj sprejmeta Evropski parlament in Svet, se uporablja začasna posebna ureditev, ki jo Svet sprejme na podlagi Pogodb.

4. Na obrazloženo priporočilo predsedstva lahko Parlament kadar koli odloči o prenehanju veljavnosti tega člena ali v primeru poteka roka iz odstavka 1 o podaljšanju njegove veljavnosti.

Člen 148

Razdelitev dokumentov

Dokumenti, ki so podlaga za parlamentarne razprave in odločitve, se natisnejo in razdelijo poslancem. Seznam teh dokumentov se objavi v zapisniku sej Parlamenta.

Ne glede na uporabo prvega odstavka imajo poslanci in politične skupine neposreden dostop do internega računalniškega sistema Evropskega parlamenta, kjer si lahko ogledajo vse pripravljalne dokumente, ki niso zaupne narave (osnutek poročila, osnutek priporočila, osnutek mnenja, delovni dokument, predlogi sprememb, vloženi v odboru).

⁽¹⁶⁾ Podaljšano s sklepom Parlamenta z dne 11. marca 2009.

Člen 149

Dodelitev časa za govor in seznam govornikov

1. Konferenca predsednikov lahko Parlamentu predlaga, da se dodeli čas za govor za določeno razpravo. Parlament o tem odloča brez razprave.

2. Poslanec sme govoriti le, če mu predsednik da besedo. Poslanci govorijo s svojih mest in se obračajo na predsednika. Če se govornik oddalji od teme, ga predsednik opomni na red.

3. Predsednik lahko za prvi del razprave pripravi seznam govornikov, na katerega uvrsti enega ali več krogov govornikov iz političnih skupin, ki so želele razpravljati, po vrstnem redu glede na velikost skupine, ter enega samostojnega poslanca.

4. Čas za govor za ta del razprave se dodeli v skladu z naslednjimi merili:

(a) prvi del časa za govor se enakomerno porazdeli med vse politične skupine;

(b) naslednji del se porazdeli med politične skupine sorazmerno s skupnim številom njihovih članov;

(c) samostojnim posalcem se dodeli splošni čas za govor, ki temelji na delih, dodeljenih vsaki politični skupini v skladu s točkama (a) in (b).

5. Kadar je za več točk dnevnega reda dodeljen skupni čas za govor, politične skupine predsednika obvestijo, kako bodo svoj čas porazdelile med posamezne točke. Predsednik skrbi, da se čas za govor spoštuje.

6. Ostali del časa za razpravo ni posebej dodeljen vnaprej. Namesto tega predsednik pozove poslance, naj načeloma ne govorijo dlje kot minuto. Koliko je to mogoče, predsednik zagotovi, da govorniki, ki imajo različna politična stališča in prihajajo iz različnih držav članic, govorijo izmenično.

7. Na zahtevo se lahko da prednost predsedniku ali poročevalcu pristojnega odbora in predsednikom političnih skupin, ki želijo govoriti v imenu svojih skupin, ali govornikom, ki jih nadomeščajo.

8. Predsednik lahko da besedo poslancem, ki z dvigom modrega kartončka pokažejo, da želijo drugemu poslancu

med njegovim govorom postaviti vprašanje, ki ni daljše od pol minute, če se govornik s tem strinja in je predsednik prepričan, da zaradi tega ne bo motena razprava.

9. Poslanec sme govoriti največ minuto o zapisniku, postopkovnih predlogih, spremembah končnega osnutka dnevnega reda ali dnevnega reda.

10. Ne glede na druga pooblastila za vzdrževanje reda lahko da predsednik iz zapisnikov sej izbrisati govore tistih poslancev, katerim ni dal besede ali ki govorijo dlje od dodeljenega jim časa.

11. Komisija in Svet sodelujeta v razpravi o poročilu praviloma takoj zatem, ko je poročevalec poročilo predstavil. Komisija, Svet in poročevalec lahko ponovno govorijo, zlasti da odgovorijo na izjave poslancev.

12. Poslanci, ki v razpravi niso govorili, lahko največ enkrat na delno zasedanje predložijo pisno izjavo, ki obsega največ 200 besed in se priloži dobesednemu zapisu seje.

13. Ne glede na člen 230 Pogodbe o delovanju Evropske unije si predsednik prizadeva doseči dogovor s Komisijo, Svetom in predsednikom Evropskega sveta o ustrezni dodelitvi časa za njihov govor.

Člen 150

Enominutni govori

Med prvo sejo vsakega delnega zasedanja predsednik za največ trideset minut da besedo poslancem, ki želijo Parlament opozoriti na zadevo političnega pomena. Vsak poslanec ima za govor največ minuto časa. Predsednik lahko dodatno odobri enako količino časa pozneje na istem delnem zasedanju.

Člen 151

Osebnе izjave

1. Poslanec, ki zaprosi za besedo, da bi podal osebno izjavo, govori na koncu razprave o obravnavani točki dnevnega reda ali ob sprejemanju zapisnika seje, na katero se zaprosilo za besedo nanaša.

Poslanec ne sme govoriti o vsebinskih vprašanjih, ampak mora svojo izjavo omejiti na zavračanje pripomb, ki so bile izrečene med razpravo na njegov račun, ali mnenj, ki so mu jih pripisali, ali na popravljanje lastnih ugotovitev.

2. Če Parlament ne odloči drugače, lahko osebna izjava traja največ tri minute.

POGLAVJE 4

Ukrepi v primeru nespoštovanja pravil ravnanja

Člen 152

Takojšnji ukrepi

1. Predsednik na red opomni vsakega poslanca, ki moti nemoten potek seje ali katerega ravnanje ni v skladu z določbami iz člena 9.

2. Če se kršitev ponovi, predsednik ponovno opomni poslanca na red, kar pa se zabeleži v zapisnik.

3. Če se motenje nadaljuje ali ob novi kršitvi reda, lahko predsednik kršitelju vzame besedo in ga da za preostanek seje odstraniti iz sejne dvorane. Tak ukrep lahko uporabi tudi takoj in brez drugega poziva k redu, če gre za izjemno moteče ravnanje. Generalni sekretar nemudoma poskrbi, da se disciplinski ukrep izvrši s pomočjo pristojnega osebja in, če je to potrebno, varnostne službe Parlamenta.

4. Če motenje v sejni dvorani ovira delo Parlamenta, predsednik sejo zaključi ali prekine za določen čas, da se ponovno vzpostavi red. Če njegovi pozivi niso uspešni, zapusti predsedniško mesto, s čimer je seja prekinjena. Sejo ponovno skliče predsednik.

5. Pooblastila, predvidena v odstavkih 1 do 4, se smiselno podelijo predsedujočim sejam organov, odborov in delegacij, kakor so opredeljeni v tem poslovniku.

6. Kjer je to primerno in glede na resnost kršitve pravil ravnanja lahko predsedujoči seje od predsednika zahteva uporabo člena 153 najpozneje do začetka naslednjega delnega zasedanja ali naslednje seje zadevnega organa, odbora ali delegacije.

Člen 153

Kazni

1. V primerih izjemno hude kršitve reda ali motenja Parlamenta, s čimer se kršijo načela iz člena 9, predsednik, potem ko je prisluhnil zadevnemu poslancu, sprejme obrazložen sklep, s katerim izreče primerno kazen, o čemer obvesti tega poslanca

in predsednike organov, odborov in delegacij, katerim poslanec pripada, nakar ju razglasi na plenarnem zasedanju.

2. Ocena opaženega ravnanja mora upoštevati njegovo izjemnost, ponavljanje ali trajnost in resnost na temelju smernic, ki so priložene temu poslovniku ⁽¹⁷⁾.

3. Kazen je lahko sestavljena iz enega ali več naslednjih ukrepov:

(a) graja;

(b) izguba pravice do izplačila dnevnic za obdobje od dveh do desetih dni;

(c) začasna izključitev za obdobje od dveh do desetih zaporednih dni s sej Parlamenta ali katerega koli od njegovih organov, odborov ali delegacij oziroma izključitev iz vseh ali nekaterih dejavnosti Parlamenta, ne glede na pravico do glasovanja na plenarnem zasedanju in v tem primeru ob strogem spoštovanju pravil ravnanja;

(d) posredovanje predloga za začasno izključitev ali prenehanje enega ali več volilnih mandatov v Parlamentu konferenci predsednikov v skladu s členom 19.

Člen 154

Notranji postopki pritožbe

Poslanec lahko v roku največ dveh tednov od prejema obvestila o kazni, ki jo je izrekel predsednik, pri predsedstvu sproži notranji postopek pritožbe, s katerim se prekine njena uporaba. Predsedstvo lahko najpozneje v štirih tednih po vložitvi pritožbe naloženo kazen razveljavi, potrdi ali ublaži, ne glede na pravico poslanca do zunanje pritožbe. Če v tem roku predsedstvo ne sprejme nobenega sklepa, se kazen šteje za nično.

⁽¹⁷⁾ Glej Prilogo XVI.

POGLAVJE 5

Sklepčnost in glasovanje**Člen 155****Sklepčnost**

1. Parlament lahko razpravlja, usklajuje dnevni red in sprejema zapisnik ne glede na število navzočih poslancev.

2. Parlament je sklepčen, kadar je v sejni dvorani navzoča tretjina poslancev.

3. Glasovanje je veljavno ne glede na število glasujočih, razen če predsednik na zahtevo, ki jo pred začetkom glasovanja vloži najmanj štirideset poslancev, v trenutku glasovanja ugotovi, da Parlament ni sklepčen. Če glasovanje pokaže, da Parlament ni sklepčen, se glasovanje uvrsti na dnevni red naslednje seje.

Zahtevo za ugotavljanje sklepčnosti mora vložiti najmanj štirideset poslancev. Zahteva v imenu politične skupine ni dopustna.

Ob ugotavljanju izida glasovanja je treba v skladu z odstavkom 2 upoštevati vse v sejni dvorani navzoče poslance, v skladu z odstavkom 4 pa vse poslance, ki so zahtevali ugotavljanje sklepčnosti. V ta namen se ne more uporabljati elektronski sistem glasovanja. Vrata v sejno dvorano se ne smejo zapreti.

Če zaradi premajhnega števila navzočih poslancev seja ni sklepčna, predsednik izida glasovanja ne razglasi, ampak izjavi, da seja ni sklepčna.

Zadnji stavek odstavka 3 se ne uporablja za glasovanje o postopkovnih predlogih, ampak zgolj za glasovanje o vsebinskih vprašanjih.

4. Poslanci, ki so zahtevali ugotavljanje sklepčnosti, se v smislu odstavka 2 štejejo za navzoče, tudi če niso več v sejni dvorani.

Poslanci, ki so vložili zahtevo za ugotavljanje sklepčnosti, morajo biti navzoči v sejni dvorani, ko se ta zahteva vloži.

5. Če je navzočih manj kot štirideset poslancev, lahko predsednik odloči, da seja ni sklepčna.

Člen 156**Vložitev in obrazložitev predlogov sprememb**

1. Predloge sprememb za obravnavo na plenarnem zasedanju lahko vloži pristojni odbor, politična skupina ali najmanj štirideset poslancev.

Predlogi sprememb se vlagajo v pisni obliki in jih predlagatelj podpisuje.

Predloge sprememb zakonodajnih dokumentov v smislu člena 43(1) lahko spremlja kratka obrazložitev. Za izdelavo takšnih obrazložitev je odgovoren predlagatelj in se o njih ne glasuje.

2. S pridržkom omejitev iz člena 157 se lahko predlog spremembe nanaša na kateri koli del besedila in lahko vključuje črtanje, dodajanje ali zamenjavo besed ali števil.

V tem členu in členu 157 „besedilo“ pomeni celovit predlog resolucije/osnutek zakonodajne resolucije, predlog sklepa ali predlog zakonodajnega akta.

3. Predsednik določi rok za vložitev predlogov sprememb.

4. Med razpravo lahko predlog spremembe obrazloži njegov predlagatelj ali kateri koli poslanec, ki ga predlagatelj imenuje za svojega namestnika.

5. Kadar predlagatelj predlog spremembe umakne, se ta šteje za brezpredmetnega, razen če ga nemudoma ne prevzame drug poslanec.

6. O predlogih sprememb se glasuje po njihovi objavi in razdelitvi v vseh uradnih jezikih, razen če Parlament odloči drugače. Parlament ne more odločiti drugače, če temu nasprotuje najmanj štirideset poslancev. Parlament se izogiba sprejemanju odločitev, s katerimi bi bili poslanci, ki uporabljajo določen jezik, nesprejemljivo diskriminirani.

Če je navzočih manj kot sto poslancev, Parlament ne more odločiti drugače, če temu nasprotuje vsaj desetina navzočih poslancev.

O ustnih predlogih sprememb, podanih v odboru, se lahko glasuje, razen če temu nasprotuje kateri izmed članov odbora.

Člen 157**Dopustnost predlogov sprememb**

1. Predlog spremembe ni dopusten, če:

(a) se ne nanaša neposredno na besedilo, ki ga namerava spremeniti;

(b) namerava črtati ali zamenjati besedilo v celoti;

(c) namerava spremeniti več kot posamezni člen ali odstavek besedila, na katerega se nanaša; ta določba ne velja za sporazumne predloge sprememb ali predloge sprememb, katerih namen je na enak način spremeniti določeno besedno obliko, ki se pojavlja skozi vse besedilo;

(d) se ugotovi, da pri vsaj enem izmed uradnih jezikov besedila, na katerega se nanaša predlog spremembe, spremembe niso potrebne; v tem primeru predsednik skupaj s sodelujočimi poišče primerno jezikovno rešitev.

2. Če predlog spremembe ni skladen z odločitvami, ki so bile glede besedila že sprejete med istim glasovanjem, se šteje za brezpredmetnega.

3. O dopustnosti predlogov sprememb odloča predsednik.

Predsednikova odločitev v skladu z odstavkom 3 v zvezi z dopustnostjo predlogov sprememb ne temelji izključno na določbah iz odstavkov 1 in 2 tega člena, ampak na določbah tega poslovnika na splošno.

4. Politična skupina ali najmanj štirideset poslancev lahko vloži nadomestni predlog resolucije k nezakonodajnemu predlogu resolucije, vsebovanemu v poročilu odbora.

V takem primeru ta skupina ali poslanci ne smejo vložiti predlogov sprememb k predlogu resolucije pristojnega odbora. Alternativen predlog resolucije ne sme biti daljši od predloga resolucije, ki ga vloži odbor. Parlament o njem glasuje z enim samim glasovanjem brez predlogov sprememb.

Smiselno se uporablja člen 110(4).

Člen 158

Postopek glasovanja

1. Za glasovanje o poročilih se uporabi naslednji postopek:

(a) najprej se glasuje o predlogih sprememb besedila, na katerega se nanaša poročilo pristojnega odbora;

(b) zatem se glasuje o besedilu v celoti, ne glede na to, ali je bilo spremenjeno ali ne;

(c) nato se glasuje o predlogih sprememb predloga resolucije ali osnutka zakonodajne resolucije;

(d) nazadnje se glasuje o predlogu resolucije ali osnutku zakonodajne resolucije v celoti (končno glasovanje).

Parlament ne glasuje o obrazložitvi v poročilu.

2. Za drugo obravnavo se uporablja naslednji postopek:

(a) če ni bil vložen predlog zavrnitve ali spremembe stališča Sveta, se v skladu s členom 72 šteje, da je stališče sprejeto;

(b) o predlogu zavrnitve stališča Sveta se glasuje pred glasovanjem o morebitnih predlogih sprememb (glej člen 65(1));

(c) če je bilo vloženih več predlogov sprememb stališča Sveta, se o njih glasuje po vrstnem redu iz člena 161;

(d) če je Parlament glasoval o spremembi stališča Sveta, se lahko o besedilu v celoti nadalje glasuje le v skladu s členom 65(2).

3. Za tretjo obravnavo se uporablja postopek iz člena 69.

4. Pri glasovanju o zakonodajnih besedilih in nezakonodajnih predlogih resolucij se najprej glasuje o vsebinskih delih ter nato o navedbah sklicevanja in uvodnih izjavah. Predlogi sprememb se štejejo za brezpredmetne, če so v nasprotju z enim od prejšnjih glasovanj.

5. Med glasovanjem sme govoriti le poročevalec, ki lahko na kratko izrazi mnenje svojega odbora v zvezi s predlaganimi spremembami, o katerih se glasuje.

Člen 159

Izenačenost glasov

1. V primeru enakega števila glasov pri glasovanju v skladu s členom 158(1)(b) ali (d) se besedilo v celoti vrne odboru. To velja tudi za glasovanje v skladu s členoma 3 in 7 ter končno glasovanje v skladu s členoma 186 in 198, pri čemer se pri slednjih dveh zadeva vrne konferenci predsednikov.

2. V primeru enakega števila glasov pri glasovanju o dnevnem redu v celoti (člen 140), zapisniku v celoti (člen 179) ali besedilu, o katerem se v skladu s členom 163 glasuje po delih, se šteje, da je besedilo sprejeto.

3. Ne glede na člene, ki predpisujejo kvalificirano večino, se v vseh drugih primerih enakega števila glasov šteje, da je besedilo ali predlog zavržen.

Člen 160

Načela glasovanja

1. O poročilu se glasuje na podlagi priporočila pristojnega odbora. Odbor lahko to nalogo prenese na svojega predsednika in poročevalca.

2. Odbor lahko priporoči, da se o vseh ali nekaterih predlogih sprememb glasuje skupaj, da se sprejmejo ali zavrnejo ali razglasijo za neveljavne.

Lahko predlaga tudi sporazumne predloge sprememb.

3. Kadar pristojni odbor priporoči skupno glasovanje, se najprej glasuje o teh predlogih sprememb skupaj.

4. Kadar odbor predlaga sporazumno spremembo, se o njej glasuje prednostno.

5. O predlogih sprememb, za katere se zahteva poimensko glasovanje, se glasuje ločeno.

6. Kadar se glasuje skupaj ali o sporazumnih predlogih sprememb, glasovanje po delih ni dopustno.

Člen 161

Vrstni red glasovanja o predlogih sprememb

1. Predlogi sprememb imajo prednost pred besedilom, na katerega se nanašajo, in se o njih glasuje pred tem besedilom.

2. Če sta bila k istemu delu besedila vložena dva medsebojno izključujoča se predloga sprememb ali več takih predlogov, ima prednost tisti, ki se najbolj oddaljuje od izvirnega besedila, in se najprej glasuje o njem. Če je sprejet, veljajo drugi predlogi sprememb za zavržene. Če je zavržen, se glasuje o predlogu spremembe, ki je po prednosti takoj za njim, enako pa velja tudi za preostale predloge sprememb. Kadar obstajajo dvomi glede prednosti, odloča predsednik. Če so vsi predlogi sprememb zavrženi, se šteje, da je sprejeto izvirno besedilo, razen če je bilo v določenem časovnem roku zahtevano ločeno glasovanje.

3. Predsednik lahko da na glasovanje najprej izvirno besedilo ali pa pred predlogom spremembe, ki se najbolj oddaljuje od izvirnega besedila, predlog spremembe, ki je izvirnemu besedilu bližji.

Če kateri koli od njiju dobi večino, se štejejo vsi ostali predlogi sprememb k besedilu za brezpredmetne.

4. Izjemoma se lahko na predlog predsednika glasuje o predlogih sprememb, vloženi po zaključku razprave, če gre za sporazumne predloge sprememb ali če pride do tehničnih težav. Za glasovanje o takih predlogih sprememb mora predsednik pridobiti soglasje Parlamenta.

Predsednik v skladu s členom 157(3) odloča o dopustnosti predlogov sprememb. V primeru sporazumnih predlogov sprememb, vloženi po koncu razprave v skladu z zgornjim odstavkom, predsednik o njihovi dopustnosti odloča posamično, pri čemer se prepriča, da so dejansko sporazumni.

Lahko se uporabljajo naslednja splošna merila dopustnosti:

— *sporazumni predlogi sprememb se praviloma ne smejo nanašati na dele besedila, h katerim pred koncem roka za vlaganje predlogov sprememb niso bile predlagane spremembe,*

— *sporazumne predloge sprememb praviloma vlagajo politične skupine, predsedniki, poročevalci ali pripravljavci osnutkov ustreznih odborov ali predlagatelji drugih sprememb,*

— *sporazumni predlogi sprememb imajo praviloma za posledico umik drugih predlogov sprememb, ki se nanašajo na isti del besedila.*

Samo predsednik lahko predlaga obravnavanje sporazumnega predloga spremembe. Za glasovanje o sporazumnih predlogih sprememb mora predsednik pridobiti soglasje Parlamenta, tako da vpraša, ali kdo nasprotuje takemu glasovanju. Če kdo nasprotuje, Parlament o zadevi odloča z večino oddanih glasov.

5. Kadar pristojni odbor vloži skupino predlogov sprememb k besedilu, na katerega se poročilo nanaša, jih predsednik da na glasovanje skupaj, razen če politična skupina ali najmanj štirideset poslancev zahteva ločeno glasovanje ali če so bili vloženi nadaljnji predlogi sprememb.

6. Predsednik lahko da na glasovanje skupaj tudi druge predloge sprememb, če se med seboj dopolnjujejo. V tem primeru ravna v skladu s postopkom iz odstavka 5. Predlagatelji takih sprememb lahko predlagajo skupno glasovanje, če se njihovi predlogi medsebojno dopolnjujejo.

7. Predsednik lahko po sprejetju ali zavrnitvi določenega predloga spremembe odloči, da se o več predlogih sprememb s podobno vsebino ali podobnimi nameni glasuje skupaj. Pred tem lahko zaprosi Parlament za soglasje.

Taka skupina predlogov sprememb se lahko nanaša na različne dele izvirnega besedila.

8. Kadar različni predlagatelji vložijo dva ali več enakih predlogov sprememb, se o njih glasuje kot o enem samem predlogu.

Člen 162

Obravnavanje predlogov sprememb za plenarno zasedanje v odborih

Kadar je k poročilu za obravnavo na plenarnem zasedanju vloženi več kot petdeset predlogov sprememb in zahtev za glasovanje po delih ali ločeno glasovanje, lahko predsednik po posvetovanju s predsednikom pristojnega odbora od tega odbora zahteva, da se sestane in obravnava te predloge sprememb ali zahteve. Na plenarnem zasedanju se ne glasuje o predlogu spremembe ali zahtevi za glasovanje po delih ali ločeno glasovanje, za katerega ni glasovala najmanj desetina članov odbora.

Člen 163

Glasovanje po delih

1. Kadar besedilo, ki je predmet glasovanja, vsebuje dve ali več določb, se nanaša na dve ali več točk ali bi lahko bilo razdeljeno na dva ali več delov, ki imajo ločen pomen in/ali normativno vrednost, lahko politična skupina ali najmanj štirideset poslancev zahteva, da se o njem glasuje po delih.

2. Zahtevo je treba vložiti na predvečer glasovanja, razen če predsednik določi drugačen rok. O njej odloča predsednik.

Člen 164

Pravica do glasovanja

Pravica do glasovanja je osebna pravica.

Poslanci svoje glasove oddajajo posamezno in osebno.

Vsaka kršitev tega člena se šteje za primer hude kršitve reda iz člena 153(1) in ima pravne posledice, določene v navedenem členu.

Člen 165

Glasovanje

1. Parlament običajno glasuje z vzdigovanjem rok.

2. Če predsednik odloči, da je izid dvomljiv, se ponovno glasuje z elektronskim sistemom glasovanja, če ta ne deluje, pa z usedanjem in vstajanjem.

3. Izid glasovanja se zabeleži.

Člen 166

Končno glasovanje

Pri glasovanju o kakršnem koli predlogu zakonodajnega akta Parlament bodisi z enim samim glasovanjem in/ali končnim glasovanjem glasuje poimensko z uporabo elektronskega sistema glasovanja.

Člen 167

Poimensko glasovanje

1. Poleg primerov iz člena 106(4), člena 107(5) in člena 166, se poimensko glasuje tudi, kadar to pisno zahteva politična skupina ali najmanj štirideset poslancev na predvečer glasovanja, razen če predsednik določi drugačen rok.

2. Poimensko glasovanje poteka s pomočjo elektronskega sistema glasovanja. Če uporaba tega sistema ni mogoča zaradi tehničnih razlogov, poimensko glasovanje poteka po abecednem vrstnem redu, začenši z imenom poslanca, ki ga določi žreb. Zadnji glasuje predsednik.

Glasuje se ustno z izrekanjem besede „da“, „ne“ ali „vzdržan“. Pri ugotavljanju, ali je bil predlog sprejet ali zavrnjen, se upoštevajo le glasovi za in proti. Predsednik ugotovi izid glasovanja in ga razglasi.

Glasovi se zabeležijo v zapisnik seje, pri čemer se imena poslancev zapišejo po abecednem vrstnem redu po politični skupini, zraven pa je navedba o tem, kako so glasovali.

Člen 168

Elektronsko glasovanje

1. Predsednik lahko kadar koli sklene, da bo glasovanje, navedeno v členih 165, 167 in 169, potekalo s pomočjo elektronskega sistema.

Kadar uporaba elektronskega sistema glasovanja zaradi tehničnih razlogov ni možna, glasovanje poteka v skladu s členom 165, členom 167(2) ali členom 169.

Predsedstvo sprejme navodila, ki urejajo tehnično uporabo elektronskega sistema glasovanja.

2. Kadar se glasuje z uporabo elektronskega sistema glasovanja, se zabeleži le številčni izid glasovanja.

Če pa se v skladu s členom 167(1) zahteva poimensko glasovanje, se glasovi zabeležijo v zapisnik seje po političnih skupinah po abecednem vrstnem redu imen poslancev.

3. Poimensko se glasuje v skladu s členom 167(2), če to zahteva večina navzočih poslancev. Sistem iz odstavka 1 tega člena se lahko uporablja, da bi se ugotovilo, ali obstaja večina.

Člen 169

Tajno glasovanje

1. Ne glede na člen 13(1) in člen 186(1) ter drugi pododstavek člena 191(2) se o imenovanjih glasuje tajno.

Za ugotavljanje števila oddanih glasov se upoštevajo le glasovnice z imeni predlaganih kandidatov.

2. Tajno se glasuje tudi, če tako zahteva najmanj petina vseh poslancev. Taka zahteva mora biti podana pred začetkom glasovanja.

Če pred začetkom glasovanja najmanj petina poslancev, ki sestavljajo Parlament, zahteva tajno glasovanje, je Parlament dolžan glasovati na ta način.

3. Zahteva za tajno glasovanje ima prednost pred zahtevo za poimensko glasovanje.

4. Dva do osem poslancev, določenih z žrebom, prešteje glasove, oddane pri tajnem glasovanju, razen v primeru elektronskega glasovanja.

V primeru glasovanja v skladu z odstavkom 1 kandidati ne smejo prešteti glasov.

Imena poslancev, ki so sodelovali pri tajnem glasovanju, se zabeležijo v zapisnik seje, na kateri je glasovanje potekalo.

Člen 170

Obrazložitev glasovanja

1. Po koncu splošne razprave lahko vsak poslanec poda največ minuto dolgo ustno ali največ 200 besed dolgo pisno

obrazložitev končnega glasovanja, ki se vključi v dobesedni zapis seje.

Vsaka politična skupina lahko poda največ dve minuti dolgo obrazložitev glasovanja.

Ko se začne prva obrazložitev, se nadaljnje zahteve za obrazložitev glasovanja ne sprejemajo več.

Obrazložitve glasovanja so dopustne pri končnem glasovanju v zvezi s katerim koli vprašanjem, predloženim Parlamentu. Pojem „končno glasovanje“ se ne nanaša na vrsto glasovanja, ampak pomeni zadnje glasovanje o določeni točki.

2. Obrazložitve glasovanja niso dopustne v primeru glasovanja o postopkovnih vprašanjih.

3. Kadar je v skladu s členom 138 na dnevni red Parlamenta vključen predlog zakonodajnega akta ali poročilo, lahko poslanci v skladu z odstavkom 1 podajo pisno obrazložitev glasovanja.

Ustne ali pisne obrazložitve glasovanja se morajo neposredno nanašati na besedilo, o katerem se glasuje.

Člen 171

Spori glede glasovanja

1. Predsednik naznanja začetek in konec glasovanja.

2. Od naznanitve začetka do naznanitve konca glasovanja ne sme govoriti nihče razen predsednika.

3. Vprašanja pravilnosti postopka, ki se nanašajo na veljavnost glasovanja, se lahko sprožijo potem, ko je predsednik naznanil konec glasovanja.

4. Po razglasitvi izida glasovanja lahko poslanci z vzdigovanjem rok zahtevajo, da se ta izid preveri s pomočjo elektronskega sistema glasovanja.

5. Predsednik odloči, ali je razglašeni izid veljaven. Njegova odločitev je dokončna.

POGLAVJE 6

Priglasitve v zvezi s postopkom**Člen 172****Postopkovni predlogi**

1. Priglasitve v zvezi s postopkovnimi predlogi, ki se nanašajo na:

- (a) zavrnitev razprave zaradi nedopustnosti zadeve (člen 174);
- (b) vrnitev zadeve odboru (člen 175);
- (c) zaključek razprave (člen 176);
- (d) preložitev razprave in glasovanja (člen 177);
- (e) prekinitev ali zaključek seje (člen 178),

imajo prednost pred drugimi priglasitvami.

Poleg predlagatelja imajo v zvezi s temi predlogi besedo le: en zagovornik in en nasprotnik predloga ter predsednik ali poročevalec pristojnega odbora.

2. Čas za govor je omejen na eno minuto.

Člen 173**Vprašanje pravilnosti postopka**

1. Poslanec lahko dobi besedo, da opozori predsednika na nespoštovanje poslovnika Parlamenta. Poslanec najprej pojasni, na kateri člen se sklicuje.

2. Priglasitev v zvezi z vprašanji pravilnosti postopka ima prednost pred drugimi priglasitvami.

3. Čas za govor je omejen na eno minuto.

4. O vprašanju pravilnosti postopka predsednik odloči nemudoma v skladu s poslovníkom in svojo odločitev razglasi takoj po sprožitvi vprašanja pravilnosti postopka. O predsednikovi odločitvi se ne glasuje.

5. Izjemoma lahko predsednik izjavi, da bo svojo odločitev razglasil kasneje, vendar najkasneje štiriindvajset ur, potem ko je bilo vprašanje pravilnosti postopka zastavljeno. Preložitev odločitve ne povzroči preložitve tekoče razprave. Predsednik lahko zadevo posreduje pristojnemu odboru.

Priglasitev v zvezi z vprašanji pravilnosti postopka se nanaša na obravnavano točko dnevnega reda. Predsednik lahko priglasitev glede

druge zadeve upošteva ob ustreznem času, npr. potem, ko je obravnavana točka dnevnega reda zaključena, ali pred prekinitvijo zasedanja.

Člen 174**Zavrnitev razprave zaradi nedopustnosti zadeve**

1. Na začetku razprave o določeni točki dnevnega reda se lahko predlaga, da zaradi nedopustnosti zadeve razprava ne bi potekala. O takem predlogu se glasuje nemudoma.

O nameri, da bi predlagali zavrnitev razprave zaradi nedopustnosti, je treba vsaj štiriindvajset ur vnaprej obvestiti predsednika, ki nemudoma obvesti Parlament.

2. Če je predlog sprejet, Parlament takoj preide k naslednji točki dnevnega reda.

Člen 175**Vrnitev zadeve odboru**

1. Ob določitvi dnevnega reda ali pred začetkom razprave lahko politična skupina ali najmanj štirideset poslancev zahteva vrnitev zadeve odboru.

O nameri, da bi predlagali vrnitev zadeve odboru, je treba vsaj štiriindvajset ur vnaprej obvestiti predsednika, ki nemudoma obvesti Parlament.

2. Tudi pred glasovanjem ali med njim lahko politična skupina ali najmanj štirideset poslancev zahteva vrnitev zadeve odboru. O takem predlogu se glasuje nemudoma.

3. Zahteva za vrnitev zadeve odboru se sme predložiti le enkrat na vsaki stopnji postopka.

4. Vrnitev zadeve odboru ima za posledico prekinitev razprave o tej točki.

5. Parlament lahko določi rok, v katerem mora odbor poročati o svojih sklepih.

Člen 176**Zaključek razprave**

1. Na predlog predsednika ali na zahtevo politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev se lahko razprava zaključi, preden je bil izčrpan seznam govornikov. O takem predlogu ali zahtevi se glasuje nemudoma.

2. Če je predlog ali zahteva sprejeta, se beseda dodeli le po enem članu iz vsake politične skupine, katere člani do tedaj v razpravi še niso govorili.

3. Po govorih iz odstavka 2 se razprava zaključi in Parlament glasuje o zadevi, ki je predmet razprave, če čas glasovanja ni bil določen vnaprej.

4. Če je predlog ali zahteva zavrnjena, je med isto razpravo nihče razen predsednika ne sme ponovno vložiti.

Člen 177

Preložitev razprave in glasovanja

1. Na začetku razprave o določeni točki dnevnega reda lahko politična skupina ali najmanj štirideset poslancev predlaga, da se razprava preloži na določen dan in uro. O takem predlogu se glasuje nemudoma.

O nameri, da bi predlagali preložitev, je treba vsaj štiriindvajset ur vnaprej obvestiti predsednika, ki nemudoma obvesti Parlament.

2. Če je predlog sprejet, Parlament preide k naslednji točki dnevnega reda. Preložena razprava se znova začne na določeni dan ob določeni uri.

3. Če je predlog zavrnjen, med istim delnim zasedanjem ne sme biti ponovno vložen.

4. Pred glasovanjem ali med njim lahko politična skupina ali najmanj štirideset poslancev predlaga, da se glasovanje preloži. O takem predlogu se glasuje nemudoma.

V vsakem sklepu Parlamenta o preložitvi razprave na poznejše delno zasedanje je treba navesti delno zasedanje, na dnevni red katerega bo razprava uvrščena, pri čemer se dnevni red omenjenega delnega zasedanja pripravi v skladu s členoma 137 in 140.

Člen 178

Prekinitev ali zaključek seje

Seja se lahko prekine ali zaključi med razpravo ali glasovanjem, če tako odloči Parlament na predlog predsednika ali na zahtevo politične skupine ali najmanj štiridesetih poslancev. O takem predlogu ali zahtevi se glasuje nemudoma.

POGLAVJE 7

Javnost dela

Člen 179

Zapisnik

1. Zapisnik vsake seje, v katerem so podrobno povzeti postopki in sklepi Parlamenta ter imena govornikov, se razdeli vsaj pol ure pred začetkom popoldanskega dela naslednje seje.

V okviru zakonodajnega postopka se tudi vsi predlogi sprememb, ki jih sprejme Parlament, štejejo za sklepe v smislu tega člena, četudi je predlog Komisije ali stališče Sveta na koncu zavrnjeno v skladu s členom 56(1) oziroma 65(3).

2. Na začetku popoldanskega dela vsake seje predsednik predloži zapisnik prejšnje seje v sprejetje Parlamentu.

3. Če se kdo z zapisnikom ne strinja, Parlament po potrebi odloči, ali naj se zahtevane spremembe upoštevajo. Poslanci lahko o tem govorijo največ minuto.

4. Zapisnik podpišeta predsednik in generalni sekretar, hrani pa se v arhivu Parlamenta. Objavi se v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 180

Sprejeta besedila

1. Besedila, ki jih sprejme Parlament, se objavijo neposredno po glasovanju. Skupaj z zapisniki ustreznih sej se predložijo Parlamentu in se shranijo v njegovem arhivu.

2. Besedila, ki jih je sprejel Parlament, je treba dokončno pravno-jezikovno oblikovati, za kar je odgovoren predsednik. Kadar se takšna besedila sprejmejo na podlagi sporazuma, doseženega med Parlamentom in Svetom, besedilo dokončno oblikujeta obe instituciji v tesnem sodelovanju in skupnem dogovoru.

3. Postopek iz člena 216 se uporablja, če so za celovitost in kakovost besedila v skladu z voljo, ki jo je izrazil Parlament, potrebne prilagoditve, ki presegajo popravke tipoloških napak ali popravke, ki so potrebni za zagotovitev skladnosti vseh jezikovnih različic, pa tudi njihove jezikovne pravilnosti in terminološke doslednosti.

4. Stališča, ki jih sprejme Parlament v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, imajo obliko prečiščenega besedila. Če glasovanje Parlamenta ni temeljilo na sporazumu s Svetom, so v prečiščenem besedilu označeni vsi sprejeti predlogi sprememb.

5. Sprejeta besedila po dokončnem oblikovanju podpišeta predsednik in generalni sekretar, objavijo pa se v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 181

Dobesedni zapis

1. Za vsako sejo se pripravi dobesedni zapis v vseh uradnih jezikih.
2. Govorniki morajo popravke k zapisu svojih govorov vrniti sekretariatu v tednu dni.
3. Dobesedni zapis seje se objavi kot priloga k *Uradnemu listu Evropske unije*.

4. Poslanci lahko zahtevajo, da se izvlečki iz dobesednega zapisa prevedejo v čim krajšem času.

Člen 182

Avdiovizualni zapis seji

Takoj po seji se avdiovizualni zapis vsake seje, vključno z zvočnimi posnetki iz vseh tolmaških kabin, presname in objavi na internetu.

NASLOV VII

ODBORI IN DELEGACIJE

POGLAVJE 1

Odbori – Ustanovitev in pristojnosti

Člen 183

Ustanovitev stalnih odborov

Na predlog konference predsednikov Parlament ustanovi stalne odbore, katerih pristojnosti so določene v prilogi tega poslovnika ⁽¹⁸⁾. Njihovi člani se izvolijo med prvim delnim zasedanjem novoizvoljenega Parlamenta in ponovno čez dve leti in pol.

Pristojnosti stalnih odborov je mogoče določiti tudi pozneje.

Člen 184

Ustanovitev posebnih odborov

Na predlog konference predsednikov lahko Parlament kadar koli ustanovi posebne odbore, katerih pristojnosti, sestava in mandatna doba se določijo ob sprejetju sklepa o njihovi ustanovitvi; njihova mandatna doba ne sme biti daljša od dvanajstih mesecev, razen če jo Parlament po izteku podaljša.

Ker se pristojnosti, sestava in mandatna doba posebnih odborov določijo ob sprejetju sklepa o njihovi ustanovitvi, Parlament njihovih pristojnosti ne more naknadno spremeniti tako, da bi jih povečal ali zmanjšal.

Člen 185

Preiskovalni odbori

1. Parlament lahko na zahtevo četrtine poslancev ustanovi preiskovalni odbor zaradi preverjanja domnevnih kršitev zakonodaje Unije ali nepravilnosti pri njenem izvajanju, očitanih instituciji ali organu Unije, organu javne uprave države članice ali osebam, ki so po zakonodaji Unije pooblašene za njeno izvajanje.

Sklep o ustanovitvi preiskovalnega odbora se v roku enega meseca objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Poleg tega Parlament sprejme vse potrebne ukrepe, da o tem sklepu obvesti javnost.

2. Način delovanja preiskovalnega odbora urejajo določbe tega poslovnika, ki se nanašajo na odbore, razen če je drugače določeno v tem členu in Sklepu Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 19. aprila 1995 o določbah, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta, ki je priloga tega poslovnika ⁽¹⁹⁾.

3. V zahtevi za ustanovitev preiskovalnega odbora mora biti natančno naveden predmet preiskave in priložena podrobna obrazložitev. Na predlog konference predsednikov Parlament odloči o ustanovitvi odbora in, če sklene odbor ustanoviti, o njegovi sestavi v skladu z določbami člena 186.

4. Preiskovalni odbor konča delo s predložitvijo poročila v roku dvanajstih mesecev. Parlament lahko ta rok dvakrat podaljša za tri mesece.

V preiskovalnem odboru lahko glasujejo le polnopravni člani ali, v primeru njihove odsotnosti, njihovi stalni namestniki.

5. Preiskovalni odbor izvoli predsednika in dva podpredsednika ter imenuje enega ali več poročevalcev. Svojim članom lahko podeli tudi pristojnosti, dolžnosti ali posebne naloge, člani pa mu morajo o tem naknadno izčrpno poročati.

Med dvema sejama lahko predsedstvo odbora v nujnih primerih ali po potrebi izvaja pristojnosti odbora, s pridržkom odobritve na naslednji seji.

⁽¹⁸⁾ Glej Prilogo VII.

⁽¹⁹⁾ Glej Prilogo IX.

6. Kadar preiskovalni odbor meni, da je bila kršena ena izmed njegovih pravic, predlaga predsedniku, da sprejme ustrezne ukrepe.

7. Preiskovalni odbor lahko vzpostavi stik z institucijami ali osebami iz člena 3 sklepa iz odstavka 2 tega člena, da bi jih zaslišal ali pridobil dokumentacijo.

Potne stroške in stroške namestitve članov in uradnikov institucij in organov Unije krijejo institucije in organi sami. Potne stroške in stroške namestitve drugih oseb, ki so poklicane pred preiskovalni odbor, povrne Evropski parlament v skladu s pravili, ki veljajo za zaslišanja izvedencev.

Vsakdo, ki nastopi kot priča pred preiskovalnim odborom, lahko uveljavlja pravice, ki bi jih imel kot priča pred sodiščem v matični državi. O teh pravicah mora biti poučen, preden poda izjavo pred odborom.

Glede jezikov preiskovalni odbor uporablja določbe člena 146. Vseeno predsedstvo odbora:

— lahko tolmačenje omeji na uradne jezike sodelujočih, če se mu to zdi potrebno iz razlogov zaupnosti,

— odloči o prevajanju prejetih dokumentov tako, da lahko delo odbora poteka učinkovito in hitro ter da se spoštujeta zahtevani tajnost in zaupnost.

8. Predsednik preiskovalnega odbora skupaj s predsedstvom skrbi za spoštovanje tajnosti ali zaupnosti dela in o tem ustrezno obvesti člane.

Izrecno se sklicuje tudi na določbe člena 2(2) zgoraj navedenega sklepa. Uporablja se Priloga VIII(A) tega poslovnika.

9. Posredovani tajni ali zaupni dokumenti se pregledajo s tehničnimi ukrepi, s katerimi je zagotovljeno, da imajo do njih dostop le člani, zadolženi za določen primer. Ti slovesno zaprisežejo, da v skladu s tem členom nikomur drugemu ne bodo dovolili dostopa do tajnih ali zaupnih informacij in da bodo omenjene informacije uporabili izključno za pripravo svojega poročila za preiskovalni odbor. Seje potekajo v

prostorih, opremljenih tako, da je nepooblaščenim osebam spremljanje postopka onemogočeno.

10. Po zaključku dela preiskovalni odbor Parlamentu predloži poročilo o ugotovitvah svojega dela, ki po potrebi vsebuje manjšinska mnenja v skladu s pogoji iz člena 52. Poročilo se objavi.

Na zahtevo preiskovalnega odbora Parlament razpravlja o poročilu na naslednjem delnem zasedanju po predložitvi poročila.

Odbor lahko Parlamentu predloži tudi osnutek priporočila, naslovljenega na institucije in organe Evropske unije ali držav članic.

11. Predsednik naroči odboru, pristojnemu v skladu s Prilogo VII, naj spremlja nadaljnje dogajanje v zvezi z ugotovitvami dela preiskovalnega odbora in po potrebi o njem poroča. Predsednik sprejme vse nadaljnje ukrepe za zagotovitev praktičnega izvajanja sklepov preiskave.

V skladu s členom 186(2) je dopustno predlagati le spremembe predloga konference predsednikov o sestavi preiskovalnega odbora (odstavek 3).

Predlogi sprememb v zvezi s predmetom preiskave, kot ga določi četrtina poslancev Parlamenta (odstavek 3), in rokom iz odstavka 4 niso dopustni.

Člen 186

Sestava odborov

1. Člani odborov in preiskovalnih odborov se volijo potem, ko politične skupine in samostojni poslanci vložijo candidature. Konferenca predsednikov predloži Parlamentu predloge. Sestava odborov skuša čimbolj odražati sestavo Parlamenta.

Kadar poslanec zamenja politično skupino, za preostanek svojega dveipolletnega mandata obdrži svoja mesta v parlamentarnih odborih. Če pa zamenjava politične skupine poslanca ovira pravično zastopanje političnih usmeritev v odboru, konferenca predsednikov pripravi nove predloge za sestavo odbora v skladu s postopkom iz drugega stavka odstavka 1, pri čemer so zagotovljene individualne pravice poslanca.

Sorazmernost porazdelitve sedežev v odboru med političnimi skupinami ne sme odstopati od najbližjega ustreznega celega števila. Če se skupina odloči, da ne bo zasedla sedežev v odboru, ti sedeži ostanejo prazni, velikost odbora pa se zmanjša za ustrezno število. Izmenjave sedežev med političnimi skupinami niso dovoljene.

2. Predlogi sprememb k predlogom konference predsednikov so dopustni le, če jih vloži najmanj štirideset poslancev. O teh predlogih Parlament glasuje tajno.

3. Za izvoljene se štejejo poslanci, katerih imena so bila navedena v predlogih konference predsednikov, ki so bili lahko spremenjeni v skladu z odstavkom 2.

4. Če politična skupina v roku, ki ga določi konferenca predsednikov, ne predloži kandidatur za članstvo v preiskovalnem odboru v skladu z odstavkom 1, konferenca predsednikov Parlamentu predloži le kandidate, sporočene v tem roku.

5. Konferenca predsednikov lahko prosto mesto v odboru začasno zapolni s privolitvijo imenovanih in ob upoštevanju odstavka 1.

6. Vsaka taka sprememba se predloži Parlamentu v potrditev na naslednji seji.

Člen 187

Namestniki

1. Politične skupine in samostojni poslanci lahko za vsak odbor imenujejo toliko stalnih namestnikov, kolikor je polnopravnih članov, ki jih v odboru zastopajo. O tem ustrezno obvestijo predsednika. Stalni namestniki imajo pravico do udeležbe in besede na sejah odborov ter, v primeru odsotnosti polnopravnih članov, do sodelovanja pri glasovanju.

2. Poleg tega lahko polnopravni član odbora v primeru odsotnosti in neimenovanja ali odsotnosti stalnih namestnikov uredi, da ga na sejah zastopa drug član iz njegove politične skupine, ki ima pravico glasovanja. Ime namestnika se sporoči predsedniku odbora pred začetkom glasovanja.

Odstavek 2 se smiselno uporablja tudi za samostojne poslance.

Vnaprejšnje sporočilo iz zadnjega stavka odstavka 2 mora biti posredovano pred koncem razprave ali pred začetkom glasovanja o točki ali točkah, pri katerih je polnopravni član nadomeščen.

* * *

Določbe tega člena vsebujejo dve jasno opredeljeni dejstvi:

- politična skupina v odboru ne more imeti več stalnih namestnikov kot polnopravnih članov,
- samo politične skupine imajo pravico imenovati stalne namestnike, pod edinim pogojem, da o tem obvestijo predsednika.

Iz česar sledi:

- položaj stalnih namestnikov je odvisen izključno od članstva v določeni politični skupini,
- kadar se v odboru spremeni število polnopravnih članov, ki pripadajo določeni politični skupini, se ustrezno spremeni tudi najvišje možno število stalnih namestnikov, ki jih politična skupina lahko imenuje,
- kadar poslanec zamenja politično skupino, ne more ohraniti položaja stalnega namestnika, ki ga je imel kot član prvotne politične skupine,
- v nobenem primeru ne sme član odbora nadomeščati poslanca, ki pripada drugi politični skupini.

Člen 188

Naloge odborov

1. Stalni odbori obravnavajo vprašanja, ki jih nanje naslovi Parlament ali, med prekinitvijo zasedanja, predsednik v imenu konference predsednikov. Naloge posebnih in preiskovalnih odborov se določijo ob njihovi ustanovitvi; ti odbori nimajo pravice dajati mnenj drugim odborom.

(Glej razlago člena 184.)

2. Če stalni odbor izjavi, da ni pristojen za obravnavo vprašanja, ali če pride do spora glede pristojnosti dveh ali več stalnih odborov, se vprašanje pristojnosti predloži konferenci predsednikov v štirih delovnih tednih od razglasitve predložitve odboru na plenarnem zasedanju.

Konferenca predsednikov sprejme odločitev v šestih tednih na osnovi priporočila konference predsednikov odborov ali, če takšnega priporočila ni, priporočila njenega predsednika. Če v tem obdobju konferenca predsednikov ne sprejme odločitve, se šteje, da je priporočilo sprejeto.

Predsedniki odborov lahko sklenejo dogovore z drugimi predsedniki odborov v zvezi z dodelitvijo zadeve določenemu odboru, če je, kadar je to potrebno, odobren postopek s pridruženimi odbori v skladu s členom 50.

3. Če sta za obravnavo določenega vprašanja pristojna dva ali več odborov, se eden izmed njih določi za pristojni odbor, ostali pa za odbore, zaprosene za mnenje.

Isto vprašanje se ne more istočasno dodeliti v obravnavo več kot trem odborom, razen če se v utemeljenih primerih sklene, da se od tega pravila odstopi pod pogoji iz odstavka 1.

4. Dva ali več odborov ali pododborov lahko skupaj obravnava zadeve iz svojih pristojnosti, vendar ne sme sprejemati odločitev.

5. Odbor lahko s privolitvijo predsedstva Parlamenta naroči enemu ali več svojim članom, da pripravijo študijo ali zberejo informacije.

Člen 189

Odbor, pristojen za preverjanje veljavnosti mandатов poslancev

Eden izmed odborov, ustanovljenih v skladu z določbami tega poslovnika, je pristojen za preverjanje veljavnosti mandатов poslancev in pripravo odločitev o ugovorih glede veljavnosti volitev.

Člen 190

Pododbori

1. Po predhodni pridobitvi dovoljenja konference predsednikov lahko stalni ali posebni odbor v interesu svojega dela ustanovi enega ali več pododborov, hkrati pa določi njihovo sestavo v skladu s členom 186 in področje pristojnosti. Pododbori poročajo odboru, ki jih je ustanovil.

2. Postopek, ki se uporablja za odbore, velja tudi za pododbore.

3. Namestniki lahko sodelujejo v pododborih pod enakimi pogoji kot v odborih.

4. Uporaba teh določb mora zagotavljati odvisnost med pododborom in odborom, ki ga je ustanovil. Zato so vsi polnopravni člani pododbora izbrani izmed članov krovnega odbora.

Člen 191

Predsedstva odborov

1. Na prvi seji odbora po izvolitvi članov odbora v skladu s členom 186 odbor izvoli predsedstvo, ki ga sestavljajo predsednik in podpredsedniki, izvoljeni na ločenih glasovanjih. Število izvoljenih podpredsednikov določi Parlament na predlog konference predsednikov.

Ta člen predsedniku krovnega odbora ne prepoveduje, da predsednike pododborov vključi v uradno delovanje predsedstva ali jim dovoli predsedovati razpravam, ki zadevajo vprašanja, s katerimi se podrobneje ukvarjajo pododbori, če je s takšnim postopanjem seznanjeno celotno predsedstvo in to soglasno podpira.

2. Kadar je število kandidatur enako številu razpoložljivih mest, se lahko glasuje s ploskanjem.

V nasprotnem primeru ali na zahtevo šestine članov odbora je glasovanje tajno.

Če je kandidat samo eden, za izvolitev zadostuje absolutna večina oddanih glasov, ki vključujejo glasove za in proti.

Kadar je pri prvem glasovanju več kandidatov, je izvoljen kandidat, ki je dobil absolutno večino oddanih glasov, kakor je določeno v prejšnjem pododstavku. Pri drugem glasovanju je izvoljen kandidat, ki je dobil najvišje število glasov. Če je izid glasovanja neodločen, je izvoljen najstarejši kandidat.

Kadar je potrebno drugo glasovanje, se lahko predlagajo novi kandidati.

Člen 192

Koordinatorji odborov in poročevalci v senci

1. Politične skupine lahko za koordinatorja imenujejo enega od svojih poslancev.

2. Predsednik po potrebi skliče koordinatorje odborov, da pripravijo odločitve, ki jih mora sprejeti odbor, zlasti odločitve glede postopka in imenovanja poročevalcev. Odbor lahko prenese pooblastilo za sprejemanje nekaterih odločitev na koordinatorje, z izjemo odločitev glede sprejemanja poročil, mnenj ali predlogov sprememb. Podpredsedniki so lahko povabljeni, da v posvetovalni vlogi sodelujejo pri sejah koordinatorjev odborov. Koordinatorji skušajo doseči soglasje. Če soglasja ni mogoče doseči, lahko glede na različno moč posameznih skupin odločajo le z večino, ki jasno predstavlja veliko večino v odboru.

3. Politične skupine lahko za vsako poročilo imenujejo poročevalca v senci, ki spremlja napredek tega poročila in v imenu skupine išče kompromise v odboru. Njegovo ime

sporočijo predsedniku. Odbor na predlog koordinatorjev lahko zlasti odloči, da poročevalce v senci vključi v proces iskanja dogovora s Svetom v rednih zakonodajnih postopkih.

POGLAVJE 2

Odbori – Delovanje

Člen 193

Seje odborov

1. Odbor se sestane po sklicu svojega predsednika ali na zahtevo predsednika Parlamenta.

2. Komisija in Svet se lahko udeležita sej odbora, če ju v imenu odbora povabi njegov predsednik.

S posebnim sklepom odbora so lahko k udeležbi in besedi na seji vabljeni tudi druge osebe.

Temu ustrezno je tudi odločitev o udeležbi osebnih pomočnikov članov prepuščena presoji posameznega odbora.

Pristojni odbor lahko s soglasjem predsedstva Parlamenta organizira predstavitev mnenj strokovnjakov, če meni, da je to bistveno za učinkovit potek njegovega dela v zvezi z določeno zadevo.

Odbori, zaproseni za mnenje, se predstavitve lahko udeležijo na lastno željo.

Določbe tega odstavka se razlagajo v skladu s točko 50 Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo⁽²⁰⁾.

3. Ne glede na člen 49(6) in razen če odbor odloči drugače, se lahko poslanci udeležujejo sej drugih odborov, čeprav niso njihovi člani, vendar ne morejo sodelovati v njihovih razpravah.

Lahko pa odbor takim posalcem dovoli, da sodelujejo pri njegovem delu v svetovalni funkciji.

Člen 194

Zapisnik sej odbora

Zapisnik vsake seje odbora se razdeli vsem članom in posreduje odboru v potrditev.

Člen 195

Glasovanje v odboru

1. Vsak poslanec lahko vloži predloge sprememb v obravnavo odboru.

2. Odbor veljavno glasuje, kadar je dejansko navzoča četrtna njegovih članov. Če pa to pred glasovanjem zahteva šestina članov odbora, je glasovanje veljavno le, če se ga je udeležila večina članov odbora.

3. V odboru se glasuje z vzdigovanjem rok, razen če četrtna članov odbora zahteva poimensko glasovanje. V tem primeru se glasuje v skladu s členom 167(2).

4. Predsednik odbora se lahko udeleži razprave in glasuje, vendar njegov glas ne odloča.

5. Glede na predlagane spremembe lahko odbor namesto glasovanja zahteva od poročevalca, da predloži nov osnutek, upoštevajoč čimveč predlogov sprememb. Za vložitev predlogov sprememb k temu osnutku se določi nov rok.

Člen 196

Določbe o poteku plenarnih sej, ki se uporabljajo v odborih

Za seje odbora se smiselno uporabljajo členi 12, 13, 14, 17, 18, 36 do 44, 148, člen 149(2) in (10), členi 152, 154, 156 do 159, 161, člen 163(1), členi 164, 165, 168, 169, 171 do 174, 177 in 178.

Člen 197

Čas za vprašanja v odboru

Odbor lahko sklene, da se nekaj časa namenijo za vprašanja. Pravila za izvedbo časa za vprašanja določi vsak odbor sam.

POGLAVJE 3

Medparlamentarne delegacije

Člen 198

Ustanovitev in naloge medparlamentarnih delegacij

1. Na predlog konference predsednikov Parlament ustanovi stalne medparlamentarne delegacije ter odloči o njihovi naravi

in številu njihovih članov ob upoštevanju njihovih nalog. Člani delegacij se izvolijo na prvem ali drugem delnem zasedanju novoizvoljenega Parlamenta za čas parlamentarnega obdobja.

⁽²⁰⁾ Glej Prilogo XIV.

2. Člani delegacij se izvolijo potem, ko politične skupine in samostojni poslanci predložijo kandidate konferenci predsednikov. Ta Parlamentu predloži predloge, s katerimi se skuša zagotoviti čimbolj pravično zastopanje držav članic in političnih usmeritev. Uporablja se člen 186(2), (3), (5) in (6).

3. Predsedstva delegacij se sestavijo po postopku v skladu s členom 191, ki velja za stalne odbore.

4. Parlament določi splošne pristojnosti posameznih delegacij. Kadar koli jih lahko poveča ali omeji.

5. Na predlog konference predsednikov delegacij konferenca predsednikov sprejme izvedbene določbe, ki so potrebne, da delegacije lahko opravljajo svoje delo.

6. Predsednik delegacije predloži poročilo o dejavnostih delegacije odboru, pristojnemu za skupno zunanjo in varnostno politiko.

7. Predsedniku delegacije se omogoči, da govori pred posebnim odborom, ko je na dnevnem redu zadeva, ki je povezana s področjem pristojnosti delegacije. Enako velja za predsednika ali poročevalca posebnega odbora na sejah delegacije.

Člen 199

Sodelovanje s parlamentarno skupščino Sveta Evrope

1. Organi Evropskega parlamenta, predvsem odbori, sodelujejo z enakovrednimi telesi parlamentarne skupščine Sveta Evrope na področjih skupnega interesa, predvsem da se poveča učinkovitost in prepreči podvajanje dela.

2. Konferenca predsednikov v dogovoru s pristojnimi organi parlamentarne skupščine Sveta Evrope določi način izvrševanja teh določb.

Člen 200

Skupni parlamentarni odbori

1. Evropski parlament lahko ustanovi skupne parlamentarne odbore s parlamenti pridruženih držav Uniji ali držav, s katerimi so bila začeta pogajanja o pristopu.

Ti odbori lahko izdelajo priporočila, naslovljena na sodelujoče parlamente. V primeru Evropskega parlamenta se ta priporočila posredujejo pristojnemu odboru, ki predlaga nadaljnje ukrepe.

2. Splošne pristojnosti posameznih skupnih parlamentarnih odborov določajo Evropski parlament in sporazumi s tretjimi državami.

3. Za skupne parlamentarne odbore veljajo postopki iz ustreznih sporazumov. Ti postopki temeljijo na načelu enakovrednosti med delegacijo Evropskega parlamenta in delegacijo sodelujočega parlamenta.

4. Skupni parlamentarni odbori sprejmejo svoje poslovnike in jih pošljejo predsedstvu Evropskega parlamenta in predsedstvu sodelujočega parlamenta v odobritev.

5. Izvolitev članov delegacij Evropskega parlamenta v skupne parlamentarne odbore in določitev sestave predsedstev teh delegacij potekata v skladu s postopkom, določenim za medparlamentarne delegacije.

NASLOV VIII

PETICIJE

Člen 201

Pravica do peticije

1. Vsak državljan Evropske unije ter vsaka fizična ali pravna oseba s prebivališčem ali statutarim sedežem v eni od držav članic ima pravico, da samostojno ali skupaj z drugimi državljani ali osebami naslovi na Parlament peticijo glede vprašanj, ki sodijo na področje delovanja Evropske unije in ki jih neposredno zadevajo.

2. Peticije, predložene Parlamentu, morajo vsebovati ime, državljanstvo in stalni naslov vsakega predlagatelja peticije.

3. Kadar peticijo podpiše več fizičnih ali pravnih oseb, podpisniki določijo predstavnika in njegovega namestnika, ki pri izvajanju tega naslova štejeta kot predlagatelja peticije.

Če predstavnik in njegov namestnik nista bila določena, se kot predlagatelj peticije šteje prvi podpisnik ali druga ustrezna oseba.

4. Vsak predlagatelj peticije lahko kadarkoli umakne svojo podporo peticiji.

Če podporo peticiji umaknejo vsi predlagatelji, postane nična.

5. Peticije morajo biti sestavljene v uradnem jeziku Evropske unije.

Peticije, sestavljene v drugih jezikih, se upoštevajo le, če predlagatelj priloži prevod v uradnem jeziku. Dopisovanje Parlamenta s predlagateljem poteka v tem uradnem jeziku.

Predsedstvo lahko odloči, da se peticije in dopisovanje s predlagatelji lahko pripravijo v drugih jezikih, ki se uporabljajo v državi članici.

6. Peticije se vpišejo v register po vrstnem redu, po katerem so prispele, če izpolnjujejo pogoje iz odstavka 2; tiste, ki teh pogojev ne izpolnjujejo, se arhivirajo, predlagatelj peticije pa je obveščen o razlogih za to.

7. Predsednik posreduje v register vpisane peticije pristojnemu odboru, ki najprej ugotovi dopustnost ali nedopustnost peticije v skladu s členom 227 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Če pristojni odbor ne doseže soglasja glede dopustnosti peticije, se ta označi za dopustno na zahtevo vsaj četrtnine članov odbora.

8. Peticije, ki jih odbor označi za nedopustne, se arhivirajo; predlagatelj peticije je obveščen o taki odločitvi in razlogih zanjo. Če je mogoče, se lahko predlagajo druga pravna sredstva.

9. Ko so peticije registrirane, postanejo praviloma javni dokument in Parlament lahko zaradi preglednosti objavi ime predlagatelja peticije in njeno vsebino.

10. Predlagatelj peticije lahko ne glede na določbe odstavka 9 zahteva, da se njegovo ime zaradi varovanja zasebnosti ne objavi, Parlament pa mora tej zahtevi ugoditi.

Kadar pritožba predlagatelja peticije ne dopušča preiskave zaradi anonimnosti, se s predlagateljem peticije dogovori o nadaljnjih korakih.

11. Predlagatelj peticije lahko zahteva, da se njegova peticija obravnava zaupno, Parlament pa mora v tem primeru uvesti ustrezne varnostne ukrepe ter s tem zagotoviti, da se vsebina ne objavi. Predlagatelj peticije se obvesti o natančnih pogojih uporabe te določbe.

12. Odbor lahko zadevo posreduje varuhu človekovih pravic, če se mu to zdi potrebno.

13. Peticije, ki jih na Parlament naslovijo fizične ali pravne osebe, ki niso niti državljani Evropske unije niti ne prebivajo ali nimajo statutarnega sedeža v eni izmed držav članic, se zabeležijo in arhivirajo ločeno. Predsednik vsak mesec pošlje seznam v preteklem mesecu prejetih peticij, skupaj z navedbo njihove vsebine, odboru, pristojnemu za njihovo obravnavanje, ki lahko zahteva tiste, ki jih želi obravnavati.

Člen 202

Obravnava peticij

1. Pristojni odbor obravnava dopustne peticije med opravljanjem svojih običajnih dejavnosti, in sicer med razpravo na redni seji ali s pisnim postopkom. Predlagatelji peticije so lahko vabljeni na seje odbora, če se razpravlja o njihovi peticiji, ali lahko zahtevajo, da so prisotni. Predsednik po svoji presoji da besedo predlagateljem peticije.

2. Pristojni odbor lahko v skladu s členom 48(1) pripravi samoiniciativno poročilo o peticiji, ki je bila označena za dopustno, ali predloži Parlamentu kratek in jedrnat predlog resolucije, pod pogojem, da konferenca predsednikov temu ne ugovarja. Ti predlogi resolucije se uvrstijo na osnutek dnevnega reda delnega zasedanja, ki je najkasneje osem tednov po njihovem sprejemu v odboru. O njih se glasuje z enim samim glasovanjem brez razprave, razen če se konferenca predsednikov izjemoma odloči za uporabo člena 139.

Odbor lahko v skladu s členom 49 in Prilogo VII prosi za mnenja drugih odborov, ki so posebej pristojni za vprašanje.

3. Če poročilo obravnava zlasti uporabo ali razlago prava Unije ali predlagane spremembe obstoječe zakonodaje, se v skladu s členom 49(1) ter prvo in drugo alineo člena 50 pridruži odbor, pristojen za zadevo. Pristojni odbor brez glasovanja sprejme predloge za dele predloga resolucije, ki jih je prejel od odbora, pristojnega za zadevo, in ki obravnavajo uporabo ali razlago prava Unije ali spremembe obstoječega prava. Če pristojni odbor ne sprejme teh predlogov, jih pridružen odbor lahko vloži neposredno na plenarnem zasedanju.

4. Vzpostavi se elektronski register, v katerem lahko državljani izrazijo ali umaknejo svojo podporo predlagatelju peticije, tako da dodajo svoj elektronski podpis k peticijam, ki so bile označene za dopustne in vpisane v register.

5. Pri preiskovanju peticij, ugotavljanju dejstev ali iskanju rešitev lahko odbor organizira raziskovalne obiske države članice ali regije, ki jo peticija zadeva.

Poročila o obiskih pripravijo njihovi udeleženci. Ko odbor poročila odobri, se jih posreduje predsedniku.

6. Odbor lahko prosi Komisijo, da mu pomaga, še posebej v zvezi s podrobnostmi glede uporabe prava Unije in njegovega izpolnjevanja ter pri posredovanju vseh informacij in dokumentov, povezanih s temo peticije. Predstavniki Komisije so vabljeni, da sodelujejo na sejah odbora.

7. Odbor lahko prosi predsednika, da njegovo mnenje ali priporočilo posreduje Komisiji, Svetu ali ustreznemu organu države članice za ukrepanje ali odgovor.

8. Odbor vsakih šest mesecev obvešča Parlament o izidu svojih posvetovanj.

Odbor obvešča Parlament predvsem o ukrepih, ki jih sprejme Svet ali Komisija v zvezi s peticijami, ki jih je posredoval Parlament.

9. Predlagatelji peticije so obveščeni o sprejetih odločitvah odbora in o razlogih, ki odločitev utemeljujejo.

Ko je obravnava dopustne peticije končana, se naznani, da je peticija zaključena, in o tem obvesti predlagatelja peticije.

Člen 203

Objava peticij

1. Peticije, vpisane v register iz člena 201(6), in najpomembnejše odločitve glede postopka obravnave posameznih peticij se razglasijo na plenarnem zasedanju. Objave se vpišejo v zapisnik.

2. Naslov in povzetek besedil peticij, vpisanih v register, ter besedila mnenj in najpomembnejših odločitev, posredovanih v zvezi z obravnavo peticij, so javnosti na voljo v podatkovni bazi, če se predlagatelj peticije s tem strinja. Zaupne peticije se hranijo v arhivu Parlamenta, kjer so vsem poslancem na voljo za preučitev.

NASLOV IX

VARUH ČLOVEKOVIH PRAVIC

Člen 204

Izvolitev varuha človekovih pravic

1. Na začetku vsakega parlamentarnega obdobja predsednik takoj po svoji izvolitvi ali v primerih iz odstavka 8 pozove k vložitvi kandidatur za izvolitev na funkcijo varuha človekovih pravic in določi rok za njihovo vložitev. Poziv se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Kandidature mora podpreti najmanj štirideset poslancev iz najmanj dveh držav članic.

Vsak poslanec lahko podpre le eno kandidaturo.

Kandidaturi morajo biti priloženi vsi dokumenti, na podlagi katerih je mogoče dejansko ugotoviti, da kandidat izpolnjuje pogoje, navedene v predpisih za opravljanje nalog varuha človekovih pravic.

3. Kandidature se posredujejo pristojnemu odboru, ki lahko zahteva predstavitev kandidatov.

Predstavitve so odprte za vse poslanece.

4. Seznam sprejemljivih kandidatur po abecednem vrstnem redu se predloži v glasovanje Parlamentu.

5. Glasovanje je tajno in se odloči na podlagi večine oddanih glasov.

Če po prvih dveh glasovanjih ni izvoljen noben kandidat, lahko naprej kandidirata le kandidata, ki sta prejela najvišje število glasov pri drugem glasovanju.

Če je izid glasovanja neodločen, ima prednost starejši kandidat.

6. Predsednik se pred začetkom glasovanja prepriča, ali je navzoča najmanj polovica poslancev Parlamenta.

7. Izvoljeni kandidat je nemudoma pozvan, da zapriseže pred Sodiščem.

8. Varuh človekovih pravic opravlja svoje naloge, dokler ne nastopi funkcije njegov naslednik, razen v primeru smrti ali razrešitve.

Člen 205

Dejavnosti varuha človekovih pravic

1. Sklep o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, ter izvedbene določbe k temu sklepu, kakor jih sprejme varuh človekovih pravic, so v obvestilo priloženi poslovniku ⁽²¹⁾.

⁽²¹⁾ Glej Prilogo XI.

2. Varuh človekovih pravic v skladu s členom 3(6) in (7) tega sklepa obvesti Parlament o nepravilnostih, o katerih lahko pristojni odbor pripravi poročilo. V skladu s členom 3(8) sklepa Parlamentu ob koncu vsakega letnega zasedanja predloži tudi poročilo o ugotovitvah svojih preiskav. Pristojni odbor o tem pripravi poročilo in ga predloži Parlamentu v razpravo.

3. Varuh človekovih pravic lahko obvesti tudi pristojni odbor, če ta to zahteva, ali na lastno pobudo nastopi pred njim.

Člen 206

Razrešitev varuha človekovih pravic

1. Razrešitev varuha človekovih pravic lahko zahteva desetina poslancev Parlamenta, če varuh ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih nalog ali če je zagrešil hujšo kršitev.

2. Zahteva se pošlje varuhu človekovih pravic in pristojnemu odboru, ki Parlamentu predloži poročilo, če večina njegovih članov sklene, da so razlogi utemeljeni. Varuh človekovih pravic se lahko na lastno zahtevo pred glasovanjem izreče o poročilu. Po razpravi Parlament odloča s tajnim glasovanjem.

3. Predsednik se pred glasovanjem prepriča, ali je navzoča najmanj polovica poslancev Parlamenta.

4. Če je izglasovana razrešitev varuha človekovih pravic in ta ne odstopi, predsednik najpozneje do delnega zasedanja, ki sledi zasedanju, na katerem je potekalo glasovanje, prosi Sodišče Evropske unije, da varuha človekovih pravic nemudoma razreši z odločbo.

S prostovoljnim odstopom varuha človekovih pravic se postopek zaključí.

NASLOV X

GENERALNI SEKRETARIAT PARLAMENTA

Člen 207

Generalni sekretariat Parlamenta

1. Parlament ima generalnega sekretarja, ki ga imenuje predsedstvo.

Generalni sekretar se pred predsedstvom slovesno zaveže, da bo vestno in popolnoma nepristransko opravljal svoje naloge.

2. Generalni sekretar vodi sekretariat, čigar sestavo in organizacijo določi predsedstvo.

3. Predsedstvo sprejme kadrovski načrt generalnega sekretariata in akte, ki urejajo vprašanja v zvezi s položajem in plačami uradnikov in drugih uslužbencev.

Predsedstvo tudi določi, za katere kategorije uradnikov in uslužbencev se v celoti ali delno uporabljajo členi 11 do 13 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

Predsednik Parlamenta o tem ustrezno obvesti pristojne institucije Evropske unije.

NASLOV XI

PRISTOJNOSTI IN ODGOVORNOSTI V ZVEZI S POLITIČNIMI STRANKAMI NA EVROPSKI RAVNI

Člen 208

Pristojnosti in odgovornosti predsednika Parlamenta

Predsednik zastopa Parlament pri njegovih stikih s političnimi strankami na evropski ravni v skladu s členom 20(4) tega poslovnika.

Člen 209

Pristojnosti in odgovornosti predsedstva

1. Predsedstvo odloča o vsaki prošnji za finančno podporo, ki jo vloži politična stranka na evropski ravni, in razdelitvi sredstev med upravičene politične stranke. Sestaviti mora seznam upravičencev in dodeljenih sredstev.

2. Predsedstvo odloča o ukinitvi ali zmanjšanju finančne podpore in vrnitvi zmotno izplačanih zneskov.

3. Po koncu proračunskega leta predsedstvo odobri poročilo o finančnih dejavnostih in končni izkaz stanja upravičenih političnih strank.

4. Pod pogoji iz Uredbe (ES) št. 2004/2003 Evropskega parlamenta in Sveta lahko predsedstvo političnim strankam na evropski ravni odobri tehnično pomoč v skladu z njihovimi predlogi. Predsedstvo lahko v nekaterih primerih na generalnega sekretarja prenese pristojnost za sprejetje sklepov o tehnični pomoči.

5. V vseh primerih, navedenih v prejšnjih odstavkih, predsedstvo ukrepa na predlog generalnega sekretarja. Z izjemo primerov iz odstavkov 1 in 4 predsedstvo pred sprejetjem sklepa zasliši predstavnike zadevne politične stranke. Predsedstvo se lahko kadar koli posvetuje s konferenco predsednikov.

6. Kadar Parlament po preveritvi ugotovi, da politična stranka na evropski ravni ne spoštuje načel svobode, demokracije, varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, predsedstvo sklene, da ta politična stranka ne bo več prejemala finančne podpore.

Člen 210

Pristojnosti in odgovornosti pristojnega odbora in Parlamenta

1. Na zahtevo četrtine poslancev Parlamenta, ki zastopajo najmanj tri politične skupine, predsednik po razpravi v konferenci predsednikov pozove pristojni odbor, naj preveri, ali politična stranka na evropski ravni še nadalje, zlasti v svojem programu in s svojimi dejavnostmi, spoštuje temeljna načela, na katerih temelji Evropska unija, in sicer načelo svobode, demokracije, varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države.

2. Preden pristojni odbor predloži Parlamentu predlog sklepa, zasliši predstavnike zadevne politične stranke ter pridobi in oceni stališče odbora, sestavljenega iz neodvisnih uglednih oseb v skladu z Uredbo (ES) št. 2004/2003.

3. Parlament z večino oddanih glasov sprejme predlog sklepa o tem, ali zadevna politična stranka spoštuje ali krši temeljna načela iz odstavka 1. Ni dopustno vlagati predlogov sprememb. Če predlog sklepa ne prejme večine, se šteje nasprotni sklep za sprejet.

4. Sklep Parlamenta pravno učinkuje od dneva vložitve zahteve iz odstavka 1.

5. Predsednik zastopa Parlament v odboru neodvisnih uglednih oseb.

6. Pristojni odbor pripravi poročilo, predvideno v Uredbi (ES) št. 2004/2003, o uporabi te uredbe in dejavnostih, ki se financirajo, ter ga predloži Parlamentu na plenarnem zasedanju.

NASLOV XII

UPORABA IN SPREMEMBA POSLOVNIKA

Člen 211

Uporaba tega poslovnika

1. V primeru dvoma v zvezi z uporabo ali razlago tega poslovnika lahko predsednik zadevo pošlje pristojnemu odboru v obravnavo.

Predsedniki odborov to lahko naredijo, ko se tak dvom pojavi med delom odbora in je s tem povezan.

2. Odbor odloči, ali je treba predlagati spremembo tega poslovnika. V tem primeru ravna v skladu s členom 212.

3. Če odbor sklene, da zadošča razlaga obstoječega poslovnika, pošlje svojo razlago predsedniku, ki s tem seznani Parlament na njegovem naslednjem delnem zasedanju.

4. Če politična skupina ali najmanj štirideset poslancev nasprotuje razlagi odbora, se o zadevi glasuje v Parlamentu. Besedilo je sprejeto z večino oddanih glasov, pod pogojem, da je navzoča najmanj tretjina poslancev Parlamenta. V primeru zavrnitve se zadeva vrne odboru.

5. Nesporne razlage in razlage, ki jih je sprejel Parlament, se v poševni pisavi dodajo kot pojasnila ustreznemu členu ali členom.

6. Razlage morajo biti upoštevane pri prihodnji uporabi in razlagi zadevnih členov.

7. Pristojni odbor redno pregleduje ta poslovnik in razlage.

8. Kadar ta poslovnik podeljuje pravice določenemu številu poslancev, se to število v primeru povečanega skupnega števila sedežev v Parlamentu, zlasti pa po širitvi Evropske unije, avtomatično uskladi z najbližjim celim številom, ki najbolj ustreza enakemu odstotku poslancev.

Člen 212

Sprememba tega poslovnika

1. Vsak poslanec lahko predlaga spremembo poslovnika in njegovih prilog, po potrebi s kratko obrazložitvijo.

Predlagane spremembe se prevedejo, natisnejo, razdelijo in pošljejo pristojnemu odboru, ki jih preuči in odloči, ali jih bo predložil Parlamentu.

Za namen uporabe členov 156, 157 in 161 pri obravnavi predlaganih sprememb v Parlamentu velja, da se sklic na „izvirno besedilo“ ali „predlog zakonodajnega akta“ v navedenih členih nanaša na takrat veljavno določbo.

2. Predlagane spremembe poslovnika so sprejete le, če zanje glasuje večina poslancev Parlamenta.

3. Če ob glasovanju ni drugače določeno, spremembe poslovnika in njegovih prilog začnejo veljati prvi dan delnega zasedanja po njihovem sprejetju.

NASLOV XIII

DRUGE DOLOČBE

Člen 213

Simboli Unije

1. Parlament prizna in prevzame naslednje simbole Unije:
 - zastavo, na kateri je upodobljen krog z dvanajstimi zlatimi zvezdami na modri podlagi,
 - himno, ki izvira iz Ode radosti iz Devete simfonije Ludwiga van Beethovna,
 - geslo „Združena v raznolikosti“.
2. Parlament praznuje dan Evrope 9. maja.
3. Zastava je razobešena v vseh stavbah Parlamenta in ob uradnih dogodkih. Zastava se uporablja v vseh sejnih sobah Parlamenta.
4. Himna se predvaja ob začetku vsake ustanovne seje in ob drugih slovesnih sejah, zlasti v dobrodošlico voditeljem držav in vlad ali v pozdrav novim poslancem po širitvah.
5. Geslo se natisne na uradne dokumente Parlamenta.
6. Predsedstvo preuči nadaljnjo uporabo simbolov v Parlamentu. Predsedstvo sprejme podrobne določbe o izvajanju tega člena.

Člen 214

Nerešene zadeve

Na koncu zadnjega delnega zasedanja pred volitvami se šteje, da so vse nerešene zadeve Parlamenta brezpredmetne, s pridržkom določb iz drugega odstavka.

Na začetku vsakega parlamentarnega obdobja konferenca predsednikov odloča o obrazloženih zahtevah parlamentarnih

odborov in drugih institucij za ponovni začetek ali nadaljevanje obravnave navedenih zadev.

Te določbe se ne uporabljajo za peticije in besedila, za katera odločitev ni potrebna.

Člen 215

Struktura prilog

Priloge k temu poslovniku so razdeljene na naslednje štiri kategorije:

- (a) določbe o uporabi postopkov po tem poslovniku, sprejete z večino oddanih glasov (Priloga VII);
- (b) določbe, sprejete v zvezi z uporabo posebnih določb poslovnika in v skladu s postopki ter večinskimi pravili, ki jih te določajo (priloge I, II, III, IV, VI, VIII(A), (C) in (D), ter X);
- (c) medinstitucionalni sporazumi ali druge določbe, sprejete v skladu s Pogodbami, ki se uporabljajo v Parlamentu ali vplivajo na njegovo delovanje; sklep, da se te določbe prilozijo poslovniku, sprejme Parlament z večino oddanih glasov na predlog pristojnega odbora (priloge VIII(B), IX, XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX in XX);
- (d) smernice in pravila ravnanja, ki so jih sprejeli ustrezni organi Parlamenta (priloge XVI, XVII, XVIII in XXI).

Člen 216

Popravki

1. Ko se v besedilu, ki ga je sprejel Parlament, ugotovi napaka, predsednik, kjer je to primerno, pristojnemu odboru predloži osnutek popravka.

2. Ko se v besedilu, ki ga je sprejel Parlament v dogovoru z drugimi institucijami, ugotovi napaka, predsednik zagotovi soglasje teh institucij o potrebnih popravkih, preden nadaljuje postopek v skladu z odstavkom 1.

3. Pristojni odbor pregleda osnutek popravka in ga, če se strinja, da se ugotovljena napaka lahko popravi na predlagani način, predloži Parlamentu.

4. Popravek se objavi na naslednjem delnem zasedanju. Če politična skupina ali vsaj štirideset poslancev najkasneje v osemindesetih urah po objavi ne zahteva glasovanja o

popravku, se šteje, da je sprejet. Če popravek ni sprejet, se ga ponovno predloži pristojnemu odboru, ki lahko predlaga spremenjen popravek ali konča postopek.

5. Odobreni popravek se objavi na enak način kot besedilo, na katerega se nanaša. Smiselno se uporabljajo členi 72, 73 in 74.

PRILOGA I

DOLOČBE O IZVAJANJU ČLENA 9(1) – PREGLEDNOST IN FINANČNI INTERESI POSLANCEV*Člen 1*

1. Vsak poslanec, ki ima v predmetu razprave neposreden finančni interes, mora bodisi pred nastopom v Parlamentu ali enem izmed njegovih teles bodisi tedaj, ko je predlagan za poročevalca, svoj interes na seji ustno razkriti.
2. Preden je poslanec lahko veljavno imenovan za nosilca funkcije v Parlamentu ali enem izmed njegovih teles v skladu s členom 13, 191 ali 198(2) ali se udeleži uradne delegacije v skladu s členom 68 ali 198(2), mora pravilno izpolniti prijavo iz člena 2.

Člen 2

Kvestorji vodijo register, v katerem vsak poslanec osebno in natančno prijavi:

- (a) svoje poklicne dejavnosti in druge funkcije ali dejavnosti, za katere prejema plačilo;
- (b) vsako nadomestilo, ki ga poslanec prejema za opravljanje mandata v drugem parlamentu;
- (c) kakršno koli podporo, bodisi finančno bodisi v obliki osebja ali stvari, ki jo prejema poleg sredstev, ki jih zagotavlja Parlament, in mu jo v zvezi z njegovo politično dejavnostjo nudijo tretje osebe, katerih identiteta se razkrije.

Poslanci se pri opravljanju svojih nalog vzdržijo prejetja vseh drugih daril ali ugodnosti.

Za prijave v registru je osebno odgovoren vsak poslanec in se vsako leto posodobijo.

Predsedstvo lahko občasno pripravi seznam zadev, za katere meni, da bi morale biti prijavljene v registru.

Če poslanec po ustreznem pozivu ne izpolni svoje obveznosti in ne predloži prijave v skladu s točkama (a) in (b), ga predsednik ponovno opomni, naj to stori v dveh mesecih. Če prijava v tem roku ni predložena, se ime poslanca z navedbo kršitve objavi v zapisniku prvega dne vsakega delnega zasedanja po poteku roka. Če poslanec po objavi kršitve še vedno ne predloži svoje prijave, predsednik ukrepa po postopku za izključitev poslanca v skladu s členom 153 tega poslovnika.

Predsedniki združenj poslancev, in sicer tako medskupinskih kot tudi drugih neuradnih združenj poslancev, morajo prijaviti vsako denarno ali drugačno podporo (npr. pisarniško pomoč), ki bi morala biti prijavljena po tem členu, če bi bila ponujena poslancem kot posameznikom.

Kvestorji so pristojni za vodenje registra in sestavo podrobnih pravil glede prijave zunanje podpore takih združenj.

Člen 3

Register je javen.

Register je javnosti lahko dostopen elektronsko.

Člen 4

Glede prijavljanja premoženja veljajo za poslanca predpisi držav članic, v katerih so bili izvoljeni.

PRILOGA II

POTEK ČASA ZA VPRAŠANJA V SKLADU S ČLENOM 116

A. SMERNICE

1. Vprašanja so dopustna le,
 - če so jedrnata in oblikovana tako, da je nanje možen kratek odgovor,
 - če spadajo v pristojnost in na področje odgovornosti Komisije in Sveta ter so splošnega interesa,
 - če od zadevne institucije ne zahtevajo daljših predhodnih študij ali raziskav,
 - če so jasno opredeljena in se nanašajo na konkretno zadevo,
 - če ne vsebujejo trditev ali mnenj,
 - če se ne nanašajo na strogo osebne zadeve,
 - če njihov namen ni pridobivanje dokumentov ali statističnih podatkov,
 - če so v vprašalni obliki.
2. Vprašanje ni dopustno, če dnevni red že predvideva razpravo o enaki vsebini ob sodelovanju zadevne institucije.
3. Vprašanje ni dopustno, če je bilo enako ali podobno vprašanje v preteklih treh mesecih že postavljeno in je bilo nanj odgovorjeno, ali v primeru, da zahteva le take informacije o nadaljnjih ukrepih po določeni resoluciji Parlamenta, ki jih je Komisija že dala v pisnem sporočilu o nadaljnjih ukrepih, razen če je prišlo do novih sprememb ali če spraševalec prosi za nadaljnje informacije. V prvem primeru se spraševalcu izroči kopija vprašanja in odgovora.

Dodatna vprašanja

4. Vsak poslanec lahko h kateremu koli vprašanju postavi dodatno vprašanje. Postavi lahko največ dve dodatni vprašanji.
5. Za dodatna vprašanja veljajo pravila o dopustnosti, določena v teh smernicah.
6. Predsednik odloča o dopustnosti dodatnih vprašanj in njihovo število omeji tako, da lahko vsak poslanec, ki je postavil vprašanje, dobi odgovor nanj.

Tudi če dodatno vprašanje izpolnjuje omenjene pogoje dopustnosti, ga predsednik ni dolžan dopustiti:

- (a) če bi oviralo običajni potek časa za vprašanja;
- (b) če je bilo glavno vprašanje, na katero se nanaša, že ustrezno pojasnjeno z drugimi dodatnimi vprašanji ali
- (c) če nima neposredne zveze z glavnim vprašanjem.

Odgovori na vprašanja

7. Zadevna institucija poskrbi, da so njeni odgovori jedrnat in povezani z vsebino vprašanja.
8. Če vsebina vprašanj to dopušča, lahko predsednik po posvetovanju s spraševalci sklene, da zadevna institucija nanje odgovori skupaj.
9. Na vprašanje se lahko odgovori le, če je spraševalec navzoč ali je predsedniku pred začetkom časa za vprašanja pisno sporočil ime svojega namestnika.
10. Če niti spraševalec niti njegov namestnik nista navzoča, se šteje vprašanje za brezpredmetno.
11. Če poslanec vloži vprašanje, med časom za vprašanja pa ni navzoč niti njegov namestnik, ga predsednik pisno opomni na njegovo dolžnost, da mora biti bodisi navzoč bodisi zastopan. Če mora predsednik tako pismo v obdobju dvanajstih mesecev poslati trikrat, zadevni poslanec za šest mesecev izgubi pravico do vlaganja vprašanj med časom za vprašanja.

12. Na vprašanja, ki ostanejo neodgovorjena zaradi pomanjkanja časa, se odgovori v skladu s členom 117(4), prvi pododstavek, razen če spraševalci takih vprašanj zahtevajo uporabo člena 117(3).

13. Postopek za pisne odgovore ureja člen 117(3) in (5).

Roki

14. Vprašanja se vložijo vsaj teden dni pred začetkom časa za vprašanja. Vprašanja, ki niso vložena v tem roku, se lahko obravnavajo med časom za vprašanja le s soglasjem zadevne institucije.

Dopuščena vprašanja se razdelijo poslancem in pošljejo zadevnim institucijam.

B. PRIPOROČILA

(izvleček iz resolucije Parlamenta z dne 13. novembra 1986)

Evropski parlament

1. priporoča strožjo uporabo smernic, ki se nanašajo na potek časa za vprašanja v skladu s členom 43 ⁽¹⁾, zlasti odstavka 1 teh smernic o dopustnosti;

2. priporoča pogostejšo rabo pooblastila, ki ga ima predsednik Evropskega parlamenta na podlagi člena 43(3) ⁽²⁾, da vprašanja v okviru časa za vprašanja združuje po temah; vendar pa meni, da se lahko združujejo le vprašanja iz prve polovice seznama vprašanj, vloženih za določeno delno zasedanje;

3. priporoča, kar zadeva dodatna vprašanja, naj predsednik praviloma dovoli eno dodatno vprašanje spraševalca in eno ali največ dve dodatni vprašanji poslancev, po možnosti iz druge politične skupine in/ali države članice, kot je avtor glavnega vprašanja; poziva, naj bodo dodatna vprašanja jedrnata in v vprašalni obliki, ter predlaga, naj njihova dolžina ne presega 30 sekund;

4. poziva Komisijo in Svet, naj v skladu z odstavkom 7 smernic poskrbita, da so odgovori jedrnat in povezani z vsebino vprašanja.

⁽¹⁾ Zdaj člen 116.

⁽²⁾ Zdaj člen 116(3).

PRILOGA III

SMERNICE ZA VPRAŠANJA ZA PISNI ODGOVOR V SKLADU S ČLENOMA 117 IN 118

1. Vprašanja za pisni odgovor:
 - jasno navajajo naslovnika, ki mu jih je treba posredovati po običajnih medinstitucionalnih kanalih,
 - spadajo v pristojnost in na področje odgovornosti naslovnikov ter so splošnega interesa,
 - so jedrnata in vsebujejo razumljivo vprašanje,
 - ne vsebujejo žaljive vsebine,
 - se ne nanašajo na strogo osebne zadeve.
 2. Če vprašanje ne ustreza navedenim smernicam, sekretariat avtorju svetuje, kako naj ga zastavi, da bo sprejemljivo.
 3. Če je bilo enako ali podobno vprašanje zastavljeno v predhodnih šestih mesecih in je nanj že prispel odgovor, ali v primeru, da zahteva le take informacije o nadaljnjih ukrepih po določeni resoluciji Parlamenta, ki jih je Komisija že dala v pisnem sporočilu o nadaljnjih ukrepih, sekretariat pošlje avtorju kopijo predhodnega vprašanja in odgovora. Ponovno vprašanje se pošlje naprej naslovníkom samo, če avtor v njem navaja nova pomembna dejstva ali želi dobiti dodatne informacije.
 4. Če vprašanje sprašuje po stvarnih ali statističnih podatkih, ki so že na voljo v parlamentarni knjižnici, ta obvesti poslanca, ki umakne vprašanje.
 5. Na vprašanja o podobnih zadevah se lahko pripravi skupen odgovor.
-

PRILOGA IV

SMERNICE IN SPLOŠNA NAČELA ZA IZBIRANJE ZADEV, KI BODO UVRŠČENE NA DNEVNI RED RAZPRAVE O PRIMERIH KRŠITEV ČLOVEKOVIH PRAVIC, DEMOKRACIJE IN NAČELA PRAVNE DRŽAVE, DOLOČENE V ČLENU 122**Temeljna načela**

1. Prednost imajo predlogi resolucij, naslovljeni na Svet, Komisijo, države članice, tretje države ali mednarodne organizacije, katerih namen je, da Parlament glasuje pred določenim dogodkom, pod pogojem, da je tekoče delno zasedanje edino delno zasedanje Evropskega parlamenta, na katerem se lahko pravočasno glasuje.
2. Predlogi resolucij ne smejo biti daljši od 500 besed.
3. Zadeve, ki sodijo med pogodbene pristojnosti Evropske unije, se štejejo za prednostne, če so večjega pomena.
4. Število izbranih zadev, ki ne sme preseči treh, vključno s podpoglavji, mora biti tako, da je možna razprava, sorazmerna z njihovo pomembnostjo.

Izvedbene podrobnosti

5. Parlament in politične skupine se seznani s temeljnimi načeli, uporabljenimi pri izbiranju zadev, ki naj se uvrstijo na dnevni red razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države.

Omejitev in dodelitev časa za govor

6. Da bi čim boljše izkoristili razpoložljivi čas, se predsednik po posvetovanju s predsedniki političnih skupin dogovori s Svetom in Komisijo glede omejitve časa za govor za njune morebitne izjave v razpravi o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države.

Rok za vložitev predlogov sprememb

7. Rok za vložitev predlogov sprememb mora biti določen tako, da je med njihovo razdelitvijo v uradnih jezikih in časom, namenjenem razpravi o predlogih resolucij, na voljo dovolj časa, da jih lahko poslanci in politične skupine primerno preučijo.

PRILOGA V

črtano

PRILOGA VI

POSTOPEK OBRAVNAVE IN SPREJETJA SKLEPOV O PODELITVI RAZREŠNICE

Člen 1

Gradivo za sejo

1. Natisne in razdeli se naslednje gradivo:
 - (a) poročilo o prihodkih in odhodkih, finančna analiza in izkaz stanja, ki jih predloži Komisija;
 - (b) letno poročilo in posebna poročila Računskega sodišča, skupaj z odgovori institucij;
 - (c) izjava o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki jo na podlagi člena 287 Pogodbe o delovanju Evropske unije predloži Računsko sodišče;
 - (d) priporočilo Sveta.
2. To gradivo se pošlje pristojnemu odboru. Vsak odbor, ki ga to zadeva, lahko poda svoje mnenje.
3. Če želijo tudi drugi odbori podati mnenje, predsednik določi rok, v katerem se ta mnenja pošljejo pristojnemu odboru.

Člen 2

Obravnava poročila

1. Parlament v skladu s finančno uredbo obravnava poročilo pristojnega odbora o razrešnici do 30. aprila v letu po sprejetju letnega poročila Računskega sodišča.
2. Če v tej prilogi ni določeno drugače, se uporabljajo določbe poslovnika Parlamenta, ki se nanašajo na predloge sprememb in glasovanje.

Člen 3

Vsebina poročila

1. Poročilo o razrešnici, ki ga pripravi pristojni odbor, obsega:
 - (a) predlog sklepa o podelitvi razrešnice ali odlogu sklepa o podelitvi razrešnice (glasovanje na aprilskem delnem zasedanju) ali predlog sklepa o podelitvi ali zavrnitvi podelitve razrešnice (glasovanje na oktobrskem delnem zasedanju);
 - (b) predlog sklepa o zaključku poslovnih knjig vseh prihodkov, odhodkov, sredstev in obveznosti Unije;
 - (c) predlog resolucije s pripombami na sklep, predlagan na podlagi točke (a), skupaj z oceno izvrševanja proračuna v zadevnem proračunskem letu s strani Komisije in ugotovitvami glede izvrševanja odhodkov v prihodnje;
 - (d) kot prilogo seznam dokumentov, prejetih od Komisije, in dokumentov, ki so bili od nje zahtevani, a ne prejeti;
 - (e) mnenja zadevnih odborov.
2. Če pristojni odbor predlaga odlog sklepa o podelitvi razrešnice, je treba v predlogu resolucije med drugim navesti naslednje:
 - (a) razloge za odlog;
 - (b) nadaljnje ukrepe, ki se pričakujejo od Komisije, skupaj z roki zanje;
 - (c) dokumente, ki so bistveni za to, da Parlament sprejme sklep na podlagi poznavanja dejanskega stanja;

Člen 4

Obravnava in glasovanje v Parlamentu

1. Vsako poročilo pristojnega odbora, ki zadeva razrešnico, se uvrsti na dnevni red naslednjega delnega zasedanja po njegovi vložitvi.
2. Predlogi sprememb so dopustni le k predlogu resolucije, vloženemu v skladu s členom 3(1)(c).
3. Če ni v členu 5 določeno drugače, velja pri glasovanju o predlogih sklepov in predlogu resolucije vrstni red iz člena 3.

4. Parlament v skladu s členom 231 Pogodbe o delovanju Evropske unije odloča z večino oddanih glasov.

Člen 5

Različice postopka

1. Glasovanje na aprilskem delnem zasedanju

Sprva se v poročilu o razrešnici predlaga bodisi podelitev razrešnice bodisi odlog sklepa o njeni podelitvi.

- (a) Če predlog podelitve razrešnice prejme večino, je razrešnica podeljena. To obenem pomeni tudi zaključek poslovnih knjig.

Če predlog podelitve razrešnice ne prejme večine, se šteje, da je razrešnica odložena, pristojni odbor pa v šestih mesecih vloži novo poročilo, ki vsebuje nov predlog podelitve ali zavrnitve podelitve razrešnice.

- (b) Če je predlog odloga podelitve razrešnice sprejet, pristojni odbor v šestih mesecih vloži novo poročilo, ki vsebuje nov predlog podelitve ali zavrnitve podelitve razrešnice. V tem primeru se odloži tudi zaključek poslovnih knjig in se ponovno vloži skupaj z novim poročilom.

Če predlog odloga podelitve razrešnice ne prejme večine, se šteje, da je razrešnica podeljena. V tem primeru sklep obenem pomeni tudi zaključek poslovnih knjig. O predlogu resolucije se še lahko glasuje.

2. Glasovanje na oktobrskem delnem zasedanju

V drugi fazi se v poročilu o razrešnici predlaga bodisi njena podelitev bodisi zavrnitev.

- (a) Če predlog podelitve razrešnice prejme večino, je razrešnica podeljena. To obenem pomeni tudi zaključek poslovnih knjig.

Če predlog podelitve razrešnice ne prejme večine, to pomeni zavrnitev podelitve razrešnice. Formalni predlog zaključka poslovnih knjig zadevnega leta se poda na enem izmed naslednjih delnih zasedanj, na katerem je za pojasnilo zaprosena Komisija.

- (b) Če predlog zavrnitve podelitve razrešnice prejme večino, se formalni predlog zaključka poslovnih knjig zadevnega leta poda na enem izmed naslednjih delnih zasedanj, na katerem je za pojasnilo zaprosena Komisija.

Če predlog zavrnitve podelitve razrešnice ne prejme večine, se šteje, da je razrešnica podeljena. V tem primeru sklep obenem pomeni tudi zaključek poslovnih knjig. O predlogu resolucije se še lahko glasuje.

3. Če predlog resolucije ali predlog zaključka poslovnih knjig vsebuje določbe, ki so v nasprotju z izidom glasovanja Parlamenta o podelitvi razrešnice, lahko predsednik po posvetovanju s predsednikom pristojnega odbora odloži to glasovanje in določi nov rok za vložitev predlogov sprememb.

Člen 6

Izvajanje sklepov o razrešnici

1. Predsednik v skladu s členom 3 pošlje vsak sklep ali resolucijo Parlamenta Komisiji in drugim institucijam. Predsednik poskrbi za objavo v seriji *Uradnega lista Evropske unije*, primerni za akte zakonodajne narave.

2. Pristojni odbor vsaj enkrat letno poroča Parlamentu o ukrepih, ki so jih institucije sprejele v odgovor na pripombe, ki spremljajo sklepe o razrešnici, in druge pripombe, ki jih vsebujejo resolucije Parlamenta glede izvrševanja odhodkov.

3. Na podlagi poročila odbora, pristojnega za proračunski nadzor, lahko predsednik v skladu s členom 265 Pogodbe o delovanju Evropske unije v imenu Parlamenta vloži tožbo pri Sodišču Evropske unije proti zadevni instituciji zaradi neizpolnjevanja obveznosti, izhajajočih iz pripomb, ki spremljajo sklepe o razrešnici, ali iz drugih resolucij v zvezi z izvrševanjem odhodkov.

PRILOGA VII

PRISTOJNOSTI STALNIH PARLAMENTARNIH ODBOROV ⁽¹⁾**I. Odbor za zunanje zadeve**

Odbor, pristojen za:

1. skupno zunanjo in varnostno politiko (SZVP) in evropsko varnostno in obrambno politiko (EVOP); v zvezi s tem odboru pomaga pododbor za varnost in obrambo;
2. odnose z drugimi institucijami in organi EU, ZN in drugimi mednarodnimi organizacijami ter medparlamentarnimi skupščinami glede zadev, ki spadajo v njegovo pristojnost;
3. krepitev političnih odnosov s tretjimi državami, posebej s tistimi v neposredni bližini Unije, preko obširnih programov sodelovanja in pomoči ali mednarodnih sporazumov, kot so sporazumi o pridružitvi in partnerstvu;
4. začetek, spremljanje in zaključek pogajanj o pristopu evropskih držav k Uniji;
5. vprašanja v zvezi s človekovimi pravicami, zaščito manjšin in spodbujanjem demokratičnih vrednot v tretjih državah; pri tem odboru pomaga pododbor za človekove pravice; brez poseganja v ustrezne določbe naj se člane drugih odborov in organov s pristojnostmi na tem področju povabi k udeležbi na sejah pododbora.

Odbor usklajuje delo skupnih parlamentarnih odborov in parlamentarnih odborov za sodelovanje, kot tudi delo medparlamentarnih in *ad hoc* delegacij ter misij za spremljanje volitev znotraj področja svojega delovanja.

II. Odbor za razvoj

Odbor, pristojen za:

1. spodbujanje, izvajanje in spremljanje politike Unije glede razvoja in sodelovanja, zlasti:
 - (a) politični dialog z državami v razvoju, tako dvostranski kot v ustreznih mednarodnih organizacijah in medparlamentarnih forumih;
 - (b) pomoč in sporazume o sodelovanju z državami v razvoju;
 - (c) spodbujanje demokratičnih vrednot, dobrega vodenja in človekovih pravic v državah v razvoju;
2. zadeve, ki se nanašajo na Sporazum o partnerstvu AKP-EU in odnose s pristojnimi organi;
3. sodelovanje Parlamenta pri misijah za spremljanje volitev in, kadar je primerno, v sodelovanju z drugimi pristojnimi odbori in delegacijami.

Odbor usklajuje delo medparlamentarnih in *ad hoc* delegacij znotraj področja svojega delovanja.

III. Odbor za mednarodno trgovino

Odbor, pristojen za:

zadeve, ki se nanašajo na vzpostavljanje in uvajanje skupne trgovinske politike Unije in njene zunanje gospodarske odnose, zlasti:

1. finančne, ekonomske in trgovinske odnose s tretjimi državami in regionalnimi organizacijami;
2. ukrepe tehničnega usklajevanja ali standardizacije na področjih, na katerih veljajo instrumenti mednarodnega prava;
3. odnose z ustreznimi mednarodnimi organizacijami in organizacijami, ki spodbujajo regionalno gospodarsko in trgovinsko povezovanje zunaj Unije;

⁽¹⁾ Sprejeto s sklepom Parlamenta z dne 6. maja 2009.

4. odnose s STO, vključno s parlamentarno razsežnostjo.

Odbor se povezuje z ustreznimi medparlamentarnimi in *ad hoc* delegacijami za gospodarske in trgovinske vidike odnosov s tretjimi državami.

IV. Odbor za proračun

Odbor, pristojen za:

1. večletni finančni okvir prihodkov in odhodkov Unije ter sistem virov lastnih sredstev Unije;
2. posebna proračunska pooblastila Parlamenta, zlasti glede proračuna Unije, pa tudi pogajanja in izvajanje medinstitucionalnih sporazumov na tem področju;
3. načrt odhodkov Parlamenta v skladu s postopkom, opredeljenim v tem poslovniku;
4. proračun decentraliziranih organov;
5. finančne dejavnosti Evropske investicijske banke;
6. vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun, brez poseganja v pristojnosti odbora, pristojnega za Sporazum o partnerstvu AKP-EU;
7. finančne posledice vseh aktov Unije in njihovo združljivost z večletnim finančnim okvirom, brez poseganja v pristojnosti ustreznih odborov;
8. spremljanje in ocenjevanje izvajanja tekočega proračuna ne glede na člen 78(1), prenose proračunskih sredstev, postopke v zvezi s kadrovskim načrtom, proračunska sredstva za upravljanje in mnenja o projektih, povezanih z gradnjo, ki imajo velike finančne posledice;
9. finančno uredbo, z izjemo vprašanj, ki se nanašajo na izvrševanje, upravljanje in nadzor proračuna.

V. Odbor za proračunski nadzor

Odbor, pristojen za:

1. nadzor izvrševanja proračuna Unije in Evropskega razvojnega sklada ter sklepe o razrešnici, ki jih sprejme Parlament, vključno z notranjim postopkom za podelitev razrešnice, in vse druge ukrepe za spremljanje ali izvajanje sklepov;
2. zaprtje, predložitev ter revizijo računov in izkazov stanja Unije, njenih institucij in vseh organov, ki jih financira, vključno z ugotovitvijo proračunskih sredstev, ki jih je treba prenesti, ter določanjem stanja;
3. nadzor nad finančnimi dejavnostmi Evropske investicijske banke;
4. nadziranje stroškovne učinkovitosti različnih oblik financiranja Unije pri izvajanju politik Unije;
5. obravnavo goljufij in nepravilnosti pri izvrševanju proračuna Unije, ukrepe, namenjene preprečevanju in kazenskemu pregonu takšnih primerov, in zaščito finančnih interesov Unije na splošno;
6. odnose z Računskim sodiščem, imenovanje njegovih članov in obravnavo njegovih poročil;
7. finančno uredbo, ki zadeva izvrševanje, upravljanje in nadzor proračuna.

VI. Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

Odbor, pristojen za:

1. ukrepe ekonomske in monetarne politike Unije, delovanje ekonomske in monetarne unije ter evropskega monetarnega in finančnega sistema (vključno z odnosi s pristojnimi institucijami in organizacijami);
2. prosti pretok kapitala in plačil (čezmejna plačila, enotno plačilno območje, plačilne bilance, gibanje kapitala ter politiko najemanja in dajanja posojil, nadzor nad gibanjem kapitala iz tretjih držav, ukrepe za spodbujanje izvoza kapitala Unije);
3. mednarodni monetarni in finančni sistem (vključno z odnosi s finančnimi in monetarnimi institucijami in organizacijami);
4. pravila o konkurenci in državne ali javne pomoči;

5. davčne predpise;
6. uravnavanje in nadzor finančnih storitev, institucij in trgov, vključno s poročili o dogajanju v finančnem sektorju, revizijo, računovodskimi pravili, upravljanjem podjetij in drugimi pravnimi zadevami gospodarskih družb, ki se posebej navezujejo na finančne storitve.

VII. Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

Odbor, pristojen za:

1. politiko zaposlovanja in vse vidike socialne politike, kot so delovni pogoji, socialna varnost in socialna zaščita;
2. ukrepe zdravstvenega varstva in varnost pri delu;
3. Evropski socialni sklad;
4. politiko poklicnega usposabljanja, vključno s poklicnimi kvalifikacijami;
5. prost pretok delavcev in upokojencev;
6. socialni dialog;
7. vse oblike diskriminacije na delovnem mestu in trgu dela, razen diskriminacije na podlagi spola;
8. odnose z:
 - Evropskim centrom za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop),
 - Evropsko fundacijo za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer,
 - Evropsko fundacijo za usposabljanje,
 - Evropsko agencijo za varnost in zdravje pri delu,kot tudi za odnose z drugimi pristojnimi organi EU in mednarodnimi organizacijami.

VIII. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Odbor, pristojen za:

1. okoljsko politiko in ukrepe za varstvo okolja, zlasti:
 - (a) onesnaženje zraka, tal in vode, ravnanje z odpadki in reciklažo, nevarne snovi in pripravke, raven hrupa, spremembe podnebja, zaščito biotske raznovrstnosti;
 - (b) trajnostni razvoj;
 - (c) mednarodne in regionalne ukrepe ter sporazume glede varstva okolja;
 - (d) odpravo okoljske škode;
 - (e) civilno zaščito;
 - (f) Evropsko agencijo za okolje;
 - (g) Evropsko agencijo za kemikalije;
2. javno zdravje, zlasti:
 - (a) programe in posebne dejavnosti na področju javnega zdravja;
 - (b) farmacevtske in kozmetične izdelke;
 - (c) zdravstvene vidike bio-terorizma;
 - (d) Evropsko agencijo za zdravila in Evropski center za preprečevanje in nadzor bolezni;

3. vprašanja varne hrane, zlasti:

- (a) označevanje in varnost živil;
- (b) veterinarsko zakonodajo v zvezi z zaščito zdravja ljudi pred nevarnostmi ter zdravstveni nadzor nad živali in sistemi za proizvodnjo hrane;
- (c) Evropsko agencijo za varnost hrane in Evropski urad za prehrano in veterinarstvo.

IX. Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

Odbor, pristojen za:

- 1. industrijsko politiko Unije in uporabo novih tehnologij, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na MSP (mala in srednje velika podjetja);
- 2. politiko Unije na področju raziskav, vključno z razširjanjem in izkoriščanjem rezultatov raziskav;
- 3. vesoljsko politiko;
- 4. dejavnosti Skupnega raziskovalnega središča in Osrednjega urada za jedrske meritve, JET, ITER in druge projekte na tem področju;
- 5. ukrepe Unije v zvezi s splošno energetsko politiko, zanesljivo oskrbo z energijo in energetsko učinkovitost, vključno z vzpostavitvijo in razvojem vseevropskih omrežij na področju energetske infrastrukture;
- 6. Pogodbo Euratom in Dobavno agencijo Euratoma, jedrsko varnost ter razgradnjo in odlaganje odpadkov v jedrskem sektorju;
- 7. informacijsko družbo in informacijsko tehnologijo, vključno z vzpostavitvijo in razvojem vseevropskih omrežij na področju telekomunikacijske infrastrukture.

X. Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov

Odbor, pristojen za:

- 1. usklajevanje nacionalnih predpisov za področje notranjega trga in carinske unije na ravni Unije, zlasti:
 - (a) prost pretok blaga, vključno z usklajevanjem tehničnih standardov;
 - (b) pravico do ustanavljanja;
 - (c) svobodo opravljanja storitev, z izjemo finančnega in poštnega sektorja;
- 2. ukrepe za prepoznavanje in odpravljanje možnih ovir pri delovanju notranjega trga;
- 3. podpiranje in zaščito ekonomskih interesov potrošnikov v povezavi z vzpostavitvijo notranjega trga, razen pri vprašanih javnega zdravja in varne hrane.

XI. Odbor za promet in turizem

Odbor, pristojen za:

- 1. zadeve, ki se navezujejo na razvoj skupne politike za železniški in cestni promet, promet po notranjih plovnih poteh ter pomorski in zračni promet, zlasti:
 - (a) skupna pravila za prevoz znotraj Evropske unije;
 - (b) vzpostavitev in razvoj vseevropskih omrežij na področju prometne infrastrukture;
 - (c) zagotovitev prevoznih storitev in odnosov na področju prevoza s tretjimi državami;
 - (d) varnost prevoza;
 - (e) odnose z mednarodnimi prevoznimi organi in organizacijami;
- 2. poštne storitve;
- 3. turizem.

XII. Odbor za regionalni razvoj

Odbor, pristojen za:

regionalno in kohezijsko politiko, zlasti:

- (a) Evropski sklad za regionalni razvoj, Kohezijski sklad in druge instrumente regionalne politike Unije;
- (b) ocenjevanje učinka drugih politik Unije na ekonomsko in socialno kohezijo;
- (c) usklajevanje strukturnih instrumentov Unije;
- (d) najbolj oddaljene regije in otoke, pa tudi za čezmejno in medregijsko sodelovanje;
- (e) odnose z Odborom regij, organizacijami za medregijsko sodelovanje ter lokalnimi in regionalnimi organi.

XIII. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja

Odbor, pristojen za:

1. delovanje in razvoj skupne kmetijske politike;
2. razvoj podeželja, vključno z dejavnostmi ustreznih finančnih instrumentov;
3. zakonodajo v zvezi z:
 - (a) veterino in zdravjem rastlin ter krmo za živali pod pogojem, da ukrepi na teh področjih niso namenjeni varovanju zdravja ljudi pred nevarnostmi;
 - (b) živinorejo in dobrim počutjem živali;
4. izboljšanje kakovosti kmetijskih proizvodov;
5. zaloge kmetijskih surovin;
6. Urad Skupnosti za rastlinske sorte;
7. gozdarstvo.

XIV. Odbor za ribištvo

Odbor, pristojen za:

1. delovanje in razvoj skupne ribiške politike ter njeno vodenje;
2. varovanje ribolovnih virov;
3. skupno organizacijo trga z ribjimi izdelki;
4. strukturno politiko na področju ribištva in akvakulture, vključno s finančnimi instrumenti za usmerjanje ribištva;
5. mednarodne sporazume na področju ribištva.

XV. Odbor za kulturo in izobraževanje

Odbor, pristojen za:

1. kulturne vidike Evropske unije, zlasti:
 - (a) izboljševanje poznavanja in razširjanje kulture;
 - (b) zaščito in podpiranje kulturne in jezikovne raznolikosti;
 - (c) ohranjanje in varstvo kulturne dediščine, kulturno izmenjavo ter umetniško ustvarjanje;
2. izobraževalno politiko Unije, vključno s področjem evropskega visokega šolstva, spodbujanjem sistema evropskih šol in vseživljenjskim učenjem;
3. avdiovizualno politiko ter kulturne in izobraževalne vidike informacijske družbe;
4. mladinsko politiko ter razvoj politike športa in prostega časa;

5. politiko obveščanja in medijev;
6. sodelovanje s tretjimi državami na področju kulture in izobraževanja ter odnose z ustreznimi mednarodnimi organizacijami in institucijami.

XVI. Odbor za pravne zadeve

Odbor, pristojen za:

1. razlago in uporabo prava Unije ter skladnost aktov Unije s primarno zakonodajo, zlasti z izbiro pravne podlage in spoštovanjem načel subsidiarnosti in sorazmernosti;
2. razlago in uporabo mednarodnega prava, v kolikor to vpliva na Evropsko unijo;
3. poenostavitev zakonodaje Unije, zlasti za zakonodajne predloge za njeno uradno kodifikacijo;
4. pravno varstvo pravic in pristojnosti Parlamenta, vključno z njegovim sodelovanjem v postopkih pred Sodiščem Evropske unije;
5. akte Unije, ki vplivajo na pravni red držav članic, in sicer na področjih:
 - (a) civilnega in gospodarskega prava;
 - (b) prava gospodarskih družb;
 - (c) prava intelektualne lastnine;
 - (d) postopkovnega prava;
6. ukrepe na področju pravosodnega in upravnega sodelovanja v civilnih zadevah;
7. okoljsko odgovornost in sankcije proti okoljskemu kriminalu;
8. etična vprašanja, povezana z novimi tehnologijami, ob uporabi postopka s pridruženimi odbori z ustreznimi odbori;
9. Statut poslancev in Kadrovske predpise Evropske unije;
10. privilegije in imuniteto poslancev, kot tudi za preverjanje veljavnosti njihovega mandata;
11. organizacijo in statut Sodišča Evropske unije;
12. Urad za usklajevanje na notranjem trgu.

XVII. Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

Odbor, pristojen za:

1. zaščito pravic državljanov, človekovih pravic in temeljnih svoboščin na ozemlju Unije, vključno z zaščito manjšin, kakor je določeno v Pogodbah in Listini Evropske unije o temeljnih pravicah;
2. ukrepe za boj proti vsem oblikam diskriminacije, razen tistih, ki temeljijo na spolu, ali tistih, ki se dogajajo na delovnem mestu in trgu dela;
3. zakonodajo na področju preglednosti in varstva posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov;
4. vzpostavitev in razvoj območja svobode, varnosti in pravice, zlasti:
 - (a) ukrepe glede vstopa in gibanja oseb, azila in priseljevanja;
 - (b) ukrepe integriranega upravljanja skupnih meja;
 - (c) ukrepe, ki se navezujejo na policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah;

5. Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami, Evropska agencija za temeljne pravice, Europol, Eurojust, Cepol ter druge organe in agencije na tem področju;

6. ugotovitev obstoja očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila skupna načela držav članic.

XVIII. Odbor za ustavne zadeve

Odbor, pristojen za:

1. institucionalne vidike procesa evropskega povezovanja, zlasti v okviru priprave in poteka konvencij in medvladnih konferenc;
2. izvajanje Pogodbe o Evropski uniji in ocenjevanje njenega delovanja;
3. institucionalne posledice pogajanj o širitvi Unije;
4. medinstitucionalne odnose, vključno s preučitvijo medinstitucionalnih sporazumov glede njihove potrditve na plenarnem zasedanju v skladu s členom 127(2) tega poslovnika;
5. enotni volilni postopek;
6. politične stranke na evropski ravni, brez vpliva na pristojnosti predsedstva;
7. ugotavljanje hujših in vztrajnih kršitev skupnih načel držav članic s strani ene od držav članic;
8. razlago in uporabo poslovnika in predloge morebitnih sprememb.

XIX. Odbor za pravice žensk in enakost spolov

Odbor, pristojen za:

1. opredeljevanje, uresničevanje in zaščito pravic žensk v Uniji in podobne ukrepe Skupnosti;
2. uresničevanje pravic žensk v tretjih državah;
3. politiko enakih možnosti, vključno z enakostjo moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave na delovnem mestu;
4. odpravo vseh oblik diskriminacije glede na spol;
5. izvajanje in nadaljnji razvoj načela vključevanja enakosti spolov v vsa področja politike;
6. nadaljnjo obravnavo in izvajanje mednarodnih sporazumov in konvencij o pravicah žensk;
7. informacijsko politiko o ženskah.

XX. Odbor za peticije

Odbor, pristojen za:

1. peticije;
 2. odnose z Evropskim varuhom človekovih pravic.
-

PRILOGA VIII

DOKUMENTI IN INFORMACIJE ZAUPNE IN OBČUTLJIVE NARAVE**A. Obravnava zaupnih dokumentov, posredovanih Parlamentu**

Postopek za obravnavo zaupnih dokumentov, posredovanih Evropskemu parlamentu ⁽¹⁾

1. Zaupni dokumenti pomenijo dokumente in informacije, do katerih je dostop javnosti lahko zavržen v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta, in obsegajo dokumente občutljive narave, opredeljene v členu 9 omenjene uredbe.

Če katera od institucij dvomi v zaupno naravo dokumentov, ki jih prejme Parlament, se zadeva pošlje medinstitucionalnemu odboru, ustanovljenemu skladno s členom 15(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001.

Kadar zaupni dokumenti, posredovani Parlamentu, nosijo oznako zaupnosti, predsednik pristojnega odbora Parlamenta po uradni dolžnosti uporabi postopek zaupne obravnave, določen v odstavku 3.

2. Vsak odbor Evropskega parlamenta ima pravico uporabiti postopek zaupne obravnave za informacije ali dokumente, ki jih navede eden od njegovih članov v pisni ali ustni zahtevi. Za odločitev o uporabi postopka zaupne obravnave je potrebna dvotretjinska večina navzočih članov.

3. Ko predsednik odbora razglasi, da je postopek obravnave zaupen, so lahko pri razpravi navzoči le člani odbora ter uradniki in strokovnjaki, ki jih je predsednik odbora predhodno imenoval in katerih navzočnost je nujno potrebna.

Oštevilčeni dokumenti se na začetku seje razdelijo, na koncu pa poberejo. Ni dovoljeno delati zabeležk in še zlasti ne fotokopij.

V zapisniku seje se podrobnosti razprave o točki, obravnavani po zaupnem postopku, ne navedejo. Zapiše se lahko le morebitna odločitev v zvezi s tem.

4. Trije člani odbora, ki je uporabil postopek zaupne obravnave, lahko zahtevajo preučitev kršitve zaupnosti, kar se uvrsti na dnevni red. Odbor lahko z večino svojih članov odloči, da se preučitev kršitve zaupnosti uvrsti na dnevni red prve seje po vložitvi zahteve njegovemu predsedniku.

5. Sankcije: v primeru kršitve predsednik odbora ravna v skladu s členom 9(2) in členi 152, 153 ter 154.

B. Dostop Parlamenta do informacij občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike

Medinstitucionalni sporazum z dne 20. novembra 2002 med Evropskim parlamentom in Svetom o dostopu Evropskega parlamenta do informacij Sveta občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike ⁽²⁾

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET STA –

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 21 Pogodbe o Evropski uniji določa, da se predsedstvo Sveta posvetuje z Evropskim parlamentom o glavnih vidikih in temeljnih usmeritvah skupne zunanje in varnostne politike ter zagotovi, da se mnenja Evropskega parlamenta ustrezno upoštevajo. Omenjeni člen tudi določa, da predsedstvo Sveta in Komisija redno obveščata Evropski parlament o razvoju zunanje in varnostne politike Unije. Vzpostaviti je treba ureditev, ki bo zagotavljala uporabo teh načel na tem področju.

⁽¹⁾ Sprejeto dne 15. februarja 1989 v obliki sklepa Parlamenta in spremenjeno s sklepom z dne 13. novembra 2001.

⁽²⁾ UL C 298, 30.11.2002, str. 1.

- (2) Glede na posebno naravo in posebej občutljivo vsebino določenih strogo zaupnih informacij na področju varnostne in obrambne politike je treba uvesti posebno ureditev glede obravnave dokumentov, ki vsebujejo take informacije.
- (3) V skladu s členom 9(7) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije⁽¹⁾ mora Svet obvestiti Evropski parlament glede dokumentov občutljive narave v smislu člena 9(1) omenjene uredbe v skladu z ureditvami, dogovorjenimi med institucijami.
- (4) Večina držav članic ureja posebne postopke za posredovanje zaupnih informacij med vladami in nacionalnimi parlamenti in njihovo obravnavo. Ta medinstitucionalni sporazum bi moral Evropskemu parlamentu zagotoviti obravnavo, ki sloni na najboljših praksah v državah članicah –

SKLENILA TA MEDINSTITUCIONALNI SPORAZUM:

1. Področje uporabe

- 1.1 Ta medinstitucionalni sporazum ureja dostop Evropskega parlamenta do informacij občutljive narave, tj. informacij, ki so označene kot „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“, ne glede na njihov izvor, nosilca podatkov ali fazo dokončanosti, in s katerimi na področju varnostne in obrambne politike razpolaga Svet, pa tudi obravnavo dokumentov s tako oznako.
- 1.2 Informacije, ki izvirajo iz tretje države ali mednarodne organizacije, se posredujejo s soglasjem take države ali organizacije.

Če se informacije, ki izvirajo iz države članice, posredujejo Svetu brez izrecne omejitve glede njihovega razširjanja drugim institucijam razen oznake zaupnosti, se uporabljajo pravila iz oddelkov 2 in 3 tega medinstitucionalnega sporazuma. Sicer se take informacije posredujejo s soglasjem zadevne države članice.

Če je posredovanje informacij, ki izvirajo iz tretje države, mednarodne organizacije ali države članice, zavrnjeno, Svet navede razloge.

- 1.3 Določbe tega medinstitucionalnega sporazuma se uporabljajo v skladu z veljavnim pravom brez poseganja v Sklep 95/167/ES, Euratom, ESPJ Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 19. aprila 1995 o podrobnih določbah, ki urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta⁽²⁾, in brez poseganja v obstoječe dogovore, zlasti Medinstitucionalni sporazum z dne 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka⁽³⁾.

2. Splošne določbe

- 2.1 Obe instituciji delujeta v skladu s svojimi obojestranskimi dolžnostmi lojalnega sodelovanja, v duhu medsebojnega zaupanja in ob upoštevanju ustreznih določb Pogodbe. Pri sporočanju in obravnavi informacij, ki jih ureja ta medinstitucionalni sporazum, je treba ustrezno upoštevati interese, katerih zaščiti je namenjeno označevanje zaupnosti, zlasti javne interese tako glede varnosti in obrambe Evropske unije ali ene ali več njenih držav članic kot glede vojaškega ali nevojaškega kriznega upravljanja.
- 2.2 Na zahtevo ene izmed oseb iz točke 3.1 predsedstvo Sveta ali generalni sekretar/visoki predstavnik le-te skladno z ureditvami, določenimi v oddelku 3, s primerno naglico obvesti o vsebini vseh informacij občutljive narave, ki so potrebne za izvajanje pooblastil, prenesenih na Evropski parlament s Pogodbo o Evropski uniji, na področju, ki ga ureja ta medinstitucionalni sporazum, pri čemer se upoštevajo javni interesi pri vprašanjih, ki zadevajo varnost in obrambo Evropske unije ali ene ali več njenih držav članic ali vojaško ali nevojaško krizno upravljanje.

3. Ureditve glede dostopa do informacij občutljive narave in njihove obravnave

- 3.1 V okviru tega medinstitucionalnega sporazuma lahko predsednik Evropskega parlamenta ali predsednik Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko Evropskega parlamenta zahteva, da predsedstvo Sveta ali generalni sekretar/visoki predstavnik temu odboru pošlje informacije o dogajanju na področju evropske varnostne in obrambne politike, vključno z informacijami občutljive narave, za katere se uporablja točka 3.3.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ UL L 113, 19.5.1995, str. 1.

⁽³⁾ UL C 172, 18.6.1999, str. 1.

3.2 V primeru krize ali na zahtevo predsednika Evropskega parlamenta ali predsednika Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko se take informacije pošljejo v najkrajšem možnem času.

3.3 V tem okviru predsedstvo Sveta ali generalni sekretar/visoki predstavnik obvesti predsednika Evropskega parlamenta in posebni odbor, ki mu predseduje predsednik Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko in ki ga sestavljajo štirje člani, imenovani s strani konference predsednikov, o vsebini informacij občutljive narave, kadar je njihovo poznavanje potrebno za izvajanje pooblastil, prenesenih na Evropski parlament s Pogodbo o Evropski uniji na področju, ki ga ureja ta medinstitucionalni sporazum. Predsednik Evropskega parlamenta in posebni odbor lahko zaprosita za vpogled v zadevne dokumente v prostorih Sveta.

Kadar je to primerno in mogoče glede na naravo in vsebino zadevnih informacij ali dokumentov, so slednji dostopni predsedniku Evropskega parlamenta, ki se odloči za eno izmed naslednjih možnosti:

- (a) informacije, namenjene predsedniku Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko;
- (b) omejitev dostopa do informacij le na člane Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko;
- (c) razprava v Odboru za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko na seji, zaprti za javnost, v skladu s pravili, ki se lahko glede na stopnjo zaupnosti med seboj razlikujejo;
- (d) posredovanje dokumentov, iz katerih so bile informacije odstranjene v skladu s stopnjo zaupnosti.

Te možnosti se ne uporabljajo, kadar so informacije občutljive narave označene kot „TRÈS SECRET/TOP SECRET“.

Kar zadeva informacije ali dokumente, označene kot „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“, se mora predsednik Evropskega parlamenta pred izbiro ene od teh možnosti dogovoriti s Svetom.

Zadevne informacije ali dokumenti se niti ne objavijo niti ne pošljejo drugim prejemnikom.

4. Končne določbe

4.1 Evropski parlament in Svet vsak zase sprejmeta vse potrebne ukrepe za zagotovitev izvajanja tega medinstitucionalnega sporazuma, vključno z ukrepi, ki so potrebni za varnostno preverjanje udeležencev oseb.

4.2 Obe instituciji sta pripravljene razpravljati o primerljivih medinstitucionalnih sporazumih, ki urejajo zaupne informacije z drugih področij dejavnosti Sveta, pri čemer se razume, da določbe tega medinstitucionalnega sporazuma ne posegajo na druga področja delovanja Unije ali Skupnosti in ne vplivajo na vsebino katerih koli drugih medinstitucionalnih sporazumov.

4.3 Ta medinstitucionalni sporazum se po dveh letih na zahtevo katere koli od obeh institucij podvrže ponovni presoji, upoštevajoč izkušnje, pridobljene pri njegovem izvajanju.

PRILOGA

Ta medinstitucionalni sporazum se izvaja v skladu z ustreznimi veljavnimi ureditvami in zlasti v skladu z načelom, da je soglasje avtorja nujen pogoj za posredovanje zaupnih informacij v skladu s točko 1.2.

Vpogled članov posebnega odbora Evropskega parlamenta v dokumente občutljive narave poteka v zavarovani sobi v prostorih Sveta.

Ta medinstitucionalni sporazum začne veljati po tem, ko Evropski parlament sprejme notranje varnostne ukrepe, ki so v skladu z načeli, opredeljenimi v točki 2.1, in primerljivi z ukrepi drugih institucij, zato da bi zagotovili enako raven varovanja zadevnih informacij občutljive narave.

C. Izvajanje Medinstitucionalnega sporazuma o dostopu Parlamenta do informacij občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike

Sklep Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2002 o izvajanju Medinstitucionalnega sporazuma o dostopu Evropskega parlamenta do informacij Sveta občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike ⁽¹⁾

EVROPSKI PARLAMENT JE –

ob upoštevanju člena 9, zlasti odstavkov 6 in 7, Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽²⁾,

ob upoštevanju Priloge VII ⁽³⁾, del A, točka 1, svojega Poslovnika,

ob upoštevanju člena 20 Sklepa predsedstva z dne 28. novembra 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Parlamenta ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom in Svetom o dostopu Evropskega parlamenta do informacij Sveta občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike,

ob upoštevanju predloga predsedstva,

ob upoštevanju posebne narave in posebej občutljive vsebine nekaterih strogo zaupnih informacij s področja varnostne in obrambne politike,

ker mora Svet v skladu z ureditvami, o katerih so se institucije sporazumele, informacije o dokumentih občutljive narave posredovati Parlamentu,

ker je treba poslance Evropskega parlamenta, ki pripadajo posebnemu odboru, ustanovljenemu z Medinstitucionalnim sporazumom, varnostno preveriti, zato da se jim v skladu z načelom „poznavanje potrebno“ dovoli dostop do informacij občutljive narave,

ob upoštevanju potrebe po tem, da se določijo posebne ureditve glede prejetja, obravnavanja in varovanja informacij občutljive narave, ki jih pošljejo Svet, države članice, tretje države ali mednarodne organizacije –

SKLENIL:

Člen 1

S tem sklepom se sprejmejo dodatni ukrepi, potrebni za izvajanje Medinstitucionalnega sporazuma o dostopu Evropskega parlamenta do informacij Sveta občutljive narave na področju varnostne in obrambne politike.

Člen 2

Svet obravnava prošnje Parlamenta za dostop do informacij Sveta občutljive narave skladno s svojimi predpisi. Če so zahtevane dokumente pripravile druge institucije, države članice, tretje države ali mednarodne organizacije, se dokumenti pošljejo le s soglasjem zadevnih institucij, držav ali organizacij.

Člen 3

Predsednik Parlamenta je pristojen za izvajanje Medinstitucionalnega sporazuma znotraj institucije.

V tem okviru sprejme vse potrebne ukrepe, da se zagotovi zaupno obravnavanje informacij, prejetih neposredno od predsednika Sveta ali generalnega sekretarja/visokega predstavnika, ali informacij, pridobljenih pri vpogledu v dokumente občutljive narave v prostorih Sveta.

⁽¹⁾ UL C 298, 30.11.2002, str. 4.

⁽²⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽³⁾ Zdaj Priloga VIII.

⁽⁴⁾ UL C 374, 29.12.2001, str. 1.

Člen 4

Če predsednik Parlamenta ali predsednik Odbora za zunanje zadeve, človekove pravice ter skupno varnostno in obrambno politiko zaprosi predsedstvo Sveta ali generalnega sekretarja/visokega predstavnika, naj informacije občutljive narave pošlje posebnemu odboru, ustanovljenemu z Medinstitucionalnim sporazumom, se te informacije posredujejo kakor hitro mogoče. V tej zvezi Parlament opremi sobo, posebej namenjeno za sestanke, na katerih se obravnavajo informacije občutljive narave. Pri izbiri sobe je treba poskrbeti, da se zagotovi tako raven varstva, kakršna je za tovrstne sestanke določena s Sklepom Sveta 2001/264/ES z dne 19. marca 2001⁽¹⁾ o sprejetju predpisov Sveta o varovanju tajnosti.

Člen 5

Informativni sestanek, ki mu predseduje predsednik Parlamenta ali predsednik zgoraj navedenega odbora, poteka brez navzočnosti javnosti.

Z izjemo štirih članov, ki jih imenuje konferenca predsednikov, imajo dostop do sejne sobe le tisti uradniki, ki so bili na podlagi svojih nalog ali v skladu z operativnimi zahtevami ter ob upoštevanju načela „poznavanje potrebno“ varnostno preverjeni in pooblašeni.

Člen 6

Če predsednik Parlamenta ali predsednik zgoraj navedenega odbora odloči, da bo zaprosil za dovoljenje za vpogled v dokumente, ki vsebujejo informacije občutljive narave, tak vpogled skladno s točko 3.3 navedenega medinstitucionalnega sporazuma poteka v prostorih Sveta.

Vpogled v dokumente v razpoložljivi različici poteka na kraju samem.

Člen 7

Za poslance, ki naj bi se udeležili informativnega sestanka ali imajo dostop do informacij občutljive narave, velja varnostno preverjanje, podobno tistemu, ki velja za člane Sveta in Komisije. V tej zvezi predsednik Parlamenta podvzame potrebne ukrepe pri pristojnih nacionalnih organih.

Člen 8

Za uradnike, ki naj bi imeli dostop do informacij občutljive narave, velja varnostno preverjanje v skladu s predpisi, določenimi za druge institucije. Uradniki, preverjeni na ta način skladno z načelom „poznavanje potrebno“, se lahko udeležijo zgoraj navedenih informativnih sestankov ali se seznanijo z vsebino zadevnih dokumentov. V tej zvezi generalni sekretar po posvetovanju s pristojnimi organi države članice podeli dovoljenje na podlagi varnostnega preverjanja, ki so ga opravili ti organi.

Člen 9

Informacije, pridobljene na takih sestankih ali pri vpogledu v take dokumente v prostorih Sveta, se niti v celoti niti delno ne razkrivajo, razširjajo ali razmnožujejo v nobeni obliki. Prav tako ni dovoljeno snemanje informacij občutljive narave, ki jih da na voljo Svet.

Člen 10

Poslanci, ki jih konferenca predsednikov imenuje za to, da bi imeli dostop do informacij občutljive narave, so dolžni varovati zaupnost. Poslanec, ki krši to obveznost, se v posebnem odboru nadomesti z drugim članom, ki ga imenuje konferenca predsednikov. V tej zvezi lahko člana, ki je kršil obveznost, pred njegovo izključitvijo iz posebnega odbora zasliši konferenca predsednikov na posebni seji brez navzočnosti javnosti. Poleg izključitve iz posebnega odbora je mogoče člana, ki je odgovoren za razkritje informacij, ob uporabi veljavnih pravnih predpisov tudi kazensko preganjati, če je to primerno.

Člen 11

Uradniki, ki jim je bil pravilno in skladno z načelom „poznavanje potrebno“ dovoljen dostop do informacij občutljive narave, so dolžni varovati zaupnost. Zoper uradnika, ki krši to dolžnost, se v okviru pristojnosti predsednika Evropskega parlamenta izvede preiskava in disciplinski postopek v skladu s Kadrovskimi predpisi, če je to primerno. V primeru kazenskega pregona predsednik sprejme vse potrebne ukrepe za to, da omogoči pristojnim nacionalnim organom izvesti ustrezne postopke.

Člen 12

Predsedstvo je pristojno za prilagoditve, spremembe ali razlage, ki bi morebiti bile potrebne v zvezi z izvajanjem tega sklepa.

⁽¹⁾ UL L 101, 11.4.2001, str. 1.

Člen 13

Ta sklep se priloži poslovniku Parlamenta in začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

D. Osebnostno navzkrižje interesov

S soglasjem predsedstva se lahko poslancu z utemeljenim sklepom zavrne vpogled v dokument Parlamenta, če predsedstvo po zaslišanju poslanca meni, da lahko vpogled na nesprejemljiv način škoduje institucionalnim interesom Parlamenta ali javnemu interesu in da poslanec želi vpogled iz zasebnih ali osebnih razlogov. Poslanec lahko zoper takšno odločitev v roku enega meseca po njenem posredovanju vloži pisno obrazloženo pritožbo. O pritožbi odloči Parlament brez razprave na zasedanju, ki sledi njeni vložitvi.

PRILOGA IX

DOLOČBE, KI PODROBNEJE UREJAJO URESNIČEVANJE PREISKOVALNE PRAVICE EVROPSKEGA PARLAMENTA

Sklep Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 19. aprila 1995 o določbah, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta ⁽¹⁾

EVROPSKI PARLAMENT, SVET IN KOMISIJA SO –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in zlasti člena 20b Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 193 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 107b Pogodbe,

ker morajo biti določbe, ki podrobneje urejajo preiskovalno pravico Evropskega parlamenta, določene ob upoštevanju določb iz pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti,

ker morajočasni preiskovalni odbori imeti potrebna sredstva za opravljanje svojih nalog; ker je v ta namen bistveno, da države članice ter institucije in organi Evropskih skupnosti sprejmejo vse ukrepe, s katerimi bi olajšali opravljanje teh nalog,

ker je treba varovati tajnost in zaupnost postopkov začasnih preiskovalnih odborov,

ker se lahko določbe, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice, po koncu tekočega mandata Evropskega parlamenta na zahtevo ene izmed treh institucij spremenijo z ozirom na pridobljene izkušnje –

SOGLASNO SKLENILI:

Člen 1

Določbe, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta, se v skladu s členom 20b Pogodbe ESPJ, členom 193 Pogodbe ES in členom 107b Pogodbe ESAE opredelijo v tem sklepu.

Člen 2

1. Ob upoštevanju pogojev in omejitev, določenih v pogodbah iz člena 1, lahko Evropski parlament pri izpolnjevanju svojih nalog na zahtevo četrtine svojih poslancev ustanovi začasni preiskovalni odbor za preiskavo domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izvajanju zakonodaje Unije, ki so posledica dejanja institucije ali organa Evropskih skupnosti, organa javne uprave države članice ali osebe, ki so po zakonodaji Unije pristojne za izvajanje le-te.

Evropski parlament določi sestavo in pravila delovanja začasnih preiskovalnih odborov.

Sklep o ustanovitvi začasnega preiskovalnega odbora, v katerem sta zlasti navedena njegov namen in rok za predajo njegovega poročila, se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Začasni preiskovalni odbor opravlja svoje naloge v skladu s pooblastili, ki so institucijam in organom Evropskih skupnosti podeljena s Pogodbami.

Člani začasnega preiskovalnega odbora in vse druge osebe, ki so se v okviru svojih nalog seznanile z dejstvi, informacijami, znanjem, dokumenti ali predmeti, katerih tajnost je treba spoštovati v skladu z določbami, ki jih sprejme država članica ali institucija Skupnosti, jih morajo varovati pred nepooblaščenimi osebami in javnostjo tudi po končanem opravljanju svojih nalog.

Zaslišanja in pričanja so javna. Seje potekajo brez navzočnosti javnosti, če tako zahteva četrtina članov preiskovalnega odbora, institucije Skupnosti ali nacionalni organi ali kadar začasni preiskovalni odbor obravnava tajne informacije. Priče in izvedenci imajo pravico dajati izjave ali pričati brez navzočnosti javnosti.

3. Začasni preiskovalni odbor ne sme preiskovati zadev, o katerih teče postopek pred nacionalnim sodiščem ali sodiščem Skupnosti, dokler sodni postopek ni zaključen.

⁽¹⁾ UL L 113, 19.5.1995, str. 1.

V roku dveh mesecev po objavi v skladu z odstavkom 1 ali po tem, ko je bila Komisija obveščena, da je bila začasnemu preiskovalnemu odboru prijavljena domnevna kršitev zakonodaje Unije s strani države članice, lahko Komisija obvesti Evropski parlament, da je zadeva, ki jo preiskuje začasni preiskovalni odbor, predmet predhodnega postopka Skupnosti; v takih primerih začasni preiskovalni odbor sprejme vse potrebne ukrepe, da bi Komisiji omogočil celovito izvajanje pooblastil, ki so ji podeljena s Pogodbami.

4. Začasni preiskovalni odbor se razpusti ob predložitvi svojega poročila v roku, določenem ob njegovi ustanovitvi, ali najpozneje po izteku obdobja, ki ne sme biti daljše od dvanajstih mesecev od dneva ustanovitve, vsekakor pa ob koncu parlamentarne mandatne dobe.

Evropski parlament lahko dvanajstmesečni rok z obrazloženim sklepom dvakrat podaljša za vsakič tri mesece. Tak sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Glede zadeve, ki jo je začasni preiskovalni odbor že preiskoval, se lahko začasni preiskovalni odbor ustanovi ali ponovno ustanovi šele po preteku vsaj dvanajstih mesecev od predložitve poročila o omenjeni preiskavi ali od konca naročila za preiskavo in če se pojavijo nova dejstva.

Člen 3

1. Začasni preiskovalni odbor opravi potrebne preiskave za ugotovitev domnevnih kršitev ali nepravilnosti pri izva-
janju zakonodaje Unije pod spodaj določenimi pogoji.

2. Začasni preiskovalni odbor lahko zaprosi institucijo ali organ Evropskih skupnosti ali vlado države članice, da enega
izmed svojih članov pooblasti za sodelovanje pri delu odbora.

3. Zadevne države članice in institucije ali organi Evropskih skupnosti na podlagi obrazložene zahteve začasnega
preiskovalnega odbora pooblastijo uradnika ali uslužbenca, da nastopi pred začasnim preiskovalnim odborom, razen
če temu po nacionalni zakonodaji ali zakonodaji Unije nasprotujejo razlogi tajnosti oziroma javne ali nacionalne varnosti.

Omenjeni uradniki ali uslužbenci govorijo v imenu in po navodilih svojih vlad ali institucij. Še naprej so vezani na
obveznosti na podlagi pravil, ki veljajo zanje.

4. Organi držav članic in institucije ali organi Evropskih skupnosti dajo začasnemu preiskovalnemu odboru na njegovo
zahtevo ali na lastno pobudo na voljo dokumentacijo, potrebno za opravljanje njegovih nalog, če jim tega ne preprečujejo
razlogi tajnosti oziroma javne ali nacionalne varnosti, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov in pravil ali zakonodaje Unije.

5. Odstavka 3 in 4 ne posegata v druge določbe držav članic, ki prepovedujejo nastopanje uradnikov ali pošiljanje
dokumentov.

Oviro, ki izhaja iz razlogov tajnosti oziroma javne ali nacionalne varnosti ali določb, navedenih v prvem pododstavku,
Evropskemu parlamentu sporoči predstavnik, ki je pooblaščen za prevzemanje obveznosti v imenu zadevne države članice
ali institucije.

6. Institucije ali organi Evropskih skupnosti lahko začasnemu preiskovalnemu odboru pošljejo dokumente, ki izvirajo
iz določene države članice, šele potem, ko so zadevno državo o tem obvestili.

Dokumente, za katere se uporablja odstavek 5, pošljejo začasnemu preiskovalnemu odboru šele po pridobitvi soglasja
zadevne države članice.

7. Odstavki 3, 4 in 5 se uporabljajo za fizične in pravne osebe, ki so po zakonodaji Unije pooblaščen za izvajanje le-
te.

8. Začasni preiskovalni odbor lahko, kolikor je to potrebno za opravljanje njegovih nalog, zahteva od vseh drugih
oseb, da pričajo pred njim. Če lahko oseba zaradi imenovanja v teku preiskave utrpí škodo, jo začasni preiskovalni odbor
o tem obvesti; na željo osebe jo tudi zasliši.

Člen 4

1. Informacije, ki jih začasni preiskovalni odbor pridobi, se uporabijo izključno za opravljanje njegovih nalog. Infor-
macije se ne smejo objaviti, če vsebujejo gradivo tajne ali zaupne narave ali imena oseb.

Evropski parlament sprejme administrativne ukrepe in postopkovna pravila, potrebne za varovanje tajnosti in zaupnosti postopkov začasnega preiskovalnega odbora.

2. Poročilo začasnega preiskovalnega odbora se predloži Evropskemu parlamentu, ki ga lahko ob upoštevanju določb odstavka 1 objavi.

3. Evropski parlament lahko institucijam ali organom Evropskih skupnosti ali državam članicam pošlje priporočila, ki jih sprejme na podlagi poročila začasnega preiskovalnega odbora. Ti pa iz priporočila potegnejo ustrezne zaključke.

Člen 5

Obvestila, naslovljena na nacionalne organe držav članic z namenom uporabe tega sklepa, se jim sporočijo preko njihovih stalnih predstavništev v Evropski uniji.

Člen 6

Na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije se lahko navedeni členi po koncu tekoče mandatne dobe Evropskega parlamenta spremenijo z ozirom na pridobljene izkušnje.

Člen 7

Ta sklep začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

PRILOGA X

DOLOČBE O IZVAJANJU ČLENA 9(4) – LOBIRANJE V PARLAMENTU

Člen 1

Izkaznice

1. Izkaznica je plastična kartica s fotografijo imetnika, njegovim imenom in priimkom ter imenom družbe, organizacije ali osebe, za katero imetnik dela.

Imetniki morajo izkaznico ves čas in v vseh prostorih Parlamenta nositi na vidnem mestu. V nasprotnem primeru se jim izkaznica lahko odvzame.

Izkaznice se po obliki in barvi razlikujejo od dovolilnic za občasne obiskovalce.

2. Izkaznice se lahko podaljšajo le, če imetniki izpolnjujejo obveznosti iz člena 9(4).

Vsak ugovor poslanca zoper dejavnosti predstavnika ali interesne skupine se poda kvestorjem, ki zadevo preučijo in odločijo, ali zadevna izkaznica še velja ali se jo odvzame.

3. Izkaznice v nobenem primeru ne dajejo imetnikom pravice do udeležbe na sejah Parlamenta ali njegovih teles, ki so zaprte za javnost, in v tem primeru ne dopuščajo izjem od pravil glede dostopa, ki veljajo za vse druge državljane Unije.

Člen 2

Pomočniki

1. Kvestorji na začetku vsakega parlamentarnega obdobja določijo najvišje število pomočnikov, ki jih vsak poslanec lahko prijavi.

Prijavljeni pomočniki ob prevzemu funkcije podajo pisno izjavo o svojih poklicnih dejavnostih in drugih funkcijah in dejavnostih, za katere prejemajo plačilo.

2. Glede vstopa v Parlament veljajo zanje enaki pogoji kot za osebje sekretariata ali političnih skupin.

3. Vse druge osebe, vključno s tistimi, ki delajo neposredno s poslanci, lahko vstopijo v Parlament le pod pogoji iz člena 9(4).

Člen 3

Kodeks ravnanja

1. Osebe, vpisane v register iz člena 9(4), naj v svojih odnosih s Parlamentom:

- (a) spoštujejo določbe člena 9 in te priloge;
- (b) navedejo interes ali interese, ki jih zastopajo v odnosih s poslanci, njihovim osebjem ali uradniki Parlamenta;
- (c) se vzdržijo dejanj, katerih namen je nepošteno pridobivanje podatkov;
- (d) se v odnosih s tretjimi osebami vzdržijo sklicevanja na uradni odnos s Parlamentom;
- (e) ne razdeljujejo kopij dokumentov, ki jih dobijo v Parlamentu, tretjim osebami z namenom dobička;
- (f) strogo spoštujejo določbe Priloge I, člen 2, drugi odstavek;
- (g) zagotavljajo, da je vsaka pomoč v skladu z določbami Priloge I, člen 2, vpisana v ustrezni register;
- (h) pri najemanju nekdanjih uradnikov institucij spoštujejo določbe Kadrovskih predpisov;
- (i) spoštujejo pravila Parlamenta v zvezi s pravicami in dolžnostmi nekdanjih poslancev;
- (j) da bi se izognili morebitnemu navzkrižju interesov, pridobijo predhodno soglasje zadevnega poslanca ali poslancev v zvezi s pogodbenim razmerjem ali zaposlitvijo poslančevega pomočnika ter nato zagotovijo, da je to vpisano v register iz člena 9(4).

2. Vsaka kršitev kodeksa ravnanja lahko privede do odvzema izkaznice, izdane zadevnim osebam in po potrebi njihovim družbam.

PRILOGA XI

OPRAVLJANJE NALOG EVROPSKEGA VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Sklep Evropskega parlamenta o predpisih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic ⁽¹⁾

EVROPSKI PARLAMENT JE –

ob upoštevanju pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in zlasti člena 195(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter člena 107d(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ob upoštevanju mnenja Komisije,

ob upoštevanju odobritve Sveta,

ker je treba v skladu z določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti določiti predpise in splošne pogoje, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic;

ker je treba določiti pogoje, pod katerimi je mogoče nasloviti pritožbo na varuha človekovih pravic, ter odnos med opravljanjem nalog varuha človekovih pravic in sodnimi ali upravnimi postopki;

ker mora imeti varuh človekovih pravic, ki lahko deluje tudi na lastno pobudo, dostop do vseh sredstev, potrebnih za opravljanje svojih nalog; ker so zato institucije in organi Skupnosti dolžni varuhu človekovih pravic na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, ki jih od njih zahteva, in brez poseganja v dolžnost varuha človekovih pravic, da takih informacij ne razkrije; ker bi bilo treba dostop do tajnih informacij ali dokumentov, zlasti do dokumentov občutljive narave v smislu člena 9 Uredbe (ES) št. 1049/2001 ⁽²⁾, dovoliti ob spoštovanju predpisov o varnosti zadevne institucije ali organa Skupnosti; ker bi morale institucije ali organi, ki posredujejo zaupne informacije ali dokumente iz prvega pododstavka člena 3(2), o zaupnosti teh informacij ali dokumentov obvestiti varuha človekovih pravic; ker bi se moral varuh človekovih pravic za namene izvajanja predpisov, določenih v prvem pododstavku člena 3(2), vnaprej dogovoriti z zadevno institucijo ali organom o pogojih za ravnanje s tajnimi informacijami ali dokumenti in drugimi podatki, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti; ker varuh človekovih pravic, kadar meni, da zahtevane pomoči ne bo dobil, to sporoči Evropskemu parlamentu, ki ustrezno ukrepa;

ker je treba določiti postopke za primere, kadar se v preiskavah varuha človekovih pravic odkrijejo nepravilnosti; ker je treba poskrbeti tudi za predložitev obširnega poročila varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu ob koncu vsakega letnega zasedanja;

ker so varuh človekovih pravic in njegovo osebje dolžni zaupno obravnavati vsako informacijo, ki so jo pridobili pri opravljanju svojih nalog; ker je varuh človekovih pravic vseeno dolžan pristojne organe seznaniti z dejstvi, ki se po njegovem mnenju nanašajo na kazensko pravo in ki jih je opazil med svojimi preiskavami;

ker je treba v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo poskrbeti za možnost sodelovanja med varuhom človekovih pravic in istovrstnimi organi v določenih državah članicah;

ker mora Evropski parlament imenovati varuha človekovih pravic na začetku svojega mandata in za celotno trajanje mandata, pri čemer ga izbere med osebami, ki so državljani Unije in imajo vsa potrebna zagotovila glede neodvisnosti in usposobljenosti;

ker je treba določiti pogoje za prenehanje funkcije varuha človekovih pravic;

ker mora varuh človekovih pravic svoje naloge opravljati popolnoma neodvisno in slovesno zapriseči pred Sodiščem Evropskih skupnosti, da bo po nastopu svoje funkcije tako ravnal; ker je treba določiti dejavnosti, ki niso združljive z nalogami varuha človekovih pravic, ter plačilo, pravice in imuniteto varuha človekovih pravic;

⁽¹⁾ Sprejeto s strani Parlamenta dne 9. marca 1994 (UL L 113, 4.5.1994, str. 15) in spremenjeno s sklepi z dne 14. marca 2002 (UL L 92, 9.4.2002, str. 13) in 18. junija 2008 (UL L 189, 17.7.2008, str. 25).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

ker je treba sprejeti predpise v zvezi z uradniki in uslužbenci sekretariata varuha človekovih pravic, ki mu bodo pomagali, ter njegovim proračunom; ker mora biti sedež varuha človekovih pravic sedež Evropskega parlamenta;

ker mora varuh človekovih pravic sprejeti izvedbene določbe za ta sklep; ker je treba predpisati tudi nekatere prehodne določbe za prvega varuha človekovih pravic, ki je imenovan po začetku veljavnosti Pogodbe EU –

SKLENIL:

Člen 1

1. Predpisi in splošni pogoji, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic, se v skladu s členom 195(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter členom 107d(4) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo določijo s tem sklepom.
2. Varuh človekovih pravic opravlja svoje naloge v skladu s pooblastili, ki jih institucijam in organom Skupnosti podeljujejo Pogodbe.
3. Varuh človekovih pravic ne sme posredovati v primerih pred sodišči ali postavljati pod vprašaj pravilnosti odločitve sodišča.

Člen 2

1. Varuh človekovih pravic v okviru navedenih pogodb in v njih določenih pogojev pomaga pri odkrivanju nepravilnosti v dejavnostih institucij in organov Skupnosti, z izjemo Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje, ko delujeta v svoji pravosodni funkciji, ter daje priporočila, da bi se tako ravnanje prenehalo. Dejanja drugih organov ali oseb ne morejo biti predmet pritožbe pri varuhu človekovih pravic.
2. Vsak državljan Unije ali vsaka fizična ali pravna oseba, ki prebiva ali ima registriran sedež v eni izmed držav članic Unije, lahko na varuha človekovih pravic bodisi neposredno bodisi prek poslanca Evropskega parlamenta naslovi pritožbo v zvezi z nepravilnostmi v dejanjih institucij in organov Skupnosti, z izjemo Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje, ko delujeta v svoji pravosodni funkciji. Varuh človekovih pravic obvesti institucijo ali organ v postopku takoj po prejemu pritožbe.
3. V pritožbi morata biti razvidna pritožnik in predmet pritožbe; pritožnik lahko zahteva, da njegova pritožba ostane zaupna.
4. Pritožba je mogoča v roku dveh let od dne, ko se je pritožnik seznanil z dejstvi, na katerih pritožba temelji, pred tem pa je moral že uporabiti ustrezna upravna sredstva pri zadevnih institucijah in organih.
5. Varuh človekovih pravic lahko pritožniku svetuje, da pritožbo naslovi na drug organ.
6. Pritožbe, posredovane varuhu človekovih pravic, ne vplivajo na roke za pritožbe v upravnih ali sodnih postopkih.
7. Kadar mora varuh človekovih pravic zaradi tekočih ali zaključenih sodnih postopkov v zvezi z dejstvi, ki so mu bila predstavljena, pritožbo razglasiti za nedopustno ali prenehati njeno obravnavo, se ugotovitve preiskav, ki jih je do takrat izvedel, dokončno arhivirajo.
8. Pritožba v zvezi z delovnimi razmerji med institucijami in organi Skupnosti ter njihovimi uradniki ali drugimi uslužbenci se sme poslati varuhu človekovih pravic samo v primeru, da je zadevna oseba izkoristila že vse možnosti za vlaganje vlog in pritožb, zlasti postopke iz člena 90(1) in (2) Kadrovskih predpisov, ter če je rok za odgovore organa, na katerega so bile pritožbe naslovljene, že potekel.
9. Varuh človekovih pravic čimprej obvesti pritožnika o ukrepih, ki jih je sprejel v zvezi z njegovo pritožbo.

Člen 3

1. Varuh človekovih pravic na lastno pobudo ali po prejemu pritožbe izvede vse preiskave, ki se mu zdijo utemeljene, da bi pojasnil vse domnevne nepravilnosti v dejavnostih institucij in organov Skupnosti. O svojih ukrepih obvesti pristojno institucijo ali organ, ki mu lahko predloži vse koristne pripombe.
2. Institucije in organi Skupnosti morajo varuhu človekovih pravic posredovati vse informacije, ki jih od njih zahteva, in mu omogočiti dostop do zadevnih spisov. Dostop do tajnih informacij ali dokumentov, zlasti do dokumentov občutljive narave v smislu člena 9 Uredbe (ES) št. 1049/2001, se dovoli ob spoštovanju predpisov o varnosti zadevne institucije ali organa Skupnosti.

Institucije ali organi, ki posredujejo zaupne informacije ali dokumente iz prejšnjega pododstavka, o zaupnosti teh informacij ali dokumentov obvestijo varuha.

Varuh človekovih pravic se za namene izvajanja predpisov, določenih v prvem pododstavku, vnaprej dogovori z zadevno institucijo ali organom o pogojih za ravnanje s tajnimi informacijami ali dokumenti in drugimi podatki, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

Dostop do dokumentov, ki izhajajo iz države članice in so z zakonom ali predpisom opredeljeni za tajne, smejo zadevne institucije ali organi dovoliti le, če je država članica v to predhodno privolila.

Dostop do drugih dokumentov, ki izhajajo iz države članice, pa dovolijo po tem, ko so zadevno državo članico s tem seznanili.

V obeh primerih in v skladu s členom 4 varuh človekovih pravic ne sme širiti vsebine takih dokumentov.

Uradniki in drugi uslužbenci institucij in organov Skupnosti morajo na zahtevo varuha človekovih pravic pričati; še naprej jih obvezujejo ustrezne določbe Kadrovskih predpisov, zlasti dolžnost poslovne skrivnosti.

3. Organi držav članic morajo varuhu človekovih pravic na njegovo zahtevo prek stalnih predstavništev držav članic v Evropskih skupnostih posredovati vse informacije, ki bi lahko pomagale pojasniti primere nepravilnosti v institucijah ali organih Skupnosti, razen če za omenjene informacije veljajo zakoni ali predpisi o tajnosti ali določbe, ki preprečujejo njihovo posredovanje. Ne glede na to pa lahko v slednjem primeru zadevna država članica dovoli varuhu človekovih pravic, da take informacije dobi pod pogojem, če se obveže, da jih ne bo širil.

4. Če varuh človekovih pravic meni, da zahtevane pomoči ne bo dobil, to sporoči Evropskemu parlamentu, ki ustrezno ukrepa.

5. Kolikor je mogoče, varuh človekovih pravic skupaj z institucijo ali organom v postopku poišče rešitev, da bi se odpravile nepravilnosti in ugodilo pritožbi.

6. Če varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnost, to sporoči pristojni instituciji ali organu in po potrebi predlaga osnutek priporočil. Tako obveščena institucija ali organ v roku treh mesecev pošlje varuhu človekovih pravic podrobno mnenje.

7. Nato varuh človekovih pravic pošlje poročilo Evropskemu parlamentu in pristojni instituciji ali organu. V svojem poročilu lahko da priporočila. Pritožnika obvesti o izidih svojih preiskav, o mnenju pristojne institucije ali organa ter o morebitnih priporočilih varuha človekovih pravic.

8. Na koncu vsakega letnega zasedanja varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu poročilo o izidih svojih preiskav.

Člen 4

1. Varuh človekovih pravic in njegovo osebje, za katerega se uporabljata člen 287 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 194 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ne smejo širiti informacij ali dokumentov, ki so jih pridobili med preiskavami. Brez poseganja v odstavek 2 še zlasti ne smejo širiti tajnih informacij ali dokumentov, poslanih varuhu človekovih pravic, predvsem dokumentov občutljive narave v smislu člena 9 Uredbe (ES) št. 1049/2001, ali dokumentov s področja uporabe zakonodaje Unije o varstvu osebnih podatkov ter vseh informacij, ki bi lahko škodile pritožniku ali drugim vpletenim osebam.

2. Če se varuh človekovih pravic med preiskavami seznani z dejstvi, ki se po njegovem mnenju nanašajo na kazensko pravo, prek stalnih predstavništev držav članic pri Evropskih skupnostih takoj obvesti pristojne nacionalne organe in – če zadeva spada v njihovo pristojnost – pristojno institucijo, organ ali službo za boj proti goljufijam; po potrebi varuh obvesti tudi institucijo ali organ Skupnosti, pod katero zadevni uradnik ali uslužbenec spada in ki lahko uporabi drugi odstavek člena 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti. Varuh človekovih pravic lahko pristojno institucijo ali organ Skupnosti obvesti tudi o dejstvih, ki z vidika discipline vnašajo dvom v obnašanje katerega od njihovih uslužbencev.

Člen 4a

Varuh človekovih pravic in njegovo osebje obravnavajo zahteve za dostop javnosti do dokumentov, razen dokumentov iz člena 4(1), v skladu s pogoji in omejitvami iz Uredbe (ES) št. 1049/2001.

Člen 5

1. Varuh človekovih pravic lahko, kolikor to prispeva k učinkovitejšim raziskavam ter boljši zaščiti pravic in interesov oseb, ki se pri njem pritožijo, sodeluje z istovrstnimi organi v določenih državah članicah, in sicer pod pogojem, da ravna skladno z veljavno nacionalno zakonodajo. Varuh človekovih pravic pri tem ne sme zahtevati dokumentov, do katerih na podlagi člena 3 sicer nima dostopa.

2. Varuh človekovih pravic lahko v okviru svojih nalog, določenih v členu 195 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členu 107d Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, in z izogibanjem podvajanju svojih dejavnosti z dejavnostmi drugih institucij ali organov pod enakimi pogoji sodeluje z institucijami in organi držav članic, pristojnimi za spodbujanje in varstvo temeljnih pravic.

Člen 6

1. Varuha človekovih pravic imenuje Evropski parlament po vsakih volitvah v Evropski parlament in za celotno trajanje svojega mandata. Varuh človekovih pravic je lahko ponovno imenovan.

2. Evropski parlament izbere varuha človekovih pravic med osebami, ki so državljani Unije, imajo polne državljanske in politične pravice in vsa potrebna zagotovila neodvisnosti ter izpolnjujejo pogoje za izvajanje najvišje sodniške funkcije v svoji državi ali imajo priznano znanje in izkušnje za opravljanje nalog varuha človekovih pravic.

Člen 7

1. Varuh človekovih pravic preneha opravljati svoje naloge ob koncu svojega mandata, z odstopom ali razrešitvijo.

2. Razen v primeru razrešitve ostane varuh človekovih pravic na svojem položaju do imenovanja njegovega naslednika.

3. V primeru predčasnega prenehanja funkcije se naslednik za preostanek mandatnega obdobja imenuje v roku treh mesecev od sprostitev funkcije.

Člen 8

Varuha človekovih pravic, ki ne izpolnjuje več pogojev za opravljanje svojih dolžnosti ali je zagrešil hujšo kršitev, lahko Sodišče Evropskih skupnosti na zahtevo Evropskega parlamenta razreši.

Člen 9

1. Varuh človekovih pravic opravlja svoje naloge popolnoma neodvisno ter v splošnem interesu Skupnosti in držav članic Unije. Med opravljanjem svojih nalog ne sme zahtevati ali sprejemati nikakršnih navodil vlad ali drugih organov. Vzdrži se vsakega dejanja, ki je nezdržljivo z naravo njegovih nalog.

2. Varuh človekovih pravic se pri prevzemu svojih nalog pred Sodiščem Evropskih skupnosti slovesno obveže, da bo svoje naloge opravljal popolnoma neodvisno in nepristransko ter da bo med svojim mandatom in po njem spoštoval iz njega izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnal pošteno in diskretno.

Člen 10

1. Varuh človekovih pravic med trajanjem mandata ne sme opravljati političnih ali upravnih nalog ali druge plačane ali neplačane zaposlitve.

2. Varuh človekovih pravic ima glede plačila, nadomestil in pokojnine enak položaj kot sodnik Sodišča Evropskih skupnosti.

3. Členi 12 do 15 in člen 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se uporabljajo za varuha človekovih pravic ter uradnike in uslužbence njegovega sekretariata.

Člen 11

1. Varuhu človekovih pravic pomaga sekretariat, čigar glavnega odgovornega imenuje varuh.

2. Za uradnike in uslužbence sekretariata varuha človekovih pravic veljajo pravila in predpisi, ki se uporabljajo za uradnike in druge uslužbence Evropskih skupnosti. Njihovo število se vsako leto določi v okviru proračunskega postopka.

3. Uradniki Evropskih skupnosti in držav članic, imenovani v sekretariat varuha človekovih pravic, so v službenem interesu premeščeni in jim je zajamčena avtomatična ponovna zaposlitev v njihovi prvotni instituciji.

4. V zadevah svojega osebja ima varuh človekovih pravic enak položaj kakor institucije v smislu člena 1 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti.

Člen 12

Črtan

Člen 13

Sedež varuha človekovih pravic je sedež Evropskega parlamenta.

Člen 14

Varuh človekovih pravic sprejme izvedbene določbe za ta sklep.

Člen 15

Prvi varuh človekovih pravic, imenovan po začetku veljavnosti Pogodbe EU, je imenovan za preostanek parlamentarnega mandata.

Člen 16

Črtan

Člen 17

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Veljati začne na dan objave.

B. Sklep Evropskega varuha človekovih pravic o sprejetju izvedbenih določb ⁽¹⁾

Člen 1

Opredelitve pojmov

V teh izvedbenih določbah

- (a) „pristojna institucija“ pomeni institucijo ali organ Skupnosti, ki je predmet pritožbe ali preiskave na lastno pobudo;
- (b) „statut“ pomeni predpise in splošne pogoje, ki urejajo opravljanje nalog varuha človekovih pravic;
- (c) izraz „zaupen“ v zvezi z dokumenti in informacijami pomeni „ki se ne razkrije“.

Člen 2

Prejem pritožb

- 2.1 Pritožbe se po prejemu evidentirajo, zabeležijo v register in oštevilčijo.
- 2.2 Pritožniku se pošlje potrdilo o prejemu, v katerem se zapiše registrska številka pritožbe in navede strokovni sodelavec, ki se z zadevo ukvarja.
- 2.3 Peticija, ki jo varuhu človekovih pravic posreduje Evropski parlament s soglasjem pošiljatelja peticije, se obravnava kot pritožba.
- 2.4 V ustreznih primerih in s soglasjem pritožnika lahko varuh človekovih pravic pritožbo pošlje Evropskemu parlamentu, da jo obravnava kot peticijo.
- 2.5 V ustreznih primerih in s soglasjem pritožnika lahko varuh človekovih pravic pritožbo pošlje drugemu pristojnemu organu.

⁽¹⁾ Sprejeto 8. julija 2002 in spremenjeno s sklepoma varuha človekovih pravic z dne 5. aprila 2004 in 3. decembra 2008.

*Člen 3***Dopustnost pritožb**

3.1 Na podlagi meril, določenih v Pogodbi in Statutu, varuh človekovih pravic določi, ali je pritožba v okviru njegovih pristojnosti, in če je tako, ali je dopustna; od pritožnika lahko pred odločitvijo zahteva predložitev dodatnih informacij ali dokumentov.

3.2 Če pritožba ni v okviru njegovih pristojnosti ali ni dopustna, jo varuh človekovih pravic arhivira. Pritožnika obvesti o svoji odločitvi in razlogih zanj. Varuh človekovih pravic lahko pritožniku svetuje, naj se obrne na drug organ.

*Člen 4***Preiskave v zvezi z dopustnimi pritožbami**

4.1 Varuh človekovih pravic odloči, ali obstaja dovolj razlogov za upravičenost preiskave v zvezi z dopustno pritožbo.

4.2 Če varuh človekovih pravic ne najde dovolj razlogov za upravičenost preiskave, pritožbo arhivira in o tem obvesti pritožnika. Varuh človekovih pravic lahko obvesti tudi pristojno institucijo.

4.3 Če varuh človekovih pravic najde dovolj razlogov za upravičenost preiskave, o tem obvesti pritožnika in pristojno institucijo. Kopijo pritožbe pošlje pristojni instituciji in jo pozove, da v določenem roku, ki običajno ni daljši od treh mesecev, poda svoje mnenje. V pozivu pristojni instituciji so lahko navedeni posebni vidiki pritožbe ali posebna vprašanja, na katera se mora mnenje nanašati.

4.4 Mnenje ne sme vsebovati nobenih informacij ali dokumentov, ki so po mnenju pristojne institucije zaupni.

4.5 Pristojna institucija lahko zahteva, da se določeni deli mnenja, ki ga je oblikovala, razkrijejo samo pritožniku. Zadevne dele mora jasno opredeliti in razložiti razlog ali razloge za zahtevo po njihovem razkritju.

4.6 Varuh človekovih pravic pošlje mnenje pristojne institucije pritožniku. Pritožnik ima možnost, da v določenem roku, ki običajno ni daljši od enega meseca, varuhu človekovih pravic predloži pripombe.

4.7 Če varuh človekovih pravic meni, da je potrebna nadaljnja preiskava, jo izvede. Točke 4.3 do 4.6 se nanašajo na nadaljnjo preiskavo in opredeljujejo, da je običajni rok za odgovor pristojnih institucij en mesec.

4.8 Če varuh človekovih pravic meni, da je uporaba poenostavljenega postopka primerna, da se doseže hitra rešitev, ga lahko uporabi.

4.9 Ko varuh človekovih pravic konča preiskave, primer zaključi z utemeljenim sklepom ter o tem obvesti pritožnika in pristojno institucijo.

*Člen 5***Preiskovalna pooblastila**

5.1 Ob upoštevanju pogojev, določenih v Statutu, lahko varuh človekovih pravic od institucij in organov Skupnosti ter organov držav članic zahteva, da mu v razumnem roku pošljejo informacije ali dokumente za namene preiskave. Jasno morajo opredeliti vse informacije ali dokumente, za katere menijo, da so zaupni.

5.2 Varuh človekovih pravic lahko pregleda spis pristojne institucije. Pristojna institucija jasno opredeli vse dokumente v spisu, za katere meni, da so zaupni. Varuh človekovih pravic lahko napravi kopije celega spisa ali posameznih dokumentov, ki jih spis vsebuje. Varuh človekovih pravic obvesti pritožnika, da je bil pregled opravljen.

5.3 Varuh človekovih pravic lahko od uradnikov ali drugih uslužbencev institucij ali organov Skupnosti zahteva, da pričajo pod pogoji, določenimi v Statutu. Varuh človekovih pravic lahko odloči, da mora oseba, ki dokazuje posreduje, to storiti zaupno.

5.4 Varuh človekovih pravic lahko od institucij in organov Skupnosti zahteva, naj ukrenejo vse potrebno, da bi lahko svojo preiskavo opravil na kraju samem.

5.5 Varuh človekovih pravic lahko naroči študije ali strokovna poročila, ki so po njegovem mnenju potrebna za uspešno preiskavo.

*Člen 6***Sporazumne rešitve**

6.1 Če varuh človekovih pravic ugotovi nepravilnosti, si čim bolj prizadeva sodelovati s pristojno institucijo pri iskanju sporazumne rešitve za odpravo nepravilnosti in v zadovoljitev pritožnika.

6.2 Če varuh človekovih pravic meni, da je bilo tako sodelovanje uspešno, primer zaključi z utemeljenim sklepom. O sklepu obvesti pritožnika in pristojno institucijo.

6.3 Če varuh človekovih pravic meni, da sporazumna rešitev ni mogoča ali da iskanje sporazumne rešitve ni bilo uspešno, primer zaključi z utemeljenim sklepom, ki lahko vsebuje kritično oceno, ali pa pripravi poročilo z osnutkom priporočil.

*Člen 7***Kritična ocena**

7.1 Varuh človekovih pravic oblikuje kritično oceno, kadar meni:

(a) da pristojna institucija ne more več odpraviti nepravilnosti in

(b) da nepravilnost nima splošnih učinkov.

7.2 Kadar varuh človekovih pravic zaključi primer s kritično oceno, o tem obvesti pritožnika in pristojno institucijo.

*Člen 8***Poročila in priporočila**

8.1 Varuh človekovih pravic predloži pristojni instituciji poročilo z osnutkom priporočil, kadar meni, da:

(a) lahko pristojna institucija odpravi nepravilnost ali

(b) da ima nepravilnost splošne učinke.

8.2 Varuh človekovih pravic pošlje izvod svojega poročila in osnutka priporočil pristojni instituciji in pritožniku.

8.3 Pristojna institucija v treh mesecih pošlje varuhu človekovih pravic podrobno mnenje. Podrobno mnenje vsebuje potrditev prejema varuhovega sklepa ter opis ukrepov, sprejetih za izvedbo osnutkov priporočil.

8.4 Če varuh človekovih pravic meni, da podrobno mnenje ni zadovoljivo, lahko za Evropski parlament pripravi posebno poročilo v zvezi z nepravilnostjo. Poročilo lahko vsebuje priporočila. Varuh človekovih pravic pošlje kopijo poročila pristojni instituciji in pritožniku.

*Člen 9***Preiskave na lastno pobudo**

9.1 Varuh človekovih pravic se lahko odloči za preiskave na lastno pobudo.

9.2 V preiskavah na lastno pobudo so njegove pristojnosti enake kot v preiskavah, ki potekajo v odgovor na pritožbo.

9.3 V preiskavah na lastno pobudo se po analogiji uporabljajo smiselno enaki postopki kot v preiskavah, sproženih po pritožbi.

*Člen 10***Postopkovna vprašanja**

10.1 Če pritožnik tako zahteva, varuh človekovih pravic opredeli pritožbo za zaupno. Če varuh človekovih pravic meni, da je treba zaščititi interese pritožnika ali tretje osebe, lahko pritožbo opredeli za zaupno na lastno pobudo.

10.2 Če se mu zdi primerno, lahko varuh človekovih pravic sprejme ukrepe, s katerim zagotovi, da se pritožbo obravnava prednostno.

10.3 Če je v zvezi z vprašanji, ki jih raziskuje varuh človekovih pravic, sprožen pravni postopek, varuh primer zaključi. Izid preiskav, ki jih je do tedaj opravil, se arhivira brez nadaljnje obravnave.

10.4 Varuh človekovih pravic obvesti ustrezne nacionalne organe in po potrebi institucijo ali organ Skupnosti o dejanjih, ki bi lahko bila kazniva, s katerimi se seznani med potekom preiskave. Varuh človekovih pravic lahko institucijo ali organ Skupnosti obvesti tudi o dejstvih, ki po njegovem mnenju utemeljujejo disciplinski postopek.

Člen 11

Poročila Evropskemu parlamentu

11.1 Varuh človekovih pravic predloži Evropskemu parlamentu letno poročilo o svojem delu v celoti, vključno z izidi svojih preiskav.

11.2 Poleg posebnih poročil iz člena 8.4 lahko varuh človekovih pravic pošlje Evropskemu parlamentu tudi druga posebna poročila, kadar meni, da so primerna za izpolnjevanje njegovih pristojnosti na podlagi Pogodb in Statuta.

11.3 Letna in posebna poročila varuha človekovih pravic lahko vsebujejo priporočila, za katera meni, da so potrebna za izpolnjevanje njegovih pristojnosti na podlagi Pogodb in Statuta.

Člen 12

Sodelovanje z varuhi človekovih pravic in podobnimi organi v državah članicah

Varuh človekovih pravic lahko sodeluje z varuhi človekovih pravic in podobnimi organi v državah članicah, da bi povečal učinkovitost svojih preiskav in preiskav varuhov človekovih pravic in podobnih organov v državah članicah ter učinkoviteje varoval pravice in interese na podlagi zakonodaje Evropske unije in Evropske skupnosti.

Člen 13

Pravica pritožnika do vpogleda v spis

13.1 Pritožnik ima v skladu s členom 13.3 pravico do vpogleda v spis varuha človekovih pravic o njegovi pritožbi.

13.2 Pritožnik lahko izvršuje pravico do vpogleda v spis na licu mesta. Od varuha človekovih pravic lahko zahteva kopijo celotnega spisa ali kopije posameznih dokumentov v spisu.

13.3 Pritožnik nima dostopa do:

(a) dokumentov ali informacij, pridobljenih na podlagi člena 5.1 ali 5.2, ki so bili ob posredovanju varuhu človekovih pravic opredeljeni kot zaupni;

(b) dokazov, ki so bili posredovani zaupno v skladu s členom 5.3.

Člen 14

Dostop javnosti do dokumentov pri varuhu človekovih pravic

14.1 Javnost ima dostop do dokumentov varuha človekovih pravic, ki niso povezani s preiskavami, ob upoštevanju istih pogojev in omejitev, kot so določeni z Uredbo (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.

14.2 Javnost lahko zahteva dostop do dokumentov varuha človekovih pravic, povezanih s preiskavo, če pritožba v skladu s členom 10.1 na zahtevo pritožnika ali varuha človekovih pravic ni bila opredeljena za zaupno. Dostop ne bo omogočen do:

(a) dokumentov ali informacij, pridobljenih na podlagi člena 5.1 ali 5.2, ki so bili ob posredovanju varuhu človekovih pravic opredeljeni kot zaupni;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

- (b) dokazov, ki so bili poslani zaupno v skladu s členom 5.3;
- (c) tistih delov mnenj in odgovorov pristojne institucije na vse nadaljnje preiskave, za katere je ta v skladu s členom 4.5 zahtevala, da se lahko razkrijejo samo pritožniku. Prosilec bo obveščen o razlogu ali razlogih, ki jih je pristojna institucija navedla v zvezi z njegovo zahtevo;
- (d) dokumenta, katerega razkritje bi omajalo neoporečnost trenutne preiskave.

14.3 Prošnje za dostop do dokumentov se vložijo v pisni obliki (pismo, telefaks ali elektronska pošta) in morajo biti dovolj natančne, da omogočajo identifikacijo dokumenta.

14.4 Dostop se omogoči na kraju samem ali z dostavitvijo kopije. Varuh človekovih pravic lahko za dostavitev kopij določi razumno dajatev. Način zaračunavanja dajatve se pojasni.

14.5 Odločbe o prošnjah za dostop javnosti do drugih dokumentov se izdajo v 15 delovnih dneh od prejema prošenj. Izjemoma se rok lahko podaljša za 15 delovnih dni; prosilec je vnaprej obveščen o podaljšanju, navedeni pa so tudi podrobni razlogi.

14.6 Če je prošnja za dostop do dokumenta v celoti ali delno zavrnjena, se pojasnijo razlogi za zavrnitev.

Člen 15

Jeziki

15.1 Pritožba se varuhu človekovih pravic poda v katerem koli izmed jezikov Pogodbe. Varuh človekovih pravic ni dolžan obravnavati pritožb v drugih jezikih.

15.2 Varuh človekovih pravic v svojih postopkih uporablja enega izmed jezikov Pogodbe; v primeru pritožbe je to jezik, v katerem je ta napisana.

15.3 Varuh človekovih pravic določi, kateri dokumenti se sestavijo v jeziku postopka.

Člen 16

Objava poročil

16.1 Evropski varuh človekovih pravic v Uradnem listu objavlja sporočila o sprejetju letnega poročila in posebnih poročil, pri čemer javno pojasni, da lahko vsi zainteresirani dostopajo do polnih besedil dokumentov.

16.2 Vsa poročila ali povzetki odločitev varuha človekovih pravic, ki zadevajo zaupne pritožbe, se objavijo v obliki, ki onemogoča identifikacijo pritožnika.

Člen 17

Začetek veljavnosti

17.1 Izvedbene določbe, sprejete 16. oktobra 1997, se razveljavijo.

17.2 Ta sklep začne veljati 1. januarja 2003.

17.3 Predsednik Evropskega parlamenta je obveščen o sprejetju tega sklepa. Sporočilo se objavi tudi v Uradnem listu.

PRILOGA XII

BOJ PROTI GOLJUFIJAM, KORUPCIJI IN KAKRŠNEMU KOLI DRUGEMU NEZAKONITEMU RAVNANJU, KI ŠKODUJE INTERESOM SKUPNOSTI

Sklep Evropskega parlamenta o pogojih za izvajanje notranjih preiskav v zvezi s preprečevanjem goljufij, korupcije in kakršnega koli nezakonitega ravnanja, ki škoduje interesom Skupnosti ⁽¹⁾

EVROPSKI PARLAMENT JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 199 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in zlasti člena 25 Pogodbe,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in zlasti člena 112 Pogodbe,

ob upoštevanju svojega poslovnika in zlasti člena 186(c) ⁽²⁾ tega poslovnika,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ in Uredba Sveta (Euratom) št. 1074/1999 ⁽⁴⁾ o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (v nadaljevanju „Urad“), določata, da mora Urad začeti in izvajati upravne preiskave v institucijah, organih, uradih in agencijah, ustanovljenih s Pogodbo o ustanovitvi ES ali Pogodbo o ustanovitvi Euratom ali na njuni podlagi.

Odgovornost Evropskega urada za boj proti goljufijam, kot jo je določila Komisija, ne zajema samo varstva finančnih interesov, ampak vključuje vse dejavnosti Urada v zvezi s potrebo po varstvu interesov Skupnosti pred nepravilnim ravnanjem, pri katerem obstaja možnost uvedbe upravnega ali kazenskega postopka.

Boj proti goljufijam je treba razširiti in izboljšati njegovo uspešnost z uporabo strokovnega znanja, ki že obstaja na področju upravnih preiskav.

Zato morajo vse institucije, organi ter uradi in agencije na podlagi svoje upravne neodvisnosti Uradu zaupati nalogo izvajanja notranjih upravnih preiskav, da bi se razkrile resne napake pri opravljanju poklicnih dolžnosti, ki lahko pomenijo neizpolnjevanje obveznosti uradnikov in uslužbencev Skupnosti iz členov 11, 12, drugi in tretji odstavek, 13, 14, 16 in 17, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (v nadaljevanju „Kadrovski predpisi“), ki škodijo interesom teh skupnosti in pri katerih obstaja možnost uvedbe disciplinskega in v nekaterih primerih kazenskega postopka, ali grobo kršitev delovnih obveznosti iz člena 22 Kadrovskih predpisov ali neizpolnjevanje podobnih obveznosti poslancev ali zaposlenih Evropskega parlamenta, za katere ne veljajo Kadrovski predpisi.

Take preiskave je treba izvajati popolnoma v skladu z ustreznimi določbami pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in zlasti Protokola o privilegijih in imunitetah, besedil za njihovo izvajanje in Kadrovskih predpisov.

Take preiskave je treba izvajati pod enakimi pogoji v vseh institucijah, organih, uradih in agencijah Skupnosti; prenos te naloge na Urad ne sme vplivati na odgovornosti samih institucij, organov, uradov ali agencij in na noben način ne sme zmanjšati pravne varnosti teh oseb.

Do spremembe Kadrovskih predpisov je treba določiti praktično ureditev, kako člani institucij in organov, direktorji uradov in agencij ter uradniki in uslužbenci institucij, organov ter uradov in agencij sodelujejo za nemoteno izvajanje notranjih preiskav –

⁽¹⁾ Sprejeto dne 18. novembra 1999.

⁽²⁾ Zdaj člen 215(c).

⁽³⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 8.

SKLENIL:

Člen 1

Dolžnost sodelovanja z Uradom

Generalni sekretar, službe in vsak uradnik ali uslužbenec Evropskega parlamenta morajo v celoti sodelovati s predstavniki Urada in jim nuditi vsakršno pomoč, ki je potrebna za preiskavo. V ta namen dajejo predstavnikom Urada vse koristne informacije in razlage.

Poslanci v celoti sodelujejo z Uradom, kar pa ne vpliva na ustrezne določbe pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti, zlasti Protokola o privilegijih in imunitetah, ter besedil za njihovo izvajanje.

Člen 2

Dolžnost dajanja informacij

Vsak uradnik ali uslužbenec Evropskega parlamenta, ki zve za dokazila, na podlagi katerih lahko domneva obstoj primerov goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja, ki škodi interesom Skupnosti, ali resne napake pri izvajanju poklicnih dolžnosti, ki bi lahko pomenila neizpolnjevanje obveznosti uradnikov in uslužbencev Skupnosti ali neizpolnjevanje podobnih obveznosti drugih članov osebja, za katere ne veljajo Kadrovske predpisi, in pri katerih obstaja možnost uvedbe disciplinskega ali v določenih primerih kazenskega postopka, o tem nemudoma obvesti vodjo službe ali generalnega direktorja ali, če meni, da je to primerno, generalnega sekretarja ali neposredno Urad, če gre za uradnika, uslužbenca ali drugega zaposlenega, za katerega ne veljajo Kadrovske predpisi, oziroma v primeru kršenja ustreznih obveznosti poslancev predsednika Evropskega parlamenta

Predsednik, generalni sekretar, generalni direktorji in vodje služb Evropskega parlamenta nemudoma pošljejo Uradu vse dokaze, za katere so zvedeli in na podlagi katerih se lahko domneva, da obstajajo nepravilnosti iz prvega odstavka.

Z uradniki ali uslužbenci Evropskega parlamenta se ne sme na noben način ravnati nepravilno ali jih zapostavljati zaradi tega, ker so poslali informacije iz prvega in drugega odstavka.

Poslanci, ki zvejo za dejstva iz prvega odstavka, obvestijo predsednika Parlamenta ali, če menijo, da je to koristno, neposredno Urad.

Ta člen se uporablja brez poseganja v zahteve glede zaupnosti, določene z zakonom ali poslovnikom Evropskega parlamenta.

Člen 3

Pomoč varnostnega urada

Na zahtevo direktorja Urada varnostni urad Evropskega parlamenta pomaga Uradu pri praktičnem izvajanju preiskav.

Člen 4

Imuniteta in pravica do zavrnitve pričanja

Pravila, ki urejajo parlamentarno imuniteto poslancev in pravico do zavrnitve pričanja, ostajajo nespremenjena.

Člen 5

Obveščanje zainteresirane strani

O vsaki možni osebni vpletenosti poslanca, uradnika ali uslužbenca je treba takoj obvestiti zainteresirano stran, pod pogojem, da to ne ogrozi preiskave. V nobenem primeru se ne sme v ugotovitvah ob koncu preiskave poimensko imenovati poslanca, uradnika ali uslužbenca Evropskega parlamenta, ne da bi zainteresirana stran imela možnost izraziti svoja stališča o vseh dejstvih, ki se nanašajo nanjo.

V primerih, ko se zaradi preiskovanja zahtevata popolna tajnost in uporaba preiskovalnih postopkov, ki spadajo v pristojnost državnega pravosodnega organa, se lahko obveznost, da je treba poslanca, uradnika ali uslužbenca Evropskega parlamenta pozvati, naj izrazi svoja stališča, odloži v soglasju s predsednikom Parlamenta v primeru poslanca ali v soglasju z generalnim sekretarjem v primeru uradnika ali uslužbenca.

*Člen 6***Obveščanje o zaključku preiskave brez nadaljnjih postopkov**

Če po notranji preiskavi ni mogoče sprožiti postopka proti poslancu, uradniku ali uslužbencu Evropskega parlamenta, za katerega je bila vložena prijava, se notranja preiskava proti tej osebi zaključi brez kakršnega koli nadaljnjega postopka s sklepom direktorja Urada, ki o tem pisno obvesti zainteresirano stran.

*Člen 7***Odvzem imunitete**

Vsako zahtevo državne policije ali pravosodnega organa za odvzem imunitete uradnika ali uslužbenca Evropskega parlamenta v sodnih postopkih zaradi domnevnih primerov goljufije, korupcije ali kakršnega koli drugega nezakonitega ravnanja se pošlje direktorju Urada, ki da svoje mnenje. Če se zahteva za odvzem imunitete nanaša na poslanca Evropskega parlamenta, je treba obvestiti Urad.

*Člen 8***Datum začetka veljavnosti**

Ta sklep začne veljati z dnem, ko ga sprejme Evropski parlament.

PRILOGA XIII

SPORAZUM MED EVROPSKIM PARLAMENTOM IN KOMISIJO O POSTOPKIH ZA IZVEDBO SKLEPA SVETA 1999/468/ES O DOLOČITVI POSTOPKOV ZA URESNIČEVANJE KOMISIJI PODELJENIH IZVEDBENIH POOBLASTIL, KAKOR JE BIL SPREMENJEN S SKLEPOM 2006/512/ES**Sporočilo Evropskemu parlamentu**

1. Na podlagi člena 7(3) Sklepa 1999/468/ES ⁽¹⁾, Komisija redno obvešča Evropski parlament o delu odborov ⁽²⁾ v skladu z dogovori, ki zagotavljajo, da je sistem prenosa pregleden in učinkovit ter da se opredelijo informacije, ki so posredovane na različnih stopnjah postopka. Zato Evropski parlament istočasno in pod enakimi pogoji, kot veljajo za člane odborov, prejema osnutke dnevnega reda sej odborov, osnutke izvedbenih ukrepov, ki so odborom predloženi na podlagi temeljnih aktov, sprejetih v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe, izide glasovanja in sklepne zabeleške sej ter seznime organov, katerim osebe, ki so jih države članice imenovala za predstavnike, pripadajo.

Register

2. Komisija bo vzpostavila register, ki bo vseboval vse dokumente, posredovane Evropskemu parlamentu ⁽³⁾. Evropski parlament bo neposredno dostopal do tega registra. V skladu s členom 7(5) Sklepa 1999/468/ES bodo navedbe vseh dokumentov, posredovanih Evropskemu parlamentu, javne.

3. V skladu z zavezo, ki jo je dala Komisija v svoji izjavi o členu 7(3) Sklepa 1999/468/ES ⁽⁴⁾, in ko bodo izvedene potrebne tehnične priprave, bo register iz odstavka 2 omogočal zlasti:

— jasno opredelitev dokumentov, ki jih zajema isti postopek, in katere koli spremembe izvedbenega ukrepa v vsaki fazi postopka,

— navedbo faze postopka in časovnega razporeda,

— jasno razmejitve med osnutki ukrepov, ki jih Evropski parlament prejme istočasno s člani odbora v skladu s pravico do obveščenosti, in končnim osnutkom po mnenju odbora, ki se posreduje Evropskemu parlamentu,

— jasno opredelitev vseh sprememb v primerjavi z dokumenti, ki so že bili posredovani Evropskemu parlamentu.

4. Če po prehodnem obdobju, ki se bo začelo z začetkom veljavnosti tega sporazuma, Evropski parlament in Komisija skleneta, da je sistem operativen in zadovoljiv, se prenos dokumentov Evropskemu parlamentu opravlja z elektronskim sporočilom, ki vsebuje povezavo na register, predviden v odstavku 2. To odločitev se sprejme z izmenjavo pisma med predsednikoma obeh institucij. V času prehodnega obdobja se dokumente Evropskemu parlamentu posreduje v obliki priponke k elektronski pošti.

5. Poleg tega se Komisija strinja, da se Evropskemu parlamentu na zahtevo pristojnega parlamentarnega odbora v vednost posredujejo posebni osnutki ukrepov za izvedbo temeljnih aktov, ki sicer niso bili sprejeti v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe, imajo pa posebni pomen za Evropski parlament. Ti ukrepi se vnesejo v register, predviden v odstavku 2, o tem pa se obvesti Evropski parlament.

6. Poleg dostopa do skupnih zabeležk sej iz odstavka 1 lahko Evropski parlament zahteva dostop tudi do zapisnikov sej odborov ⁽⁵⁾. Komisija vsako zadevo posebej preuči v skladu z določbami o zaupnosti iz Priloge I k Okvirnemu sporazumu o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ V tem sporazumu se beseda „odbor“ nanaša na odbore, ustanovljene v skladu s Sklepom 1999/468/ES, razen v primeru, ko je izrecno navedeno, da se nanaša na drug odbor.

⁽³⁾ Ciljni datum za vzpostavitev registra je 31. marec 2008.

⁽⁴⁾ UL C 171, 22.7.2006, str. 21.

⁽⁵⁾ Glej sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 19. julija 1999 v zadevi T-188/97, Rothmans proti Komisiji, [1999] ECR II-2463.

⁽⁶⁾ UL C 117 E, 18.5.2006, str. 123.

Zaupni dokumenti

7. Z dokumenti zaupne narave se bo ravnalo v skladu z notranjimi upravnimi postopki, ki jih vsaka institucija določi z namenom zagotovitve vseh potrebnih jamstev.

Resolucije Evropskega parlamenta po členu 8 Sklepa 1999/468/ES

8. Na podlagi člena 8 Sklepa 1999/468/ES lahko Evropski parlament v obrazloženi resoluciji ugotovi, da osnutek ukrepov za izvedbo temeljnega akta, sprejetega v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe, presega izvedbena pooblastila, opredeljena v navedenem temeljnem aktu.

9. Evropski parlament sprejme tako resolucijo v skladu s svojim poslovnikom; to stori v enem mesecu od dneva prejema končnega osnutka izvedbenih ukrepov v jezikovnih različicah, predloženih članom zadevnega odbora.

10. Evropski parlament in Komisija soglašata, da je za nekatere nujne izvedbene ukrepe, o katerih se je v interesu dobrega upravljanja treba odločiti v krajšem času, primerno trajno določiti krajši rok. To velja zlasti za nekatere vrste ukrepov, ki se nanašajo na zunanje politično delovanje, vključno s človekoljubno in nujno pomočjo, na zaščito zdravja in varnosti, varovanje in varnost v prometu ter izjeme od predpisov o javnih naročilih. Sporazum med članom Komisije in predsedujočim zadevnega parlamentarnega odbora bo določil vrste ukrepov, za katere to velja, in ustrezne roke. Sporazum lahko obe stranki kadar koli odpovesta.

11. Brez poseganja v primere iz odstavka 10 je v nujnih primerih in v primeru ukrepov, ki se nanašajo na vsakodnevno upravljanje in/ali imajo omejeno veljavnost, rok krajši. Ta rok je lahko zelo kratek v izjemno nujnih primerih in zlasti zaradi razlogov varovanja javnega zdravja. Pristojni član Komisije mora določiti ustrezni rok in ga utemeljiti. Evropski parlament lahko nato uporabi postopek, po katerem lahko izvajanje člena 8 Sklepa 1999/468/ES v določenem roku prenese na pristojni parlamentarni odbor, ki lahko v ustreznem roku posreduje odgovor Komisiji.

12. Takoj, ko službe Komisije spoznajo, da bo morda treba odboru posredovati osnutke ukrepov iz odstavkov 10 in 11, neformalno na to opozorijo sekretariat pristojnega parlamentarnega odbora ali odborov. Takoj, ko je prvi osnutek ukrepov posredovan članom odbora, službe Komisije sekretariat parlamentarnega odbora ali odborov opozorijo na nujnost zadeve in na roke, ki bodo veljale, ko bo posredovan končni osnutek.

13. Po tem, ko je Parlament sprejel resolucijo iz odstavka 8 ali odgovor iz odstavka 11, pristojni član Komisije Evropski parlament ali, kjer je to primerno, pristojni parlamentarni odbor seznani z ukrepi, ki jih Komisija namerava sprejeti v zvezi s tem.

14. Podatki iz odstavkov 10 do 13 se vnesejo v register.

Regulativni postopek s pregledom

15. Ko se uporabi postopek s pregledom in po glasovanju v odboru, Komisija obvesti Evropski parlament o ustreznih rokih. V skladu z odstavkom 16 ti roki pričnejo teči šele, ko Evropski parlament prejme vse jezikovne različice.

16. Ko veljajo krajši roki (člen 5a(5)(b) Sklepa 1999/468/ES) in v nujnih primerih (člen 5a(6) Sklepa 1999/468/ES), začnejo roki teči od dne, ko Evropski parlament prejme končni osnutek izvedbenih ukrepov v jezikovnih različicah, ki so bile posredovane članom odbora, razen v primeru, če predsedujoči parlamentarnega odbora temu ugovarja. V vsakem primeru si bo Komisija prizadevala čim prej posredovati Evropskemu parlamentu vse jezikovne različice. Takoj, ko službe Komisije spoznajo, da bo morda treba odboru posredovati osnutke ukrepov iz člena 5a(5)(b) ali (6), neformalno na to opozorijo sekretariat pristojnega parlamentarnega odbora ali odborov.

Finančne storitve

17. V skladu s svojo izjavo o členu 7(3) Sklepa 1999/468/ES se v zvezi s finančnimi storitvami Komisija zaveže, da bo:

- zagotovila, da bo uradnik Komisije, ki predseduje seji odbora, Evropski parlament na njegovo zahtevo po vsaki seji seznanil z vsako razpravo v zvezi z osnutki izvedbenih ukrepov, ki so bili posredovani temu odboru,
- ustno ali pisno odgovorila na vsako vprašanje o osnutkih izvedbenih ukrepov, posredovanih odboru.

Komisija bo tudi zagotovila, da bo v zvezi s sektorjem finančnih storitev (vključno z vrednostnimi papirji, bankami, zavarovanjem, pokojninami in računovodstvom) izpolnila to, k čemur se je zavezala na plenarnem zasedanju Parlamenta 5. februarja 2002 ⁽¹⁾ in ponovila zavezo 31. marca 2004 ⁽²⁾ ter zaveze, ki se nanašajo na točke 1 do 7 pisma z dne 2. oktobra 2001 ⁽³⁾ komisarja Bolkensteina predsedujoči Odbora Evropskega parlamenta za gospodarske in monetarne zadeve.

Razpored dela Parlamenta

18. Razen v primerih, ko veljajo krajši roki, ali v nujnih primerih, Komisija pri posredovanju osnutkov izvedbenih ukrepov na podlagi tega sporazuma upošteva obdobja počitnic Evropskega parlamenta (zimske in poletne počitnice ter evropske volitve) za zagotovitev, da Parlamentu omogoči uresničevanje njegovih pravic v rokih, določenih v Sklepu 1999/468/ES in tem sporazumu.

Sodelovanje med Evropskim parlamentom in Komisijo

19. Instituciji izrazita pripravljenost, da si medsebojno pomagata pri zagotavljanju polnega sodelovanja pri obravnavi posebnih izvedbenih ukrepov. V ta namen vzpostavita ustrezne stike na upravni ravni.

Predhodni sporazumi

20. Sporazum med Evropskim parlamentom in Komisijo iz leta 2000 o postopkih za izvedbo Sklepa Sveta 1999/468/ES ⁽⁴⁾ se nadomesti. Evropski parlament in Komisija, kolikor ju to zadeva, štejeta za nadomeščene in zato brez učinka naslednje sporazume: Sporazum Plumb/Delors iz leta 1988, Sporazum Samland/Williamson iz leta 1996 in *Modus vivendi* iz leta 1994 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ UL C 284 E, 21.11.2002, str. 19.

⁽²⁾ UL C 103 E, 29.4.2004, str. 446 in dobessedni zapis sej (CRE) plenarnega zasedanja Parlamenta 31. marca 2004, pod rubriko „glasovanje“.

⁽³⁾ UL C 284 E, 21.11.2002, str. 83.

⁽⁴⁾ UL L 256, 10.10.2000, str. 19.

⁽⁵⁾ UL C 102, 4.4.1996, str. 1.

PRILOGA XIV

OKVIRNI SPORAZUM O ODNOSIH MED EVROPSKIM PARLAMENTOM IN EVROPSKO KOMISIJO

EVROPSKI PARLAMENT ⁽¹⁾ IN EVROPSKA KOMISIJA (V NADALJEVANJU „INSTITUCIJI“)

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti člena 295 Pogodbe, in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (v nadaljevanju „Pogodbe“),
- ob upoštevanju medinstitucionalnih sporazumov in besedil, ki urejajo odnose med institucijama,
- ob upoštevanju Poslovnika Evropskega parlamenta ⁽²⁾ in zlasti členov 105, 106 in 127 Poslovnika ter prilog VIII in XIV k Poslovniku,
- ob upoštevanju političnih smernic in ustreznih izjav novoizvoljenega predsednika Komisije 15. septembra 2009 in 9. februarja 2010 ter izjav vseh kandidatov za člane Komisije med njihovimi predstavitvami v parlamentarnih odborih,
- A. ker Lizbonska pogodba krepi demokratično legitimnost postopka odločanja Unije,
- B. ker instituciji pripisujeta velik pomen učinkovitemu prenosu in izvajanju zakonodaje Unije,
- C. ker ta okvirni sporazum ne vpliva na pooblastila in pristojnosti Parlamenta, Komisije ali katere koli druge institucije ali organa Unije, temveč želi zagotoviti, da bi se ta pooblastila in pristojnosti kar najbolj učinkovito in pregledno izvajala,
- D. ker bi bilo treba ta okvirni sporazum razlagati v skladu z institucionalnim okvirom, kakor je urejen s Pogodbami,
- E. ker bo Komisija ustrezno upoštevala vloge, ki jih Pogodbe podeljujejo Parlamentu in Svetu, zlasti v zvezi s temeljnim načelom enakega obravnavanja iz točke 9,
- F. ker je treba posodobiti okvirni sporazum, sklenjen maja 2005 ⁽³⁾, in ga nadomestiti z naslednjim besedilom –

SE SPORAZUMETA O NASLEDNJEM:

I. PODROČJE UPORABE

1. Da bi se bolje odrazilo novo „posebno partnerstvo“ med Parlamentom in Komisijo se instituciji sporazumeta o naslednjih ukrepih za okrepitev politične odgovornosti in legitimnosti Komisije, širitev konstruktivnega dialoga, izboljšanje pretoka informacij med institucijama ter sodelovanja pri postopkih in načrtovanju.

Sporazumeta se tudi o specifičnih določbah:

- srečanjih Komisije z nacionalnimi strokovnjaki, kakor določa Priloga 1,
- pošiljanju zaupnih informacij Parlamentu, kakor določa Priloga 2,
- pogajanjih o mednarodnih sporazumih in njihovi sklenitvi, kakor določa Priloga 3, in
- o časovnem razporedu delovnega programa Komisije, navedenem v Prilogi 4.

II. POLITIČNA ODGOVORNOST

2. Kandidat za predsednika Komisije bo po tem, ko ga imenuje Evropski svet, Parlamentu predložil politične smernice za svoj mandat, da omogoči informirano izmenjavo mnenj s Parlamentom, preden Parlament glasuje o njegovi izvolitvi.

3. Parlament se v skladu s členom 106 svojega poslovnika pravočasno pred začetkom postopkov za odobritev nove Komisije posvetuje z izvoljenim predsednikom Komisije. Parlament upošteva pripombe izvoljenega predsednika.

⁽¹⁾ Sklep Parlamenta z dne 20. oktobra 2010.

⁽²⁾ UL L 44, 15.2.2005, str. 1.

⁽³⁾ UL C 117 E, 18.5.2006, str. 125.

Kandidati za člane Komisije zagotovijo popolno razkritje vseh pomembnih podatkov v skladu z načelom neodvisnosti iz člena 245 PDEU.

Postopki so zasnovani tako, da zagotavljajo odprto, pošteno in dosledno oceno predlagane Komisije kot celote.

4. Vsak član Komisije prevzema politično odgovornost za ukrepe na področju, za katerega je pristojen, brez poseganja v načelo kolegialnosti znotraj Komisije.

Predsednik Komisije je v celoti odgovoren za ugotavljanje kakršnega koli navzkrižja interesov, ki članu Komisije onemogoča opravljanje njegovih dolžnosti.

Predsednik Komisije je odgovoren tudi za vse nadaljnje ukrepe, sprejete v tovrstnih okoliščinah; in o tem nemudoma pisno obvesti predsednika Parlamenta.

Sodelovanje članov Komisije v volilnih kampanjah urejajo pravila ravnanja komisarjev.

Člani Komisije, ki dejavno sodelujejo v volilnih kampanjah kot kandidati na volitvah v Evropski parlament, bi morali vzeti neplačan volilni dopust s pričetkom po koncu zadnjega delnega zasedanja pred volitvami.

Predsednik Komisije pravočasno obvesti Parlament o svoji odločitvi, da odobri tak dopust, in kateri član Komisije bo za obdobje dopusta prevzel ustrezne pristojnosti.

5. Če Parlament predsednika Komisije pozove, naj izreče svoje nezaupanje posameznemu članu Komisije, ta resno premisli, ali bo zahteval odstop tega člana v skladu s členom 17(6) PEU. Predsednik od tega člana zahteva odstop ali pa na naslednjem delnem zasedanju Parlamenta pojasni, zakaj tega ni storil.

6. Kadar je zamenjava določenega člana Komisije v času njegovega mandata v skladu z drugim odstavkom člena 246 PDEU neizogibna, predsednik Komisije, preden poda svoje soglasje k odločitvi Sveta, resno pretehta izid posvetovanja s Parlamentom.

Parlament zagotovi čimprejšnjo izvedbo njegovih postopkov, da se predsedniku Komisije omogoči, da resno pretehta mnenje Parlamenta, preden je kandidat imenovan.

Podobno, v skladu s tretjim odstavkom člena 246 PDEU, ko je preostanek mandata Komisije kratek, predsednik Komisije resno pretehta stališče Parlamenta.

7. Če namerava predsednik Komisije med trajanjem svojega mandata prerazporediti pristojnosti med člani Komisije v skladu s členom 248 PDEU, o tem obvesti Parlament pravočasno za zadevno parlamentarno posvetovanje o teh spremembah. Predsednikova odločitev o prerazporeditvi resorjev lahko začne veljati takoj.

8. Če Komisija predlaga revizijo pravil ravnanja komisarjev, povezanih z navzkrižjem interesov ali etičnim ravnanjem, prosi Parlament za mnenje.

III. KONSTRUKTIVNI DIALOG IN PRETOK INFORMACIJ

(i) Splošne določbe

9. Komisija zagotovi, da bo spoštovala temeljno načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta, zlasti glede dostopa do sestankov in posredovanja prispevkov ali drugih informacij, zlasti o zakonodajnih in proračunskih zadevah.

10. Komisija v okviru svojih pristojnosti sprejme ukrepe za večjo vključitev Parlamenta, tako da kar najbolj upošteva njegova mnenja na področju skupne zunanje in varnostne politike.

11. Sprejmejo se naslednji ukrepi za uresničitev „posebnega partnerstva“ med Parlamentom in Komisijo:

- predsednik Komisije se bo na zahtevo Parlamenta najmanj dvakrat letno sestal s konferenco predsednikov, da bi razpravljali o zadevah v skupnem interesu,
- predsednik Komisije bo redno vodil dialog s predsednikom Evropskega parlamenta o ključnih horizontalnih vprašanjih in glavnih zakonodajnih predlogih. Takšen dialog bi moral vključevati tudi vabila predsedniku Parlamenta, naj se udeleži sestankov kolegija komisarjev,
- predsednika Komisije ali podpredsednika, odgovornega za medinstitucionalne odnose, se povabi, da se udeležita sestankov konference predsednikov in konference predsednikov odborov, ko se obravnavajo posebna vprašanja v zvezi z določanjem dnevnega reda plenarnega zasedanja, medinstitucionalnimi odnosi med Parlamentom in Komisijo ter zakonodajnimi in proračunskimi zadevami,

- organizirajo se letni sestanki med konferenco predsednikov in konferenco predsednikov odborov na eni ter kolegija komisarjev na drugi strani, kjer se obravnavajo pomembna vprašanja, vključno s pripravo in izvedbo delovnega programa Komisije,
- konferenca predsednikov in konferenca predsednikov odborov pravočasno obvestita Komisijo o izidih njihovih razprav z medinstitucionalno razsežnostjo. Parlament prav tako popolnoma in redno obvešča Komisijo o izidih svojih sestankov, na katerih se obravnava priprava delnih zasedanj, ob upoštevanju mnenj Komisije, vse ne glede na točko 45,
- generalna sekretarja Parlamenta in Komisije se redno sestajata, da se zagotovi reden pretok pomembnih informacij med institucijama.

12. Vsak član Komisije zagotovi reden in neposreden pretok informacij med njim in predsednikom zadevnega parlamentarnega odbora.

13. Komisija ne objavi nobenega zakonodajnega predloga ali pomembne pobude oziroma odločitve, preden o tem pisno ne obvesti Parlamenta.

Na osnovi delovnega programa Komisije instituciji v medsebojnem soglasju vnaprej določita ključne pobude, ki bodo predstavljene na plenarnem zasedanju. Načeloma bo Komisija predstavila te pobude najprej na plenarnem zasedanju in šele nato javnosti.

Podobno določita tiste predloge in pobude, ki se predstavijo konferenci predsednikov ali o katerih se na ustrezen način obvesti pristojni parlamentarni odbor ali njegovega predsednika.

Ti sklepi se sprejmejo v okviru rednega dialoga med institucijama, predvidenega v točki 11, ter se redno posodablajo, ob upoštevanju morebitnih političnih dogodkov.

14. Če se interni dokument Komisije, o katerem Parlament ni bil obveščen v skladu s tem okvirnim sporazumom, razširja zunaj institucij, lahko predsednik Parlamenta zahteva, da se zadevni dokument nemudoma pošlje Parlamentu, da se ga posreduje poslancem, ki ga morebiti zahtevajo.

15. Komisija bo dala na voljo vse informacije in dokumentacijo o sestankih z nacionalnimi strokovnjaki v okviru priprave in izvajanja zakonodaje Unije, vključno z nezavezujočimi in delegiranimi akti. Če parlament to zahteva, lahko Komisija na te sestanke povabi tudi strokovnjake.

Določbe v zvezi s tem so opredeljene v Prilogi 1.

16. V treh mesecih po sprejetju resolucije parlamenta Komisija v pisni obliki sporoči Parlamentu informacije o ukrepih, sprejetih kot odgovor na posebne zahteve, ki jih je Parlament v svojih resolucijah naslovil nanjo, vključno v primerih, ko mnenj Parlamenta ni mogla upoštevati. Kadar je zahteva nujna, se obdobje lahko skrajša. Lahko se podaljša za en mesec, če je zaradi zahteve potrebno bolj izčrpno delo in če se to primerno utemlji. Parlament zagotovi, da se te informacije razširijo po vsej instituciji.

Parlament si bo prizadeval, da se izogne postavljanju vprašanj za ustni ali pisni odgovor o zadevah, o katerih je Komisija s pisnim sporočilom že obvestila Parlament o svojem stališču.

Komisija se zaveže, da bo poročala o konkretnih nadaljnjih ukrepih v zvezi z vsemi zahtevami za predložitev predloga po členu 225 PDEU (zakonodajno samoiniciativno poročilo) v treh mesecih po sprejetju ustrezne resolucije na plenarnem zasedanju. Komisija poda zakonodajni predlog najpozneje v enem letu ali ta predlog uvrsti v svoj delovni program za naslednje leto. Če Komisija ne predloži predloga, Parlamentu natančno obrazloži razloge.

Komisija se tudi zaveže k tesnemu in zgodnjemu sodelovanju med Parlamentom in Komisijo pri vseh zakonodajnih pobudah, ki izhajajo iz državljskih pobud.

V zvezi s postopkom podelitve razrešnice se uporabljajo posebne določbe iz točke 31.

17. Kadar se pobude, priporočila ali zahteve po zakonodajnih aktih vložijo v skladu s členom 289(4) PDEU, Komisija obvesti Parlament, če ta tako zahteva, o svojem stališču o teh predlogih pred pristojnim parlamentarnim odborom.

18. Instituciji soglašata, da bosta sodelovali na področju odnosov z nacionalnimi parlamenti.

Parlament in Komisija sodelujeta pri izvajanju Protokola št. 2 k PDEU o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti. Tako sodelovanje vključuje dogovore v zvezi z vsakim potrebnim prevodom obrazloženih mnenj, ki jih predložijo nacionalni parlamenti.

Ko se dosežejo pragovi iz člena 7 Protokola št. 2 k PDEU, Komisija skupaj s svojim mnenjem o zadevi predloži prevode vseh obrazloženih mnenj, ki jih predložijo nacionalni parlamenti.

19. Komisija obvesti Parlament o seznamu skupin strokovnjakov, ustanovljenih z namenom, da Komisiji pomagajo pri izvrševanju njene pravice do zakonodajne pobude. Seznam se redno posodablja in je javen.

V tem okviru Komisija na ustrezen način obvesti pristojni parlamentarni odbor, na posebno in obrazloženo zahtevo njegovega predsednika, o dejavnostih in sestavi takšnih skupin.

20. S pomočjo ustreznih mehanizmov instituciji vodita konstruktivni dialog o vprašanjih v zvezi s pomembnimi upravnimi zadevami, zlasti o vprašanjih, ki neposredno vplivajo na upravo samega Parlamenta.

21. Ko Parlament pripravi revizijo Poslovnika v zvezi z odnosi s Komisijo, bo prosil Komisijo za mnenje.

22. Kadar se uveljavlja zaupnost v zvezi s katero koli informacijo, posredovano na podlagi tega okvirnega sporazuma, se uporabljajo določbe iz Priloge 2.

(ii) Mednarodni sporazumi in širitev

23. Parlament je nemudoma in popolnoma obveščen na vseh stopnjah pogajanj o mednarodnih sporazumih in njihovi sklenitvi, vključno z določitvijo smernic za pogajanja. Komisija deluje tako, da v celoti izvršuje svoje obveznosti po členu 218 PDEU, hkrati pa spoštuje vlogo vsake institucije v skladu s členom 13(2) PEU.

Komisija uporabi ureditev iz Priloge 3.

24. Informacije iz točke 23 se Parlamentu zagotovijo dovolj zgodaj, da lahko slednji po potrebi izrazi svoje mnenje in da lahko Komisija ta mnenja čim bolj upošteva. Te informacije se načeloma zagotovijo Parlamentu prek pristojnega parlamentarnega odbora in po potrebi na plenarnem zasedanju. V primerih, ko je to upravičeno, se te informacije zagotovijo več kot enemu parlamentarnemu odboru.

Parlament in Komisija se zavežeta, da bosta vzpostavila ustrezne postopke in jamstva za pošiljanje zaupnih informacij od Komisije Parlamentu v skladu z določbami Priloge 2.

25. Instituciji priznavata, da zaradi njunih različnih institucionalnih vlog Komisija predstavlja Evropsko unijo v mednarodnih pogajanjih, z izjemo tistih, ki zadevajo skupno zunanjo in varnostno politiko, in drugih primerov, določenih v Pogodbah.

Kadar Komisija zastopa Unijo na mednarodnih konferencah, na zahtevo Parlamenta olajša vključitev delegacije poslancev Evropskega parlamenta kot opazovalcev v delegacije Unije, tako da je nemudoma in popolnoma obveščen o odvijanju konference. Komisija se zavezuje, kadar je to ustrezno, da bo sistematično obveščala delegacijo Parlamenta o izidu pogajanj.

Poslanci Evropskega parlamenta ne smejo neposredno sodelovati v teh pogajanjih. Komisija jim lahko ob upoštevanju pravnih, tehničnih in diplomatskih možnosti podeli status opazovalcev. V primeru zavrnitve, bo Komisija obvestila Parlament o razlogih za to.

Poleg tega Komisija olajša vključitev poslancev Evropskega parlamenta kot opazovalcev v vse pomembne sestanke, za katere je odgovorna, pred pogajalskimi sejami in po njih.

26. Komisija pod enakimi pogoji sistematično obvešča Parlament o sestankih organov, ki jih ustanovijo večstranski mednarodni sporazumi, v katere je vključena Unija, ter olajša dostop kot opazovalcem poslancem Evropskega parlamenta, ki so del delegacij Unije, do teh sestankov, kadarkoli se te organe pozove, da sprejmejo odločitve, za katere se zahteva odobritev Parlamenta ali zaradi izvajanja katerih je lahko potrebno sprejetje pravnih aktov v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

27. Komisija ob teh priložnostih delegaciji Parlamenta, vključeni v delegacije Unije v mednarodnih konferencah, da tudi možnost uporabe vseh sredstev delegacije Unije, v skladu s splošnim načelom dobrega sodelovanja med institucijami in ob upoštevanju logističnih zmogljivosti.

Predsednik Parlamenta predsedniku Komisije pošlje predlog o vključitvi delegacije Parlamenta v delegacijo Unije najpozneje 4 tedne pred začetkom konference ter navede vodjo delegacije Parlamenta in število poslancev Evropskega parlamenta, ki naj se vključijo. V posebno upravičenih primerih se ta rok lahko izjemoma skrajša.

Število poslancev Evropskega parlamenta, vključenih v delegacijo Parlamenta, in podpornega osebja je sorazmerno celotni velikosti delegacije Unije.

28. Komisija izčrpno obvešča Parlament o napredku pristopnih pogajanj, zlasti o njihovih glavnih vidikih in razvoju, da lahko slednji svoja stališča pravočasno izrazi preko ustreznih parlamentarnih postopkov.

29. Ko Parlament o zadevah iz točke 28 na podlagi člena 90(4) svojega poslovnika sprejme priporočilo in če se Komisija iz pomembnih razlogov odloči, da takega priporočila ne more podpreti, obrazloži razloge pred Parlamentom na plenarnem zasedanju ali na prihodnji seji pristojnega parlamentarnega odbora.

(iii) Izvrševanje proračuna

30. Preden na donatorskih konferencah Komisija obljubi finančno pomoč, ki pomeni nove finančne obveznosti in za katero je potrebna privolitev proračunskega organa, proračunski organ o tem obvesti in preuči njegove pripombe.

31. V zvezi z letno razrešnico, ki jo ureja člen 319 PDEU, Komisija pošlje vse informacije, potrebne za nadzor izvrševanja proračuna za zadevno leto, ki jih v ta namen zahteva predsednik parlamentarnega odbora, pristojnega za postopek podelitve razrešnice na podlagi Priloge VII Poslovnika Parlamenta.

Če se pojavijo nove okoliščine v zvezi s preteklimi leti, za katera je bila razrešnica že podeljena, Komisija posreduje vse potrebne informacije o zadevi z namenom, da se doseže rešitev, ki je sprejemljiva za obe strani.

(iv) Odnos z regulativnimi agencijami

32. Kandidati za mesto izvršnega direktorja regulativnih agencij bi se morali udeležiti predstavitev v parlamentarnih odborih.

Poleg tega si bosta Komisija in Parlament v zvezi z razpravami medinstitucionalne delovne skupine o agencijah, ustanovljene marca 2009, prizadevala za skupni pristop k vlogi in položaju decentraliziranih agencij v institucionalnem ustroju Unije, s skupnimi smernicami za ustanavljanje, strukturo in delovanje teh agencij, skupaj z vprašanji financiranja, proračuna, nadzora in upravljanja.

IV. SODELOVANJE NA PODROČJU ZAKONODAJNIH POSTOPKOV IN NAČRTOVANJA

(i) Delovni program Komisije in načrtovanje Evropske unije

33. Komisija začne letno in večletno načrtovanje programov Unije z namenom, da se dosežejo medinstitucionalni sporazumi.

34. Komisija vsako leto predstavi svoj delovni program.

35. Instituciji sodelujeta v skladu s časovnim razporedom iz Priloge 4.

Komisija upošteva naloge, ki jih je Parlament ocenil kot prednostne.

Komisija zagotovi zadostno količino podrobnih informacij o tem, kaj se načrtuje pod vsako točko njenega delovnega programa.

36. Komisija pojasni kdaj ne more predložiti posamičnih predlogov v njenem delovnem programu za zadevno leto, ali ko se oddalji od svojega programa. Podpredsednik Komisije, pristojen za medinstitucionalne odnose, se zavezuje, da bo redno poročal konferenci predsednikov o političnem izvajanju delovnega programa Komisije za zadevno leto.

(ii) Postopki za sprejetje aktov

37. Komisija se zavezuje, da bo natančno preučila spremembe k svojim zakonodajnim predlogom, ki jih je sprejel Parlament, z namenom njihovega upoštevanja v katerem koli spremenjenem predlogu.

Komisija se zavezuje, da bo pri tem, ko bo v skladu s členom 294 PDEU podala mnenje o spremembah Parlamenta, kar najbolj upoštevala spremembe, sprejete med drugo obravnavo; če se zaradi pomembnih razlogov in po presoji kolegija odloči, da ne bo sprejela ali podprla takih sprememb, obrazloži svojo odločitev v Parlamentu, vsekakor pa v svojem mnenju o spremembah Parlamenta v skladu s točko (c) člena 294(7) PDEU.

38. Parlament se zaveže, da pri obravnavi pobude, ki jo preloži najmanj četrtina držav članic v skladu s členom 76 PDEU, ne bo sprejel poročila v ustreznem odboru, preden od Komisije ne dobi mnenja o pobudi.

Komisija se zaveže, da bo o taki pobudi podala svoje mnenje najkasneje v 10 tednih po tem, ko je bila pobuda vložena.

39. Komisija pravočasno in podrobno obrazloži umik katerega koli od svojih predlogov, o katerem je Parlament že podal svoje mnenje v prvi obravnavi.

Komisija na začetku svojega mandata opravi revizijo vseh predlogov, o katerih tečejo postopki, z namenom, da jih politično potrdi ali umakne, ob upoštevanju mnenj, ki jih je izrazil Parlament.

40. Za posebne zakonodajne postopke, o katerih se je treba posvetovati s Parlamentom, vključno z drugimi postopki, kot so tisti iz člena 148 PDEU, Komisija:

- (i) sprejme ukrepe, da bolj vključi Parlament, in sicer tako, da čim bolj upošteva mnenja Parlamenta, zlasti zato, da zagotovi, da ima Parlament dovolj časa za preučitev predloga Komisije;
- (ii) zagotovi, da so organi Sveta pravočasno opozorjeni, naj ne dosežejo političnega sporazuma o njenih predlogih, preden Parlament ni sprejel svojega mnenja. Zaproši, naj se razprava na ministrski ravni zaključi šele po tem, ko so imeli člani Sveta na voljo dovolj časa za preučitev mnenja Parlamenta;
- (iii) zagotovi, da Svet upošteva pravila, ki jih je razvilo Sodišče Evropske unije, po katerih je v primeru, ko Svet bistveno spremeni predlog Komisije, potrebno ponovno posvetovanje s Parlamentom. Komisija obvesti Parlament o vsakem opozorilu Svetu glede potrebe po ponovnem posvetovanju;
- (iv) se zavezuje, da bo po potrebi umaknila zakonodajni predlog, ki ga je Parlament zavrnil. Če se Komisija zaradi pomembnih razlogov in po presoji kolegija odloči ohraniti svoj predlog, razloge za tako odločitev predstavi v izjavi pred Parlamentom.

41. Po drugi strani se za izboljšanje zakonodajnega načrtovanja Parlament zavezuje:

- (i) načrtovati zakonodajne dele svojih dnevnih redov, tako da bodo v skladu z delovnim programom Komisije in resolucijami, ki jih je sprejel v zvezi s tem programom, zlasti ob upoštevanju boljšega načrtovanja prednostnih razprav;
- (ii) kolikor je koristno za postopek, upoštevati primerne roke pri sprejetju svojega stališča v prvi obravnavi, in sicer v rednem zakonodajnem postopku ali svojega mnenja v postopku posvetovanja;
- (iii) po možnosti čim prej po sprejetju delovnega programa Komisije imenovati poročevalce o prihodnjih predlogih;
- (iv) absolutno prednostno preučiti zahteve po ponovnem posvetovanju, kolikor so mu bile posredovane vse potrebne informacije.

(iii) Vprašanja v zvezi z boljšo pripravo zakonodaje

42. Komisija zagotovi, da se njene presoje vpliva opravijo pod njeno pristojnostjo in po preglednem postopku, ki omogoči neodvisno oceno. Presoje vpliva se objavijo pravočasno, ob upoštevanju različnih scenarijev, vključno z možnostjo "ne storiti ničesar", in se načeloma predstavijo v pristojnem parlamentarnem odboru v fazi posvetovanja z nacionalnimi parlamenti po protokolih št. 1 in št. 2 k PDEU.

43. Na področjih, kjer je Parlament navadno vključen v zakonodajni postopek, uporabi Komisija nezavezujoče akte, kjer je to primerno, in le iz res utemeljenih razlogov, potem ko Parlamentu da možnost, da izrazi svoje mnenje. Komisija Parlamentu natančno obrazloži, kako se je pri sprejemanju predloga upoštevalo mnenje Parlamenta.

44. Za zagotovitev boljšega spremljanja prenosa in uporabe prava Unije si Komisija in Parlament prizadevata za vključitev obveznih korelacijskih tabel in zavezujočega roka za prenos, ki pri direktivah običajno ne bi smel presegati dveh let.

Poleg posebnih poročil in letnega poročila o uporabi prava Unije Komisija da Parlamentu na razpolago strnjene informacije v zvezi z vsemi postopki o kršitvah od uradnega opomina, od primera do primera in ob spoštovanju pravil zaupnosti, zlasti tistih, ki jih priznava Sodišče Evropske unije, pa tudi podatke o vprašanjih, ki so povezana s postopkom o kršitvah, če Parlament to zahteva.

V. SODELOVANJE KOMISIJE V PARLAMENTARNIH POSTOPKIH

45. Komisija v primeru istočasnih dogodkov ali vabil daje prednost svoji prisotnosti, če je zahtevana, na plenarnih zasedanjih ali sejah drugih organov Parlamenta.

Komisija zlasti zagotovi, da so člani Komisije na zahtevo Parlamenta praviloma navzoči na plenarnih zasedanjih glede točk dnevnega reda, ki sodijo v njihovo pristojnost. To velja za osnutke dnevnega reda, ki jih sprejme konferenca predsednikov med prejšnjim delnim zasedanjem.

Parlament si prizadeva zagotoviti, da so točke dnevnega reda delnega zasedanja, ki sodijo v pristojnost člana Komisije, praviloma zbrane skupaj na dnevnem redu.

46. Na zahtevo Parlamenta se predvidi redna ura za vprašanja predsedniku Komisije. Ura za vprašanja bo obsegala dva dela: prvi del z vodji političnih skupin ali njihovimi predstavniki, kjer so vprašanja popolnoma prosta; drugi del posvečen specifični politični temi, o kateri se dogovori vnaprej, najkasneje v četrtek pred zadevnim delnim zasedanjem, vendar brez vnaprej pripravljenih vprašanj.

Nadalje se po vzorcu sedanje ureditve ure za vprašanja predsedniku Komisije uvede ura za vprašanja članom Komisije, vključno s podpredsednikom za zunanje odnose/visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, z namenom prenove obstoječega časa za vprašanja. Ta ura za vprašanja je v zvezi z resorji zadevnih članov Komisije.

47. Člani Komisije lahko govorijo na svojo prošnjo.

Ne glede na člen 230 PDEU se instituciji dogovorita o splošnih pravilih v zvezi z razporeditvijo časa za govor med institucijama.

Instituciji soglašata, da bi bilo treba okvirno razporeditev časa za govor spoštovati.

48. Za zagotovitev navzočnosti članov Komisije se Parlament zavezuje prizadevati si držati se svojih končnih osnutkov dnevnih redov.

Kadar Parlament spremeni svoj končni osnutek dnevnega reda ali kadar spremeni vrstni red točk na dnevnem redu delnega zasedanja, o tem nemudoma obvesti Komisijo. Komisija se kar najbolj potrudi, da zagotovi navzočnost pristojnega člana Komisije.

49. Komisija lahko predlaga uvrstitev točk na dnevni red najpozneje na seji konference predsednikov, ki določi končni osnutek dnevnega reda delnega zasedanja. Parlament v največji možni meri upošteva take predloge.

50. Parlamentarni odbori si prizadevajo, da se držijo svojih osnutkov dnevnega reda in dnevnega reda.

Kadar parlamentarni odbor spremeni osnutek svojega dnevnega reda ali svoj dnevni red, o tem nemudoma obvesti Komisijo. Parlamentarni odbori se zlasti zavežejo, da bodo spoštovali razumen rok, s katerim omogočijo prisotnost članov Komisije na svojih sejah.

Kadar navzočnost člana Komisije na seji parlamentarnega odbora ni izrecno zahtevana, Komisija zagotovi, da jo zastopa pristojni uradnik ustreznega položaja.

Parlamentarni odbori si bodo prizadevali za usklajitev svojega dela, vključno s tem, da se bodo izogibali istočasnim sejam o istem vprašanju, in si bodo prizadevali, da ne bodo odstopali od končnega osnutka dnevnega reda, zato da lahko Komisija zagotovi zastopnost na ustrezni ravni.

Če se na seji odbora, ki obravnava predlog Komisije, zahteva prisotnost visokega uradnika (generalnega direktorja ali direktorja), se predstavniku Komisije dovoli, da prevzame besedo.

VI. KONČNE DOLOČBE

51. Komisija potrjuje svojo zavezo, da bo, takoj ko bo mogoče, pregledala zakonodajne akte, ki pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe niso bili usklajeni z regulativnim postopkom s pregledom, da bi ocenila, ali je treba te instrumente prilagoditi ureditvi delegiranih aktov, ki jo uvaja člen 290 PDEU.

Končni cilj je doseči celovit sistem delegiranih in izvedbenih aktov, v celoti skladen s Pogodbo, in sicer s postopno oceno narave in vsebine ukrepov, za katere se trenutno uporablja regulativni postopek s pregledom, da se jih pravočasno prilagodi ureditvi iz člena 290 PDEU.

52. Določbe tega okvirnega sporazuma dopolnjujejo Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾, ne da bi nanj vplivale in ne da bi posegale v njegovo morebitno nadaljnjo revizijo. Brez poseganja v prihodnja pogajanja med Parlamentom, Komisijo in Svetom se instituciji zavežeta, da se bosta sporazumeli o glavnih spremembah pri pripravljanju prihodnjih pogajanj o prilagoditvi Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje novim določbam iz Lizbonske pogodbe, ob upoštevanju obstoječe prakse in tega okvirnega sporazuma.

Soglašata tudi, da je treba izboljšati obstoječi mehanizem medinstitucionalnih stikov na politični in tehnični ravni v povezavi z boljšo pripravo zakonodaje, da se zagotovi učinkovito medinstitucionalno sodelovanje med Parlamentom, Komisijo in Svetom.

53. Komisija se zavezuje, da bo čim prej začela pripravljati letne in večletne programe Unije, kar bo omogočilo sprejetje medinstitucionalnih sporazumov v skladu s členom 17 PEU.

Delovni program Komisije je prispevek Komisije k letnim in večletnim programom Unije. Potem ko ga Komisija sprejme, se skličejo tristranski pogovori med Parlamentom, Svetom in Komisijo, da bi dosegli dogovor o programih Unije.

Takoj ko Parlament, Svet in Komisija dosežejo dogovor o programih Unije, instituciji v kontekstu tega pregledata določbe tega okvirnega sporazuma, ki se nanašajo na programe.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Parlament in Komisija pozoveta Svet, naj se čim prej udeleži razprave o programih Unije, kot predvideva člen 17 PEU.

54. Instituciji redno ocenjujeta izvajanje tega okvirnega sporazuma in njegovih prilog v praksi. Konec leta 2011 se opravi revizija, glede na praktične izkušnje.

PRILOGA 1

SREČANJE KOMISIJE Z NACIONALNIMI STROKOVNJAKI

Ta priloga podrobno opredeljuje točko 15 okvirnega sporazuma.

1. Področje uporabe

Določbe iz točke 15 okvirnega sporazuma se nanašajo na naslednja srečanja:

1. srečanja Komisije v okviru skupin strokovnjakov, ki jih ustanovi Komisija, na katera so povabljeni nacionalni organi vseh držav članic, kadar srečanja zadevajo pripravo in izvajanje zakonodaje Unije, vključno z nezavezujočimi in delegiranimi akti;
2. *ad hoc* srečanja Komisije, na katera so povabljeni nacionalni strokovnjaki iz vseh držav članic, kadar srečanja zadevajo pripravo in izvajanje zakonodaje Unije, vključno z nezavezujočimi in delegiranimi akti.

Srečanja komitoloških odborov so izvzeta, brez poseganja v obstoječe in prihodnje posebne ureditve glede posredovanja informacij Parlamentu v zvezi z uresničevanjem izvedbenih pooblastil Komisije ⁽¹⁾.

2. Informacije, ki se posredujejo Parlamentu

Komisija se zaveže, da bo Parlamentu v zvezi z omenjenimi srečanji poslala enako dokumentacijo kot nacionalnim organom. Komisija te dokumente, vključno z dnevnimi redi, pošlje v delujoči poštni predal Parlamenta ob istem času, kot jih pošlje nacionalnim strokovnjakom.

3. Povabilo strokovnjakov Parlamenta

Komisija se lahko na prošnjo Parlamenta odloči, da bo slednjega povabila, naj pošlje strokovnjake Parlamenta na srečanja Komisije z nacionalnimi strokovnjaki, opisana v točki 1.

PRILOGA 2

POSREDOVANJE ZAUPNIH INFORMACIJ EVROPSKEMU PARLAMENTU

1. Področje uporabe

- 1.1 Ta priloga ureja posredovanje zaupnih informacij Komisije Parlamentu in njegovo ravnanje s takšnimi informacijami, kot določa točka 1.2, v okviru izvajanja pristojnosti in pooblastil Parlamenta. Instituciji delujeta v skladu s svojimi obojestranskimi dolžnostmi lojalnega sodelovanja, v duhu medsebojnega zaupanja in ob upoštevanju ustreznih določb Pogodbe.
- 1.2 „Informacije“ pomenijo kakršno koli pisno ali ustno informacijo ne glede na obliko in avtorja.
 - 1.2.1 „Zaupne informacije“ pomenijo tajne podatke EU in netajne „druge zaupne informacije“.
 - 1.2.2 „Tajni podatki EU“ pomenijo informacije in gradivo, ki imajo oznako „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“, „SECRET UE“, „CONFIDENTIEL UE“ ali „RESTREINT UE“ oziroma ustrezno nacionalno ali mednarodno klasifikacijsko oznako, njihovo nedovoljeno razkritje pa bi lahko v različni meri škodovalo interesom Unije oziroma ene ali več držav članic, ne glede na to, ali ti podatki izvirajo iz Unije, držav članic, tretjih držav ali mednarodnih organizacij.

⁽¹⁾ Informacije, ki se posredujejo Parlamentu o delu komitoloških odborov in pristojnostih Parlamenta pri izvajanju komitoloških postopkov, so jasno določene v drugih instrumentih: (1) Sklep Sveta 1999/486/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za izvajanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23), (2) Medinstitucionalnem sporazumu z dne 3. junija 2008 med Parlamentom in Komisijo o komitoloških postopkih; in (3) instrumentih, potrebnih za izvajanje člena 291 PDEU.

- (a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: ta stopnja tajnosti se uporablja le za informacije in gradivo, katerih nedovoljeno razkritje bi lahko povzročilo izjemno hude posledice za temeljne interese Unije in ene ali več držav članic.
- (b) SECRET UE: ta stopnja tajnosti se uporablja le za informacije in gradivo, katerih nedovoljeno razkritje bi lahko resno škodovalo temeljnim interesom Unije ali ene ali več držav članic.
- (c) CONFIDENTIEL UE: ta stopnja tajnosti se uporablja za informacije in gradivo, katerih nedovoljeno razkritje bi lahko škodovalo temeljnim interesom Unije ali ene ali več držav članic.
- (d) RESTREINT UE: ta stopnja tajnosti se uporablja le za informacije in gradivo, katerih nedovoljeno razkritje bi bilo lahko škodljivo za interese Unije ali ene ali več držav članic.
- 1.2.3 „Druge zaupne informacije“ pomeni vse druge zaupne informacije, vključno s tistimi, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, ki jih zahteva Parlament in/ali posreduje Komisija.
- 1.3 Komisija zagotovi, da se Parlamentu v skladu z določbami te priloge zagotovi dostop do zaupnih informacij, kadar od enega izmed parlamentarnih organov ali nosilcev funkcij, navedenih v točki 1.4, prejme zahtevo glede posredovanja zaupnih informacij. Poleg tega lahko Komisija v skladu z določbami te priloge Parlamentu posreduje zaupne informacije na lastno pobudo.
- 1.4 V okviru te priloge lahko zaupne informacije od Komisije zahtevajo naslednji:
- predsednik Parlamenta,
 - predsedniki zadevnih parlamentarnih odborov,
 - predsedstvo in konferenca predsednikov, in
 - vodja delegacije Parlamenta, ki je del delegacije Unije na mednarodni konferenci.
- 1.5 Informacije o postopkih glede ugotavljanja kršitev in postopkih v zvezi s konkurenco so izvzete iz področja uporabe te priloge, kolikor na dan prejema zahteve enega izmed parlamentarnih organov ali nosilcev funkcij iz točke 1.4 še ni bila sprejeta dokončna odločitev Komisije ali sodba Sodišča Evropske unije oziroma če za informacije velja zaščita finančnih interesov Unije. To ne posega v točko 44 okvirnega sporazuma in pravico Parlamenta do proračunskega nadzora.
- 1.6 Te določbe se uporabljajo brez poseganja v Sklep št. 95/167/ES, Euratom, ESPJ Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije z dne 19. aprila 1995 o določbah, ki podrobneje urejajo uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta ⁽¹⁾, in zadevne določbe Sklepa Komisije št. 1999/352/ES, ESPJ, Euratom z dne 28. aprila 1999 o ustanovitvi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽²⁾.

2. Splošne določbe

- 2.1 Na zahtevo enega izmed parlamentarnih organov ali nosilcev funkcij iz točke 1.4 Komisija kar najhitreje posreduje temu parlamentarnemu organu ali nosilcu funkcije vse zaupne informacije, ki so potrebne za izvajanje pooblastil in pristojnosti Parlamenta. Instituciji v skladu s svojimi pooblastili in pristojnostmi spoštujeta:
- temeljne človekove pravice, vključno s pravico do poštenega sojenja in pravico varovanja zasebnosti,
 - določbe, ki urejajo sodne in disciplinske postopke,
 - varovanje poklicne skrivnosti in poslovnih povezav,
 - zaščito interesov Unije, zlasti tistih v zvezi z javno varnostjo, obrambo, mednarodnimi odnosi, monetarno stabilnostjo in finančnimi interesi.

V primeru nestrinjanja se zadeva predloži predsednikoma institucij, da razrešita spor.

⁽¹⁾ UL L 113, 19.5.1995, str. 1.

⁽²⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 20.

Zaupne informacije države, institucije ali mednarodne organizacije se posredujejo le z njenim soglasjem.

- 2.2 Tajni podatki EU se posredujejo Parlamentu, ta pa z njimi ravna in jih zaščiti v skladu s skupnimi minimalnimi standardi varnosti, ki jih uporabljajo druge institucije Unije, predvsem Komisija.

Komisija pri klasifikaciji zaupnih informacij, katerih vir je sama, uporabi primerne stopnje zaupnosti v skladu z mednarodnimi standardi in opredelitvami ter internimi pravili, pri tem pa ustrezno upošteva, da mora imeti Parlament dostop do zaupnih dokumentov, če želi učinkovito izvajati svoja pooblastila in pristojnosti.

- 2.3 V primeru dvoma glede zaupne narave posamezne informacije oziroma pravilnosti njene klasifikacije, ali če je treba določiti ustrezne načine, da bi bila posredovana v skladu z eno izmed možnosti, navedenih v točki 3.2, se instituciji posvetujeta nemudoma in še pred posredovanjem dokumenta. Na tem posvetu Parlament zastopa predsednik zadevnega parlamentarnega organa, ki ga po potrebi spremlja poročevalec, ali nosilec funkcije, ki je posredoval zahtevo. Komisijo zastopa član Komisije, pristojen za to področje, in sicer po posvetovanju s članom Komisije, pristojnim za varnostna vprašanja. V primeru nestrinjanja se zadeva predloži predsednikoma institucij, da razrešita spor.

- 2.4 Če na koncu postopka iz točke 2.3. sporazum ni dosežen, predsednik Parlamenta na obrazloženo zahtevo zadevnega parlamentarnega organa ali nosilca funkcije, ki je zahtevo predložil, pozove Komisijo, naj v pravilno navedenem in ustreznem roku posreduje zadevne zaupne informacije, pri čemer način posredovanja izbere izmed možnosti, navedenih v točki 3.2. te priloge. Pred iztekom tega roka Komisija pisno obvesti Parlament o svojem dokončnem stališču, glede česar si Parlament pridržuje pravico, da po potrebi izvršuje svojo pravico do uporabe pravnih sredstev.

- 2.5 Dostop do tajnih podatkov EU se dovoli v skladu z veljavnimi pravili za varnostno preverjanje oseb.

- 2.5.1 Dostop do informacij, označenih s stopnjo tajnosti „TRÈS SECRET EU/EU TOP SECRET“, „SECRET UE“ in „CONFIDENTIAL EU“, se dovoli samo uradnikom Parlamenta in zaposlenim v političnih skupinah Parlamenta, ki te podatke nujno potrebujejo, ki jih je parlamentarni organ ali nosilec funkcije že vnaprej določil kot osebe, ki morajo vedeti, in ki so bili ustrezno varnostno preverjeni.

- 2.5.2 Glede na pooblastila in pristojnosti Parlamenta imajo poslanci, ki niso bili varnostno preverjeni, vpogled v dokumente z oznako „CONFIDENTIEL UE“ v skladu s praktično ureditvijo, opredeljeno v soglasju, kar med drugim vključuje podpis slovesne izjave, da ne bodo razkrili vsebine teh dokumentov nobeni tretji osebi.

Vpogled v dokumente z oznako „SECRET UE“ se dovoli poslancem, ki so bili ustrezno varnostno preverjeni.

- 2.5.3 S pomočjo Komisije se poišče rešitev za to, da lahko Parlament v postopku varnostnega preverjanja po potrebi čim hitreje zagotovi sodelovanje državnih organov.

Skupaj z zahtevo se posredujejo tudi podrobnosti o kategoriji ali kategorijah oseb, ki naj bi dobile dovoljenje za ogled zaupnih podatkov.

Preden se posamezniku dovoli vpogled v takšne informacije, je obveščen o svoji stopnji zaupnosti in varnostnih obveznostih, ki jih ta prinaša.

Glede na revizijo te priloge in prihodnjo varnostno ureditev iz točk 4.1 in 4.2 bo varnostno preverjanje znova obravnavano.

3. Ureditev dostopa do zaupnih informacij in ravnanja z njimi

- 3.1 Zaupne informacije, posredovane v skladu s postopki iz točke 2.3 in po potrebi iz točke 2.4, se na odgovornost predsednika ali člana Komisije in v skladu z naslednjimi pogoji dajo na voljo parlamentarnemu organu ali nosilcu funkcije, ki je podal zahtevo:

Parlament in Komisija zagotovita registracijo in sledljivost zaupnih informacij.

Natančneje, tajne podatke EU s stopnjo zaupnosti „Confidentiel UE“ in „SECRET UE“ centralni registrski urad generalnega sekretariata Komisije posreduje službi Parlamenta z enakovrednimi pristojnostmi, ki poskrbi za to, da so v skladu z dogovorjeno ureditvijo na voljo parlamentarnemu organu ali nosilcu funkcije, ki je posredoval zahtevo.

Tajni podatki EU označeni kot „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET“ se posredujejo v skladu z nadaljnjimi ureditvami, o katerih se dogovorita Komisija in parlamentarni organ ali nosilec funkcije, ki je podatke zahteval, da se zagotovi raven zaščite, ustrežna tej stopnji zaupnosti.

- 3.2 Brez poseganja v določbe točk 2.2 in 2.4 ter v prihodnjo varnostno ureditev iz točke 4.1 se dostop in načini pošiljanja, namenjeni ohranjanju zaupnosti informacij, določijo s soglasjem še pred posredovanjem informacij. To soglasje med članom Komisije, pristojnim za zadevno politično področje, in parlamentarnim organom, ki ga zastopa njegov predsednik ali nosilec funkcije, ki je posredoval zahtevo, predvideva izbor ene izmed možnosti, določenih v točkah 3.2.1 in 3.2.2, da se zagotovi ustrežna raven zaupnosti.

- 3.2.1 V zvezi z naslovniki zaupnih informacij bi bilo treba predvideti eno od naslednjih možnosti:

- informacije, namenjene samo predsedniku Parlamenta, v primerih, utemeljenih z absolutno izjemnimi razlogi,
- predsedstvo in/ali konferenca predsednikov,
- predsednik in poročevalec pristojnega parlamentarnega odbora,
- vsi člani (polnopravni in namestniki) pristojnega parlamentarnega odbora,
- vsi poslanci Evropskega parlamenta.

Zadevne zaupne informacije se brez privolitve Komisije ne smejo objaviti ali posredovati drugim naslovnikom.

- 3.2.2 V zvezi z ravnanjem z zaupnimi informacijami bi bilo treba predvideti eno od naslednjih možnosti:

- (a) ogled dokumentov v zavarovani čitalnici, če so informacije označene s stopnjo zaupnosti „Confidentiel UE“ ali višjo;
- (b) seja, zaprta za javnost, ki se je udeležijo samo člani predsedstva, člani konference predsednikov ali polnopravni člani oziroma namestniki pristojnega parlamentarnega odbora, pa tudi uradniki Parlamenta in zaposleni v političnih skupinah Parlamenta, ki jih je predsednik že vnaprej določil kot osebe, ki morajo vedeti, katerih navzočnost je nujna in ki so bili ustrezno varnostno preverjeni, ob upoštevanju naslednjih zahtev:
 - dokumenti, ki so oštevilčeni, se na začetku seje razdelijo, na koncu pa poberejo. Ni dovoljeno delati zapiskov vsebine teh dokumentov in jih fotokopirati,
 - v zapisniku seje se podrobnosti razprave o točki, obravnavani po zaupnem postopku, ne navedejo.

Pred predložitvijo se iz dokumentov odstranijo vsi osebni podatki.

Za zaupne informacije, ki se prejemnikom v Parlamentu posredujejo ustno, velja enaka raven zaščite kot za zaupne informacije, predložene v pisni obliki. Ta zaščita lahko zajema slovesno izjavo prejemnikov informacij, da njihove vsebine ne bodo razkrili nobeni tretji osebi.

- 3.2.3 Pred ogledovanjem zaupnih informacij v pisni obliki v zavarovani čitalnici Parlament zagotovi naslednje:

- varen sistem shranjevanja zaupnih informacij,
- varno čitalnico brez fotokopirnih strojev, telefonov, telefaksa, optičnih bralnikov in druge tehnične opreme za razmnoževanje ali posredovanje dokumentov ipd.,
- varnostne določbe, ki urejajo dostop do čitalnice, vključno z obveznim podpisom v register obiskovalcev in slovesno izjavo o nerazširjanju preučevanih zaupnih informacij.

- 3.2.4 To ne izključuje drugih enakovrednih ureditev, o katerih se dogovorita instituciji.

- 3.3 V primeru nespoštovanja navedene ureditve se za poslance uporabijo določbe v zvezi s sankcijami, navedene v Prilogi VIII k poslovniku Parlamenta, za uradnike in druge zaposlene v Parlamentu pa ustrezne določbe člena 86 kadrovskih predpisov⁽¹⁾ oziroma člena 49 pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ Uredba (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 Sveta z dne 29. februarja 1968 o določitvi kadrovskih predpisov in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropski Skupnosti in uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije.

4. Končne določbe

- 4.1 Komisija in Parlament sprejmeta vse potrebne ukrepe za izvajanje določb te priloge.

V ta namen pristojne službe Komisije in Parlamenta tesno usklajujejo izvajanje te priloge. To usklajevanje zajema preverjanje sledljivosti zaupnih informacij ter redno skupno nadziranje uporabljenih varnostnih ureditev in standardov.

Parlament se zavezuje, da bo za namene izvajanja varnostnih pravil za zaupne informacije iz te priloge po potrebi prilagodil svoje interne določbe.

Parlament se zavezuje, da bo takoj, ko bo mogoče, sprejel nove varnostne ureditve in jih preveril v dogovoru s Komisijo, da se vzpostavijo enakovredni varnostni standardi. Tako bo mogoče uveljavljati to prilogo, kar zadeva:

- tehnične varnostne določbe in standarde v zvezi z ravnanjem z zaupnimi informacijami in njihovim shranjevanjem, vključno z varnostnimi ukrepi na področju fizične varnosti ter varnosti uslužbencev, dokumentov in informacijske tehnologije,
 - ustanovitev posebnega nadzornega odbora, sestavljenega iz ustrezno varnostno preverjenih poslancev, za ravnanje s tajnimi podatki EU s stopnjo zaupnosti „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET“.
- 4.2 Parlament in Komisija najpozneje med revizijo iz točke 54 okvirnega sporazuma pregledata to prilogo in jo po potrebi prilagodita, ob upoštevanju okoliščin v zvezi z:
- prihodnjimi varnostnimi ureditvami, ki jih sprejmeta Parlament in Komisija,
 - drugimi sporazumi ali zakonodajnimi akti, ki zadevajo posredovanje informacij med institucijama.

PRILOGA 3

POGAJANJE O MEDNARODNIH SPORAZUMIH IN NJIHOVO SKLEPANJE

Ta priloga določa podrobno ureditev za posredovanje informacij o pogajanjih o mednarodnih sporazumih iz točk 23, 24 in 25 okvirnega sporazuma ter o njihovem sklepanju Parlamentu:

1. Komisija obvesti Parlament, da namerava predlagati začetek pogajanj, ob istem času, kot obvesti Svet.
2. Kadar Komisija predlaga osnutke pogajalskih smernic, ki naj bi jih sprejel Svet, jih v skladu z določbami iz točke 24 okvirnega sporazuma sočasno predloži tudi Parlamentu.
3. Komisija ustrezno upošteva pripombe Parlamenta v celotnem pogajalskem procesu.
4. V skladu z določbami točke 23 okvirnega sporazuma Komisija redno in nemudoma obvešča Parlament o poteku pogajanj, dokler sporazum ni parafiran, ter pojasni, ali in kako so bile pripombe Parlamenta vključene v besedila, ki so predmet pogajanj, če pripombe niso bile upoštevane, pa pojasni razloge za to.
5. V primeru mednarodnih sporazumov, za sklenitev katerih je potrebna odobritev Parlamenta, Komisija Parlamentu med pogajalskim procesom posreduje vse zadevne informacije, ki jih posreduje tudi Svetu (ali posebnemu odboru, ki ga imenuje Svet). Te informacije zajemajo predloge spremembe k sprejetim pogajalskim smernicam, osnutke besedil za pogajanja, člene, o katerih je bil dosežen dogovor, dogovorjeni datum za parafiranje sporazuma in besedilo sporazuma, ki bo parafiran. Komisija Parlamentu – tako kot Svetu (ali posebnemu odboru, ki ga imenuje Svet) – posreduje tudi vse zadevne dokumente, ki jih je prejela od tretjih strani, če je za to pridobila privolitev vira teh dokumentov. Komisija pristojni parlamentarni odbor obvešča o poteku pogajanj in zlasti pojasni, kako so bila upoštevana mnenja Parlamenta.
6. V primeru mednarodnih sporazumov, za sklenitev katerih odobritev Parlamenta ni potrebna, Komisija zagotovi, da je Parlament nemudoma in izčrpno obveščen, tako da posreduje informacije, ki vsebujejo vsaj osnutek pogajalskih smernic, sprejete pogajalske smernice, potek pogajanj in njihovo sklenitev.

7. V skladu z določbami točke 24 okvirnega sporazuma Komisija Parlamentu pravočasno posreduje izčrpne informacije, ko je mednarodni sporazum paraфирan, prav tako pa ga takoj, ko je mogoče, obvesti, kadar namerava Svetu predlagati začasno uporabo tega sporazuma, in mu pojasni vzroke za to, razen če ji to preprečujejo nujni razlogi.
8. Komisija sočasno in pravočasno obvesti Svet in Parlament o tem, da namerava Svetu predlagati začasno odložitev izvajanja mednarodnega sporazuma, in jima posreduje razloge za to.
9. V primeru mednarodnih sporazumov, za katere se po PDEU uporablja postopek odobritve, Komisija pred odobritvijo sprememb sporazuma, kot jih je potrdil Svet, z uporabo odstopanja v skladu s členom 218(7) PDEU izčrpno obvešča Parlament.

PRILOGA 4

ČASOVNI RAZPORED ZA DELOVNI PROGRAM KOMISIJE

Delovnemu programu Komisije je priložen seznam zakonodajnih in nezakonodajnih predlogov za prihodnje leto. Delovni program Komisije se nanaša na naslednje leto in vsebuje podrobne informacije o prednostnih nalogah Komisije v prihodnjih letih. Kot tak je delovni program Komisije lahko osnova za strukturiran dialog s Parlamentom, katerega namen je doseči dogovor.

Delovni program Komisije vsebuje tudi načrtovane pobude za nezavezujoče akte, preklice in poenostavitve.

1. V prvi polovici leta se člani Komisije udeležujejo stalnih in rednih pogovorov z ustreznimi parlamentarnimi odbori o izvajanju delovnega programa Komisije za tekoče leto in o pripravi prihodnjega delovnega programa Komisije. Vsak parlamentarni odbor o izidu tega rednega dialoga poroča konferenci predsednikov odborov.
2. Konferenca predsednikov odborov sočasno redno izmenjuje mnenja s podpredsednikom Komisije, pristojnim za medinstitucionalne odnose, da ocenita izvajanje trenutnega delovnega programa Komisije, razpravljata o pripravi prihodnjega delovnega programa Komisije in preučita izide stalnega dvostranskega dialoga, ki poteka med pristojnimi parlamentarnimi odbori in zadevnimi člani Komisije.
3. Konferenca predsednikov odborov junija konferenci predsednikov predloži zbirno poročilo, ki vsebuje rezultate pregleda izvajanja delovnega programa Komisije in prednostne naloge Parlamenta za naslednji delovni program Komisije, Parlament pa nato o tem obvesti Komisijo.
4. Parlament na podlagi zbirnega poročila na julijskem zasedanju sprejme resolucijo, v kateri predstavi svoje stališče, ki vključuje zlasti zahteve na osnovi zakonodajnih samoiniciativnih poročil.
5. Vsako leto na prvem septembrskem zasedanju poteka razprava o razmerah v Uniji, med katero ima predsednik Komisije nagovor, v katerem povzame rezultate trenutnega leta in prednostne naloge v prihodnjih letih. V ta namen predsednik Komisije sočasno v pisni obliki Parlamentu predstavi glavne oporne točke za pripravo delovnega programa Komisije za naslednje leto.
6. Od začetka septembra se lahko pristojni odbori in zadevni člani Komisije udeležujejo podrobnejše izmenjave mnenj o prihodnjih prednostnih nalogah na vsakem od političnih področij. Ta srečanja se sklenejo s srečanjem konference predsednikov odborov in kolegija komisarjev ter s srečanjem konference predsednikov in predsednika Komisije, kot je ustrezno.
7. Komisija oktobra sprejme delovni program za prihodnje leto. Predsednik Komisije nato ta delovni program predstavi Parlamentu na ustrezni ravni.
8. Parlament lahko o tem razpravlja in sprejme resolucijo na decembrskem zasedanju.
9. Ta časovni razpored se uporablja za vsako redno obdobje načrtovanja, razen za leto volitev v Parlament, ki sovpada z letom izteka mandata Komisije.
10. Ta časovni razpored ne vpliva na prihodnje sporazume o medinstitucionalnem načrtovanju.

PRILOGA XV

UREDBA (ES) št. 1049/2001 O DOSTOPU JAVNOSTI DO DOKUMENTOV

Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽¹⁾

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 255(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽²⁾,

skladno s postopkom, navedenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Drugi pododstavek člena 1 Pogodbe o Evropski uniji opredeljuje pojem javnosti in pravi, da je Pogodba nov korak v procesu oblikovanja vse tesnejše zveze med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani.
- (2) Javnost omogoča državljanom, da tesneje sodelujejo v postopku odločanja, in zagotavlja, da je uprava deležna večje zakonitosti ter je učinkovitejša in bolj odgovorna državljanu v demokratičnem sistemu. Javnost prispeva h krepitvi načela demokracije in spoštovanja človekovih temeljnih pravic in svoboščin, določenih v členu 6 Pogodbe EU in v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (3) Sklepi srečanj Evropskega sveta v Birminghamu, Edinburghu in Kopenhagnu so poudarili potrebo po uvedbi večje preglednosti v delu institucij Unije. Ta uredba utrjuje pobude, ki so jih institucije že podvzele, da bi izboljšale preglednost postopka odločanja.
- (4) Namen te uredbe je čim bolj uresničiti pravico dostopa javnosti do dokumentov ter določiti splošna načela in omejitve takega dostopa v skladu s členom 255(2) Pogodbe ES.
- (5) Ker vprašanje dostopa do dokumentov ni zajeto v določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, bi se morali Evropski parlament, Svet in Komisija v skladu z Izjavo št. 41, priloženo Sklepni listini Amsterdamske pogodbe, v zvezi z dokumenti, ki zadevajo v navedenih pogodbah zajete dejavnosti, ravnati po tej uredbi.
- (6) Širši dostop do dokumentov se zagotovi, kadar institucije delujejo v svoji zakonodajni funkciji, vključno s prenesenimi pristojnostmi, sočasno pa se ohranja učinkovitost postopka odločanja institucij. Taki dokumenti morajo biti čim bolj neposredno dostopni.
- (7) V skladu s členoma 28(1) in 41(1) Pogodbe EU velja pravica do dostopa tudi za dokumente, ki se nanašajo na skupno zunanjo in varnostno politiko ter na policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Vsaka institucija mora spoštovati svoje varnostne predpise.
- (8) Da bi zagotovili celovito uporabo te uredbe za vse dejavnosti Unije, morajo v tej uredbi določena načela uporabljati tudi vse agencije, ki jih ustanovijo institucije.
- (9) Zaradi izredno občutljive vsebine so nekateri dokumenti deležni posebne obravnave. Obveščanje Evropskega parlamenta o vsebini takih dokumentov mora biti urejeno z medinstitucionalnim sporazumom.
- (10) Da bi dosegli večjo odprtost v delu institucij, se Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji zagotovi dostop do dokumentov, ki jih institucije pripravijo, in tudi do dokumentov, ki jih institucije prejmejo. V tem smislu Izjava št. 35, priložena Sklepni listini Amsterdamske pogodbe, določa, da lahko država članica od Komisije ali Sveta zahteva, da se dokument, ki izvira iz te države, brez njenega predhodnega soglasja ne pošlje tretjim strankam.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

⁽²⁾ UL C 177 E, 27.6.2000, str. 70.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 3. maja 2001 in Sklep Sveta z dne 28. maja 2001.

- (11) Načeloma bi morali biti vsi dokumenti institucij dostopni javnosti. Vendar pa je treba nekatere javne in zasebne interese zaščititi z izjemami. Institucije bi morale imeti pravico varovati svoja notranja posvetovanja in razprave, kadar je to potrebno za varovanje svoje sposobnosti opravljanja nalog. Pri ocenjevanju izjem bi morale institucije upoštevati načela v zakonodaji Unije s področja varstva osebnih podatkov, na vseh področjih delovanja Unije.
- (12) Vsi predpisi o dostopu do dokumentov institucij morajo biti v skladu s to uredbo.
- (13) Da bi zagotovili celovito spoštovanje pravice do dostopa, mora biti uporabljen dvofazni upravni postopek z dodatno možnostjo sodnega postopka ali pritožb varuhu človekovih pravic.
- (14) Vsaka institucija mora sprejeti potrebne ukrepe za obveščanje javnosti o novih veljavnih določbah in za usposabljanje svojega osebja za pomoč državljanom, ki uresničujejo svoje pravice iz te uredbe. Da bi državljani lažje uresničevali svoje pravice, mora vsaka institucija zagotoviti dostop do registra dokumentov.
- (15) Čeprav ni namen ali učinek te uredbe spreminjati nacionalne predpise o dostopu do dokumentov, pa je vendarle jasno, da morajo na podlagi načela lojalnega sodelovanja, ki ureja odnose med institucijami in državami članicami, države članice paziti, da ne ovirajo ustrezne uporabe te uredbe, in spoštovati varnostne predpise institucij.
- (16) Ta uredba ne posega v obstoječe pravice držav članic, sodnih organov ali preiskovalnih teles do dostopa do dokumentov.
- (17) V skladu s členom 255(3) Pogodbe ES vsaka institucija v svojem poslovniku določi posebne določbe o dostopu do dokumentov. Sklep Sveta 93/731/ES z dne 20. decembra 1993 o dostopu javnosti do dokumentov Sveta ⁽¹⁾, Sklep Komisije 94/90/ESPJ, ES, Euratom z dne 8. februarja 1994 o dostopu javnosti do dokumentov Komisije ⁽²⁾, Sklep Evropskega parlamenta 97/632/ES, ESPJ, Euratom z dne 10. julija 1997 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta ⁽³⁾ ter predpisi o zaupnosti schengenskih dokumentov se zato, če je treba, spremenijo ali razveljavijo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen

Namen te uredbe je:

- (a) določiti načela, pogoje in omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa, ki urejajo pravico dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (v nadaljnjem besedilu „institucije“), določene v členu 255 Pogodbe ES, da bi zagotovili čim širši dostop do dokumentov,
- (b) določiti pravila, ki zagotavljajo čim lažje uresničevanje te pravice, in
- (c) spodbujati učinkovito upravno prakso za dostop do dokumentov.

Člen 2

Upravičenci do dostopa in področje uporabe

1. Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico do dostopa do dokumentov institucij ob upoštevanju načel, pogojev in omejitev, določenih s to uredbo.
2. Institucije lahko ob upoštevanju istih načel, pogojev in omejitevodobrijo dostop do dokumentov vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki nimajo prebivališča ali statutarne sedeža v eni od držav članic.
3. Ta uredba se uporablja za vse dokumente institucij, to je za dokumente, ki jih institucije pripravijo ali prejmejo in so v njihovi posesti, na vseh področjih delovanja Evropske unije.

⁽¹⁾ UL L 340, 31.12.1993, str. 43. Sklep, ki ga nazadnje spreminja Sklep 2000/527/ES (UL L 212, 23.8.2000, str. 9).

⁽²⁾ UL L 46, 18.2.1994, str. 58. Sklep, ki ga spreminja Sklep 96/567/ES, ESPJ, Euratom (UL L 247, 28.9.1996, str. 45).

⁽³⁾ UL L 263, 25.9.1997, str. 27.

4. Brez poseganja v člena 4 in 9 so dokumenti dostopni javnosti na pisno prošnjo ali neposredno v elektronski obliki ali preko registra. Zlasti dokumenti, pripravljeni ali prejeti med zakonodajnim postopkom, so neposredno dostopni v skladu s členom 12.

5. Za dokumente občutljive narave, določene v členu 9(1), velja postopek v skladu z navedenim členom.

6. Ta uredba ne posega v pravice dostopa javnosti do dokumentov institucij, ki izvirajo iz instrumentov mednarodnega prava ali aktov institucij, ki jih izvajajo.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi:

- (a) „dokument“ pomeni neko vsebino, ne glede na to, kakšen je njen medij (napisana na papirju ali shranjena v elektronski obliki ali kot zvočni, vizualni ali avdiovizualni zapis), o vprašanju, nanašajočem se na politiko, dejavnosti ali odločitve s področja odgovornosti institucije;
- (b) „tretja stranka“ pomeni neko fizično ali pravno osebo ali subjekt zunaj zadevne institucije, vključno z državami članicami, drugimi institucijami in organi Skupnosti ali zunaj Skupnosti in tretjimi državami.

Člen 4

Izjeme

1. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

(a) javnega interesa, kar zadeva:

- javno varnost,
- obrambne in vojaške zadeve,
- mednarodne odnose,
- finančno, denarno ali gospodarsko politiko Skupnosti ali države članice;

(b) zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Unije s področja varstva osebnih podatkov.

2. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

- poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb, vključno z intelektualno lastnino,
- sodnih postopkov in pravnega svetovanja,
- namena inšpekcij, preiskav in revizij,

razen če prevlada javni interes za razkritje.

3. Dostop do dokumenta, ki ga je institucija pripravila za notranjo rabo ali prejela in se nanaša na zadevo, o kateri institucija ni odločala, se zavrne, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če prevlada javni interes za razkritje.

Dostop do dokumenta, ki vsebuje mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj v zadevni instituciji, se zavrne tudi po sprejetju odločitve, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če prevlada javni interes za razkritje.

4. Glede dokumentov tretjih strank se institucija s tretjimi strankami posvetuje, da bi presodila, ali se lahko uporabi izjema iz odstavka 1 ali 2, razen če je že jasno, ali naj se dokument razkrije ali ne.

5. Država članica lahko institucijo prosi, naj ne razkrije dokumenta, ki izvira iz te države članice, brez njenega predhodnega soglasja.

6. Če velja katera od izjem le za dele zahtevanega dokumenta, se drugi deli dokumenta objavijo.
7. Izjeme, določene v odstavkih od 1 do 3, veljajo le za obdobje, ko je varstvo utemeljeno z vsebino dokumenta. Izjeme lahko veljajo za največ trideset let. Pri dokumentih, za katere veljajo izjeme glede zasebnosti ali poslovnih interesov, ter pri dokumentih občutljive narave lahko, če je potrebno, izjeme veljajo tudi po tem obdobju.

Člen 5

Dokumenti v državah članicah

Kadar država članica prejme zahtevo za dokument, ki je v njeni posesti, izvira pa iz institucije, razen če je že jasno, ali naj se dokument razkrije ali ne, se država članica posvetuje z zadevno institucijo, da bi sprejela odločitev, ki ne ogroža doseganja ciljev te uredbe.

Država članica lahko namesto tega napoti zahtevo na institucijo.

Člen 6

Prošnje

1. Prošnje za dostop do dokumenta se podajo v kakršni koli pisni obliki, vključno z elektronsko, v enem od jezikov, navedenih v členu 314 Pogodbe ES, in dovolj natančno, da lahko institucija ugotovi, za kateri dokument gre. Prošilec ni dolžan navesti razlogov za prošnjo.
2. Če prošnja ni dovolj natančna, institucija pozove prosilca, naj prošnjo razjasni, in mu pri tem pomaga, na primer tako, da mu zagotovi informacije o uporabi javnih registrov dokumentov.
3. Če se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko zadevna institucija s prosilcem neuradno posvetuje o primerni rešitvi.
4. Institucije dajo informacije in pomoč državljanom v zvezi s tem, kako in kje lahko vložijo prošnje za dostop do dokumentov.

Člen 7

Obravnava začetnih prošenj

1. Prošnja za dostop do dokumenta se obravnava takoj. Prosilcu je poslano potrdilo o prejemu. V 15 delovnih dneh od vpisa prošnje v register institucija odobri dostop do zahtevanega dokumenta in zagotovi dostop v skladu s členom 10 v tem roku ali pa v pisnem odgovoru navede razloge za popolno ali delno zavrnitev ter seznani prosilca s pravico do vložitve potrdilne prošnje v skladu z odstavkom 2 tega člena.
2. Pri popolni ali delni zavrnitvi lahko prošilec v 15 delovnih dneh od prejema odgovora institucije vloží potrdilno prošnjo, v kateri institucijo prosi, da svoje stališče ponovno preuči.
3. V izjemnih primerih, na primer kadar se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko rok iz odstavka 1 podaljša za 15 delovnih dni, pod pogojem, da institucija prosilca vnaprej obvesti in navede podrobne razloge.
4. Če institucija ne odgovori v predpisanem roku, ima prošilec pravico do vložitve potrdilne prošnje.

Člen 8

Obravnava potrdilnih prošenj

1. Potrdilna prošnja se obravnava takoj. V 15 delovnih dneh od vpisa take prošnje v register institucija odobri dostop do zahtevanega dokumenta in zagotovi dostop v skladu s členom 10 v tem roku ali pa v pisnem odgovoru navede razloge za popolno ali delno zavrnitev. Pri popolni ali delni zavrnitvi institucija prosilca seznani s sredstvi, ki jih ima na voljo, kakršna so začetek sodnega postopka proti instituciji in/ali pritožba varuhu človekovih pravic pod pogoji, določenimi v členu 230 oziroma 195 Pogodbe ES.
2. V izjemnih primerih, na primer kadar se prošnja nanaša na zelo dolg dokument ali na veliko dokumentov, se lahko rok iz odstavka 1 podaljša za 15 delovnih dni, pod pogojem, da institucija prosilca vnaprej obvesti in navede podrobne razloge.

3. Če institucija ne odgovori v predpisanem roku, se šteje, da je odgovor negativen, in prosilec ima pravico, da sproži sodni postopek proti instituciji in/ali pošlje pritožbo varuhu človekovih pravic na podlagi ustreznih določb Pogodbe ES.

Člen 9

Obravnava dokumentov občutljive narave

1. Dokumenti občutljive narave so dokumenti, ki izvirajo iz institucij ali njihovih agencij, iz držav članic, tretjih držav ali mednarodnih organizacij in so označeni s „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ali „CONFIDENTIEL“ v skladu s predpisi institucije, ki ščitijo bistvene interese Evropske unije ali ene ali več njenih držav članic na področjih, zajetih v členu 4(1)(a), zlasti javne varnosti, obrambe in vojaških zadev.

2. Prošnje za dostop do dokumentov občutljive narave na podlagi postopkov, določenih v členih 7 in 8, obravnavajo samo tiste osebe, ki imajo pravico seznaniti se z navedenimi dokumenti. Brez poseganja v člen 11(2) te osebe tudi ocenijo, kako se na dokumente občutljive narave lahko sklicuje v javnem registru.

3. Dokumenti občutljive narave se vpišejo v register ali objavijo samo s privolitvijo tistega, ki jih je ustvaril.

4. Institucija, ki zavrne dostop do dokumenta občutljive narave, navede razloge za svojo odločitev tako, da ne škodi interesom, ki jih ščiti člen 4.

5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se ob obravnavi prošenj za dokumente občutljive narave spoštujejo načela iz tega člena in člena 4.

6. Predpisi institucij o dokumentih občutljive narave se objavijo.

7. Komisija in Svet obvestita Evropski parlament o dokumentih občutljive narave v skladu z dogovori med institucijami.

Člen 10

Dostop po prošnji

1. Prosilec ima dostop do dokumentov, da jih pregleda na kraju samem ali da dobi kopijo, vključno z elektronsko kopijo, kjer je ta na voljo, skladno s svojimi željami. Strošek izdelave in pošiljanja kopij se lahko zaračuna prosilcu. Ta strošek ne presega realne cene izdelave in pošiljanja kopij. Pregled na kraju samem, kopije, ki obsegajo manj kakor 20 strani formata A4, in neposredni dostop v elektronski obliki ali preko registra so brezplačni.

2. Če je institucija dokument že objavila in je prosilcu zlahka dostopen, lahko institucija svojo obveznost odobritve dostopa do dokumentov izpolni tako, da prosilca obvesti, kako pride do želenega dokumenta.

3. Dokumenti se pošljejo v obstoječi različici in formatu (elektronskem ali drugem formatu, kakršen je braille, široki tisk ali trak) glede na želje prosilca.

Člen 11

Registri

1. Za uveljavitev pravic državljanov na podlagi te uredbe vsaka institucija omogoči javni dostop do registra dokumentov. Dostop do registra je omogočen v elektronski obliki. Napotila k dokumentom se nemudoma vpišejo v register.

2. Register vsebuje za vsak dokument referenčno številko (kjer je to primerno, vključno z medinstitucionalno referenco), predmet in/ali kratek opis vsebine dokumenta ter datum prejema ali priprave in vpisa dokumenta v register. Napotila se pripravijo tako, da ni oslABLjeno varstvo interesov iz člena 4.

3. Institucije nemudoma sprejmejo potrebne ukrepe za vzpostavitev registra, ki bo deloval od 3. junija 2002.

Člen 12**Neposredni dostop v elektronski obliki ali preko registra**

1. Institucije, če je mogoče, zagotovijo, da so dokumenti neposredno dostopni javnosti v elektronski obliki ali preko registra v skladu s predpisi zadevne institucije.
2. Zlasti zakonodajni dokumenti, to so dokumenti, pripravljeni ali prejeti med postopki za sprejetje aktov, ki so pravno zavezujoči v državah članicah ali zanje, morajo biti neposredno dostopni ob upoštevanju členov 4 in 9.
3. Kjer je mogoče, morajo biti neposredno dostopni tudi drugi dokumenti, in sicer dokumenti, ki se nanašajo na razvoj politike ali strategije.
4. Kadar neposredni dostop ni omogočen preko registra, je, če je mogoče, v registru navedeno, kje dokument je.

Člen 13**Objava v Uradnem listu**

1. Poleg aktov, navedenih v členu 254(1) in (2) Pogodbe ES ter prvem odstavku člena 163 Pogodbe Euratom, se ob upoštevanju členov 4 in 9 te uredbe v Uradnem listu objavijo naslednji dokumenti:

- (a) predlogi Komisije;
- (b) skupna stališča, ki jih sprejme Svet v skladu s postopki iz členov 251 in 252 Pogodbe ES, in razlogi, na katerih temeljijo skupna stališča, ter stališča Evropskega parlamenta v teh postopkih;
- (c) okvirni sklepi in sklepi, navedeni v členu 34(2) Pogodbe EU;
- (d) konvencije, ki jih sprejme Svet v skladu s členom 34(2) Pogodbe EU;
- (e) konvencije, podpisane med državami članicami na podlagi člena 293 Pogodbe ES;
- (f) mednarodni sporazumi, sklenjeni s strani Skupnosti ali v skladu s členom 24 Pogodbe EU.

2. Če je mogoče, se v Uradnem listu objavijo naslednji dokumenti:

- (a) pobude, ki jih Svetu predloži država članica na podlagi člena 67(1) Pogodbe ES ali na podlagi člena 34(2) Pogodbe EU;
- (b) skupna stališča, navedena v členu 34(2) Pogodbe EU;
- (c) direktive, ki niso navedene v členu 254(1) in (2) Pogodbe ES, odločbe, ki niso navedene v členu 254(1) Pogodbe ES, priporočila in mnenja.

3. Vsaka institucija lahko v svojem poslovniku določi, kateri drugi dokumenti se objavijo v Uradnem listu.

Člen 14**Obveščanje**

1. Vsaka institucija sprejme potrebne ukrepe za obveščanje javnosti o pravicah, ki jih uživa na podlagi te uredbe.
2. Države članice sodelujejo z institucijami pri obveščanju državljanov.

Člen 15**Upravna praksa v institucijah**

1. Institucije razvijejo učinkovito upravno prakso, da bi omogočile uresničevanje pravice do dostopa, ki jo zagotavlja ta uredba.
2. Institucije ustanovijo medinstitucionalni odbor, da preuči najboljšo prakso, obravnava možne spore in razpravlja o prihodnjem razvoju dostopa javnosti do dokumentov.

Člen 16**Razmnoževanje dokumentov**

Ta uredba ne posega v obstoječe predpise o avtorskih pravicah, ki lahko omejijo pravico tretje stranke do razmnoževanja ali izkoriščanja objavljenih dokumentov.

Člen 17**Poročila**

1. Vsaka institucija objavi vsako leto poročilo za preteklo leto, vključno s številom primerov, ko je institucija zavrnila dostop do dokumentov, razlogi za zavrnitev ter številom dokumentov občutljive narave, ki niso vpisani v register.
2. Najpozneje do 31. januarja 2004 Komisija objavi poročilo o izvajanju načel te uredbe in da priporočila, po potrebi vključno s predlogi revizije te uredbe in akcijskim programom ukrepov, ki jih bodo sprejele institucije.

Člen 18**Ukrepi glede uporabe**

1. Vsaka institucija prilagodi svoj poslovnik določbam te uredbe. Prilagoditve začnejo veljati 3. decembra 2001.
2. V šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe Komisija preuči skladnost Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 354/83 z dne 1. februarja 1983 o odpiranju za javnost arhivskega gradiva Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo ⁽¹⁾ s to uredbo, da bi čim bolj zagotovila ohranitev in arhiviranje dokumentov.
3. V šestih mesecih od začetka veljavnosti te uredbe Komisija preuči skladnost obstoječih predpisov o dostopu do dokumentov s to uredbo.

Člen 19**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 3. decembra 2001.

⁽¹⁾ UL L 43, 15.2.1983, str. 1.

PRILOGA XVI

SMERNICE ZA ENOTNO RAZLAGO PRAVIL RAVNANJA POSLANCEV

1. Treba je razlikovati med vidnimi dejanji, ki so dopustna, če niso žaljiva in/ali niso obrekovanje, če ostajajo v razumnem obsegu in ne sprožajo sporov, ter med tistimi, ki dejavno motijo katero koli dejavnost Parlamenta.
2. Poslanci so odgovorni za vsako nespoštovanje pravil ravnanja s strani oseb, ki jih zaposlujejo ali jim omogočijo dostop do Parlamenta, v prostorih Parlamenta.

Predsednik ali njegovi predstavniki za te osebe ali katere koli druge zunanje osebe, ki se zadržujejo v prostorih Parlamenta, uporabijo disciplinska pooblastila.

PRILOGA XVII

SMERNICE ZA POTRDI TEV KOMISIJE

1. Naslednja načela, merila in ukrepi se uporabljajo za to, da se celoten kolegij Komisije potrdi z glasovanjem Parlamenta:

(a) Podlaga za ocenjevanje

Parlament oceni kandidate za komisarje na podlagi njihove splošne usposobljenosti, evropske zavezanosti in osebne neodvisnosti. Oceni znanje o njihovem predvidenem delovnem področju in njihove komunikacijske sposobnosti.

Parlament posveti posebno pozornost uravnoteženi zastopanosti spolov. Lahko se izreče o razporeditvi odgovornosti za posamezna delovna področja, ki jo določi novoizvoljeni predsednik.

Parlament lahko poišče vse informacije, pomembne za sprejetje odločitve glede sposobnosti kandidata za komisarja. Pričakuje popolno razkritje podatkov, ki se nanašajo na njihove finančne interese.

(b) Predstavitve

Vsak kandidat za komisarja je povabljen, da pred ustreznim odborom ali odbori nastopi s predstavitvijo. Predstavitve so javne.

Predstavitve skupaj organizirata konferenca predsednikov in konferenca predsednikov odborov. Kjer se delovna področja prekrivajo, se primerno uredi pridružitve ustreznih odborov. Obstajajo tri možnosti:

- (i) če se delovno področje kandidata za komisarja ujema s pristojnostmi enega odbora, se kandidat predstavi le pred tem odborom;
- (ii) če se delovno področje kandidata za komisarja v podobnem razmerju ujema s pristojnostmi več odborov, se kandidat predstavi pred vsemi temi odbori hkrati; ter
- (iii) če se delovno področje kandidata za komisarja pretežno ujema s pristojnostmi enega parlamentarnega odbora in le v manjši meri s pristojnostmi enega ali več drugih odborov, se kandidat predstavi pred glavnim pristojnim odborom, ki povabi drugi odbor ali druge odbore, da se udeleži(-jo) predstavitve.

O ukrepih se v celoti posvetuje z novoizvoljenim predsednikom Komisije.

Odbori kandidatom za komisarja pred predstavitvijo pravočasno predložijo pisna vprašanja. Število vsebinskih pisnih vprašanj se omeji na pet vprašanj na pristojni odbor.

Predstavitve se izvedejo v okoliščinah in pod pogoji, ki nudijo kandidatom za komisarja enako in pošteno priložnost za predstavitev sebe in svojih mnenj.

Kandidate za komisarja se povabi, da podajo uvodno ustno izjavo, ki ne traja več kot dvajset minut. Namen izvajanja predstavitev je razvoj pluralnega političnega dialoga med kandidati za komisarja in poslanci. Pred koncem predstavitve lahko kandidati za komisarja podajo kratko sklepno izjavo.

(c) Ocena

Indeksiran video posnetek predstavitev je javnosti na voljo v štiriindvajsetih urah.

Odbori se sestanejo takoj po predstavitvi, da pripravijo oceno posameznih kandidatov za komisarja. Te seje so zaprte za javnost. Odbori so pozvani, da izjavijo, ali so kandidati za komisarja po njihovem mnenju primerni za člane kolegija in za izvajanje posebnih nalog, ki so jim bile dodeljene. Če posamezni odbor ne doseže soglasja za vsako od teh dveh točk, predsednik odbora kot zadnjo rešitev predlaga tajno glasovanje o teh dveh odločitvah. Poročila o oceni odborov se objavijo in predstavijo na skupni seji konference predsednikov in konference predsednikov odborov, ki je zaprta za javnost. Po izmenjavi mnenj konferenca predsednikov in konferenca predsednikov odborov razglasita konec predstavitev, razen če se ne odločita pridobiti nadaljnjih informacij.

Novoizvoljeni predsednik Komisije predstavi celoten kolegij kandidatov za komisarje in njihov program na seji Parlamenta, na katero je vabljen Svet v celoti. Predstavitvi sledi razprava. Ob zaključku razprave lahko vsaka politična skupina ali najmanj štirideset poslancev vloži predlog resolucije. Uporablja se člen 110(3), (4) in (5). Po glasovanju o predlogu resolucije Parlament glasuje o tem, ali naj da soglasje k imenovanju ekipe novoizvoljenega predsednika in kandidatov za komisarja kot celote. Parlament odloča z večino oddanih glasov, s poimenskim glasovanjem. Parlament lahko glasovanje preloži na naslednjo sejo.

2. V primeru spremembe sestave ali bistvene spremembe razporeditve delovnih področij Komisije v času njenega mandata se izvedejo naslednji ukrepi:

- (a) Če je treba zapolniti mesto, ki se je izpraznilo zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, Parlament v najkrajšem času povabi kandidata za komisarja, da se udeleži predstavitve pod enakimi pogoji, kot so določeni v odstavku 1.
- (b) V primeru pristopa nove države članice, Parlament povabi kandidata za komisarja iz te države, da se udeleži predstavitve pod enakimi pogoji, kot so določeni v odstavku 1.
- (c) V primeru bistvene prerazporeditve delovnih področij se zadevne komisarje povabi, da se predstavijo ustreznim odborom, preden prevzamejo svoje nove odgovornosti.

Z odstopanjem od postopka, določenega v odstavku 1(c), tretji pododstavek, je glasovanje na plenarnem zasedanju, ko zadeva imenovanje enega komisarja, tajno.

PRILOGA XVIII

POSTOPEK PRIDOBITVE DOVOLJENJA ZA PRIPRAVO SAMOINICIATIVNIH POROČIL**SKLEP KONFERENCE PREDSEDNIKOV Z DNE 12. DECEMBRA 2002 ⁽¹⁾**

KONFERENCA PREDSEDNIKOV –

ob upoštevanju členov 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, 202(2) in 205(2) Poslovnika;

ob upoštevanju predloga konference predsednikov odborov in delovne skupine za parlamentarno reformo;

ker bi bilo treba po sklepu konference predsednikov z dne 12. decembra 2007 spremeniti sklep konference z dne 12. decembra 2002 –

SKLENE:

Člen 1**Splošne določbe****Področje uporabe**

1. Sklep se uporablja za naslednje vrste samoiniciativnih poročil:
 - (a) zakonodajna samoiniciativna poročila, pripravljena na podlagi člena 192 Pogodbe ES in člena 42 Poslovnika;
 - (b) strateška poročila, pripravljena na podlagi nezakonodajnih strateških in prednostnih pobud iz letnega zakonodajnega in delovnega programa Komisije;
 - (c) nezakonodajna samoiniciativna poročila, ki niso pripravljena na podlagi dokumentov drugih institucij ali organov Evropske unije oziroma so pripravljena na podlagi dokumenta, ki je bil Parlamentu poslan v vednost, brez poseganja v člen 2(3);
 - (d) letna poročila o delu in spremljanju (našeta v Prilogi 1) ⁽²⁾;
 - (e) poročila o izvajanju glede prenosa zakonodaje EU v nacionalno pravo ter uporabe in zagotavljanja izvrševanja predpisov v državah članicah

Kvota

2. Vsak parlamentarni odbor lahko sočasno pripravi največ šest samoiniciativnih poročil. Za odbore s pododbori se kvota poveča za eno poročilo na pododbor. Dodatno poročilo pripravi pododbor.

Iz te omejitve so izvzeta:

- zakonodajna samoiniciativna poročila,
- poročila o izvajanju; vsak odbor lahko pripravi eno tako poročilo na leto.

Minimalni rok za sprejetje poročila

3. Parlamentarni odbor, ki prosi za dovoljenje, poročila ne sme sprejeti prej kot v treh mesecih od datuma pridobitve dovoljenja oziroma v primeru obvestila v treh mesecih po dnevu seje konference predsednikov odborov, na kateri je bilo obvestilo podano.

Člen 2**Pogoji za pridobitev dovoljenja**

1. Predlagano poročilo ne sme obravnavati zadev, ki zadevajo predvsem analitične in raziskovalne dejavnosti ter se lahko obravnavajo drugače – na primer s študijami.

⁽¹⁾ Ta sklep je bil spremenjen s sklepom konference predsednikov z dne 26. junija 2003 in konsolidiran 3. maja 2004 ter ponovno spremenjen s sklepom, sprejetim na plenarnem zasedanju 15. junija 2006 v zvezi z razlago člena 48 Poslovnika, in s sklepom konference predsednikov z dne 14. februarja 2008.

⁽²⁾ Parlamentarni odbori, ki nameravajo pripraviti letno poročilo o delu in spremljanju v skladu s členom 119(1) Poslovnika ali v skladu z drugimi predpisi (navedenimi v Prilogi 2), o tem vnaprej obvestijo konferenco predsednikov odborov, pri čemer zlasti navedejo ustrezno pravno podlago iz pogodb in drugih predpisov, tudi Poslovnika Parlamenta. Konferenca predsednikov odborov za tem o zadevi obvesti konferenco predsednikov. Ta poročila se odobrijo samodejno, prav tako pa zanje ne veljajo kvote iz člena 1(2).

2. Predlagano poročilo ne sme obravnavati zadev, ki jih že obravnava drugo poročilo, sprejeto na plenarnem zasedanju v zadnjih dvanajstih mesecih, razen če tega izjemoma ne upravičujejo nova dejstva.
3. Za poročila, ki se pripravijo na podlagi dokumenta, poslanega v vednost Parlamentu, se uporabijo naslednji pogoji:
 - temeljni dokument mora biti uradni dokument institucije ali organa Evropske unije in
 - (a) je moral biti Evropskemu parlamentu uradno posredovan za posvetovanje ali v vednost ali
 - (b) je moral biti v okviru posvetovanj z zainteresiranimi stranmi objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ali
 - (c) je dokument institucije ali organa Unije, ki je bil uradno predložen Evropskemu svetu, ali je dokument Sveta,
 - dokument mora biti predložen v vseh uradnih jezikih Evropske unije,
 - prošnjo za pridobitev dovoljenja je treba vložiti najkasneje v štirih mesecih po posredovanju dokumenta Evropskemu parlamentu ali po njegovi objavi v Uradnem listu.
4. Poročila, ki se ne nanašajo na temeljni dokument katere od institucij Skupnosti, ne smejo obravnavati zadev, že omenjenih v veljavnem letnem zakonodajnem in delovnem programu, ki ga je predlagala Komisija in ga je odobrila Parlament.

Člen 3

Postopek

Samodejna odobritev

1. Odobritev je samodejna potem, ko je konferenca predsednikov odborov obveščena o prošnji za:
 - poročila o izvajanju,
 - letna poročila o delu in spremljanju, našeta v Prilogi 1.

Vloga konference predsednikov odborov

2. Prošnje za pridobitev dovoljenja z obrazložitvijo se naslovijo na konferenco predsednikov odborov, ki preveri upoštevanje meril iz členov 1 in 2 ter kvote iz člena 1. V prošnjah so vedno navedeni vrsta in natančni naslov poročila ter temeljni dokumenti, če se poročilo nanaša nanje.
3. Konferenca predsednikov odborov prošnje za pridobitev dovoljenja za pripravo strateškega poročila odobri potem, ko je razrešila možna navzkrižja glede pristojnosti. Na posebno prošnjo katere od političnih skupin lahko dovoljenje preklicata konferenca predsednikov. To stori najkasneje v štirih tednih parlamentarne dejavnosti.
4. Konferenca predsednikov odborov prošnje za pripravo zakonodajnih samoiniciativnih in nezakonodajnih samoiniciativnih poročil, za katere presodi, da so skladne z merili in kvotami, posreduje konferenci predsednikov v odobritev. Konferenca predsednikov odborov hkrati obvesti konferenco predsednikov o letnih poročilih o delu in spremljanju iz prilog 1 in 2, poročilih o izvajanju in strateških poročilih, ki so bila odobrena.

Odobritev konference predsednikov in reševanje navzkrižij glede pristojnosti

5. Konferenca predsednikov odločitev glede prošenj za dovoljenje za pripravo zakonodajnih samoiniciativnih in nezakonodajnih samoiniciativnih poročil sprejme v največ štirih tednih parlamentarne dejavnosti potem, ko jih prejme od konference predsednikov odborov, razen v primeru izrednega podaljšanja, za katerega se odloči konferenca predsednikov.

6. Če se odboru izpodbija pristojnost za poročilo, odločitev sprejme konferenca predsednikov. To stori v roku šestih tednov parlamentarne dejavnosti in na osnovi priporočila konference predsednikov odborov ali, če ga konferenca ne poda, njenega predsednika. Če v tem roku konferenca predsednikov ne sprejme odločitve, se šteje, da je priporočilo sprejeto ⁽¹⁾.

Člen 4

Uporaba člena 50 Poslovnika – Postopek s pridruženimi odbori ⁽²⁾

1. Prošnje za uporabo člena 50 Poslovnika se vložijo najkasneje do ponedeljka pred sejo konference predsednikov odborov, na kateri se obravnavajo prošnje za pripravo samoiniciativnih poročil.

2. Konferenca predsednikov odborov obravnava prošnje za pripravo samoiniciativnih poročil in uporabo člena 50 na mesečnih sejah.

3. Če se odbori ne sporazumejo o prošnji za uporabo člena 50, konferenca predsednikov sprejme odločitev v roku šestih tednov parlamentarne dejavnosti, kar stori na osnovi priporočila konference predsednikov odborov ali, če ga konferenca ne poda, njenega predsednika. Če v tem obdobju konferenca predsednikov ne sprejme odločitve, se šteje, da je priporočilo sprejeto ⁽³⁾.

Člen 5

Končne določbe

1. Ob koncu zakonodajnega obdobja je treba prošnje za pripravo samoiniciativnih poročil vložiti najkasneje meseca julija v letu pred volitvami. Kasneje ni mogoče odobriti nobene prošnje razen izrednih prošenj z utemeljenim razlogom.

2. Konferenca predsednikov odborov predloži konferenci predsednikov poročilo o stanju priprave samoiniciativnih poročil. Poročilo pripravi vsaki dve leti in pol.

3. Ta sklep začne veljati 12. decembra 2002. Razveljavi in nadomesti naslednja sklepa:

— sklep konference predsednikov z dne 9. decembra 1999 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil v smislu člena 48 Poslovnika in sklepa konference predsednikov z dne 15. februarja in 17. maja 2001, ki spreminjata priložo k temu sklepu,

— sklep konference predsednikov z dne 15. junija 2000 o postopku odobritve poročil, pripravljenih na podlagi dokumentov, ki so jih druge institucije in organi Evropske unije poslali v vednost Evropskemu parlamentu.

PRILOGA 1

LETNA POROČILA O DELU IN SPREMLJANJU, KI SO SAMODEJNO ODOBRENA IN ZA KATERE VELJA OMEJITEV ŠESTIH SOČASNO PRIPRAVLJENIH POROČIL (V SKLADU S ČLENOM 1(2) IN ČLENOM 3 SKLEPA)

Poročilo o človekovih pravicah v svetu in politiki EU na tem področju – (Odbor za zunanje zadeve)

Letno poročilo Sveta v skladu z operativno določbo 8 Kodeksa ravnanja Evropske unije glede izvoza orožja – (Odbor za zunanje zadeve)

Poročilo o nadzoru uporabe prava Unije – (Odbor za pravne zadeve)

Boljša priprava zakonodaje – Uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti – (Odbor za pravne zadeve)

Poročilo o delu Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU – (Odbor za razvoj)

⁽¹⁾ Odstavek je bil dodan po sklepu, sprejetem na plenarnem zasedanju 15. junija 2006 v zvezi z razlago člena 48 Poslovnika.

⁽²⁾ Odstavek je bil dodan po sklepu konference predsednikov z dne 26. junija 2003.

⁽³⁾ Odstavek je bil dodan po sklepu, sprejetem na plenarnem zasedanju 15. junija 2006 v zvezi z razlago člena 48 Poslovnika.

Poročilo o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji – (Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve)

Poročilo o enakosti med ženskami in moškimi v Evropski uniji – (Odbor za pravice žensk in enakost spolov)

Celostni pristop k enakosti med moškimi in ženskami v delu odbora (letno poročilo) – (Odbor za pravice žensk in enakost spolov)

Poročilo o koheziji – (Odbor za regionalni razvoj)

Zaščita finančnih interesov Skupnosti – boj proti goljufijam – (Odbor za proračunski nadzor)

Letno poročilo o EIB – (Odbor za proračunski nadzor/Odbor za ekonomske in monetarne zadeve – vsaki dve leti)

Javne finance v EMU – (Odbor za ekonomske in monetarne zadeve)

Evropske gospodarske razmere: pripravljeno poročilo o integriranih političnih smernicah, zlasti glede širših smernic gospodarske politike – (Odbor za ekonomske in monetarne zadeve)

Letno poročilo ECB – (Odbor za ekonomske in monetarne zadeve)

Poročilo o politiki konkurence – (Odbor za ekonomske in monetarne zadeve)

Letno poročilo o pregledu stanja na notranjem trgu – (Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov)

Letno poročilo o varstvu potrošnikov – (Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov)

Letno poročilo o sistemu Solvit – (Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov)

PRILOGA 2

LETNA POROČILA O DELU IN SPREMLJANJU, KI SO SAMODEJNO ODOBRENA IN SE IZRECNO SKLICUJEJO NA POSLOVNIK (OMEJITEV ŠESTIH SOČASNO PRIPRAVLJENIH POROČIL NE VELJA)

Letno poročilo o dostopu javnosti do dokumentov Parlamenta, člen 104(7) Poslovnika – (Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve)

Poročilo o političnih strankah na evropski ravni, člen 210(6) Poslovnika – (Odbor za ustavne zadeve)

Poročilo o razpravah v Odboru za peticije, člen 202(8) Poslovnika – (Odbor za peticije)

Poročilo o letnem poročilu varuha človekovih pravic, člen 205(2) Poslovnika – drugi del – (Odbor za peticije)

PRILOGA XIX

PARTNERSTVO ZA KOMUNICIRANJE O EVROPI**Cilji in načela**

1. Evropski parlament, Svet in Evropska komisija pripisujejo izreden pomen izboljšanju komuniciranja o zadevah EU ob upoštevanju načel pluralizma, sodelovanja, odprtosti in preglednosti, da bi evropskim državljanom pomagale uresničevati njihovo pravico do sodelovanja v demokratičnem življenju Unije, v kateri se odločitve sprejemajo kar najbolj pregledno in demokratično.
2. Vse tri institucije se želijo zavzemati za približevanje stališč o prednostnih nalogah Evropske unije kot celote na področju komuniciranja, spodbujati dodano vrednost pristopa EU h komuniciranju o evropskih zadevah, olajšati izmenjavo informacij in najboljših praks ter razvijati sinergije med institucijami pri izvajanju dejavnosti komuniciranja v zvezi s temi prednostnimi nalogami ter po potrebi olajšati sodelovanje med institucijami in državami članicami.
3. Vse tri institucije priznavajo, da je za komuniciranje o Evropski uniji potrebna politična zavzetost institucij EU in držav članic ter da so države članice tudi same odgovorne za komuniciranje o zadevah EU s svojimi državljani.
4. Vse tri institucije menijo, da bi morale biti dejavnosti informiranja in komuniciranja o evropskih zadevah oblikovane tako, da bi vsakomur omogočile dostop do pravih in raznovrstnih informacij o Evropski uniji ter državljanom zagotoviti uveljavljanje pravice do izražanja svojih stališč in aktivnega sodelovanja v javni razpravi o evropskih zadevah.
5. Vse tri institucije pri izvajanju ukrepov informiranja in komuniciranja prispevajo k ohranjanju večjezičnosti in kulturne raznolikosti.
6. Vse tri institucije so politično odločene uresničiti navedene cilje. Druge institucije in organe EU spodbujajo, da podprejo njihova prizadevanja in, če želijo, sodelujejo v temu pristopu.

Partnerski pristop

7. Vse tri institucije priznavajo, da se je treba na izzive komuniciranja o zadevah EU odzvati v okviru partnerstva med državami članicami in institucijami EU ter tako zagotoviti učinkovito komuniciranje s čim širšo javnostjo in ji na ustreznem ravni omogočiti objektivne informacije.

Sinergije želijo razvijati z državnimi, regionalnimi in lokalnimi oblastmi ter s predstavniki civilne družbe.

Zato se želijo zavzemati za pragmatičen partnerski pristop.

8. V zvezi s tem poudarjajo, da je ključnega pomena medinstitucionalna skupina za informiranje (IGI), ki institucijam zagotavlja okvir na visoki ravni pri spodbujanju politične razprave o dejavnostih informiranja in komuniciranja, povezanih z EU, ter tako razvija sinergijo in spodbuja dopolnjevanje. V ta namen se IGI, ki ji soproedsedujejo predstavniki Evropskega parlamenta, Sveta in Evropske komisije, praviloma sestane dvakrat na leto, na njenih zasedanjih pa kot opazovalca sodelujeta Odbor regij in Evropski ekonomsko-socialni odbor.

Okvir za skupno delo

Vse tri institucije nameravajo sodelovati na naslednji način:

9. Vse tri institucije bodo ob upoštevanju pristojnosti posameznih institucij EU in držav članic za njihovo lastno strategijo in prednostne naloge na področju komuniciranja v IGI vsako leto določile omejeno število skupnih prednostnih nalog komuniciranja.
10. Skupne prednostne naloge bodo temeljile na prednostnih nalogah komuniciranja, ki jih v skladu s svojimi notranjimi postopki določijo institucije in organi EU ter po potrebi dopolnjujejo strateška stališča in prizadevanja držav članic na tem področju, pri čemer bodo upoštevana tudi pričakovanja državljanov.
11. Vse tri institucije in države članice si bodo prizadevale za ustrezno podporo pri komuniciranju o določenih prednostnih nalogah.
12. Službe, ki so v državah članicah in institucijah EU pristojne za komuniciranje, bi se morale povezati in tako zagotoviti uspešno izvajanje skupnih prednostnih nalog komuniciranja in drugih dejavnosti, povezanih s komuniciranjem o EU, po potrebi na podlagi ustreznih upravnih dogovorov.

-
13. Institucije in države članice naj izmenjajo informacije o drugih dejavnostih komuniciranja, povezanih z EU, zlasti o sektorskih dejavnostih komuniciranja, ki jih načrtujejo institucije in organi EU, če bodo te povod za informativne kampanje v državah članicah.
14. Komisija naj na začetku vsakega leta drugim institucijam EU predloži poročilo o najpomembnejših rezultatih izvajanja skupnih prednostnih nalog komuniciranja v preteklem letu.
15. Ta politična izjava je bila podpisana dvaindvajsetega oktobra leta dva tisoč osem.
-

PRILOGA XX

SKUPNA IZJAVA EVROPSKEGA PARLAMENTA, SVETA IN KOMISIJE Z DNE 13. JUNIJA 2007 O PRAKTIČNIH UREDITVAH ZA POSTOPEK SOODLOČANJA (ČLEN 251 POGODBE ES) ⁽¹⁾**SPLOŠNA NAČELA**

1. Evropski parlament, Svet in Komisija, v nadaljevanju „institucije“, ugotavljajo, da se je sedanja praksa, ki vključuje pogovore med predsedstvom Sveta, Komisijo ter predsedniki ustreznih odborov in/ali poročevalci Evropskega parlamenta in med sopredsedniki spravnega odbora, izkazala za koristno.
2. Institucije potrjujejo, da je treba to prakso, ki se je razvila v vseh fazah postopka soodločanja, še nadalje spodbujati. Institucije se zavezujejo, da bodo pregledale svoje delovne metode z namenom, da bi se še bolj učinkovito uporabilo vse možnosti postopka soodločanja, kakor ga določa Pogodba ES.
3. Ta skupna izjava pojasnjuje te delovne metode in praktične ureditve za njihovo izvajanje. Dopolnjuje Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾, zlasti njegove določbe v zvezi s postopkom soodločanja. Institucije se zavezujejo, da bodo v skladu z načeli preglednosti, odgovornosti in učinkovitosti v celoti spoštovale te obveznosti. V zvezi s tem bi institucije morale posvetiti posebno pozornost napredku pri predlogih za poenostavitve, ob hkratnem spoštovanju pravnega reda Skupnosti.
4. Institucije med postopkom sodelujejo v dobri veri z namenom doseči čim večjo uskladitev svojih stališč, da se tako omogoči, kjer je to primerno, sprejetje zadevnega akta že v zgodnji fazi postopka.
5. Za doseg tega cilja sodelujejo prek ustreznih medinstitucionalnih stikov, da se spremlja napredovanje dela in analizira stopnjo približevanja v vseh fazah postopka soodločanja.
6. Institucije se v skladu s svojimi poslovniki zavezujejo, da si bodo redno izmenjevale podatke o napredku zadev, ki so v postopku soodločanja. Zagotovijo, da so njihovi časovni razporedi dela čim bolj usklajeni, da se omogoči tekočo in usklajeno izvedbo postopkov. Zato bodo poskušale določiti okvirni časovni razpored za različne faze, ki vodijo h končnemu sprejetju različnih zakonodajnih predlogov, ob popolnem spoštovanju politične narave postopka odločanja.
7. Sodelovanje med institucijami v okviru soodločanja pogosto dobi obliko tristranskih srečanj („trialogov“). Ta sistem trialogov se je izkazal za pomembnega in prilagodljivega, saj je znatno povečal možnosti za sporazum v fazi prve ali druge obravnave, prispeval pa je tudi k pripravi za delo spravnega odbora.
8. Taki trialogi se navadno vodijo v neformalnem okviru. Lahko so sklicani v vseh fazah postopka in na različnih ravneh predstavnosti, odvisno od narave pričakovane razprave. Vsaka institucija bo v skladu s svojim poslovníkom določila osebe, ki se udeležijo posameznega sestanka, svoj mandat za pogajanja in bo pravočasno obvestila druge institucije o pripravah na sestanke.
9. V kolikor je to mogoče, je vsak osnutek sporazumnega besedila, o katerem bo tekla razprava na prihodnjem sestanku, vnaprej razdeljen vsem udeležencem. Z namenom povečati preglednost so trialogi, ki se odvijajo v Evropskem parlamentu in Svetu, če je to izvedljivo, vnaprej napovedani.
10. Predsedstvo Sveta si bo prizadevalo udeležiti se sestankov parlamentarnih odborov. Skrbno bo preučilo vse prejete zahteve glede dajanja informacij o stališču Sveta, če je to primerno.

PRVA OBRAVNAVA

11. Institucije sodelujejo v dobri veri z namenom doseči čim večjo uskladitev svojih stališč, da se akti, če je le mogoče, sprejmejo že v prvi obravnavi.

Sporazum v fazi prve obravnave v Evropskem parlamentu

12. Vzpostavijo se ustrezni stiki za olajšanje vodenja postopkov v prvi obravnavi.
13. Komisija spodbuja tovrstne stike in konstruktivno izvaja svojo pravico do pobude z namenom, da se uskladi stališči Evropskega parlamenta in Sveta, z upoštevanjem ravnotežja med institucijami in vloge, ki ji jo podeljuje Pogodba.

⁽¹⁾ UL C 145, 30.6.2007, str. 5.

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

14. Kadar je sporazum dosežen s pomočjo neformalnih pogajanj na trialogih, predsedujoči Coreperju s pismom predsedniku zadevnega parlamentarnega odbora posreduje podrobnosti o vsebini sporazuma v obliki predlogov sprememb k predlogu Komisije. To pismo kaže pripravljenost Sveta, da sprejme ta izid ob upoštevanju pravno-jezikovnega pregleda, če bo potrjen z glasovanjem na plenarnem zasedanju. Izvod tega pisma se posreduje Komisiji.

15. V zvezi s tem bi moralo biti v primeru, da se bliža zaključek zadeve v prvi obravnavi, obvestilo o nameri, da se doseže sporazum, sporočeno čim prej.

Sporazum v fazi skupnega stališča Sveta

16. Kadar v prvi obravnavi Evropskega parlamenta sporazum ni dosežen, se lahko nadaljuje s stiki z namenom, da se doseže dogovor v fazi skupnega stališča.

17. Komisija spodbuja tovrstne stike in konstruktivno izvaja svojo pravico do pobude z namenom, da se uskladita stališči Evropskega parlamenta in Sveta, z upoštevanjem ravnotežja med institucijami in vloge, ki ji jo podeljuje Pogodba.

18. Kadar je sporazum dosežen v tej fazi, predsednik zadevnega parlamentarnega odbora v pismu predsedujočemu Coreperju posreduje svoje priporočilo plenarnemu zasedanju, naj sprejme skupno stališče Sveta brez sprememb, ob upoštevanju, da bo skupno stališče potrjeno s strani Sveta in ob upoštevanju pravno-jezikovnega pregleda. Izvod pisma se posreduje Komisiji.

DRUGA OBRAVNAVA

19. Svet v svoji obrazložitvi čim bolj razumljivo pojasni razloge, zaradi katerih je sprejel svoje skupno stališče. V drugi obravnavi Evropski parlament čim bolj upošteva te razloge in stališče Komisije.

20. Pred posredovanjem skupnega stališča si Svet ob posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo prizadeva preučiti datum za njegovo posredovanje z namenom, da se zagotovi največja možna učinkovitost zakonodajnega postopka v drugi obravnavi.

Sporazum v fazi druge obravnave v Evropskem parlamentu

21. Za boljše razumevanje različnih stališč se bodo takoj po posredovanju skupnega stališča Sveta Evropskemu parlamentu nadaljevali ustrezni stiki, ki bodo tako pripeljali do najhitrejšega možnega zaključka zakonodajnega postopka.

22. Komisija spodbuja tovrstne stike in poda mnenje z namenom, da se uskladita stališči Evropskega parlamenta in Sveta, z upoštevanjem ravnotežja med institucijami in vloge, ki ji jo podeljuje Pogodba.

23. Kadar je sporazum dosežen z neformalnimi pogajanjmi na trialogih, predsedujoči Coreperju s pismom predsedniku zadevnega parlamentarnega odbora posreduje podrobnosti o vsebini sporazuma v obliki predlogov sprememb k skupnemu stališču Sveta. To pismo kaže pripravljenost Sveta, da sprejme ta izid ob upoštevanju pravno-jezikovnega pregleda, če bo potrjen z glasovanjem na plenarnem zasedanju. Izvod tega pisma se posreduje Komisiji.

SPRAVA

24. Če postane jasno, da Svet ne bo mogel sprejeti vseh predlogov sprememb Evropskega parlamenta v drugi obravnavi in ko je Svet pripravljen, da predstavi svoje stališče, se bo organiziral prvi trialog. Vsaka institucija bo v skladu s svojim poslovnikom določila udeležence za vsak sestanek in svoj mandat za pogajanja. Komisija bo obema delegacijama čim prej sporočila svoje namere v zvezi s svojim mnenjem o predlogih sprememb Evropskega parlamenta iz druge obravnave.

25. Ves čas pravnega postopka se odvijajo trialogi z namenom poiskati rešitev za odprta vprašanja in postaviti podlago za sporazum, ki naj se doseže v pravnem odboru. O izidih trialogov se razpravlja in se jih po možnosti odobri na sestankih vsake posamezne institucije.

26. Spravni odbor skliče predsednik Sveta sporazumno s predsednikom Evropskega parlamenta in ob upoštevanju določb Pogodbe.

27. Komisija sodeluje pri pravnem postopku ter daje vse potrebne pobude z namenom, da se uskladita stališči Evropskega parlamenta in Sveta. Te pobude lahko vključujejo osnutke sporazumnih besedil, ki upoštevajo stališča Evropskega parlamenta in Sveta, ob upoštevanju vloge, ki jo Komisiji podeljuje Pogodba.

28. Spravnemu odboru skupaj predsedujeta predsednik Evropskega parlamenta in predsednik Sveta. Sopredsednika se pri vodenju sestankov pravnega odbora izmenjujeta.

29. Sopredsednika skupaj določita datume in dnevni red sestankov pravnega odbora z namenom, da pravni odbor učinkovito deluje ves čas pravnega postopka. O predvidenih datumih se posvetujeta s Komisijo. Evropski parlament in Svet okvirno določita primerne datume za pravni postopek in o tem obvestita Komisijo.

30. Sopredsednika lahko na dnevni red katerega koli sestanka spravnega odbora uvrstita več zadev. Poleg glavne zadeve („točka B“), o kateri sporazum še ni bil dosežen, se lahko odpre in/ali zaključi spravni postopek o drugih zadevah brez razprave o teh točkah („točka A“).

31. Evropski parlament in Svet ob hkratnem spoštovanju določb Pogodbe o rokih čim bolj upoštevata omejitve pri časovnem načrtovanju, zlasti tiste, ki so posledica prekinitev dela v institucijah in volitev v Evropski parlament. V vsakem primeru so prekinitve dela čim krajše.

32. Spravni odbor se izmenično sestaja v prostorih Evropskega parlamenta in Sveta, da se enakomerno uporabijo storitve in oprema, vključno s tolmačenjem.

33. Spravnemu odboru so na voljo predlog Komisije, skupno stališče Sveta, mnenje Komisije o tem stališču, predlogi sprememb Evropskega parlamenta, mnenje Komisije o teh spremembah in skupni delovni dokument delegacij Evropskega parlamenta in Sveta. Ta delovni dokument bi moral uporabnikom omogočati, da zlahka prepoznajo kritična vprašanja in da se nanje učinkovito sklicujejo. Komisija načeloma poda svoje mnenje v treh tednih od uradnega prejema rezultatov glasovanja v Evropskem parlamentu in najpozneje do začetka spravnega postopka.

34. Sopredsednika lahko predložita besedila spravnemu odboru v odobritev.

35. Soglasje o skupnem besedilu se doseže na sestanku spravnega odbora ali pozneje z izmenjavo pisem med sopredsednikoma. Izvode teh pisem se posreduje Komisiji.

36. Če spravni odbor doseže sporazum o skupnem besedilu, se besedilo po pravno-jezikovni finalizaciji posreduje sopredsednikoma v formalno odobritev. Vendar se lahko v izjemnih primerih zaradi spoštovanja rokov posreduje sopredsednikoma v odobritev osnutek skupnega besedila.

37. Sopredsednika odobreno skupno besedilo v obliki pisma, ki ga podpišeta skupaj, posredujeta predsedniku Evropskega parlamenta in predsedniku Sveta. Če spravni odbor ne doseže soglasja o skupnem besedilu, sopredsednika v pismu, ki ga podpišeta skupaj, o tem obvestita predsednika Evropskega parlamenta in predsednika Sveta. Ta pisma se uporabijo kot uradni zapisnik. Izvode teh pisem se posreduje Komisiji v vednost. Delovni dokumenti, ki so uporabljeni med spravnim postopkom, bodo po zaključku postopka dostopni v registru dokumentov vsake institucije.

38. Generalni sekretariat Evropskega parlamenta in generalni sekretariat Sveta v povezavi z generalnim sekretariatom Komisije skupaj delujeta kot sekretariat spravnega odbora.

SPLOŠNE DOLOČBE

39. Če bi Evropski parlament ali Svet menila, da je rok iz člena 251 Pogodbe nujno treba podaljšati, bosta o tem ustrezno obvestila predsednika druge institucije in Komisiji.

40. Če je sporazum dosežen v prvi ali drugi obravnavi ali med spravnim postopkom, pravno-jezikovne službe Evropskega parlamenta in Sveta v tesnem sodelovanju in soglasju finalizirajo besedilo, o katerem je bil dosežen sporazum.

41. Brez izrecnega soglasja, doseženega na ustrezni ravni Evropskega parlamenta in Sveta, se ne spreminja besedila, o katerem je bil dosežen sporazum.

42. Besedila se finalizirajo ob upoštevanju različnih postopkov Evropskega parlamenta in Sveta, zlasti ob upoštevanju rokov za zaključek notranjih postopkov. Institucije se zavezujejo, da ne bodo uporabljale rokov, namenjenih za pravno-jezikovno finalizacijo, za ponovno odprtje razprave o vsebinskih vprašanjih.

43. Evropski parlament in Svet se sporazumeta o skupni predstavitvi besedil, ki sta jih instituciji skupaj pripravili.

44. Institucije se zavezujejo, kolikor je to mogoče, da bodo uporabljale standardne klavzule, ki bodo sprejemljive za vse institucije in ki bodo vključene v akte, sprejete v skladu s postopkom soodločanja, zlasti kar zadeva določbe o izvrševanju izvedbenih pooblastil (v skladu s sklepom o „komitologiji“⁽¹⁾), začetkom veljavnosti, prenosom in izvrševanju aktov ter kar zadeva spoštovanje pravice Komisije do pobude.

45. Institucije si bodo prizadevale, da bodo sklicale skupno tiskovno konferenco za objavo ugodnega izida zakonodajnega postopka v prvi ali drugi obravnavi ali v spravnem postopku. Prizadevale si bodo tudi, da bodo objavile skupna sporočila za javnost.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23). Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

46. Ko Evropski parlament in Svet sprejmeta zakonodajni akt v postopku soodločanja, se besedilo predloži v podpis predsedniku Evropskega parlamenta in predsedniku Sveta ter generalnima sekretarjema teh institucij.

47. Predsednika Evropskega parlamenta in Sveta prejmeta besedilo v podpis v svojem jeziku in besedilo podpišeta, če je to mogoče, hkrati na skupni slovesnosti, ki je organizirana enkrat mesečno za podpis pomembnih aktov v prisotnosti sredstev javnega obveščanja.

48. Skupaj podpisano besedilo se pošlje v objavo v *Uradnem listu Evropske unije*. Objava navadno sledi v dveh mesecih od sprejetja zakonodajnega akta s strani Evropskega parlamenta in Sveta.

49. Če katera od institucij v besedilu (ali v kateri od jezikovnih različic) najde tiskarsko ali očitno napako, o tem nemudoma obvesti druge institucije. Če napaka zadeva akt, ki še ni bil sprejet v Evropskem parlamentu ali Svetu, pravno-jezikovne službe Evropskega parlamenta in Sveta v tesnem sodelovanju pripravijo potrebne popravke. Kadar napaka zadeva akt, ki je že bil sprejet v eni ali obeh institucijah, ne glede na to, ali je bil objavljen, Evropski parlament in Svet sporazumno sprejmeta popravek, pripravljen v skladu z njunimi ustreznimi postopki.

PRILOGA XXI

KODEKS RAVNANJA PRI POGAJANJIH V REDNEM ZAKONODAJNEM POSTOPKU ⁽¹⁾**1. Uvod**

Ta kodeks določa splošna načela Parlamenta pri vodenju pogajanj na vseh stopnjah rednega zakonodajnega postopka, da bi povečali njihovo preglednost in odgovornost, zlasti na zgodnji stopnji postopka ⁽²⁾. Dopolnjuje skupno izjavo o praktičnih ureditvah za postopek soodločanja, o kateri so se dogovorili Parlament, Svet in Komisija ⁽³⁾ in je bolj osredotočena na odnos med temi institucijami.

V Parlamentu je pri pogajanjih v prvi in drugi obravnavi glavni odgovorni organ pristojni parlamentarni odbor.

2. Odločitev o začetku pogajanj

Parlament praviloma uporabi vse ponujene možnosti na vseh stopnjah rednega zakonodajnega postopka. Odločitev, ali bi poskušali doseči dogovor na zgodnji stopnji zakonodajnega postopka, se sprejme za vsak primer posebej. Odločitev se politično utemelji, na primer glede na politične prednostne naloge, nesporno ali „tehnično“ naravo predloga ter nujne primere in/ali stališča danega predsedstva do določenega dokumenta.

Možnost začetka pogajanj s Svetom poročevalec predstavi odboru v polni sestavi, odločitev o takem poteku pa se sprejme s širokim soglasjem ali po potrebi z glasovanjem.

3. Sestava pogajalske skupine

Odločitev odbora o začetku pogajanj s Svetom in Komisijo za dogovor zajema tudi sklep o sestavi pogajalske skupine EP. Načeloma se upošteva politično ravnotežje, vse politične skupine pa so v teh pogajanjih zastopane vsaj na ravni osebja.

Za praktično organizacijo pogajanj je odgovorna pristojna služba generalnega sekretariata EP.

4. Mandat pogajalske skupine

Načeloma so osnova za mandat pogajalske skupine EP predlogi sprememb, sprejeti na seji odbora ali na plenarnem zasedanju. Odbor lahko določi tudi prednostne naloge in rok za pogajanja.

Če izjemoma pride do pogajanj o dogovoru, doseženem v prvi obravnavi pred glasovanjem v odboru, odbor opredeli smernice za pogajalsko skupino EP.

5. Organizacija trialogov

Velja načelo, da se trialogi, ki potekajo v Evropskem parlamentu in Svetu, najavijo, kar prispeva tudi k večji preglednosti.

Pogajanja v sklopu trialogov temeljijo na enem skupnem dokumentu, iz katerega je razvidno stališče zadevne institucije do posameznih predlogov sprememb, v njem pa so zajeta tudi morebitna sporazumna besedila, ki so bila razdeljena v sklopu trialoga (npr. ustaljena praksa dokumenta s štirimi stolpci). Če je mogoče, se osnutki sporazumnega besedila, o katerih bo tekla razprava na prihodnjem sestanku, vnaprej razdelijo vsem udeležencem.

Po potrebi se pogajalski skupini EP zagotovi tolmačenje ⁽⁴⁾.

6. Povratne informacije in odločitev o sprejetem dogovoru

Po vsakem trialogu pogajalska skupina poroča odboru o izidu pogajanj ter mu da na razpolago vsa razdeljena besedila. Če to zaradi omejenega časa ni mogoče, se pogajalska skupina sestane s poročevalci v senci, po potrebi skupaj s koordinatorji, ter jim poda vse potrebne informacije.

⁽¹⁾ Kakor ga je odobrila konferenca predsednikov dne 18. septembra 2008.

⁽²⁾ Posebno pozornost je treba nameniti pogajanjem na stopnjah postopka, katerih opaznost znotraj Parlamenta je omejena. To velja za pogajanja: pred glasovanjem odbora v prvi obravnavi za dogovor v prvi obravnavi; po glasovanju Parlamenta v prvi obravnavi za čim hitrejši dogovor v drugi obravnavi;

⁽³⁾ Glej Prilogo XX.

⁽⁴⁾ V skladu s sklepom predsedstva z dne 10. decembra 2007.

Če so potrebna nadaljnja pogajanja, odbor upošteva vse dosežene dogovore ali obnovi mandat pogajalske skupine. Če to zaradi omejenega časa ni mogoče, zlasti v drugi obravnavi, odločitev o dogovoru sprejmejo poročevalec in poročevalci v senci, po potrebi skupaj s predsednikom odbora in koordinatorji. Med koncem pogajanj in glasovanjem na plenarnem zasedanju naj bo na voljo dovolj časa, da lahko politične skupine pripravijo svoje končno stališče.

7. Pomoč

Pogajalski skupini se zagotovi vse kar potrebuje, da bi učinkovito opravila delo. To zajema tudi skupino za administrativno pomoč, v kateri so sekretariat odbora, politični svetovalec poročevalca, sekretariat za soodločanje in pravna služba. Glede na posamezni primer in stopnjo pogajanj se ta skupina lahko razširi.

8. Konec postopka

Dogovor med Parlamentom in Svetom se potrdi z uradnim pismom. Dogovorjena besedila se ne spreminjajo brez izrecnega dogovora na ustrezni ravni v okviru Evropskega parlamenta in Sveta.

9. Sprava

Načela iz tega kodeksa se uporabijo tudi za spravni postopek, pri čemer je glavni odgovorni organ v Parlamentu delegacija EP.
